

INDEX CAPITULORUM
PRIMÆ PARTIS.

Proemium.

D E generibus, vel vitâ Monachorum.	
Cap. 1.	pag. 14.
Qualis debeat esse Abbas. Cap. 2.	p. 27.
De adhibendis ad Consilium fratibus. C. 3.	p. 33.
Quenam sint instrumenta bonorum operum.	
Cap. 4.	p. 38.
De obedientia. Cap. 5.	p. 45.
De Taciturnitate. Cap. 6.	p. 49.
De humilitate. Cap. 7.	p. 55.
De officiis divinis in noctibus. Cap. 8.	p. 64.
Quot psalmi dicendi sunt in nocturnis horis.	
Cap. 9.	p. 67.
Qualiter atatis tempore nocturna laus agatur.	
Cap. 10.	p. 71.
Qualiter Dominicis diebus vigilia agantur.	
Cap. 11.	p. 72.
Quomodo Matutinorum Solemnitas agatur.	
Cap. 12.	p. 80.
Qualiter privatis diebus Matutini agantur.	
Cap. 13.	p. 82.
Qualiter in Natalitiis Sanctorum vigilia agantur. Cap. 14	p. 84.

INDEX.

- Quibus temporibus dicatur Alleluja.* Cap. 15.
p. 85.
- Qualiter divina opera per diem agantur.*
Cap. 16. p. 86.
- Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.*
Cap. 17. p. 88.
- Quo ordine Psalmi dicendi sunt.* Cap. 18. p. 99.
- De Disciplina Psallendi.* Cap. 19. p. 103.
- De Reverentia Ordinationis.* Cap. 20. p. 113.
- De Decanis Monasterii.* Cap. 21. p. 115.
- Quomodo dormiant Monachi.* Cap. 22. p. 117.
- De Excommunicatione Culparum.* C. 23. p. 120.
- Qualis debeat esse modus Excommunicationis.*
Cap. 24. p. 122.
- De Gravioribus Culpis.* Cap. 25. p. 125.
- De his qui sine iussione Abbatis junguntur
Excommunicatis.* Cap. 26. p. 129.
- Qualiter debeat Abbas sollicitus esse circa Ex-
communicatos.* Cap. 27. p. 130.
- De his, qui sapius correcti non emendaverint.*
Cap. 28. p. 132.
- Si debeant recipi Fratres egressi de Monaste-
rio.* Cap. 29. p. 136.
- De Pueris minori aetate qualiter corripiantur.* Cap. 30. p. 139.
- Qua-

INDEX.

15.	<i>Qualis debeat esse Cellerarius Monasterii.</i>	
85.	Cap. 31.	p. 140.
tur.	<i>De Ferramentariis Monasterii.</i>	C. 32. p. 147.
86.	<i>Si quid debeant Monachi proprium habere.</i>	
unt.	Cap. 33.	p. 152.
88.	<i>Si omnes equaliter debant necessaria accipe-</i>	
99.	re. Cap. 34.	p. 157.
03.	<i>De Septimanariis Coquina.</i>	Cap. 35. p. 159.
130.	<i>De Infirmis Fratribus.</i>	Cap. 36. p. 163.
15.	<i>De Senibus, vel Infantibus.</i>	Cap. 37. p. 174.
17.	<i>De Hebdomadario Lectore.</i>	Cap. 38. p. 175.
20.	<i>De Mensura Ciborum.</i>	Cap. 39. p. 180.
nnis.	<i>De Mensura Potus.</i>	Cap. 40. p. 191.
22.	<i>Quibus horis oporteat reficere Fratres.</i>	C. 41.
25.		p. 193.
ntur	<i>Ut post Completorium nemo loquatur.</i>	Cap. 42.
29.		p. 196.
Ex-	<i>De his qui ad opus Dei vel ad mensam tardè</i>	
30.	occurrunt.	Cap. 43. p. 198.
int.	<i>De his, qui excommunicantur, quomodo satis-</i>	
32.	faciant.	Cap. 44. p. 202.
aste-	<i>De his qui falluntur in Oratorio.</i>	C. 45. p. 206.
36.	<i>De his, qui in aliquibus rebus levibus delin-</i>	
ian-	quunt.	Cap. 46. p. 208.
39.	<i>De significanda hora operis Dei.</i>	C. 47. p. 210.
Qua-		

INDEX.

De opere manuum quotidiano. Cap. 48.	p. 211.
De Quadragesima observatione. C. 49.	p. 218.
De Fratribus qui longe ab Oratorio laborant aut in via sunt. Cap. 50.	p. 221.
De fratribus, qui non longe proficiuntur. Cap. 51.	p. 222.
De Oratorio Monasterii. Cap. 52.	p. 223.
De Hospitibus suscipiendis. Cap. 53.	p. 225.
Si debeat Monachus Literas, vel eulogia suscipere. Cap. 54.	p. 230.
De Vestimentis, vel calceamentis Fratrum. Cap. 55.	p. 233.
De Mensa Abbatis. Cap. 56.	p. 240.
De Artificibus Monasterii. Cap. 57.	p. 241.
De Disciplina suscipiendorum Fratrum. Cap. 58.	p. 243.
De Filiis Nobilium vel pauperum, qui offe- runtur. Cap. 59.	p. 261.
De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare. Cap. 60.	p. 262.
De Monachis peregrinis qualiter suscipian- tur. Cap. 61.	p. 265.
De Sacerdotibus Monasterii. Cap. 62.	p. 267.
De Ordine Congregationis. Cap. 63.	p. 270.
De Ordinando Abbate. Cap. 64.	p. 276.
	De

INDEX.

17.	De Præposito Monasterii. Cap. 65. p. 287.
18.	De Ostiariis Monasterii. Cap. 66. p. 293.
rant	De Fratribus in via directis. Cap. 67. p. 299.
21.	Si Fratri impossibilia junguntur. C. 68. p. 303.
tur.	Quòd in Monasterio non præsumat alter alte-
22.	rum defendere. Cap. 69. p. 305.
23.	Ut non præsumat quisquam passim cadere vel
25.	Excommunicare. Cap. 70. p. 308.
ia	Ut Obedientes sint sibi Fratres invicem.
30.	Cap. 71. p. 310.
m.	De Zelo bono, quem debent Monachi habere.
33.	Cap. 72. p. 311.
40.	De eo quod omnis observatio justitiæ in hac
41.	Regula sit constituta. Cap. 73. p. 313.

INDEX CAPITULORUM
SECUNDÆ PARTIS.

43.	D E Loco, & tempore celebrandi Capituli
ffe-	Generalis. Cap. 1. fol. 317.
61.	Qui ad Capitulum venire, & quid secum
erio	afferre debeant. Cap. 2. f. 319.
62.	Modus inchoandi Capitulum. Cap. 3. f. 323.
an-	De Electionibus in Communi, quæ fieri debent
65.	in Capitulo Generali, Cap. 4. f. 326.
67.	
70.	
76.	
De	De

INDEX.

De Renunc. Pralatura, & Absolutione Patrum Vocalium. Cap. 5.	f. 329.
De Electione PP. Definitorum, ac P. Presidentis. Cap. 6.	f. 332.
De Electione Scribae, Vicarii, Capituli, & Officialium. Cap. 7.	f. 335.
De Ordine servando in negotiis per PP. Definitores tractandis. Cap. 8.	f. 339.
De Electione P. Majoris, & aliorum Pralatorum. Cap. 9.	f. 347.
De aliquibus requisitis, Pralatis necessariis. Cap. 10.	f. 352.
De locorum reformatione, ac familiarum Constitutione. Cap. 11.	f. 355.
De conclusione, & publicatione Capituli. Cap. 12.	f. 357.
De auctoritate Patrum Majoris, & Visitatorum. Cap. 13.	f. 361.
De receptione novorum locorum. C. 14.	f. 369.
Conclusio, & Confirmatio Constitutionum. Cap. 15.	f. 370.
Forma induendi Novitios. Cap. 16.	f. 371.
Forma Profitendi Nostrorum Eremitarum. Cap. 17.	f. 376.
Forma Professionis.	f. 377.
	REGU.

CO
ER

ple, u
à qu
Ad t
quis

REGULA
 ET
 CONSTITUTIONES
 EREMITARUM CAMAL-
 DULENSIVM MONTIS
 CORONÆ.
 PROOEMIUM.

Ausculta ô fili præcepta Ma-
 gistri, & inclina aurem
 cordis tui, & admonitio-
 nem pii Patris libenter
 excipe, & efficaciter com-
 ple, ut ad eum per obedientia laborem redeas,
 à quo per inobedientia desidia recesseris.
 Ad te ergò nunc meus sermo dirigitur, quis-
 quis abrenunciatis propriis voluntatibus,

A

Do-

Domino Christo vero Regi militaturus. In primis, ut quicquid agendum inchoas boni, ab eo perfici instantissimâ oratione deposcas, ut qui nos jam in Filiorum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de malis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni tempore de bonis suis in nobis parendum est; ut non solum ut iratus Pater suos non aliquando filios exheredet, sed nec ut metuendus Dominus irritatus malis nostris: ut nequissimos servos perpetuam tradat ad panam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac dicente: Hora est jam nos de somno surgere, & apertis oculis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, divina quotidie clamans: quid nos admoneat vox? dicens: Hodie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et iterum qui habet aures audiendi audiat, quid spiritus dicat Ecclesiis, & quid dicitur; Venite filii audite me, timorem Domini docebo vos. Currite dum lumen vitæ habetis, nè tenebræ mortis vos compræhendant. Et querens Dominus in multitudine Populi sui,

cuè

cui b
dicit.
cupit
respon
bere
lingu
quan
bonu
& cur
& aur
me in
dulci
Fratre
strat
Suo
norum
in præ
gamus
nos vo
Regni
illuc b
tur.
minun
in Tab
in mo

cui hæc clamat, operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vitam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens respondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & perpetuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia tua ne loquantur dolum: Diverte à malo, & fac bonum, inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis, oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, antequam me invocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dulcius nobis hæc voce Domini invitantis nos Fratres charissimi. Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vitæ.

Succinctis ergo fide, vel observantiâ bonorum actuum lumbis nostris, & calceatis in præparatione Evangelii pacis pedibus, pergamus itinera ejus, ut mereamur eum, qui nos vocavit, in Regno suo videre. In cujus Regni tabernaculo si volumus habitare, nisi illuc bonis actibus currendo, minimè pervenitur. Sed interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in monte Sancto tuo? Post hæc interro-

gationem Fratres audiamus Dominum respondentem. Qui ingreditur sinè macula, & operatur justitiam. Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fecit proximo suo malum, & opprobrium non accepit adversus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suafione sua à conspectibus cordis sui respuens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus ejus tenuit, & allidit ad Christum.

Qui timent Dominum, de bona observantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de predicatione sua sibi aliquid imputavit, dicens: Gratiâ Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur. Unde, & Dominus in Evangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similibo eum viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram.

Ve-

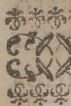
*Vener
gerun
fund
Dom
moni
nobis
vita
Apost
pæni
minu
ut m
inter
tator
di pr
ris off
Ergò
Sanct
& qu
le, r
buat
fugie
peru
in ho
lucis
agen*

Venerunt flumina, flaverunt venti, & impigerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram. Hac complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Ideo nobis propter emendationem malorum hujus vite dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad pœnitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed ut magis convertatur, & vivat. Cum ergo interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi ejus, audivimus habitandi præceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Celorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientia militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratia sua tribuat nobis adiutorium ministrari. Et se fugientes gehenna penas, ad vitam volumus pervenire perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hæc omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum no-

bis expediat. Constituenda est ergò à nobis Dominici schola servitii, in qua institutione, nihil asperum, nihilque grave nos constituturos speramus, sed & si quid paululum restrictius dictante aequitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pavore perterritus refugias viam salutis, qua non est nisi angusto initio incipienda. Processu verò conversationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in ejus doctrina usq; ad mortem in Monasterio perseverantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni ejus mereamur esse consortes.

PRO-

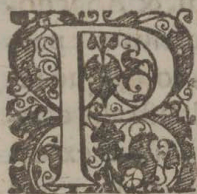
P

Class
xiffe
prof
in qu
bili v
tis lu
nibu
sequ
quan
dicti
com
hent
vior

PROOEMIUM
CONSTITUTIONUM.

Postquam Beatissimus Pater noster ROMUALDUS totius Camaldulensis Ordinis Fundator, Monasticam vitam, in Monasterio Classensi, tribus annis Sanctissimè traduxisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam professus, Eremum subindè ingressus est; in qua nonaginta septem annis, incredibili vitæ austeritate usus, solis Sanctitatis suæ exemplis, crebrisque admonitionibus verum Eremiticum institutum se sequentibus dereliquit. Nec aliud quicquam eis scriptum, præter eandem Benedicti Regulam observandam moriens commendavit; Licet postmodum, nè labentibus annis, pia Patris exempla per oblivionem in desuetudinem venirent, sapien-

ter ab ipsis discipulis , maximè à Beato RODULPHO quarto , à Beato ROMUALDO Eremi Priore in Constitutiones redacta fuère. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum , ab ipso SS. ROMUALDO divinitus inventum , medium inter Canobiticum , & Anachoreticum est ; Ità quidem ut utriusque particeps utroque præstantius , longeque securius existat. Nam & si claustralis conversatio ubique summis laudibus extollenda videatur , nihilominus tamen suis incommodis , molestisque occupationibus , quæ sæpè animum à vera pietate longius arcent , minimè caret ; è contra verò solitaria illa Eremitica vita , & conversatio abdita , propter multa incommoda , nec non pericula , quæ humanæ naturæ corruptelâ , seu instabilitate , pati videbatur , minus tuta ; securaque reputata est. Illa enim vivendi libertas , quæ olim solitariis viris competere videbatur , quæ nec Ecclesiam invisere , nec Sacramenta frequentare aliquo Canonico præcepto cogebatur , hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ

Con-

Con
Non
stra
quæ
ficut
tur ;
maqu
cilis ,
proin
rum
ac se
Ad qu
acced
omni
rium
tium
com
gulas
tes , p
votis
ximu
discip
Con
vere
verla

Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitus anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaque difficultate exclusis, securissima facilis, ac fideli cuique viro suavissima, ac proindè (omni reverentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam sivè ex sæculo, sivè ex canobiis accedentes, procul omninò à Civitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas invicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula; ut diximus S. BENEDICTI, subque Prælati disciplina, sub tandem proprii Ordinis Constitutionibus, in jugi observantia vivere tenentur: sic nihilominus hanc conversationis formam temperantes, ut Cæ-

nobilitatæ, socialisque vitæ commodis, & securitate, sine variis occupationibus Monasterii, multiplicibusque distractionibus potiantur, & solitudinis læta, felicitique admodum tranquillitate, absque ullis solitariæ vitæ curis: periculis, & anxietatibus perfruantur. Hæc itaque admirabilis, divinitusque inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, usque ad præsentem diem per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore observata fuit in Sacra Eremita Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ab ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annum 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Justinianum Eremitam supradictæ Sacra Eremitæ Majorem, noviter instituta, & aucta; fuit cum eadem observantia inviolabili perseverat, prout ex constitutionibus patebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione & augmenta-

men
stat d
BEN
Regu
nobis
quasi
muler
sit cor
& ch
in reg
ne, i
possin

mento hujus dictæ Congregationis. Restat denique ut nos juxtâ S. Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremito, quæ nobis pro Monasterio est, unanimes, quasi Apostolici viri, soli DEO enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis unum sit cor, & anima una, in vinculo pacis, & charitatis viventibus, sicque demum in regulari, atque Eremitica districtione, in finem usque perseverantes, Socii possimus esse passionum Christi, ut &

cohæredes facti congregemur

cum eo.

CON-

CONFIRMATIO
 CONSTITUTIONUM ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIUM
 MONTIS CORONÆ IN FORMA
 SPECIFICA.

CLEMENS PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ
 solio, meritis licet imparibus
 per inefabilem Divinæ boni-
 tatis abundantiam constituti,
 Congregationes Religiosorum virorum
 piè, sanctèque institutas, ac uberiores
 bonorum operum fructus aspirante su-
 perni favoris auxilio, assiduè perferre sa-
 tagentes, in visceribus paternæ gerimus
 charitatis, & illa quæ pro earum felici re-
 gimine & gubernio, prosperisque in via
 Domini progressibus providè, atque sa-
 pien-

pien-
 semp
 stolic
 nobis
 poni
 Et Fi
 & ali
 tarun
 quod
 Cong
 illius
 quær
 fueru
 non
 greg
 stron
 Con
 lariu
 tæ,
 vide

pienter constituta esse noscuntur, ut firma
semper, atque, stabilia persistant, Apo-
stolici muniminis patrocinio, cum id à
nobis petitur, libenter roboramus. Ex-
poni siquidem nobis nuper fecerunt dile-
cti Filii Major, ac Procurator Generalis,
& alii superiores Congregationis Eremitarum
Camaldulensium Montis Coronæ, quod pro felici,
prosperoque ejusdem Congregationis regimine,
& gubernio, illiusque salubri tam in Spiritualibus,
quàm in temporalibus directione factæ
fuerunt, & in unum volumen collectæ
nonnullæ Constitutiones, quæ per Con-
gregationem venerabilium Fratrum no-
strorum S. R. E. Cardinalium negotiis, &
Consultationibus Episcoporum, & Regu-
larium præpositam, examinata, recogni-
tæ, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur
videlicet.

DE

DE GENERIBUS,
 ET
 VITA MONACHORUM.

CAPUT I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cenobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I.

Remitæ Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitoriis Monasterii requiescunt; in hoc enim differt Cenobitica conversatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in urbibus

ter-

terris, interque. Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interque nemora latitare congaudet. Quapropter majorum noſtrorum veſtigia ſequentes ſtatuitur, noſtra Eremitoria ab urbibus, Terrisque uno & minus milliario diſtare debere. Noſtriq̃ Eremitæ nunquam in Clauſtris permaneant, excepta Abbatiâ S. Salvatoris de Monte, Corona pro ſenum, infirmorum ac forenſium ſolatio; Imo ſi aliquando talis habitatio offeratur, niſi in formam Eremitæ reducta ſit, dimittatur, tantum abeſt, ut de novo Monafterium conſtrui queat, aut ſuſcipi.

2. Sint ergo Eremitoria noſtra inter Sylvas, eaſq̃ denſas, talesq̃ plantando, inferendo, ſcindendo, aliisque opportunis modis conſerventur, & augeantur. Quamobrem intrâ ambitum Eremitæ non licebit ligna cædere, nè ejus pulchritudo deturpetur. Qui verò abſq̃ ſuperioris permiſſu aliquam arborem viridem incididerit, pro una quaq̃ arbore ſemel in pane, & aqua jejunet. Quod ſi loci Prior abſq̃ conſen-

sensu Capituli ipsius Eremiti intra ipsum ambitum arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Generali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quando numerum quatuor, aut quinque arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculum, quod sine rationabili necessitate fieri nequit, dummodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci universo sepe, ac vallo circumdata, ita ut per solum ostium pateat ingressus, unde egredi sine licentia Superioris nemo possit. Et positâ in Eremitis clausura sine licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul junctæ, sed triginta plus, minusvè pedibus invicem, si locus patiat separatae consistent, tantundem ab Ecclesia, & officinis semotæ.

5. Atque ut vera sit solitudo; omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate
sal-

salvâ
habit
mune
praci
nos a
culari
rum r
tè p
stis de

6

lariun
libus
esse,
illis p
ubiqu
atque
corpo
tiones
positu
destru
res va
in din
tate c
servan
nunqu

ſalvâ) arceatur. Adeò ut neque vicini habitatores quocunque prætextu in commune Commertium admittendi ſint: ac præcipuè cavendum, ne eis unquam ad nos accedendi cauſa tribuatur. Ideò ſæcularium negotiis, etiam conſanguineorum nè ſe noſtri immiſceant, quod ſtrictè prohibetur, niſi aliter faciendum juſtis de cauſis, ſuperior judicaverit.

6. Minus etiam liceat Eremitis ſæcularium Eccleſias frequentare, nec funerals, aliisque officiis celebrandis intereſſe, ſicque animarum curam exercere illis penitus eſt interdictum. Præterea ubiquè locorum foris, & intra Eremum, atque etiam in propria Cella, non ſolum corporales, ſed etiam mentales divagationes effugiant, quæ & ſolitudinis proſiſtitum, & omne Spirituale ædificium deſtruere ſolent. Quapropter Superiores valdè cavere debent, nè faciles ſint in dimittendis ſubditis ſuis, ſed neceſſitate ceſſante, intra Clauſuram in jugi obſervantia eos retineant. Quin & ipſi nunquam foras, niſi coactè egrediantur.

7. Et ad majorem solitudinis observantiam, nemini permissum censetur in alterius Cellam, officinamvè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm sæculares extenditur, exceptis casibus incendii, infirmitatis, confessionis vel urgentis cujusque necessitatis, quæ verisimiliter superioris animum ad talem concessionem movere potuisset.

8. Ille verò, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus, ad alterius Cellam accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias, altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen sinè mora audita voce illicò accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur, nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introjerit, vel qui alium intrare permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & jejuset semel

mel in pane, & aqua, pro unaquaque transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ privetur.

9. Et quia solitudo maximè favet castitati, ideò præcipitur nè nostris Eremitis mulieres unquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; undè ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces lignæ magnæ longè à Ianua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex privilegio Pauli III. & Innocentii XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, juxtà d. Privilegium concedere potest ut semel, bis, aut ad summum ter in anno, juxtà d. Capituli nominationem, devotionis causa possint mulieres solùm Ecclesiam ingredi, Eremum autem nullo modo, neque Sacrarium, ejusque vestibulum, ubi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consuevère. Alias autem talis prohibitio inviolabiliter perseveret. At si pertinacia populi aliter per-

vicaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deserere, ac longius abire consulant Patres.

II. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulierculas regendas, confitendas, custodiendasvè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intrà Cruces venire permiserit, aut in hospitiiis, & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint, casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesiis sinè debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

DEiudè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conversionis fervore, initio, sed Monasterii probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio jam docti,

Eti,
acie
jam
vel b
tionu

genus
appro
rum
adhu
tiri
aut t
Dom
pro l
quic
cunt
non l

quod
sua p
quat
spita
biles
illece
res

*Et, pugnare; & benè instructi fraterna ex-
acie ad singularem pugnam Eremiti, securi
jam sinè consolatione alterius, sola manu,
vel brachio contra vitia carnis, vel cogita-
tionum Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.*

*Tertium verò Monachorum teterrimum
genus est Sarabaitarum, qui nulla Regulâ
approbati, experienciâ magistrâ, sicut au-
rum fornacis, sed plumbi natura molliti,
adhuc operibus servantes sæculo fidem, men-
tiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini,
aut terni, aut certè singuli sinè Pastore, non
Dominicis, sed suis inclusi sunt ovilibus, &
pro lege eis est desideriorum voluptas, cum
quicquid putaverint, vel elegerint, hoc di-
cunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant
non licere.*

*Quartum verò genus est Monachorum,
quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita
sua per diversas Provincias ternis, aut
quaternis diebus per diversarum Cellas ho-
spitantur, semper vagi, & nunquam sta-
biles, & propriis voluptatibus, & gule
illecebris servientes, & per omnia deterrio-
res Sarabaitis. De quorum omnium mi-*

ferrima conversatione, melius est silere, quam loqui. His ergo omissis, ad Canobitarum fortissimum genus disponendum, adjuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I.

Alium vivendi modum Anachoretis consimilem divinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitavit, eorum scilicet, qui divinâ inspiratione, majorique silentii, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis pervenire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, jam ab initio inclusos Patres nostri vocaverunt, eò quia voluntariè intra unius Cellulæ, hortulique parietes, omni hominum consortio privati, contineantur: Juxta quod institutum hucusque observatum, præcipitur, ut Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedendi,

&

& morum probitas, moresque religiosi innotescant, scilicet regularis observantia, silentium, orationis fervor, aliaque consimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, si perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reservatur. Nec ad longum tempus concedenda est, nisi iis, qui pluries, aut saltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex sua Familia per annum ad summum concedere. At Prælati, Novitiorum Magistro, Sacristæ, ac Cellario, in eorum Prælatura, & officiis persistentibus, penitus interdicatur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Reclusis, quæ remotiores sunt ab aliis, quæ habent oratorium cum suis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum necessariis, quarum hortuli parietibus sint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ reclusi, non secus ac alii suorum superiorum obedientiæ subjaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, sed superioribus, qui reclusionem

concesserunt. Licitum semper erit illos ab ea penitus eximere sive perpetua, sive fuerit temporalis.

4. Sciant autem reclusi perpetuum sibi, inviolabileque silentium esse indictum, unde illos quempiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, sine expressa licentia scripta, & obsignata sui superioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquagesimæ, in quibus recreationis, ac charitatis causa Coëremitarum semel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, aliosvè mittere, vel accipere, nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipens, semel in pane, & aqua jejunct.

6. Canonicas horas intrà oratorium suum persolvent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus observabunt, cum omnibus solitis ceremoniis & observantiis, quæ in istis constitutionibus, Breviarii que Rubricis conti-

tine
geste
nedic
lis D
Eccl
tant
& si
ri.
exeu
ceda
refec
Feria
veni
dian
sori
fuer
aud
atqu
mu

ctas
lis d
qua
& l
tori

tinentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè præmittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ aliæ in suis oratoriis sint, lucrari. Feriâ quinta hebdomadæ Sanctæ, exeuntes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum aliis communicaturi, refectio, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum cæteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisque sacrificantibus deservire, atque ibi (permittente Prælato) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium sanctas desiderat occupationes, idèò singulis diebus, ultra ordinarium officium, quinquaginta Psalmos Davidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium nunquam omittant; ultra quam,

& alias lectiones, Eremitis apertis communes unius horæ alicujus spiritualis libri lectionem persolvent. Eodem modo solitam unius horæ in mane, & serò divisam, reclusi cum fervore Spiritus utroque tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab aliis coërceant, ut præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis jejunii, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo favente, vivere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitum eorum calopodio, sive focculo aperto uti poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cilicium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tempus includuntur, activam vocem in Capitulo non habent; perpetui verò neque activam, neque passivam.

QUA-

QU

stien
qua
Apo
filio
Abb
abst
jabe
ter
bus
bas
obe
fac
pa
Pa
nir
qu
rit

QUALIS DEBEAT ESSE ABBAS.

CAPUT II.

*Abbas, qui præesse dignus est in
monasteriis, semper memi-
nisse debet, quod dicitur, &
nomen Majoris implere: Chri-
sti enim agere vices in Monasterio creditur,
quando ipsius vocatur pronomine, dicente
Apostolo, Accepistis Spiritum adoptionis
filiorum, in quo clamamus Abba Pater; Ideoq;
Abbas, nihil extra præceptum Domini (quod
absit) debet docere, aut Constituere, aut
iubere, sed jussio ejus, vel doctrina ferven-
ter divina Justitia in Discipulorum menti-
bus conspergatur. Memor sit semper Ab-
bas, quia doctrina sua, vel discipulorum
obedientia utriusque rei in tremendo Judicio
facienda erit discussio; sciatque Abbas, cul-
pa Pastoris incumbere, quicquid in ovibus
Pater familias utilitatis minus poterit inve-
nire. Tantum iterum liber erit, ut si in-
quieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fue-
rit omnis diligentia attributa; & morbi-
dis*

dis earum actibus, univ[er]sa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Justitiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreverunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus p[æ]na sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præesse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis divina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne aliis prædicans, ipse reprobus inveniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Justitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & projecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. *Non ab eo persona in Monasterio*

steric
quàm
obedi
ponan
aliqu
sita
rit,
prop
sive
& su
litia
um
hac
liore
ven
cha
mer
Ab
mar
cra
por
gisti
ind
gue
tien

sterio discernatur. Non unus plus ametur, quam alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia invenerit meliorem. Non proponatur ingenuus ex servitio convertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod sita (justitiâ dictante) Abbati visum fuerit, de cujuslibet ordine id faciat, sin aliter propria teneant loca. Quia sive servus, sive liber, omnes in Christo unum sumus, & sub uno Domino aequalem servitutis militiam bajulamus. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores aliis operibus bonis, & humiles inveniamur. Ergo equalis sit omnibus ab eo charitas, una praebeatur omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namque sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam servare, quâ dicit. Argue, obsecra, increpa, id est miscens temporibus tempora, terroribus blandimenta, durum magistri, pium Patris ostendat affectum. Id est indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare.

Negli-

Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, admonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut ceperint oriri, radicitus ea (ut prevalet) amputet, memor periculi Helii Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq; intelligibiles animos prima, vel secunda admonitione verbis corripiat. Improbos autē, & duros, ac superbos, vel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coërceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgâ, & liberabis animam ejus à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatquè quàm difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum servare moribus, & alium quidem blandimentis, alium verò increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscujusque qualitatem, & intelligentiam ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur, verum & in augmentatione boni gregis

gis
aut
com
rebu
cogi
quib
caus
neri
Dei
jicie
mer
pit
nem
frat
scat
omn
rati
&
Pas
nis
citu
d

gis gaudeat. Antè omnia nè dissimulans, aut parvipendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitoriis, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et nè causetur de minori fortè substantia meminerit scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis; Et iterum, nihil deest timentibus Deum; Sciatquè quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rationem reddendam. Et quantum sub cura sua fratrum se habere sciverit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Judicii ipsarum omnium animarum est redditurus Domino rationem, sinè dubio, addita, & sua anima, & itâ timens semper futuram discussionem Pastoris de creditis sibi ovibus, cum de alienis ratiociniis cavet, redditur de suis sollicitus, & cum de admonitionibus suis emendationem aliis subministrat, ipse efficitur à vitiis emendatus.

Con-

gis

Constitutio.

IN Congregatione Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis usui unquam fuit; Ideò loci nostræ Congregationis, non Abbatix nec Monasteria, sed Eremitæ, & superiores non Abbates, sed Priores appellantur, atque adeo supremus totius Congregationis Prælatus, Majoris sibi nomen usurpavit, nec aliter usui fuisse apud Eremitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum, aut nihil relevet quo Prælatus nomine nuncupetur, dummodo talis, qualis à S. Patris verbis circumscribitur, existat.

2. Sciant igitur Prælati ipsis traditam esse præsentem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare neglexerint, in tremendo Dei Judicio stricta fiet discussio. Quicumque ergo aliis præfigitur, duplici doctrinâ, verbi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

DE

DE

andic
prud
ciat.
cari
reve
fratr
jectio
fende
gis in
lubri
sed h
stro,
cet c
omne
què
Null

DE ADHIBENDIS AD CON-
CILIIUM FRATRIBUS.

CAPUT III.

Uoties aliqua prapucio agenda
sunt in Monasterio, convocet
Abbas omnem Congregationem,
& dicat ipse unde agitur, &
audiens consilium Fratrum, tractet apud se
prudenter, & quod utilius iudicaverit, fa-
ciat. Ideò autem omnes ad consilium vo-
cari diximus, quia saepe Juniori Dominus
revelat, quod melius est. Sic autem dent
fratres consilium cum omni humilitatis sub-
jectione; ut non præsument procaciter de-
fendere, quod eis visum fuerit, sed ma-
gis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod sa-
lubrius esse iudicaverit, ei cuncti obediant,
sed sicut discipulis convenit obedire Magi-
stro, ita & ipsum providè, & justè conde-
cet cuncta disponere. In omnibus igitur
omnes Magistram sequantur regulam, ne-
què ab ea temerè declinetur à quoquam.
Nullus in Monasterio proprii sequatur cor-

dis voluntatem nequè præsumat quisquam cum Abbate suo protervè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumperit, regulari disciplina subjaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regule omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Judiciis suis æquissimo Judici Deo rationem redditurum. Si qua vero minora agenda sunt in Monasterii utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

I.

HÆc convocatio Congregationis, si-
vè Consilium vetustissima Religio-
nis consuetudo obtinuit, ut Capitulum
vocetur, & Congregationis hoc loco,
unius Monasterii, aut Religiosæ Domus
Conventus intelligitur. Capitulum au-
tem, aut generale est, aut Conventuale,
aut certè (ut vocant) culparum, quo-
rum unumquodque suum tractatum de-
siderat, cum singulorum diversa sit con-
gre-

gregandi causa, celebrandique modus. Hic solum de Capitulo conventuali sermo est.

2. Quoties ergò aliqua præcipua tractanda sunt in Eremito, Prior ad sonum Campanulæ, ut moris est, quod signum ad spatium unius Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi unius anni ejusdem loci, ac familiæ tantum intelliguntur, necnon & Visitatores, ubi præsentés reperiantur, convocet. Quibus convocatis, omnes genuflexu secretò dicant. *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum, &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsoriis, & orationem *Actiones nostras.* Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi major præsens fuerit, ad quem suo Jure spectat) distinctè proponat. Deindè maturam cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusâ omniprorsus passione, modestè, ac mansuetè

loquantur, prohibita omni practica sub
 pena privationis vocis activæ, & passivæ
 ad sex menses: Et quod à majori parte
 approbatum fuerit, definitum, ac ratum
 habeatur, ac totum in libro actuum Ca-
 pitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipua-
 rum, intelliguntur receptiones Novitio-
 rum, tam ad probationem Quadrage-
 nariam, quàm ad habitus susceptionem
 ac professionem, incisionem lignorum
 intra Eremi ambitum faciendam, Con-
 servatoris, ac Medici electionem, Pro-
 curatorisque sæcularis, & Advocati, ac-
 ceptare hæreditates, donationes, ac le-
 gata, quæ tamen renunciari minimè pos-
 sunt, sine consensu Capituli Generalis:
 Quod si dictum Capitulum expectari non
 possit infra annum cum assensu Patrum
 Majoris, ac Visitatoris, aut Dietæ, re-
 nunciari licitè poterunt. Locationes
 etiam possessionum ultra annum, & qual-
 cunque species alienationum, circa quas
 alienationes hæc omnia infrascripta
 omnino observentur; scilicet, propo-
 nan-

nantur primo in Capitulo Conventuali; & à majori parte decretum, ad Capitulum Generale postea deferatur, aut ad Dietam, aut infra annum ad P. Majorem & Visitatores, à quibus approbatum, & confirmatum, ad S. Sedem Romanam pro licentia recurratur, nec alienationis Instrumentum conficiatur antè assensum Apostolicum, vel si cum reservatione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non tradatur possessio antè dictum consensum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in Capitulo, undè odium, aut scandalum oriri possit, revelaverit, disciplinâ circulari plectatur; si autem leve fuerit revelatum, arbitrio Prioris puniatur.

QUÆNAM SINT INSTRUMENTA BONORUM OPERUM.

CAPUT IV.

IN primis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ animâ, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dicere, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult, aliis ne faciat, abnegare semetipsum sibi, ut sequatur Christum, Corpus castigare, divitias non amplecti, jejunium amare, pauperes recreare, nudum vestire, Infirmum visitare, mortuum sepelire, in tribulatione subvenire, dolentem consolari, à saculi actibus alienum se facere, nihil amoris Christi præponere, iram non perficere, iracundiâ tempus non reservare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare, charitatem non derelinquere, non jurare omnino, ne fortè per jures, veritatem ex corde, & ore proferre,

ma-

malum pro malo non reddere, Injuriam non facere, sed factam patienter sufferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed magis benedicere, persecutionem propter Justitiam sustinere, non esse superbum, non violentum, non multum edacem, non somnolentum, non pigrum, non murmurosum, non detractorem, spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat, & sibi reputet, Judicium timere, Gehennam expavescere, vitam eternam omni concupiscentia spirituali desiderare, mortem quotidie ante oculos aspectam habere, actus vita sua omni hora custodire in omni loco Deum se respicere pro certo scire, cogitationes malas cordi suo advenientes, mox ad Christum allidere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & pravo eloquio custodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala preterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in

oratione Deo confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis in omnibus obedire, & si ipse (quod absit) aliter agat, memor illius Dominici præcepti, quæ dicunt, facite, quæ autem faciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit, sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & invidiam non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores venerari, Juniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare, cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

I.

Quoniam hæc bonorum operum instrumentorum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur, duo tamen hic addenda visum est, quorum alterum est, Sacramentum Pænitentia, aliud Sacrosanctam Eucharistiam frequentare.

2, O-

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoque octavo die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdotes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie celebrare solent, secundum nostræ Congregationis morem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris, infrâ dictum temporis spatium confessus minimè fuerit, privetur omninò pitantia, quousque confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absque alia licentiâ dicti Prioris, eum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælatus, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, sinè superioris localis licentiâ. Sic pariter PP. Visitatores quocunque loco, & tempore, ac voca-

ies ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessorii obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarii ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus usque visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitii suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior judicaverit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum, ad Novitiorum confessiones bis in anno excipiendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia divertentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicumque ex nostris exposito, ac approbato è superiore, & in defectu Sacerdotis approbati, nostris etiam non approbatis valeant confiteri, vel alteritùm Sæculari, tum regulari Sacerdoti, dummodo necessario, non autem in fraudem
fiat

fiat Confessio, tunc enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si secularis aliquis nostris confiteri desideret, quod nequè frequenter, neque cum retributione fiat; decernatur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fuerit approbatus, quique casus reservatos calleat (quibus si pœnitens illaqueatus fuerit) ad suam Judicem Ordinarium remittet.

8. In visceribus JESU Christi quilibet Prælatus, ac superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens, ac Zelans sit circa curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolventi à suo Priore expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hîc aliquam censuram, vel casum sibi expressè reservaverit, circa quod servetur omninò decretum Clementis VIII. circa casus reservatos: at publica censura ob Clerici percussionem Priori semper reservata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pariter, & de sacra commu-
nio-

nione intelligantur, ut scilicet omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis diebus communicent, nisi ex aliqua propinqua festiuitate, aut alia rationabili causâ superior præueniendam, aut differendam Sacram Communionem iudicaverit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadragesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria 5. in Cæna Domini omnes tùm Sacerdotes, tùm non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incedentes, seruato professionis ordine procedant, pallio omnes tecti, & Sacerdotes addant stolam, omnes itaque omnipossibili modestiâ, deuotione, ac reuerentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare voluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget usus chori, Sacrosanctum

Et
ber
affer
mut

om
Cor
dun
que
rum
nisi
ter
chro
foris
verò
citia

um
pter

Etum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clave, affervetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciunt igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hïc à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformatum interiorem hominem inservire, ejusque mortificationem maximè juvare; Parum enim corporalia exercitia profunt, nisi veræ pietati associantur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quòd, Salvatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcicia.

DE OBEDIENTIA.

CAPUT V.

Primus obedientiæ gradus est obedientia sine mora, hæc convenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter servitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ.

na. Mox, ut aliquid imperatum à Majore fuerit, ac si divinitus imperetur, moram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obedivit mihi. Et idem dicit Doct̃oribus, Qui vos audit, me audit Ergò hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deserentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientie pede jubentis vocem factis sequuntur. Et velut uno momento prædicta Magistri jussio, & perfectæ discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideò angustam vitam arripuit, undè Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viventes, vel desiderijs suis, & voluptatibus obedientes sed ambulantes alieno Judicio, & Imperio in Canobijs degentes, Abbatem sibi præesse desiderent: sinè dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quâ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. Sed hac ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo,

Deo, & dulcis hominibus, si quo iubetur non trepidè non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Majoribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obedit discipulus, & non solum ore, verùm, & in corde si murmuraverit, & si impleat iussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali factò, nullam consequitur gratiam, Imò panam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

Constitutio.

I.

Quia ab observantia eorum, quæ in præsentì Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, bonique conservatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ

Deo,

fectæ obedientiæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationale valdè sit ibi majorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior vivendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem vivendi usum licere: nullam exerceant artem, nihil ex una in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neque vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absque sui superioris licentia aggrediantur Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sine licentia agere licet, cum obedientiæ merito facere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atque his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad

lunta
mnes
votur
tis se
jam a
obten
eam f
ordin
exemp
modo
cere d

DE

diam,
lui à b
nis eloc
tem deb
bis prop

3. Ad majorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegiis, gratiis, indulgentiis seu concessionibus à Sede Apostolica jam antea in proprium cujusque favorem obtentis, penitus abrenunciasse, sive eam singularitatem vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, sive subjectionis exemptionem, sive tandem quocumque modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

DE TACITURNITATE.

CAPUT VI.

 Aciamus, quod ait Propheta,
Dixi, custodiam vias meas,
ut non delinquam in lingua
mea. Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & silui à bonis. *Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquiis interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter panam peccati debet cessari? Er-*

go quamvis de bonis, & Sanctis adificatio-
 num eloquiis perfectis discipulis propter taci-
 turnitatis gravitatem, rara loquendi conce-
 datur licentia, quia scriptum est in multi-
 loquio non effugies peccatum; & alibi.
 Mors, & vita in manibus linguæ, nam lo-
 qui, & docere Magistrum, condecet tacere,
 & audire, discipulo convenit, & ideo si qua
 requirenda sunt à Priore, cum omni humili-
 tate, & sujectione, & reverentia requiran-
 tur, ne videatur plus loqui, quàm expedit;
 scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum
 moventia, aeterna clausura in omnibus locis
 damnamus, & ad tale eloquium discipulorum
 aperire os non permittimus.

Constitutio.

I.

Taciturnitas Sacro sancta est, dum-
 modo Justitiæ metas non excedat,
 quæ tacendi, loquendivè tempus docet.
 Ideò discreta consideratione hæc Sancti
 BENEDICTI doctrina secundum tem-
 pus, ac locum, secundum denique ne-
 cessitatis, & charitatis indigentiam ob-
 ser-

serva
 super
 tiqua
 biles
 dies,
 Sancti
 vel C
 amba
 cujus
 dies,
 super
 ad Pr
 æstivo
 ni sur

2

busda
 Eccles
 Capit
 Imo i
 in viis
 ante I
 quibu

3

ne, fra
 etiam

servanda est; idcirco quandoque in hoc superior dispensare, aliquando verò nequitiam. Declaramus itaque indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt observanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cujuscunque hebdomadæ, omnes denique dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cujusque diei, usque ad Primam, sequentes horas quoque, quæ æstivo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, uti sunt Ecclesia, & ejus vestibulum, Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imo in diebus dispensatis non intelligitur in viis, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis ante Ecclesias, & ante Eremi portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contra sic humana conditione, fraternaque charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisve supra

prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI (quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitativè reficiuntur) silentium à prima diei usq; ad quartam noctis horam relaxabitur. Ecclesia, Sacrario, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo divinæ laudes in Choro consuetis horis, persolvantur.

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii ejusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ Crucis, usque ad Pascha Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in æstate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non

im-

impe
si tot
nori f
bis,
præte
in hu
sæcula

5
imo r
ac stre
dum c
circâ
somnia
eis pu
so ma
quis
super
rit, v
lem f
na, &
noctu
& sec
arbitr
simpl
poris

impeditū dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyemebis, & ter in æstate silentii dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in hujusmodi colloctionibus aliquid sæculare vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imo magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideo necesse est, dum divina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, viis, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentii temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adjerit, vel pulsaverit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur divina, & Oratio, sive dormitio fit, maximeq; nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm ut Psalmus 50.

Miserere dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, privabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atque inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solùm canes ad Custodiam, quando, & ubi necessarii videbuntur.

6. Novitiis cum Professis, nulla sit unquam loquendi licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, sive sæcularibus, sive Religiosis affinibus, vel amicis, vel operariis, nulla sit conversatio, nisi aliqua ex justa causa jusserit Prælati.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conversi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

DE

Cum h
exalta
caver
non c
elati
magn
sed qu
exalta
super
mam
humil
exalta
presen
lumus
ascen
somno
dente.

DE HUMILITATE.
CAPUT VII.

*Lamat nobis scriptura divina,
(Fratres) dicens, Omnis qui
se exaltat humiliabitur, &
qui se humiliat exaltabitur.*
*Cum hac ergo dicit, ostendit nobis omnem
exaltationem, genus esse superbiae, quod se
cavere Propheta indicat, dicens, Domine
non est exaltatum cor meum, neque
elati sunt oculi mei, neque ambulavi in
magnis, neque in mirabilibus super me,
sed quid? si non humiliter sentiebam, sed
exaltavi animam meam, sicut ablatatus
super matrem suam, ita retribues in ani-
mam meam, Unde (Fratres) si summæ
humilitatis culmen volumus attingere, & ad
exaltationem illam caelestem, ad quam per
presentis vite humilitatem ascenditur, vo-
lumus velociter pervenire, actibus nostris
ascendentibus, scala illa erigenda est, qua in
somno Jacob apparuit, per quam ei descen-
dentes Angeli, & ascendentes monstrabantur.*

Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in seculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; latera enim ejusdem Scale dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diversos gradus humilitatis, vel disciplinae vocatio divina ascendendos inservit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, oblivionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Gehennam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum præparata est, animo suo semper revoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitiis, id est cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriae, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu divinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Prophetæ, cum cogitationibus nostris

ita

ita De
Scrut
minus
niam
cogita
tio h
solicitu
sas, di
Tunc
vero n
propri
scripta
averte
tione,
cemur
tatem
ptura
rectæ
infern
quod d
sunt, &
tatibu
nobis I
cum d
deside

ita Deum semper presentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus novit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt, Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas perverſas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si observavero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ità facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis avertere; Et item rogamus Deum in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergo meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis usque ad profundum inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluntatibus suis. In desideriis verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse presentem, cum dicit Prophetæ Domino. Ante te omne desiderium meum. Cavendum ergo est

ideo malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Unde scriptura precipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergo si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Caelo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatis nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciatur, cavendum est omni hora. Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & percendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos converti in melius, ne dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed ejus qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet panam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia subdat se majori,

jori
stolus
Q
ipsa
vel
taci
& su
cente
in fi
tetur
oster
etiam
ex p
te at
cut
tribi
& d
mus
item
quit
min
quet
nost
nos
hon

jori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus. Factus obediens usque ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obediendia duris, & contrariis rebus vel etiam quibuslibet irrogatis injuriis, tacitâ conscientia, patientiam amplectatur, & sustinens non lassescat, vel discedat, dicente scriptura. Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendes fidelem pro Domino, universa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis; Et securi de spe retributionis divina, subsequuntur gaudentes & dicentes; Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco scriptura; probasti nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptum

ceptum Domini in adversis, & in injuriis per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, prabeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo advenientes, vel mala à se absconditè commissa, per humilem confessionem Abbati non calaverit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Revela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit, Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia ejus, Et ita Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & injustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo adversum me injustitias meas Domino, & tu remisisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi injunguntur, velut operarium se malum iudicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum

redactus sum, & nescivi, ut Jumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si omnibus se inferiorem, & viliorem non solum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta, Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, ut discam mandata tua.

Octavus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterii regula, vel Majorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitatem habens, usque ad interrogationem non loquatur, Monstrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguosus non dirigitur super terram.

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu. Quia scriptum

ptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est : si cum loquitur Monachus leniter , & sine risu , humiliter cum gravitate , vel pauca verba & rationabilia loquatur , & non sit clamorosus in voce , sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est , si non solum corde Monachus , sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Idest in opere , in Monasterio , in Oratorio , in horto , in via , in agro , vel ubicunq; sedens , ambulans , vel stans , inclinatio sit semper capite , defixis in terram aspectibus , reum se omni hora de peccatis suis existimans , iam se tremendo Iudicio Dei presentari existimet , dicens sibi semper illud , quod Publicanus ille Evangelicus fixis in terram oculis , dixit. Domine non sum dignus ego peccator levare oculos meos ad cælum , Et iterum cum Propheta. Incurvatus sum , & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis , Monachus ad Charitatem Dei perveniet illam , qua perfecta,

fecta
ver/
bat,
confe
mora
suetu
tum
mun
dign

T
deat
tuen
serio
sed

fecta, foras mittit timorem, per quam universa qua prius non sine formidine observabat, absq; ullo labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non jam timore Gehenna, sed amore Christi, & consuetudine ipsâ bonâ & delectatione virtutum, qua Dominus jam in operarium suum mundum à vitiis, & peccatis, Spiritu S dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamq̃ue plena hujus capituli tractatio, ut superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco statuerè, tantæque utilitatis hujus lectionis series apparet, ut ex se non invitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

DE OFFICIIIS DIVINIS
IN NOCTIBUS.

CAPUT VIII.

Hyemis tempore, id est à Kalendis
Novembris usq; ad Pascha, jux-
tà considerationem rationis, octa-
vâ hora noctis surgendum est,
ut modico amplius de media nocte pausetur,
& etiam digesti surgant. Quod verò re-
stat post vigiliâs, à Fratribus, qui Psalterii,
vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi
inserviat. A Pascha autem usq; ad su-
pradiçtas Kalendas Novembris sic tempere-
tur hora vigiliarum agenda, ut paucissimo
intervallo, quo Fratres ad necessaria natura
exceant, custodito, mox matutini, qui inci-
piente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

I.

Quod hyemis tempore octavâ hora
surgendum sit, sed juxta noctis
brevitatem, vel longitudinem hora vel
protrahenda, vel retrahenda est,

2. Un-

INIS

*Kalendis
cha, jux-
onis, octa-
dum est,
pausetur,
verò re-
Psalterii,
editationi
sq; ad su-
tempere-
aucissimo
ia nature
qui inci-
atur.*

*avâ hora
a noctis
hora vel*

2. Un-

2. Unde ab Idibus septembris, primum Matutini signum horâ septima pulsatur, cum à die septima Octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Novembris, horâ octava dictum signum fiat. Rursus à decima Februarii sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò Martii, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta ejusdem hora sexta, similiter à nona Maji hora quinta, & dimidia, & à die secunda Junii hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, undè à decima Julii pulsatur horâ quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, horâ sexta, & à vigesima ejusdem usque ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Nativitatis, in qua sexta hora pulsatur.

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canonicarum horarum, primum Matutini signum erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Mi-*

E

serere

serere tantum, cum intervallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Ultimum verò signum unius *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergo nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum levantes, aliquam ferventem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Divinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ gravitate servatâ) properent, quo, cum pervenerint, aperto in primis capite, in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me, Domine, &c.* quod quidem omnes observare debent, non solùm intrantes, verùm & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et ante Altare genuflexus postquam aliquantulum oraverit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in tuo loco genuflectat, expectans superioris signum officii
in-

inc
tem
fia,
gus
tum
liter

QU

S

secu
me
lau
tius
mus
aut
bro
pho
ben
in

incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda eſt Eccleſia, aperto capite ingrediatur, etiam ſi frigus maximè vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo ſe ſimiliter inclinet, & intret chorum.

QUOT PSALMI DICENDI
SINT IN NOCTURNIS
HORIS.

CAPUT IX.

Hemis tempore premiſſo in primis verſu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me feſtina. In ſecundo ter dicendum eſt: Domine labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam. Cui ſubjungendus eſt tertius *Psalmus*, & *Gloria*. Poſt hunc *Psalmus nonageſimus quartus cum Antiphona*, aut certè decantandus, indè ſequatur *Ambroſianus*. Deindè ſex *Psalmi cum Antiphoniſ*. Quibus dictis & dicto verſu, benedicat Abbas, & ſedentibus omnibus in ſcammis, legantur viciffim à Fratribus

in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de scâilibus surgant, ob honorem, & reverentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigiliis, auctoritates tam veteris Testamenti, quàm novi, sed & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicisq; Patribus factæ sint. Post has verò tres lectiones cum responsoriis suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluja canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litanie, idest Kyrie eleyson, & sic finiantur vigilia nocturna.

Constitutio.

I.

CUm ad amissim Breviarii Monastici ordo, ac forma servanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officiis celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaque Campanæ signo, omnibus
in

lectiones,
ntur, duo
Post ter-
dicat glo-
cere, mox
orem, &
odices au-
tates tam
sed & ex-
ssimis, &
facta sint.
sponsoriis
um Alle-
oli sequa-
& suppli-
a, & sic

in choro genuflexis, ut dictum est, dato ab ipso superiore Officii inchoandi signo, assurgant omnes, & profundè inclinati dicant secretò. *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum superiore signante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur, omnes ad Altare conversi, se signo Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice signent. Ad *Gloria Patri*, iterum utrinq; ad Chorum conversi, profundè se inclinent. Postea stantes sequentia prosequantur.

2. Dum dicitur Psalmus *Venite exultemus*, ad Altare convertent facies suas, quod & quando Evangelium super Altare legitur, semper observandum est. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat*, & *Benedictus* orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Responsoria, Brevia, Versiculos, & Lektionen Officii parvi B. V. & mortuorum.

Monastici
satis hic
nis Offi-
Cessante
omnibus
in

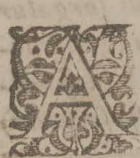
3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi jubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Evangelii desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarii munus erit. Responsoria verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus Festivitatibus, Homilia, Lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festivitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarii munus subest, Sacerdos illi proximior homiliae lectiones legat, atque ita erit omninò observandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

QUA-

QUALITER ÆSTATIS TEM-
PORE NOCTURNA LAUS
AGATUR.

CAPUT X

*Pascha autem, usq; ad Kalendas
Novembris omnis (ut supradi-
ctum est) Psalmodie quantitas
teneatur, excepto, quod lectio-
nes in Codice propter brevitates noctium mi-
nimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus,
una de veteri Testamento memoriter dica-
tur, quam breve Responsorium subsequatur,
& reliqua omnia (ut supradictum est) im-
pleantur, idest nunquam minus à duodecim
Psalmorum quantitate ad vigiliis nocturnas
dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo
quarto Psalmo.*

QUALITER DOMINICIS
DIEBUS VIGILIE AGAN-
TUR.

CAPUT XI.

Dominico die temporius surgatur
ad vigiliis, in quibus vigiliis te-
neatur hac mensura. Idest mo-
dulatis (ut supra disposuimus)
sex Psalmis , & dicto versu , residentibus
cunctis dispositè , & per ordinem in subsel-
liis legantur in Codice (ut supra diximus)
quatuor lectiones cum responsoriis suis , ubi
tantum in responsorio quarto dicatur à Can-
tore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes
cum reverentia surgant. Post quas lectio-
nes, sequantur ex ordine alii sex Psalmi cum
Antiphonis, sicut anteriores, & Versus, post
quas iterum legantur alie quatuor Lectiones,
cum Responsoriis suis ordine, quo supra, post
quas iterum dicantur tria Cantica de Pro-
phetis, qua instituerit Abbas, que Cantica,
cum Alleluja psallantur. Dicto etiam Ver-
su, & benedicente Abbate, legantur alie qua-
tuor Lectiones de novo Testamento ordine quo
supra.

Con-

R

leger
libet
sibi l
locis

ille
Cho
five
in i
ben
fede
quo
gere
men

leg
lect
fide
qua
sem

Constitutio.

I.

REferentes nos ad novi Breviarii ordinem hic de lectionibus, modoque legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo praveat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarii, sive Novitius, sive professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumque sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertii verò nocturni lectiones, quæ fere de homilia Evangelii recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium

pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in propriis locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis divinis, pariter, & nocturnis divinum opus inchoat. Cujus munus erit ad omnes horas Capitula & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & Versiculos Commemorationum, nec non versuum post Antiphonam B. MARIE in fine officii cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus. Psalmorum gradualium, pænientialiumque versiculi cum litanis, quotiescunq̄ dicenda sunt, per ipsum Hebdomadariū persolvantur. Missam Conventualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui ejusdem Chori erit cum Sacerdote prædicto, pronuntiabit Invitatorium cum Psalmo *Venite exultemus*, Antiphonas, Versiculos,

los,
gular
cio B
Mart
Preti
Com
phon
& D
græ
omn
dupl
vers
mad
inqu
brev
ris i
men
feri
prio

dem
cele
fest
prio
erit

supradi-
citabun-

Sacerdos
vinis, pa-
inchoat.
as Capi-
at, & Be-
em Anti-
noratio-
phonam
orationi-
post pri-
Psalmo-
que ver-
e dicen-
ium per-
em quo-
inica, ac
m dicere

qui ejus-
radicto,
Psalmo
Versicu-
los,

los, & Responsoria lectionum officii, re-
gularis. Lectiones, & Versiculos in offi-
cio B. MARIE, & Defunctorum, lectionem
Martyrologii, & lectionem brevem post
Pretiosam; lectionem in Capitulo ante
Completorium, & tandem omnes Anti-
phonas Psalterii in ferialibus, simplicibus,
& Dominicis intonabit: nam cum inte-
græ dicuntur, ad Chorum spectant. In
omnibus Dominicis per annum, ac festis
duplicibus in officio Regulari, ac in Anni-
versariis Defunctorum Clericus hebdo-
madarius præfens cum præterito, ambo
inquam simul, Invocatoria, & Responsoria
brevia, tam in Laudibus, quam in Vespere-
ris in medio Chori decantabunt. Atta-
men in semiduplicibus, simplicibus, atque
feriis, solus hebdomadarius in suo pro-
prio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festivitibus solemnioribus i-
dem hebdomadarius Majori, seu Priori
celebranti deserviet, & omnibus diebus
festivis pacem, more solito, acceptam
prius, aliis præbebit. Et ubi solus unus
erit Clericus, ultimus professionis Sacer-
dos,

dos, manera clericalia obibit, tam in Choro, quam in Lestione in Capitulo ante Completorium, & quæcunq̄e solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò unus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus interviet Missæ, pacemq̄; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Conversus autem hebdomadarius, diligens imprimis esse debet, ut quoties opus sit, præsens in Ecclesia reperiat. Is lucernas Chori ad Matutinum accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festivis diebus ad Vesperas, quas divino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos communicandos, ungendosquè, mortuosque sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conventualem Sacerdoti deserviet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præveniat ergo tempus, seque ad Sanctum opus præparet, ut in-

cepta,

cept
cedit
in Sa
seque
mam
aquæ
Presb
verò
sto n
alium
culpa
Cler
offic
Cho
Soci
hebo
est,
nov
anno
hebo
incip
bati
dio

cepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacrario Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inserviet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Presbytero daturus, assistere tenetur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus justè impeditus personaliter his officiis adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socii munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atque adeò Sacerdotes noviter professi, completo professionis anno atque à Novitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarii munus incipient.

9. Hebdomadarii à Vesperis Sabbati incipient, usque ad Nonam sequentis Sabbati inclusivè, qui Nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, &

de-

dēfectibus in officio per totam hebdomadam commissis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Evangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quā perlectā, respondeant omnes, Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnum Te decet laus, & data benedictione incipiant Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam aestatis, quàm hyemis, equaliter in die Dominico teneatur, nisi forte (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breviandum est, aut Responsorii, quod tamen omninò caveatur, ne proveniat. Quod si contigerit, digne inde satisfaciat in oratorio, per cuius evenerit neglectum.

Constitutio.

I.

Ille qui Choro praesidet, & absoluteones, quæ lectionibus praemittuntur, faciat.

hebdoma-

ula.

ium, inci-
um lauda-
tionem de
re, stanti-
respondeant
nox Abbas
benedictio-
vigiliarum
emiss, aqua-
, nisi fortè
iatunc ali-
l, aut Re-
veatur, ne
digne inde
us evenerit

absolutio-
tuntur, fa-
ciat,

ciat, atque Lectoribus benedictionem pe-
tentibus more solito impendat, ac deinde
Te Deum incipiat, & Evangelium cum sto-
lo ad humeros super pallium, in medio
majoris Altaris, stantibus omnibus, illucque
respicientibus, luminibusque in eodem
Altari accensis, alta & intelligibili voce
decantet. Quo finito *Te decet* cum ora-
tione currentis officii dicat, & antequam
ab Altari discedat, immediatè laudes in-
cipiat, dicens *Deus in adjutorium meum.*

2. Quocumque in nostræ Congrega-
tionis loco præsens in Choro fuerit Pater
Major, prædicta omnia ipse perficiet. Qui
etiam in omnibus solemnitatibus primæ
Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis,
ac Circumcisionis Domini, nec non Puri-
ficationis, Annunciationis, & Nativitatis
B MARIE divinum Officium in primis, &
secundis Vesperis, in Matutino, & Lau-
dibus, ac Tertia, Officium, ac tandem
Missam Conventualem dicet. Eandem
Missam celebrabit, quoties benedictio
aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oli-
varum, & quodocumque Novitius in-
duen-

duradus est, profiteri debet. Item Sabdato Sancto, & vigilia Pentecostes, juxta Missale Romanum.

QUOMODO MATUTINORUM SOLEMNITAS AGATUR.

CAPUT XII.

IN Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluja; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalysi una ex corde, & Responsorium, & Ambrosianum, & versus, & canticum in Evangelio, Litaniam, & completum est.

Constitutio.

I.

HÆc divini officii pars, præ aliis omnibus solemniter, id est majoris vocis sono, morositateque peragenda est. Illumi-

et. Item
pentecostes,

TUTI-
TAS

nico in pri-
mo sextus
na in dire-
atur quin-
ua; post-
septimus,
Benedictio-
lysi una ex
osianum, &
o, Litanis,

aliis omni-
oris vocis
a est. Il-
lumi-

luminatoque semper Altari. Sed quia
festorum dies, non pari modo, nec aqua-
liter recoluntur, ideò in illuminando Al-
tari, varius quoque erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemni-
tatibus, & aliquibus secundæ, in quibus
superior celebrare, ac officium dicere so-
let (ut supra dictum est) sex candelæ un-
ciarum quatuor ponderis pro qualibet, ac-
cendantur. In festis secundæ Classis, qua-
tuor ejusdem ponderis, at in duplicibus
tertiæ Classis, & Dominicis etiam qua-
tuor, sed trium unciarum. In officio ve-
rò semiduplici, aut de die infra octavam,
ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum
trium unciarum. Quæ candelæ, dum
Te Deum cantatur à Converso hebdoma-
dario sunt accedendæ, & usque ad finem
officii lucebunt. Ardebunt etiam ad
Missam Conventualem ac Vesperas, ve-
rùm in ferialibus diebus, atque in simplici-
bus festis, ad Laudes, & Vesperas, una sola
candela duarum unciarum antè Altare
lucere consuevit; idemque ad Completo-
rium servatur.

F

QUA-

QUALITER PRIVATIS DIE-
BUS MATUTINI AGAN-
TUR.

CAPUT XIII.

Diebus autem privatis, Matutino-
rum solemnitas ita agatur; id est
sexagesimus Psalmus dicatur sine
antiphona in directum subtra-
hendo modicè sicut Dominica, ut omnes oc-
currant ad quinquagesimum, qui cum Anti-
phona dicatur. Post quem alii duo Psalmi
dicantur (secundum consuetudinem, id est
secundâ feria, Psalmus quintus, & triges-
mus quintus. Tertiâ feria quadragesimus
secundus, & quinquagesimus sextus. Quar-
tâ feriâ, sexagesimus tertius, & sexagesimus
quartus. Quintâ feriâ, octuagesimus septi-
mus, & octuagesimus nonus. Sabbato au-
tem centesimus quadragesimus secundus, &
Canticum Deuteronomii, quod dividatur in
duas glorias. Nam ceteris diebus Canticum
unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit
Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequan-
tur Laudes, deindè lectio una Apostoli, memo-

riter

riter
num,
nia, e
tutin
do, m
ca on
propt
lent;
nem
nostr
bus
Ceter
tionis
Sed l

C
alter
supe
Hym
part
gelic
Reg

riter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio, Litanie, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; ut conventi per ipsius orationis sponsonem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab hujusmodi vitio. Cateris verò agendis, ultima pars ejus orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

I.

Consuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas utriusque Chori superiores, Psalmos, & Cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarii: sed Cantica Evangelica, id est *Magnificat*, & *Benedictus*, in Regulari officio Chori superior intona-

bit, nisi ipse superior officium faciat, seu dederat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest utrumque cum decore peragere. Idè qui post eum Choro præest, dicta Cantica intonabit.

2. Ejusdem superioris onus erit in Laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet etiam si ipse à Choro absit, præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas Beatissimæ Virginis in fine Horarum, id est *Salve Regina* & *Alma Redemptoris, &c.*

IN NATALITIIS SANCTORUM QUALITER VIGILLÆ AGANTUR.

CAPUT XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita a-

gatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphona, vel Lectiones ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

QUIBUS TEMPORIBUS DICATUR ALLELUJA.

CAPUT XV.

 Sancto Pascha, usq; ad Pentecosten, sine intermissione dicatur Alleluja, tam in Psalmis, quam in Responsoriis. A Pentecoste autem, usq; ad caput quadragesimae omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad Nocturnos dicatur. Omni vero Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonag; cum Alleluja dicantur, Vespera autem cum Antiphonis, Responsoria nunquam dicantur cum Alleluja, nisi a Pascha, usq; ad Pentecosten.

QUALITER DIVINA OPERA
PER DIEM AGANTUR.

CAPUT XVI.

*E*pties in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur, Matutini Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vespera, Completoriiq; tempore, nostra servitutis officia persolvamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigiliis, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Judicia Justitiae suae, id est Matutinis, Primam, Tertiã, Sextam, Nonam, Vesperam Completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

I.

Quamvis Conversi ad divinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus

tenus à Deo septies in die laudandis excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officii, ad infra scriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, ut scilicet Matutinis quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, Tertix, Sextæ, Nonæ, ac Completorio ipsarum cuilibet horarum quinas tribuant, idque maxima devotione, attentione, & reverentia persolvant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisque laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festivus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festivitibus præceptivis etiam Vesperis intersint.

QUOT PSALMI PER EAS-
DEM HORAS DICENDI
SUNT.

CAPUT XVII.

*Am de Nocturnis, vel Matutinis
digessimus ordinem Psalmodia.
Nunc de sequentibus horis vi-
deamus. Primâ hora, dicantur
Psalmi tres sigillatim, & non sub una Gloria.
Hymnus ejusdem horæ post versum. Deus
in adiutorium meum intende, Domine ad
adjuvandum me festina, atequam Psalmi
incipiantur. Post expletionem verò trium
Psalmorum, recitetur lectio una, versus,
Kyrie eleison. Et Missa sint.*

Constitutio.

I.

Quia magni interest, sic hæc Prima
diei hora suo tempore absolvatur,
ut cætera, quæ domi agenda sunt iusto
ordine succedant. Ideò primus hujus
horæ signum, à tertia decima Septembris,

usque ad Calendas Novembris, & à decima Februarii, usque ad secundam Aprilis, paulo ante solis ortum pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Novembris, usque ad decimam Februarii, ejus signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, usque ad tertiam decimam Septembris orto jam sole. Primum signum ad spatium duorum *Miserere* protrahatur, ac intervallum totidem, ultimum verò trium.

2. Prima completa, *Conversus*, qui primæ Missæ inservire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, ut omnes EREMITÆ ei possint assistere. Unde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus privatis Missam audire non poterit, Prioris venia, ommittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo

chariū holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixo, nec multum celeres sint, sed potiùs inter utrumque extremum, medium tenentes, devotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post Primam igitur, usque ad Tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in communi Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in privatis Cellarum Oratoriis faciant. Et qui antè Tertiam non poterit, postea celebret, dummodo non sit tempus orationis, vel Missæ Conventualis sinè expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inveniatur. Missam conventualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam asperisionem omnes in Choro stare debent, nulloque modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti
for-

form
bit, se

6

tare f
devo
moni
lia Pe

7

ment
utent
omn
Tuni
Atq
ultra
qui M
in qu
ricus
versu
thur
doti

quib

Ref

Miss

duo

formas in Tabernaculo reservatas mutabit, seu renovabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, devotè, voce suavi, & cum debitis cæremoniis, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis utendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, id est sine pluviali, Tunicella, aliis Pontificalibus ornamentis. Atque in Missis quantumvis solemnibus ultrà unum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in majoribus solemnitatibus, in quibus Major, aut Prior celebrat, Clericus erit. In aliis omnibus sufficit Conversus, qui Clericum, ut suprà juvabit in thure ministrando, ac in Sacratio Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, inserviet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Nativitatis Domini, nec non in triduo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Con-
ven-

venturâli incensatur Altare, in qua thurificatione modus, & Ordo Missalis Romani servandus est: Evangelium pariter sine aliqua particulari cæremonia in prædictis fæstis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ Missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusque diebus festivis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adfistentibus cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori usque ad ultimum, dicens unicuique *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo.*

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, depositâ prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idque in Sacratio: In aliis autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpelticium, stola superposita. In ministrandis

autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ,
vel unctionis extremæ. Rituale Roma-
num observabitur.

12. Quando privata Missa in majori
Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festivis
diebus, antequam Sacerdos, ad Altare
accedat, signum detur unius saltem *Ave
Maria* cum quinque ictibus in fine; sed ad
primam Missam, & Conventualem signum
alterum dabitur unius *Pater noster*, & *Ave
Maria* cum quinque pariter ictibus in fine,
antequam Sacerdos sacris induatur ve-
stibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, &
ad elevationem Corporis Christi, si Missa
privata fuerit, cum tintinabulo ad hoc
parato; si Conventualis, cum magna
Campana signum, fiet spatio unius *Ave
Maria*, pro qualibet vice. Quo audito
omnes ubicunque fuerint genuflectant, &
capite aperto Deum in tanto Sacramento
humiliter adorent. At quando in præci-
pui festivitibus Majorem, aut Priorem
celebrare contingit, tunc prædicta signa
fiant cum magna, & parva simul campa-
na.

na, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, observandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinque istibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se invicem prævenire præcipuè servientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conventualem in duplicibus, & semiduplicibus festivitatibus, Dominicis, ac infra octavas iidem Cerei, qui Laudibus inservierunt; inservient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum unciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus privatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cereoli, quatuor unciarum ardebunt.

16. Rursus semper ante Altare majus duo Cerei in magnis Candelabris esse consueverunt, qui in Missis Conventualibus ad elevationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicaverit, extinguendi sunt. Quod

pa-

parite
tamer

T

gunde

versu

major

si ver

zina

Anti

Lecti

brofia

Litan

Comp

ctione

Anti

ejusa

son,

1011

1012

1013

1014

1015

1016

1017

1018

1019

1020

1021

1022

1023

1024

1025

1026

1027

1028

1029

1030

1031

1032

1033

1034

1035

1036

1037

1038

1039

1040

1041

1042

1043

1044

1045

1046

1047

1048

1049

1050

1051

1052

1053

1054

1055

1056

1057

1058

1059

1060

1061

1062

1063

1064

1065

1066

1067

1068

1069

1070

1071

1072

1073

1074

1075

1076

1077

1078

1079

1080

1081

1082

1083

1084

1085

1086

1087

1088

1089

1090

1091

1092

1093

1094

1095

1096

1097

1098

1099

1100

1101

1102

1103

1104

1105

1106

1107

1108

1109

1110

1111

1112

1113

1114

1115

1116

1117

1118

1119

1120

1121

1122

1123

1124

1125

1126

1127

1128

1129

1130

1131

1132

1133

1134

1135

1136

1137

1138

1139

1140

1141

1142

1143

1144

1145

1146

1147

1148

1149

1150

1151

1152

1153

1154

1155

1156

1157

1158

1159

1160

1161

1162

1163

1164

1165

1166

1167

1168

1169

1170

1171

1172

1173

1174

1175

1176

1177

1178

1179

1180

1181

1182

1183

1184

1185

1186

1187

1188

1189

1190

1191

1192

1193

1194

1195

1196

1197

1198

1199

1200

1201

1202

1203

1204

1205

1206

1207

1208

1209

1210

1211

1212

1213

1214

1215

1216

1217

1218

1219

1220

1221

1222

1223

1224

1225

1226

1227

1228

1229

1230

1231

1232

1233

1234

1235

1236

1237

1238

1239

1240

1241

1242

1243

1244

1245

1246

1247

1248

1249

1250

1251

1252

1253

1254

1255

1256

1257

1258

1259

1260

1261

1262

1263

1264

1265

pariter in minoribus Altaribus fiet, unico tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine celebretur, id est versus, Hymni eorundem horarum terni Psalmi, Lectio, & versus Kyrie eleison, & Missa sint. Si major Congregatio fuerit cum Antiphonis, si verò minor in directum psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum Antiphonis terminetur, post quos Psalmos Lectio recitanda est; inde responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio Litanæ, & oratio Dominica, & fiant Missa. Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directanei sine Antiphona dicendi sunt, post quos hymnos ejusdem horæ Lectio una Versus, Kyrie eleison, & Benedictio, & Missa fiant.

Constitutio.

I.

Signum Tertiæ, ab Idibus Septembris usque ad Pascha, mediâ hora post pri-

primam Missam dandum est ; & si forte post primam non celebretur , ad unius horæ spatium signum tendatur. A Pascha autem, usque ad tertiam decimam Septembris, quando non jejunatur, post horam ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur ; si verò jejunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertiæ erit unius *Miserere*, intervallum duorum, secundum signum item duorum. In die verò Nativitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa ejusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod unicum est, erit spatii unius *Pater noster*, & unius *Ave Maria*, quæ in quadragesima consecutivè post Tertiam dicitur ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiam. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Feriis, post dictam ordinariam Tertiam, Sextam semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (ut ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subsequen-

quon
in Je
antici
omne
usque
tempo
In qui
Primu
ante M
do ve
interv
duor
5
ad Pa
sunt
Magn
Pasch
bris, l
mum
rere,
diebu
gnun
tem o
bent

Quantur, ipsis absolutis adsit meridies, sed in Jejunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Novembris usque ad Pascha, necnon dies, in quibus tempore æstivo fit dormitio ante Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergo signum, quando dormitur ante Nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, unius tantum, sed intervallum, & secundum signum, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris usque ad Pascha horâ vigesima prima signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha usque ad festum S. CRUCIS Septembris, horâ vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum erunt duorum *Miserere*, tantumdem intervallum erit, at in diebus Jejunii quadragesimæ unicum signum unius *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festivitibus Nativitatis Do-

mini ac S. ROMUALDI tria fiant signa ejusdem mensuræ.

6. Completorii tandem signum datur circà vigesimam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maximè in æstate, ut post Completorium usque *Ave Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In Hyeme autem Completorio finito, statim *Ave Maria* pulsetur, id est à Kalendis Novembris usque ad decimam Februarii. Eadem consideratione uti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Ave Maria*. Signum Completorii ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breviari potest divini officii signum, verum vel uno absente ad justam mensuram protrahatur.

5. Signum Campanulæ post lectionem Completorii non omittatur, quod unius *Pater noster*, & *Ave Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post Solis occasum pulsabitur. In nocte verò

in fin
merid
tempo
8
unius
Ave
Quo
to ca
temp
primi

QU

Glor
deina
tuor
liqui
na, te
mi de
tem s

in fine Laudum Regularis officii. At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, uniuscujusque signi spatium erit unius *Ave Maria* cum suis debitis intervallis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Ave Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

QUO ORDINE PSALMI DICENDI SINT.

CAPUT XVIII.

*I*N primis semper diurnis horis dicitur versus. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adjuvandum me festina. Et Gloria. Indè hymnus uniuscujusq; hora; deindè Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, Psalmi, centesimi octavi; Reliquis verò horis, id est Tertia, Sexta, & Nonna, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem secundæ ferie, dicantur tres Psalmi, id

est primus, secundus & sextus & ita per singulas dies ad Primam usq; ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usq; ad decimum nonum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigiliis Dominica, semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam verò, Sextam, & Nonam secunda feria novem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octavo, ipsa terna Copitula per easdem horas dicantur. Expenso ergo Psalmo centesimo decimo octavo, duobus diebus, id est Dominico, & Secunda feria, Tertiâ feria tam ad Tertiam Sextam, & Nonam, psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo nono, usq; ad centesimum vigesimum septimum, id est Psalmi novem. Qui Psalmi semper usq; ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, Lectionum, vel Versuum dispositione uniformi cunctis diebus servatâ. Et ita scilicet, ut semper à Dominica centesimo decimo octavo incipiatur. Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canantur. Qui psalmi incipiuntur à centesimo nono, usq; ad centesimum qua-

dra.

drage
versis
tesimo
septim
centes
omne
supra
tesim
quaa
cum
Dige
rum
Hym
xav
ver
qua
sim
div
equ
gili
lix
qua
pu
but
me

drageſimum ſeptimum, exceptis his, qui diverſis horis ex eis ſequeſtrantur, id eſt à centeſimo decimo, uſq; ad centeſimum vigefimum ſeptimum, & centeſimo trigefimo tertio, & centeſimo quadrageſimo ſecundo. Reliqui omnes in Veſpera dicendi ſunt, qui in numero ſupradicto fortiores inveniuntur. id eſt centeſimus trigefimus octavus & centeſimus quadrageſimus ſextus, quia parvus eſt, cum centeſimo decimo quinto conjungatur. Digefſto ergo ordine Pſalmodiarum Veſpertinarum, reliqua id eſt lectiones, reſponſoria, Hymni, Verſus, vel Cantica (ſicut ſupra taxavimus) impleantur. Ad Completorium verò quotidie iidem Pſalmi repetantur, id eſt quartus, nonageſimus, & centeſimus trigefimus tertius. Diſpoſito ordine Pſalmodiæ divinae, reliqui omnes Pſalmi, qui ſuper ſunt, equaliter dividantur in ſeptem noctium vigiliis, partiendo ſcilicet, qui inter eos prolixiores ſunt pſalmi, & duodecim per unamquamq; conſtituantur noctem. Hoc præcipue commones ut ſi cui fortè, hac diſtributio Pſalmodiarum diſplicuerit, ordinet, ſi melius aliter judicaverit, dummodo omnibus

modis id attendatur, ut omni hebdomada
 Psalterium ex integro numero centum
 quinquaginta Psalmorum psallatur, &
 Dominico die semper à capite repetatur ad
 vigilias. Quia nimis iners devotionis suae
 servitium ostendunt Monachi, qui minus
 Psalterio cum Canticis consuetudinariis per
 septimanam circulum psallunt: cum legamus
 Sanctos Patres nostros uno die, hoc strenuè
 implevisse, quod nos tepidè utinam septima-
 nà integrâ persolvamus.

Constitutio.

I.

AD integram perfectamque regulæ
 satisfactionem, cum non semper
 fiat officium de feria; quilibet tùm Sacer-
 dos, tùm Clericus qualibet hebdomada
 totum David Psalterium sive ore,
 sive memoriter privatim
 recitabit.

DE DISCIPLINA PSAL-
LENDI.

CAPUT XIX.

*Viq̄ credimus divinam esse præ-
sentiam, & oculos Domini in
omni loco speculari bonos & ma-
los. Maximè tamen hoc sine
aliqua dubitatione credimus, cum ad opus
divinum assistimus; Ideò semper memores
simus, quod ait Propheta, Servite Domino
in timore, & iterum, Psallite sapienter,
& in conspectu Angelorum psallam tibi.
Ergo consideremus qualiter oporteat nos in
conspectu Divinitatis, & Angelorum esse,
& sic stemus ad psallendum, ut mens nostra
concordet voci nostræ.*

Constitutio.

I.

IN omnibus nostræ Congregationis lo-
cis, omnes Sacerdotes, ac Clerici tam
Professi, quàm Novitii, auditò officii si-
gno, quotidie ad singulas horas, tam diur-
nas, quàm nocturnas, ad Ecclesiam pro-

perent, ibique ante SS. SACRAMENTUM
 devotè, & reverenter officium perfolvant.
 Quod ita strictè observandum est, ut si
 fortè pauci, Imò si duo, vel unus tantum
 in EREMO præsens fuerit, illi duo, vel unus
 id per se in Ecclesia implere teneantur,
 sinè cantu tamen, secundum antiquum
 Stylum, morem, ac consuetudinem Reli-
 gionis, distinctis verbis, voce clara concor-
 di, ac sonora, simul incipientes ac pariter
 desinentes cum debitis pausis, seu punctis,
 monastico more; Ideò omnes ad quos
 spectat Psalmos incipere, Responsoria,
 Versus, & alia intonare, diligenter adver-
 tant, ut cum voce mediocri, alta, ac so-
 nora id faciant. Qui autem lectiones le-
 gunt, semper in eodem tono Chori in-
 cipiant, ac finiant, ut alii commodiùs eun-
 dem tonum sequantur, & præcipuè cum
 duo simul Invitatorium, aut Responso-
 rium concinunt.

2. Et ne decor divini cultus pertur-
 betur, omnes perseverantes usque in fi-
 nem officii, maneant in Choro, nisi ne-
 cessitas naturæ indè exire cogat. Neque

Præ-

Præla
 gotio
 eat, i
 tus se
 3
 ginis
 quan
 Novi
 lo, v
 Cate
 tabu
 cept
 hebo
 ginis
 Pent
 dupl
 quo
 Gen
 rio t
 pitu

fem
 cept
 tecc

Prelatus pro aliquo quamvis magno negotio, dum divinis laudibus cum aliis vacat, interpelletur, neque ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium parvum Beatissimæ Virginis *MARIÆ* quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Novitiorum cum suis Novitiis in Capitulo, vel Sacrario honestâ mora persolvat. Cæteri verò privatim, ubi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octavas B. Virginis, Vigiliæ Nativitatis, & Epiphaniæ, Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item observandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium brevitatem.

5. Defunctorum Officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octavam Epiphaniæ, ap-

plicata tamen semper Missa, etiam si omit-
tatur Officium, quo officio Rubricæ Bre-
viarii præcipientis talem officii recitatio-
nem prima quoque die mensis non impe-
dita, fit satis. Declarantes propter An-
niversaria, quæ fiunt, per annum, tolli
obligationem talis Defunctorum officii
prima mensis non impedita, & cujuslibet
hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reverentia in-
terior, non parum interiorem devotio-
nem juvat, ideò quilibet pro virili cære-
monias, maximè quæ in Choro fiunt, can-
tari solent, servare studeat. Illicitum
quippè imo turpe reputatur, si stantes in
Choro ad aliquam sedilium partem dor-
sum, latusvè reclinent, aut cubitis inni-
tantur, nisi Senectus, vel infirmitas defe-
ctum excuset, quod tamen omni mode-
stia, gravitateque fiat, nè scandalo, aut
admirationi Novitiis, ac Junioribus sint.
Tandem quando omnes genuflexi ma-
nent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Can-
tica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce to-

tum

tum recitat *Pater noster*, stabit versâ facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, ad *Gloria Patri*, in Hymnorum ultimis Versibus ad *Sanctus*, *Sanctus*, &c. *Fiat misericordia tua Domine, &c. Te Deum laudamus. Ad Te decet laus, &c.* post lectum Evangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni Versu, *Deum precemur supplices, &c.* Ad Tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis, &c. & Veniat super nos misericordia, &c.* Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* Quando dicitur, *ò Gloriosa Domina, & Maria Mater gratia, &c.* ac tandem quoties nominatur *JESUS*, & *MARIA* inclinetur caput.

9. Cum in hymno *Pange lingua, &c.* dicitur *Tantum ergo Sacramentum.* Et quando ad, *Te Deum laudamus, &c.* dicitur, *Te ergo quesumus, &c.* Et in festiuitatibus Beatæ Virginis primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Ave,*

Ma-

Maris stella, &c. ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus, &c.* genuflectendum ad primos quatuor Versus utriusque hymni, sicut in hymno Crucis in Versibus, *O Crux ave spes unica, &c.* ad primos duos Versus tantum, quod pariter toto passionis tempore observandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum, &c.*

10. Ad omnes Lectiones, & Responsoria exceptis officii parvi B. MARIE, & in initio Evangelii, quod antè Lectiones homilia recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & Lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis Lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter utrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus aliis, quæ ad cultum divinum pertinent, aut suis Cæremoniis, & observantiis, tam in Ecclesia, & Choro, quam

quàm
Pascha
tegitu
etas, t
toto
cii, o
quan
SS. S
(aut
quan
lica,
simili
aper

non
tum
mod
sent
Pasc
nim
falt
cut

end
mit

quàm extra ab Idibus Septembris usq; ad Pascha Resurrectionis, dimidiũ capitis detegitur, & à Paschate usq; ad Idus prædictas, totum opertum tenetur. Excipe tamẽ toto anni tempore principium divini officii, quousq; Psalmi cantari incipiant, quando legitur Evangelium, aut elevatur SS. SACRAMENTUM, quousq; Sacerdos (aut alii si qui sint) communicaverit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad hanc autem observantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si fortẽ nimirum frigesct, dispensare, ut quisq; saltem dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremoniis cum decore faciendis, multum juvat una omnium conformitas, ut scilicet omnes simul, & semel æqua-

æqualiter caput aperiant, & operiant. Sic item in erigendo se, & inclinando, incipiendo aliquid, & finiendo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem domum, formam denique ac mensuram eandem observent.

15. Finito verò officio nemò exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Caremoniis conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu composito, solitisque vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore; vel de ejus licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in usu sicut in sæcularium Ecclesiis,

fuis, fi
piunt
das In
scribu
ordo

I
tæ, &

EREM
ciarun
norer
vabit
tum
parit
trian
tutin
Alta
tur,
pon
igne
bat
Puri
vati

rum
nsq

siis, fieri tamen debent, quando præcipiuntur à summo Pontifice ad consequendas Indulgentias, quæque à Missali præscribuntur, in quibus Ritualis Romani ordo omninò servandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quintæ, & Sextæ majoris Hebdomadæ, singuli EREMITÆ, singulas candelas duarum unciarum accensas gestabunt, quod ad honorem SS. SACRAMENTI inconcussè observabitur, quod item faciendum, cum ad tumulum deferuntur Defuncti. Duarum pariter unciarum erunt Candelæ, quæ in triangulo dicta Sacra hebdomada ad Matutinum accenduntur; illæ verò quæ in Altari ad Crucis adorationem accenduntur, trium unciarum erunt: ejusdem item ponderis debent esse tres illæ, quæ novè igne primæ in arundine accenduntur Sabbato sancto, & tales erunt illæ, quæ in die Purificationis EREMITIS distribuuntur; privatis in cellulis conservandis.

19. Cereus autem Paschalis sex librarum circiter erit, qui à die Sabbati Sancti, usque ad Ascensionem Domini, completo

Evan-

Evangelio dicti Festi in Missis conventua-
libus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ar-
debit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesiis con-
sumitur, debet esse alba, exceptis illis ce-
reis, quæ in triduo Majoris hebdomadæ
in officiis, & Missa feriæ sextæ insu-
muntur, & in Anniversario omnium De-
functorum, quæ erunt cære communis.

21. Ad Crucem feriâ sextâ in Para-
sceve adorandam, Celebrans depositis
solum crepidis alii verò EREMITÆ pedi-
bus nudis, singulatim peragant, secun-
dum eorum gradum, quod pariter ad
mandatum in die Cænæ Domini obser-
vabunt. Prophetiæ Sabbati Sancti, ac
Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, &
Sacerdotes distribuuntur, secundum su-
perioris ordinem, semper verò à Junio-
ribus, ac ultimis sumatur
initium.

DE

DE

mino
te, &
& non
& con
sciam
oratio
vine
men o
re, om

Q
mun
brevi

DE REVERENTIA ORATIONIS.

CAPUT XX.

*I*cum hominibus potentibus volumus aliqua suggerere, non presumimus, nisi cum humilitate, & reverentia, quanto magis Domino Deo universorum cum omni humilitate, & puritatis devotione supplicandum est, & non in multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachrymarum nos exaudiri sciamus? & ideo brevis debet esse, & pura oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis divina gratia protendatur. In Conventu tamen omninò breviter, & facto signo à Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I.

Quamvis EREMITICA vita continua debeat esse oratio, illa tamen communis quam hic Sancta præcipit Regula brevis erit, unius scilicet horæ spatii bipar-

H

titi

DE

titi bifariam, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pariter de sero post Completorium. Oratio tempore æstivo, à Pascha videlicet Resurrectionis, usque ad tertiam decimam Septembris, propter noctium brevitatem, post Nonam erit, nisi jejunetur, si verò Jejunatur, post Sextæ. Hyemis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quam secundum Orationis, erit Campanulæ, ad spatium unius *Ave Maria*, cum quinque ictibus in fine, quod semper omnique tempore observabitur, etiam si oratione completa pulsetur signum *Ave Maria*, quæ oratio in communi fiat, id est statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nonâ, aut Sextâ in æstate, ac illico finito Completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & Conversi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, itâ ut ad signum orationis sint ibi præsentés : Officium Beatissimæ Virginis

ginis
bitur.

3
crari

diat.

URBA

& ali

omn

temp

tione

lata

plebi

per c

sinè i

MITIO

D

liciti

omni

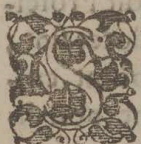
omni

ginis immediatè post , à Novitiis recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. *Exaudi*, specialiter nostræ Congregationi ab URBANO VIII, concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam orandi, tempora, formamque, per breves aspirationes ardenti desiderio frequenter jaculatas, orationi incumbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sine intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

DE DECANIS MONASTERII.

CAPUT XXI.

I major fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres boni Testimonii, & Sanctæ Conversationis, & Constituantur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decanias suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta

Abbatibus sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas partiatur onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vitam meritum, & sapientiam doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua fortè inflatus superbia repperitus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, deiciatur, & alter in loco ejus, qui dignus sit, subrogetur, & de Praeposito eadem constitutumus.

Constitutio.

I.

Quamvis apud nos Decani non eligantur, magna tamen sollicitudo, curaque particularis, ergà noviter Professos adhibenda est; Ideoque statuitur, ut Novitii post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Professionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minimè habeant, culpamque cum aliis Novitiis dicent, post dictum tempus, loci Prior curabit, ut bis in hebdomada in suam cellam evocati, suo-

ſuorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etſi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod ſi Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem ſubrogabit, alias pænæ Patrum viſitatorum arbitrio ſubjaceat.

QUOMODO DORMIANT MONACHI.

CAPUT XXII.

inguli per ſingulos lectos dormiant. Lectiſternia pro modo conuerſationis, ſecundum diſpenſationem Abbatis ſui accipiant, ſi fieri poteſt omnes in uno loco dormiant: ſi autem multitudo non ſinit, deni, aut vicieni cum ſenioribus ſuis, qui ſuper eos ſolliciti ſint, pauſent. Candela jugiter in eadem Cella ardeat uſq; mane. Veſtiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, nè forte per ſomnium vulnerentur dormientes. Et parati ſint Monachi ſemper, ut factò ſigno, abſq; mora ſurgentes feſtinent invicem ſe pravenire ad

opus Dei, cum omni tamen gravitate, & modestia. Adolescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, invicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

I.

Dormiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extra ERENUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctique eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neque itineris, neque æstus causâ exuere licet, neque unquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua jejundet. Omni modestâ compositione, at non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, ultra quam sinè superioris licentia immorari non

non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & uniformes, quibus pro culcitra, stramenta palearum apparentur, & si alicui magis placuerit storea concedatur, plumea verò culcitra, aut laneo anaciterio, ac linteaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus uniformia dentur, nempe stragula Dalmatina, vulgò clavina, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò unum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non ultra.

4. Pro cervicali, sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namque aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lecti-sternii dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioque confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitativè poterit dispensare.

6. In hospitio forensium, ac Peregrinorum ejusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

DE EXCOMMUNICATIO- NE CULPARUM.

CAPUT XXIII.

SI quis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regule, & præceptis Seniorum suorum contemptor repertus fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admonetur semel, & secundo à senioribus suis; si non emandaverit, objurgetur publice coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si intelligit qualis pœna sit, excommunicationi subjaceat: si autem improbus est, vindictæ Corporali subdatur.

Constitutio.

I.
Hoc, & aliis sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaque culpis infligenda; At quia

inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, majorem requirit tractationem; ideò hic solùm de pœnis culpis dandis tractabitur.

2. Multâ prudentiâ, sagaciq̃ue Judicio Superiores, justâ quasi trutina librent, non solùm culparum qualitates, earumq̃; circumstantias, verùm etiam, & conditiones, ingenium, naturamq̃ue errantium considerent, aut salubri convenientiq̃ue remedio utantur; sæpè enim pharmacus, quod uni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq̃ue aliter Juvenis, senex aliter, uno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac aliis similibus considerationibus ad culparum correctionem deveniat superior, ut humilibus parcat, superbosq̃ue deprimat.

QUALIS DEBEAT ESSE
EXCOMMUNICATIONIS
MODUS.

CAPUT XXIV.

Secundum modum culpæ excommu-
nicationis vel disciplina debet exten-
di mensura. Qui culparum modus
in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen
Frater in Levioribus culpis invenitur, tan-
tum à Mensæ participatione privetur. Pri-
vatus autem à Mensæ Consortio ista erit ra-
tio, ut in Oratorio Psalmum, aut Antiphon-
nam non imponat, neq̃ lectionem recitet,
usq̃ ad satisfactionem, Refectionem autem
cibi post fratrum refectionem solus accipiat,
mensurâ, vel hora, qua præviderit Abbas
ei competere, ut si verbi gratia fratres re-
ficiant sexta horâ, ille frater nona, si fra-
tres nona, ille vespertina, usq̃ dum
satisfactione congruâ veniam
consequatur.

Con-

Constitutio.**I.**

SCiebat utique Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus; Ideò ne à recto Justitiæ tramite declinemus, culparum qualitates oportet noscere, aliæ enim leves, aliæ graves, graviores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaque leves culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parvi momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, yas aliquod, vel aliud incautè frangere, & hujusmodi innumera. Animadvertendum tamen est, has culpas de sui natura leves, malitiâ, seu depravatâ intentione, & ex consuetudine, graves fieri posse. Equum igitur erit leviores culpas mitioribus pænis deleri, quæ licet arbitrarie sint,

sint,

ESSE
NIS

commu-
et exten-
n modus
s tamen
ur, tan-
r. Pri-
erit ra-
Antipho-
recitet,
m autem
ccipiat,
it Abbas
tres re-
si fra-
dum

Con-

sint, poterit tamen delinquens verborum secretâ admonitione primò, deindè si opus est, publicâ reprehensione corripi: mox aliquâ levi pœnitentia, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronam Domini, abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac prostrationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graves autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentionesvè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse depræhensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacerario, aut Capitulo sine necessitate procaciter fregerit. Si quis jejunia regularia sine causa, & licentia non servaverit, & similibus; Pœna autem gravi culpæ debita, erit, ut delinquens culpam suam dicat in Capitulo, & jejuset in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pœnitentia.

tiale
tes, c
quen
corr
de su
f bo
mi
bon

frat
collo
siste
bile
tun
teri
Do
cip
Ab

tiales, & cætera hujusmodi. Declarantes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam graviter esse puniendum, aut corrigendum sinè addito; intelligendum de similibus pænis hic supradictis.

DE GRAVIORIBUS
CULPIS.

CAPUT XXV.

SI autem frater, qui gravioris culpa noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in ullo jungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi injunctum persistens in penitentia luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum hujusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, ut Spiritus salvus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ præviderit ei Abbas competere; nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

Con-

Constitutio.

1.

Hic de culpis gravioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi privatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Graviore etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, injuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI, & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertione ad castigationem justis considerationibus personæ,

&

& delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, ut Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores contra delinquentes Juridice processisse.

4. Poenæ quidem pro his gravioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrentur, ut pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso semel, vel pluries facere, aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori jacere, super quem omnes transire, ac etiam discretè calcare debeant, consortio fratrum eum penitus privare, in propria Cella sequestrare, delinquentem degradare, id est infra omnes sui Ordinis ponere, eum voce activa, & passiva privare, & si fuerit Prælatus, eum deponere: carceri mancipare, ibique jejuniis, abstinentiis, flagris, manicis, ac compedibus ferreis affligere, ac gravare, & similibus pænis multare. Declaran-

do

do Corporis pœnam infamiam non afferre, nec privationem, aut ab officio inhabilitatem, nisi delictum, propter quod datur carcer, de sui natura, inhabilitatem, aut infamiam afferat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus avertat, deliquerit, carceretur, ibique abstinentiis, disciplinis mulctetur; Etsi peccatum etiam sæcularibus innotuerit iisdem, aliisque ad Patrum Majoris, & Visitatorum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens fuerit Prælati, deponatur, & aliis pœnis ad Patrum superiorum, ut supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Justitiæ prætextu scandala oriantur: præcipitur, ut semper levibus culpis, secretæ dentur pœnitentiæ.

DE

DE HIS QUI SINE JUSSIO-
NE ABBATIS JUNGUNTUR EX-
COMMUNICATIS.

CAPUT XXVI.

S*I quis præsumpserit sine jussione Ab-
batis, fratri excommunicato, quo-
libet modo se jungere, aut loqui cum
eo, vel mandatum ei dirigere, similem sortia-
tur excommunicationis vindictam.*

Constitutio.

J*uxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo
cum Carceratis loquatur, nevé eis au-
xilium, favorem, aut aliquod adjutorium
præbeat, declarantes eos, qui captos ad
fugam hortati fuerint, vel consilium, sive
auxilium quocunq̃ue modo dederint, quin
etiam si eos velle fugere sciverint, & non
superioribus revelaverint, eadem Carce-
ris pana plectantur. Reliqui verò (ex-
cepto Carceris Ministro) qui allocuti eos
fuerint, graviter puniantur. Quod & de
sequestratis in Cella, & silentio constri-
ctis, intelligatur.*

QUALITER DEBEAT ESSE
ABBAS SOLLICITUS CIRCA EX-
COMMUNICATOS.

CAPUT XXVII.

 Mni sollicitudine curam gerat Abbas circa delinquentes Fratres, quia non est opus sanis Medico, sed malè habentibus, & ideo uti debet omni modo, ut Sapiens Medicus immittere quasi occultos Consolutores senipetas, id est Seniores sapientes Fratres, qui quasi secretè consolentur Fratrem fluctuantem, & provocent eum ad humilitatis satisfactionem & consolentur eum, ne abundantiori tristitiâ absorbeatur, sed (sicut ait Apostolus) confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omnibus. Magnoperè enim debet sollicitudinem gerere Abbas, & omni sagacitate, & Industriâ curare, ne aliquam de ovis sibi creditis perdat. Noverit se infirmarum curam animarum, non super sanas tyrannidem exercere; & metuat Propheta comminationem, per quem dicit Deus. Quod Crassum videbatis, assume-

ba-

bat
Past
relic
abiit
Cuju
eam
& su

S
qua
tam
ad g
agu
fos
tas
cuti
bus
an

batis, & quod debile erat projiciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relictis nonaginta novem ovibus in Montibus, abiit unam ovem, qua perierat querere. Cujus infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam Somnes, qui aliis præfunt. Discant inquam errantem ovem quærere, inventam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm perverse agunt Pastores illi, qui etiam contagiosos hircos blanditiis demulgent, mansuetas autem oves, atque fatosas ubique percutiunt, & irritant: sed væ illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

DE HIS QUI SÆPIUS COR-
RECTI NON EMEMDA-
VERINT.

CAPUT XXVIII.

SI quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpa, & etiam excommunicatus non emendaverit, acrior ei accedat correptio, id est verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum divinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis, vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam prevalere industriam, adhibeat etiam (quod majus est) sua, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc jam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & iterum.

rum. Infidelis si discedit, discedat, ne una ovis morbida totam gregem contaminet.

Constitutio.

I.

Hic jam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam URBANI VIII. decreta de Apostatis, & ejectis omnino observentur. Gravissimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, pluries à Religione discedere & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiâ fecerit, ex quibus alia similia delicta facillè dignoscuntur.

2. Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquâ convictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti gravitas (quod DEUS avertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc ultima Judicia expoliandi, ejiciendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi, solum Ca-

pitulo Generali, aut Dietæ reservantur, aut infrà annum Patri majori, & omnibus visitatoribus; in quibus Judiciis Peritorum consilio utantur, in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, observetur decretum URBANI VIII, de *Apostatis & ejectis*.

3. Debent nostri Superiores locales, contra hujusmodi delinquentes procedere, culpabilesque repertos carcerare, eorum tamen causas judicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare,

4. In similibus gravissimarum culparum causis quoad fieri potest, Juris ordo servandus circà Judicii substantialia, omis-
sis solemnitatibus, & Apicibus Juris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Judicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato ejusdem Prioris; postea verò completo processu, Reo que datis defensionibus, clauso que, sigillo que benè munito, ad competentes Judices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut

infra annum ad Patres, Majorem, & Visitatores: quem ordinem si quis Prior observare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitoribus in actu visitationis graviter pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, pænitentiamque acceptant, defensionibusque renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neutiquam fiat.

5. At nè sub prætextu Justitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, ut si accusator ille fratris sui delatum crimen non probaverit, aut ex malitia illum accusare convictus fuerit, graviter secundum delicti gravitatem puniatur, talionisque pænæ subjaceat, si ita expedire judicabitur, undè in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciationes, quod pariter Priores observabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

SI DEBEANT RECIPI FRA-
TRES EGRESSI DE MONA-
STERIO.

CAPUT XXIX.

Frater, qui proprio vitio egredi-
tur, aut projicitur de Monasterio,
si reverti voluerit, spondeat prius
omnem emendationem vitii, pro
quo egressus est, & sic in ultimo gradu re-
cipiatur, ut ex hoc ejus humilitas compro-
betur: Quod si denuo exierit, usq; tertio, ita
recipiatur. Jam verò postea sciat omnem
sibi reversionis aditum, denegari.

Constitutio.

I.

Si quis Apostataverit, aut fugæ se dede-
rit, non segnes, negligentesve sint su-
periores in perquirendo, procurandove
ejus regressu, & reversus infra hebdoma-
dam, circulari disciplina mulctetur, & ad
mensem carceris custodiâ puniatur, re-
vertens infra mensem, ultrâ penas prædi-
ctas

Etas professionis loco, voceque activâ & passiva per biennium privetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris ERE-
MIS revertatur, recipiendus est à superiore, & si habitum deposuerit, ab excomunica-
tione incurfa absolvatur juxtâ formam Ritualis, nunciando Patri Majori, ac Vi-
sitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capi-
tulo dicere ordinabunt, ac disciplina cir-
culari mulctetur: tum solito longo sca-
pulari spoliatur, & alio mutilato usque ad cingulū curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit No-
vitiùs sub omnibus aliis uno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumque pœnitentiæ tem-
pus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti brevis, ac mutilati, quo tempo-
re durante, carebit voce activâ, & passivâ, diesque fugæ ejus solito in libro adno-
tetur.

2. Hujus novitiatus tempore com-
pleto, novo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo die suæ professio-
nis

nis tempus incipiet, absque ulla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si ante discessum, flagitium aliquod patruerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, ultrà supradictas pænas, conjiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iverit, sinè superiorum debitâ licentia, immediatè carceri mancipetur, statimque Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, ultrâ pænam à CLEMENTE VIII. statutam, privationis activæ, & passivæ pro Clericis, Mensisque unius Carceris pro Laicis, quæ pæna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absque licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alterum iverit, ad mensem pæna Carceris, aliisque pænitentiiis Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed

5. Sed si quispiam ad Patrem majorem sine ejus licentia, recursu iverit, pari pænâ puniatur, nisi causam sui recursus probaverit, à D. P. Majore judicanda.

DE PUERIS MINORI ÆTATE QUALITER CORRIPIANTUR.

CAPUT XXX.

 *M*nis atas, vel intellectus, proprias debet habere mensuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes atate, aut qui minus intelligere possunt, quant a pæna sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, jejniis nimis affligantur, aut acribus verberibus coërceantur, ut sanentur.

Constitutio.

CUM in nostra Congregatione adultâ Novitii recipiantur atate, nihil de pueris, aut Junioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad EREMI labores perferendos, neque

men-

mentis discretio ad tentationum fluctus
superandos.

QUALIS DEBEAT ESSE
CELLERARIUS MONA-
STERII.

CAPUT XXXI.

Cellerarius Monasterii eligatur de
Congregatione Sapiens, maturus
moribus, non multum edax,
non elatus, non turbulentus, non
injuriosus, non tardus, non prodigus, sed ti-
mens Deum. Qui omni Congregationi sit si-
cut Pater. Curam gerat de omnibus, sine
iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur cu-
stodiat, Fratrem non contristet. Si quis au-
tem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter
postulat, non spernendo eum contristet, sed ra-
tionabiliter cum humilitate malè petenti, de-
neget. Animam suam custodiat, memor
semper illius Apostolici præcepti. Quia qui
benè ministraverit, gradum bonum sibi ac-
quirit. Infirmorum infantium, hospitum,
pauperumq; cum omni sollicitudine curam ge-
rat, sciens sinè dubio, quia pro his omnibus
in

*in die Iudicii rationem redditurus est. Omnia
vasa Monasterii, Cunctamq; substantiam, ae
si Altaris vasa sacrata conspiciat, nihil du-
cat negligendum, neq; avaritia studeat neq;
prodigus sit, aut extirpator substantia Mo-
nasterii, sed omnia mensurate faciat, & se-
cundum iussionem Abbatis sui. Humilita-
tem ante omnia habeat, & cui substantia non
est, qua tribuatur, sermo responsionis porri-
gatur bonus, quia scriptum est. Sermo
bonus super datum optimum. Omnia,
qua ei junxerit Abbas, ipse habeat sub cura
sua, a quibus cum prohibuerit, non presu-
mat. Fratribus constitutam Annonam sine
aliquo typo, vel mora offerat, ut non scan-
dalizentur, memor divini eloquii, quid me-
reatur, qui scandalizaverit unum de pusillis.
Si Congregatio major fuerit, solatia ei den-
tur, a quibus adjutus & ipse aequo animo
impleat officium sibi commissum. Horis com-
petentibus dentur, qua danda sunt, & petan-
tur, qua petenda sunt, ut nemo perturbe-
tur, neq; contristetur in Domo*

Dei.

Con.

Constitutio.

I.

Qualitates, onera Cellerarii tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, ut omnes nostrorum locorum Cellerarii, hoc Regulæ Sanctæ Caput, non solum legant attentè, ac sapè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nintantur.

2. Eligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conventuali, qui saltem Professionis suæ quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatix Montis Coronæ, qui à Capitulo Generali eliguntur, quem Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciètur superioribus, qui opportunè providebunt, & si infra annum necesse sit, de Cellerario providere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quem
ad-

adm
rioris
strati
tionu
& acc
appa
per A
cem,
dom
Libe
patu
actè
nes d
omn
lia, r
sive
erit
poro
cave
solv
tes,
reru
tere
meo

admodum illi omnium rerum (cum superioris tamen autoritate) cura, & administratio committitur, ità ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta, ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusque domus pariter appareat, quibus adde, & Libellum diurnum, diuturnalem nuncupatum, in quo breviter quidem, sed exactè cujuslibet diei expensas, & exactiones describet.

4 Ad ejus ergo curam pertinebunt omnia Eremiti bona, mobilia, & immobilia, redditus & proventus, sive in pecuniis, sive in fructibus consistant. Ejus item erit credita exigere, debitaque justo tempore, ac sine mora Creditoribus solvere, caveat ne cum pauperibus, qui non sunt solvendo, durè, rigidevè procedat. Lites, ac controversias fugiat, temporalium rerum, sed quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordiaè prius ten-

ten-

tentur. Ad ipsum pariter spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant, Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunq̃ue ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq̃ue, ac prudenter colligere, ac providere, & in locis aptis collocata sapienter conservare.

5. Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, sive vestimentorum, sive suppellectilium Cellarum, sive alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisque opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operetur.

6. Curet autem, ut vasa omnia, tam quæ mensæ deserviunt, quam quæ in cella communia, vel privata, & præcipuè scip̃hi, seu crateres in quibus bibitur, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec unquam vitrea, seu alterius cujuscunq̃ue rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitem hospitius ser-

vandu
ea cu
piam,

7
debit
cider
summ
tribu
ceder
tius
ad on
arbor
veant
abun
tur, n
ignes

8
conf
& sin
volu
redd
tate
gera
bus
vis à

vandum erit, ſicut providus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, juſta petentibus, negare cogatur.

7. Super omnia ſataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrà menses Septembris ad ſummum, unicuique juſtam quantitatem tribuere. Animadvertat tamen, nè in cedendis lignis, ſylvæ extirpentur, ſed potius conſerventur; & circa vias publicas ad ornatum, & umbram illarum, aliquæ arbores relinquuntur. E converſo caveant Eremitæ, ne hujusmodi lignorum abundantia malè ſuperflueque abutantur, ne, & ipſi propter hoc & Purgatorii ignes diutius experiantur.

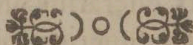
8. Et ſicut Cellerarius omnia cum conſenſu ſuperioris ſui facerè tenetur, ita, & ſingulis menſibus eidem, aut cui ipſe voluerit, adminiſtrationis ſuæ rationem reddet. At ſi Cellerarius propria voluntate, non autem ſuperiori obediendo, ſegerat, tunc ſuperior cum duobus ſenioribus Domûs, illum amovere poſſit, quamvis à Capitulo Generali electus fuerit.

K

9. At

9. At quia Cellerarius solus rei domesticæ administrandæ pondus portare nequit, frater Conversus pro Dispensatore ei adjungatur, qui, & ipse idoneus sit ad hujusmodi munus exercendum. Ei ergò omnia, quæ ad usum Domûs, & Eremitarum tam in victu, quàm in vestitu sunt necessaria, committuntur, undè magnam debet adhibere diligentiam, ut cuncta munda, beneque disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusque distribuantur.

10. Eidem etiam addatur Cellæ viniarum custos, qui eam benè custodiat, vinum per singulas Cellas, oportuno tempore deferat, Poma idem, & agrumina distribuatur juxta superioris ordinationem, curans nè communis eorum acervus marcescat.

DE FERRAMENTARIIS
MONASTERII.
CAPUT XXXII.

Subſtantia Monasterii in ferramentis, vel vestibus, seu quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quorum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut utile iudicaverit) consignet custodienda, atque recolligenda, ex quibus Abbas brevem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si quis autem sordide, aut negligenter res Monasterii tractaverit, corripatur, si non emendaverit, disciplina subjaceat.

Constitutio.

I.

Sub nomine substantiæ hoc loco Pater Sanctus ferè omnia mobilia, cujuscunque speciei existant, planè comprehendere videtur. Quapropter non ab uno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui omnes quotannis à Conven-

K 2

tua-

DE

tuali Capitulo in singulis Locis, statim post ingressum novi Prioris eligendi sunt. Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, & omnia ornamenta Altaris, & Sacrarii custodienda, tractanda, atque dispensanda committuntur. Ideoque cum Inventarii confectio eadem recipere, & omni tempore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod si non fecerit, à superiore corripatur. Quæ ornamenta, & sacrarii suppellectilia secularibus, eorumque Ecclesiis sinè assensu Capituli Conventualis, commodari non licebit.

2. Sacristæ etiam officium erit horologium temperare, singulasque horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officii pulsu campanæ, congruis temporibus, debitisque interpositis spatiis, & alia quæcunque simili egent sono, significare, qua in re quoties horam pulsandi præterire, sive prævenire contigerit, à Priore corrigatur, item Ecclesiam, Sacrarium, atque Capitulum, vasa sacrasque vestes, Altariumque ornamenta, universalem denique Ecclesiæ sacrariique suppellectilem,

lem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa cum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum SS. Sacramenti, quam alibi ardere, solitas tenere, & accensas continuo servare, simili modo Lucernas in Choro (nisi adsint Novitii) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus; paramenta Altarium, secundum officii qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemque Ecclesiæ ad Sacrarii Custodes pertinet, exactè peraget, idque auxiliantibus Novitiis, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expositas, atque autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pæna disciplinæ circularis, neque reus absolutio- nis beneficio, nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domestica- rum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecæ curam gerat, perpolitam tenens, ac ab humiditate, aliisque necessariis diligentis, custodiat, libros

omnes, competenti ordine, & secundum eorum materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inveniatur. Caveat ne in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut lascivus, aut tractans, ut dicitur, de Cavallaria, & similes, multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caveat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod ut melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros tam eos qui in communi Bibliotheca, quam eos, qui ad Eremitarum usum in privatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cumq; aliquis ab Eremito discedit, omnes libros, quos in Cella invenerit, ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoq; ferramentarius, qui ferramenta, seu instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, clave obserrata; undè quoties opus erit, proferat, tradatque operariis volentibus, opere tamen consumato, eadem

dem in ipſam officinam reſtituere curabit, ut benè tractentur, curabit etiam, ut neceſſaria fiant, ſi deſint, & conſracta reſiciant.

7. Multum intereſt noſtrarum Ere-
morum ſylvas imunes conſervari, ideoq̃;
illarum cuſtos Juvenis, robuſtusq̃e eſſe
debet, qui ſingulis quibusq̃e diebus ſe-
mel, vel etiam bis, ſi oportuerit, nemora
circuire, vicinorumq̃e animalia ab ipſis
arcere, damnaq̃e omnia declinare.
Quare ſylvarum Cuſtos, ex oblatis ſem-
per erit (vel quod honeſtius eſt) merè
Laicus mercede conductus, qui habitum
regularem omninò non deferat.

8. Nec ſolùm ſupradicti officiales,
verùm etiam omnes, quicunq̃e ad ſuam
cujuscunq̃e generis obedientiam, aliqua
habuerint Inſtrumenta, eadem benè tra-
ctare, reſicere, & cuſtodire non negli-
gant, quia res omnes Monasterii ſacras re-
putandas, ac de earum adminiſtratione
negligenti, Deo rationem eſſe reddendam
certum eſt; ſi quis autem infra menſem,
poſt acceptam obedientiam, ac officium,
Inventarium non conficiet omnium, quæ

sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

SI QUID DEBEANT MONACHICI PROPRIUM HABERE.
CAPUT LXXIII.

Recipuè hoc vitium radicitus amputetur de Monasterio, ne quis praesumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neq; aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neq; codicem, neq; tabulas, neq; graphium, sed nihil omnino, quippe nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia verò necessaria à Patre Monasterii sperare, neq; quicquam liceat habere, quod Abbas non dederit, aut permiserit, omniaq; omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel praesumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendaverit, correctioni subiaceat.

Con-

Constitutio.

I.

Generalis prohibitio hujus Capituli
omnem prorsus proprietatem à
vero Religioso arcere dignoscitur. Quam-
obrem præceptum istud strictè ab omni-
bus, & singulis Eremitis observandum est:
Ita certè, ut nullus omnino Eremita (præ-
ter cellerarium, seu in ejus defectu ipsum
loci Priorem pecuniam, vel in minima
quantitate, neque in Cella sua, neque extra
eam, neque per se, neque per alium, non
nomine depositi, vel dati, aut quovis
alio titulo, seu colore retinere possit. Qui
autem secùs fecerit, carceri mancipetur,
& ibi pane, & aquà, & disciplinis secun-
dum qualitatem culpæ, superioris plecta-
tur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus avertat)
aliquo modo proprietarius depræhenda-
tur, ultra pænitentiam in hac sacra Regu-
la, & constitutione, pænæ etiam Ecclesia-
sticæ privationis vocis activæ, ac passivæ

K 5

per

per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25. cap. 2. subjaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquam fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio privetur, & simili pænæ subjaceat. Prælatus verò tali vitio infectus, à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Major à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessarium usum ab ipsis Prælati, tam ad victum, & vestitum quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permissæ sententur: Caveant autem Priores ne superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus usum permittant, ut ornamenta Reliquiarum, aut Agnus Dei aurati, argentati, margaritis, aut gemis pertexti, Horologia item, quæ tum ictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratoriis, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium invalescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus ali-

aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atque indè quidquid superfluum invenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reservatum fuerit, invenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens jejuset, secundâ vice circulari disciplina plectatur, tertio carceribus ut suprâ puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium Priori ingressus pateat, unius formæ sera erit, ita ut una clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarii Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, sive intus, sive fortis existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo egressi, illa die non sint reversuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu novi Prioris
(etiam

(etiam si idem sit) novam de omnibus, quæ ad usum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuere, prout melius judicaverit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, ut discipuli videntes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autem sibi assumere, quæ aliis justè permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem devotum Prioris arbitrio; qui verò indumenta aliudvè sine Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatem corripitur, ac totus ad locum, unde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitatoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictè observabunt.

II. Iti-

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo privetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum pervenerint, quique ad externa loca negotiorum causâ mittuntur, ut ad proprium Locum reversi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

SI OMNES ÆQUALITER DEBEANT NECESSARIA ACCIPERE.

CAPUT XXXIV.

icut scriptum est, dividebatur singulis, prout cuiq; opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui verò plus in-

nibus,
petere;
rmare,
erit.
Prælati
res suis
Magi-
ant au-
permit-
ad lo-
olum,
ant, &
is arbi-
vè sine
culpæ
ad lo-
Disce-
omniū,
& per
as, sub-
res ne-
quod
strictè
11. Iti-

indiget, humilietur pro infirmitate, & non extollatur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, ante omnia ne murmurationes malum pro qualicunq; causa, in aliquo qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depræhensus fuerit quis, distinctiori disciplinæ subdatur.

Constitutio.

I.

SUPER hæc æqualitatis verba, non solum Prælati, sed etiam Ministris omnibus præcipitur, quatenus omnibus petentibus, atque indigentibus, faciles, benignosque se præbeant, numquam, quod præstare possunt, negantes, atque omnibus æqualiter secundum cujusque necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri nequit, blandè saltim, ac consolatoriè loquantur.

2. Quicumque ergo partialis ergà aliquem depræhensus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit. aut Dispensator, aut quicumque ex Ministris aliquis, qui non indigenti tribuat, & deneget indigenti, quod

quod licitè dare potest, aut duris respondeat verbis, à Visitatoribus in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta puniantur.

DE SEPTIMANARIIS COQUINÆ.

CAPUT XXV.

Ratres sic sibi invicem serviant, ut nullus excusetur à coquina officio, nisi aut ægritudine, aut in causa gravis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde major merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur solatia, ut non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes solatia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si major congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina, vel si qui (ut diximus) in majoribus utilitatibus occupantur. Ceteri verò sibi sub charitate invicem serviant. Egressurus de septimana, Sabbato munditias faciat, linteamina, cum quibus ipsi fratres manus, ac pedes terunt, lavet, pedes verò, tum ipse qui egreditur, tum ille, qui in-

tra.

traturus est omnibus lavet, vasa ministerii sui munda, & sana, Cellerario consignet, ut sciat quid dat, aut quid recipit. Septimanarii autem ante unam horam refectionis accipiant super statutam Annonam, singulos biberes, & panem, ut horam refectionis sine murmuratione, & gravi labore serviant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, usq; ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdomadarii in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium genibus provoluantur. postulantes pro se orari. Egrediens autem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Domine Deus, qui adjuvisti me, & consolatus es me. Quo dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur ingrediens, & dicat Deus in Adjutorium meum inde, Domine ad adjuvandum me festina, & hoc idem tertio repetatur ab omnibus, & accepta benedictione ingrediatur.

Con-

Constitutio.

I.

Quia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non novit, minimè patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coquus per annum in sua obedientia perseveret.

2. Cujus partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præveniendò tempus, ut horis competentibus, sine mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuique ciborum portiunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumve observator, ut secundum eorum diversitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen ejus cura erit, ut omnes æqualia recipiant; Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis,

L

qui-

quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere , ac servire non omittant. Insuper vasa , quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sunt , uno quoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solùm comestibilia , verùm etiam vasa, Linteamina, aliaq; ad suum officium necessaria petere, atq; recipere debet.

5. Ubi major est fratrum numerus, illi socius (sicut regula jubet) adjungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo retineat Coquus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, qui mihi ministraverit, honorabit illum Pater meus.

DE INFIRMIS FRAT-
TRIBUS.

CAPUT XXXVI.

Infirmorum cura super omnia adhibenda est, ut sicut revera Christo, ita eis serviatur, quia ipse dixit, infirmus fui, & visitastis me, & quod fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in honorem Dei sibi servire, & non superfluitate sua contristent fratres suos servientes sibi Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit cella per se deputata, & servitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis autem, & maximè Juvenibus tardius concedatur. Sed & carniū esus infirmis, omninoq; debilibus, pro reparatione concedatur, ut ubi meliorati fuerint, à carnibus more solito omnes abstineant. Curam

autem maximam habeat Abbas, ne à Cellariis, aut servitoribus negligantur Infirmi : quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I.

Cella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro comuni valetudinario intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Camera, ne alter alteri impedimento esse queat.

2. Hoc valetudinarium, quam primum in unaquaque nostra Eremita fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellum ad celebrandum, sit & officinula, in qua diversa Pharmaca, puta unguenta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccarum, & confectioes, aliaque hujusmodi pro Infirmorum usu afferentur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquendis.

dis.
habea
minib
grave
meun
possit

3
præfi
magn
Veru
fariis
auter
Med
infirm
mati
quã
dum
ratic

rum
cis o
lice
firm
cen
cus

dis. Omnis quippè Camercula suum habeat Caminum cum lectulo sine lintheaminibus tamen, Eremitico more, quamvis gravescente morbo cervical etiam plumbeum, & anaclyterium laneum concedi possit.

3. Qui verò ad Infirmorum curam præficitur, non solùm perpetua diligentia, magnâque charitate illis servire debet, Verùm etiam in præparandis rebus necessariis viriliter insudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum visitatio non desit, aut saltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio cum qualitatibus tum infirmi, quàm morbi, mittatur, & omnia secundum eorum consilium (nulla expensarum ratione habita) fiant.

4. At sicut Superiores, & infirmorum Præfecti solliciti esse debent in medicis consulendis, & accersendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumque de sua infirmitate informare, sine Superiorum licentia, imo in unaquaque Eremitico Mediceus à Capitulo Conventuali eligatur, qui

toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico uti valeat, nisi in gravium infirmitatum consultationibus.

5. Hoc etiam strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorum, nec in publicis Xenodochiis, imò nec nostris in Hospitiis curetur. Qui verò secùs fecerit, & superior permittens graviter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui die, noctuque infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisque causâ, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos invisere, ibique, servatâ tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad sublevandum quo ad melius potuerit animum Infirmi. Caveant autem Eremitæ, ne tali benignâ charitativa indulgentia abutantur, finem
im-

immu
pian
ex prin
taret,
tium,
murm
ad quo
non po
pore i
tertius
plecta
dicat.
tionis
tiusq
cluda
super
quou
teriu
impe
fos si
in pr
in vi

qua
si ur

immutando, quod utique fieret, si quis-
piam (quod absit) valetudinarium, non
ex principali charitatis objecto, frequen-
taret, sed ad violandum procaciter silen-
tium, vana, curiosa, & quod pejus esset
murmuratoria colloquia, immiscendo,
ad quod præcavendum, ultra Infirmarium,
non poterunt nisi duo simul eodem tem-
pore infirmi cellula commorari, qui que
tertius aderit, panis aquæve pænitentia
plectatur, suamque in Capitulo culpam
dicat. Si quis autem diutius, ultra discre-
tionis terminos immoretur, frequen-
tiusque ibidem reperiatur, ita ut reliqui ex-
cludantur. Invigilet in hoc summopere
superior, eique valetudinarii ingressum,
quousque sibi placuerit, prohibeat, ne al-
terius indiscretio tale charitatis opus non
impediat: Nemo tamen infirmos rec lu-
fos sine facultate superioris, nec eos, qui
in propriis Cellis, ubi valetudinarius adest,
in visere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum usus rarò, vel nun-
quam, (si fieri potest) concedatur, quod
siurgens necessitas cogat, trium medico-

rum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Diætæ, aut infrà annum, Majoris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quiq; aliter fecerit, & superior, qui hoc permisit, ambo à Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum provisio, cum prudente, maturoque socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrâ valetudinarium, ubi aderit, & commode fieri poterit, concedatur, & ubi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit: propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, ab omnibus Cibis ægrotis vetari solitis penitus abstineant, ideoque carnibus indigentes, ad instructionem, & medicorum consilium regantur, circa qualitatem, & quantitatem, nec temerè, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior invigilet, qui non concedet, ut quis eodem

tem-

tempo
pian in
per hoc
dos de
ribus cl
qualita
tur.
perior
bus, a
fanis o

I
Prior,
privet
(si ita
cata s
comm
culun
Et tan
tinet
exitu

I
cura
tò m
chari
Defu

tempore pisces, & carnes edat, aut quidpiam infirmo in salubre, & noxium, & super hoc inquirant visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuat tamen Prioribus charitas, & ut secundum infirmitatis qualitatem, gravitati morbi compatiantur. Postremò summopere caveant superiores, nedum convalescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, ne anima ipsius infirmi, suis solatiis privetur, suaviter illi suadens atque adeò (si ita res postulat) jubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramque sumat communionem. Ubi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum vivunt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmo, signum Angeli-

cæ salutationis (ut omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Miserere* protracta. Primum statim post *Ave Maria*. Secundum cum defertur ad Ecclesiam: Tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus præ defuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibique piè, ac devotè funeralia persolvantur, secundùm Rubricas in fine Breviarii positas; quod si manè fiat, missa præsentis cadavere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Prætereà, & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est, quod jubet Ecclesia Kalendis Novembris; secundum feriâ servanda post festum SS. MARTINI pro Eremitis, ac Congregationis

nis

nis Bened
da post
mæ pro
tum in
Epiphan
anno de
à festis
oportu
Anniver
bet Sac
Sacrum
rum, p
tur, &
Cleric
fario, t
quæ p
versu
Psalm
ginta
I
festi d
trium
Laud
mili
funct

nis Benefactoribus. Tertium feriâ secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in uno quoque loco post octavam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversariis, quotiescunq̄e fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit unum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro unoquoque Anniversario, unum Psalterium recitabunt de illis, quæ privatim recitare tenentur, addito versu *Requiem aternam* in fine cujuslibet Psalmi. Fratres verò conversi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Ave*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelarum unciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, sive exequiis defunctorum nostrorum servatur, adduntur

duæ

duæ Candelæ, una ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversariis ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatus fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, ejus loci, in quo ipse humanæ naturæ debitum persolvit, pro eo totum defunctorum officium, idest vespas cum tribus nocturnis, invitatorio, ac Laudibus, & hoc circum circa feretrum antiquæ sepulturæ demandetur, cum oratione in fine *Absolve quæsumus Domine, &c.* recitabunt, eo quo à Breviario ordine disponitur, ac pro ejusdem anima unum trentesimum.

17. Insuper omnes tenentur intra duorum Mensium spatium, à die habitæ notitiæ alicujus mortis computandum, Sacerdotes pro anima defuncti privati, tres Missas celebrare; Clerici tria Psalteria, concludendo singulos Psalmos cum Versu *Requiem æternam, Conversi, & Oblati* ducentos *Pater noster*, & ducentos

Ave

Ave M
mortu
latura
Missas.

300. P
erat M
persolv
Conve
Maria
suum
à vinc

18
præte
anima
æquiv
vel plu
sem

Ave Maria. Si erat Prælatus, quando mortuus fuit, aut per tria Sexennia Prælatura fuerat insignitus : Sacerdotes 5. Missas. Clerici 5. Psalteria, & Conversi 300. *Pater noster*, & 300. *Ave Maria*; si erat Major, Sacerdotes Missas decem, persolvent, Clerici decem Psalteria, & Conversi 100. *Paternoster*, & 100. *Ave Maria.* Et qui intra dictum terminum suum non persolvet pensum, abstineat à vino, donec adimpleat.

18. Insuper in loco, in quo quis obibat, præter consuetas eleæmosinas pro ejus anima pauperibus Julii quindecim (aut æquivalens) tradatur, quod licebit uni, vel pluribus vicibus, dummodo infra mensem fiat, super quo superior, ac loci cellerarius invigilabit.

DE

DE SENIBUS, VEL IN-
FANTIBUS.

CAPUT XXXVII.

Icet ipsa natura humana trahatur ad misericordiam in his aetatibus senum videlicet, & Infantum: tamen, & regula auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in iis imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regula teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & praeveniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: unde senes, qui sexagesimum annum expleverunt non tenentur ad jejunium panis, & aquae. Propterea in visceribus JESU Christi omnes admonentur, ut cuncti ad quos eorum cura spectat. Praelati, & Ministri, semper misericordes, & compatiens erga senes esse velint, ut
&

& ipsi
inhuma
senibus
dant, i

DE

N

domad
diens p
omnib
tum el
torio t
te, D
meun
sic acc
dum,
ut nu
tis ibi
comei
minij

& ipsi misericordiam consequantur, neq;
inhumani, ac sine pietate, & male se cum
senibus habentes sine correctione eva-
dant, imò graviter muniantur.

DE HEBDOMADARIO
LECTORE.

CAPUT XXXVIII.

*M*ensis fratrum edentium, Lectio
desse non debet nec fortuito casus,
qui arripuerit codicem, legere
audeat ibi, sed lecturus tota heb-
domada, Dominica ingrediatur. Qui ingre-
diens post missas, & communionem, petat ab
omnibus pro se orari, ut avertat ab eo Spiri-
tum elationis, & dicatur hic versus in Ora-
torio tertio ab omnibus: ipso tamen incipien-
te, Domine labia mea aperies. Et os
meum annunciabit laudem tuam. Et
sic accepta benedictione ingrediatur ad legen-
dum, summumque fiat silentium ad Mensam,
ut nullius mussitatio vel vox, nisi solius legen-
tis ibi audiatur. Qua verò necessaria sunt
comedentibus, & bibentibus, sic sibi invicem
ministrent fratres, ut nullus indigeat petere
ali-

aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cujuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam require, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro edificatione voluerit aliquid breviter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Communionem Sanctam, & nè fortè grave sit ei Jejunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadariis, & servitoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui edificent audientes.

Constitutio.

I.

JAM à nostri Ordinis exordio, ab ipso Sanctissimo Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc usque diem tenaciter per nostros Eremitas extat observatum, ut unusquisque in sua, quam incolit, cella (dum in Eremito manet) solus reficiat, sic namque majori silentio intendere, strictiori que parsimonie sine alterius admiratione, propriique ani-

animi

Eremit

2. E

stivitat

Refect

minicæ

sumpti

Sancto

niæ, Fe

MUALD

DICTI,

Ecclesi

rali in

diebus

madar

cumbi

ctione

In sec

doma

3.

prand

ter fra

ictus C

la duc

rò Me

animi elatione, solus uti poterit fervens
Eremita,

2. Excipiuntur quædam præcipuæ fe-
stivitates, in quibus omnes ad commune
Refectorium conveniunt, scilicet dies Do-
minicæ, Resurrectionis, Pentecostes, as-
sumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium
Sanctorum, Nativitatis Domini, Epipha-
niæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. RO-
MUALDI in utraq; solemnitate, S. BENE-
DICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli
Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Gene-
rali in loco, ubi celebratur. In quibus
diebus Clericus, qui in Choro est hebdo-
madarius, communis mensæ lectioni in-
cumbit, qui absolutè à superiore benedi-
ctione petitâ, & accepta, legere incipiet.
In secunda verò mensa, erit Lector heb-
domadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam
prandii, quàm cænæ, quando communi-
ter fratres reficiuntur, quæ singula viginti
ictus Campanulæ rari, quorum interval-
la duorum *Miserere* erunt. Secundæ ve-
rò Mensæ unicam erit ejusdem Mensuræ,

& si dies erit Jejunii pro collatione serotina, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, ubi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandii, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad DEI gloriam sumat, non tamen omitat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deindè gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mensam, sed in terra sedens, tabulâ suppositâ, pedibus nudis aut seminudis) sine ullo apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab

6.

di mod
scilicet
quages
Quadr
tatis p
bis in c
simul,
in Ref
præpar
ominu
stia, c
luxu e
debet
strume

7.

Priori
bipart
ras ad
dem e
come
sub ve
dicto
8
aut

6. Ab hac observatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet SS. MARTINI, & Dominicæ quinquagesimæ, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quâdampiâ ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atque in eâdem Mensâ, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestiâ, omni prorsus profano, sæcularivè luxu expulso, imò expressè prohibito fieri debet; ideò non licebit à sæcularibus instrumenta ad sonum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomadâ fratres suos, bipartitos tamen, non unâ die, omnes foras ad aliquod loci membrum, servatâ ibidem eâdem, quâ in Eremo modestiâ, ad comedendum mittere, eâdem quidem die sub vesperam reversuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cænaturus,

8. Caveant autem in sæcularium, aut Regularium domibus comedere,

quod si quis secus fecerit, graviter puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permanebunt, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Ubi non erit membrum Eremiti, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Conuevit item singulis annis tempore vindemiæ, unâ die Eremitas recreationis causâ mittere.

DE MENSURA CIBO- RUM.

CAPUT XXXIX.

Sufficere credimus ad refectiorem quotidianam, tam sexta, quàm Nona omnibus mensis cocta duo pulmentaria, propter diversorum infirmitates, ut fortè, qui ex uno non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergò duo pulmentaria cocta fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia leguminum addatur, & tertium.

Con-

Quod in cibis
 dus erit
 ad ex
 feriâ
 tur fin
 mentu
 plex p
 bratur
 etiam
 superi
 tum e
 in Do
 2
 mini p
 mane
 drage
 in Je
 tur, p
 tariu
 sibi fo
 unum

Constitutio.

I.

Quia Eremitica austeritas majorem victus austeritatem requirit; ideo in cibis ministrandis infrascriptus servandus erit. A Pascha Resurrectionis, usq; ad exaltationem S. CRUCIS (exceptis feriâ quarta, & sexta, in quibus jejunitur singulis diebus in mane unicum pulmentum ministrabitur, sed si festum duplex primæ, vel secundæ Classis celebratur, pitantia addatur. Ad Cænam etiam pitantia dabitur, & insuper quando superiori videbitur dari poterit pulmentum ex herbis decoctis, quod intelligitur in Dominicis tempore hyemali.

2. Acetarim ex herbulis condire nemini prohibetur in cæna, quod etiam de mane in diebus Jejuniorum, extrâ quadragesimas, & abstinentias, & quando in Jejuniis unum tantum ferculum deferatur, permittitur. At nemini licebit acetarium à Ministro delatum, & quod quis sibi fortè paraverat manducare, quia tunc unum relinquere omnino debet.

M 3

3. Si

3. Si quis extra dies jejuniorum semel tantum, quasi jejunaturus, vellet refectio-
nem accipere, mane hora refectio-
solita tribuatur, quicquid aliis tam mane,
quam serò aliis dandum erit.

4. Jejunium quartæ feriæ in æstate, si officium feriale occurrit, cum uno pul-
mento quadragesimali, ac acetario fiat;
at si de festo etiam simplici agi contingat,
aut de die infra octavam, aut ubi Capitu-
lum Generale celebratur, tunc duo pul-
menta crassa ministranda erunt, intellige
minestram, & pitantiam: idem in Roga-
tionum militabit, etiam si de simplici sola
fieret commemoratio, quibus diebus je-
junium, ut in quarta feria dictum est supra,
servandum erit.

5. Feriâ verò sextâ æstivo tempore in
pane, & aqua jejunetur additis fructibus,
seu agruminibus, vel herbulis cum sale
sine aliquo condimento. Sed si in feria
sexta aliquod duplex festum inciderit, ab-
stinencia transfertur, & duo pulmenta
quadragesimalia deferantur, id est mine-
stra, ac pitantia, quod in omnibus sextis
feriis

feriis
verò i
reat,
sint du
abstin
dum,
mada
nenti

6
volue
stinea
abstin
drage

7
scha
petui
nicis
cunq
rem
simu
lueri
nare
& de
usqu

feriis per annum observetur : abstinentia verò in alium diem jejunii, qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriâ sexta etiam duplici fiât abstinentia, & hoc strictissimè observandum, ut nulla decurrat per annum hebdomada sine aliqua panis, aquæquè abstinentia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinentia ex pœnitentia sit, extrâ quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris usq; ad Pascha (ut Pater Sanctissimus præcepit) perpetuū indicitur Jejunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Jejunium ad cujuscunq; arbitrium relinquitur. Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui unâ refectioe uti voluerit, libere possit, sed ei, qui de sero carnare voluerit tunc pitantia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, usque ad festum S. MARTINI, & à Nativi-

tate Domini, usque ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempè Dominicâ, feriâ tertiâ, & quintâ, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur. quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora observatur: Et quando Anniversaria cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feriâ secundâ, & Sabbatho pulmentum crassum cum insalatitio defertur. Feriâ verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in utraque quadregesimâ singulis Dominicis, & feriâ quintâ cum festis duplicibus, duo fercula macra quisque habere debet; feriâ tertiâ, & Sabbatho, unum simili condimento pulmentum cum acetario, feriâ verò secundâ, quartâ, & sextâ in pane, aquâ ac sale, additâ etiam herbulâ coctâ unius tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus feriis, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinencia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinencia diebus conversis propter continuû laborem,
vi-

vinum
bent, c

IO
(nisi ve
tho Sa
soloqu

II
jejunia
ligioni
gilia E
tis B. M
septim
non in
bus vig
libus,
da for

IX
tivityat
tas oc
ria co
solvit
feriâ s
cibore
sed ne
servier

vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.

10. At Vigilia Nativitatis Domini (nisi venerit in die abſtinentiæ) & Sabbatho Sancto Jejunium cum vino, fructibus, ſoloque pulmento ſervabitur.

11. Præter Quadrageſimas, & alia jejunia ab Eccleſia indiſta, ex ſpeciali Religionis noſtræ devotione jejunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Nativitatis B. MARIE, ac S. Patris noſtri ROMUALDI ſeptimâ february, quæ habet octavam, ſed non in feſto altero de mense Junii, in quibus vigiliis jejunatur, cibis quadrageſimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in ſexta feria Nativitatis Domini aut S. ROMUALDI feſtivitytas occurret, ovorum & caſei pulmentaria comedantur, Jejunium verò minimè ſolvitur. Intra ſepta Eremi nunquam licet feriæ ſextæ Jejunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis ſupradictis, ſed neque hoſpitibus, neque operariis, aut ſervientibus in feriis ſextis ova, ſeu lacti-

cinia ministrare licet, nisi infirmitate, aut debilitate laborent, aut personæ valdè nobiles, multumque delicatæ fuerint, aut alia ex causa superiori benè visa nostri omninò tam intrà, quàm extrà Eremos ova, aut quodcunq̃ue crassum strictissimè prohibentur edere.

13. Si denique ea die festum S. MARTINI contigerit celebrari solita, illius diei recreatio, præcedenti die; fieri consuevit.

14. Ovorum pitantia, duo ova, piscium recentium, sex uncias Salsamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis uncias non excedat in pulmentis condendis, singulis Eremitis ovum unum, & casei quantum necesse est tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ovis, aut lacticiniis fit, crassum illud quod ovorum casei, butyri, lactisvè mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoque prohibetur, ne quis in privata Cella aliquid, quod pulmen-

ment
ctus, u
tra fec
ctetur.

17
na Ere
las sal
comm
justa fr
que a
rum q
aliud
mada
portiu

I
ciarur
tantu
tione
tiend

I
tis mi
quam
caver
nequ

men-

menti speciem sapiat, coquat, præter fructus, ut sunt poma, acrumina, & qui contra fecerit semel in aqua ; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltem semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in æstate, iusta fructuum portio deferatur. Dari quoque aliquando solent, secundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud hujusmodi Nulla tandem hebdomada transeat sine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoque pitantia sex unciarum ponderis erit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cujusque discretionem in totam hebdomadam compartienda.

19. Omnia ergo quæcunque Eremitis ministrantur ex decoctis Epulis, si cuiquam supersit, quod scilicet non manducaverit, in crastinum sibi reservare omnino nequit, sed eadem die foras deponat, sic

&

& vasa, quibus usus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus hortulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex propriis, aut communibus hortulis, herbulas sibi ad proprium usum sumere; solus autem Coqus undecunq̄ue pro Coquinæ usu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissâ, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Ranis libra una pro mensa sufficiat in dies, sive una sit refectio, sive prandii, & cæna. Quod si canaturi sunt, de eâdem librâ tertia pars à Cellerario reservetur, reddenda canaturis. Quod si labor fortè factus fuerit major, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si

ex-

expedi-
bus cra-
indigen-
Christi-
nus no-
vestra
minor-
sed m-
omnib-

Q
nobis
venitu-
quoru-
quoti-
stro in-
ter ei-
rum
mitta-
signo-
minif-
rius, f-

*expediat) aliquid augere, remotâ præ omni-
bus crapula, ut numquam subrepat Monacho
indigeries, quia nihil sic contrarium est omni
Christiano quomodo Crapula, sicut ait Domi-
nus noster. Videte ne graventur corda
vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò
minori etate non eadem servetur quantitas,
sed minor, quàm majoribus, servata in
omnibus parcitate.*

Constitutio.

Quia complexionones hominum variæ
existunt, nulla certa panis mensura
nobis à majoribus nostris, constituta in-
venitur. Quin potius secundum anti-
quorum ritum, tanta panis quantitas,
quoties recens coquitur, cuique à mini-
stro in Cellâ defertur, quanta rationabili-
ter ei sufficere possit, quousque recens ite-
rum deportetur: verùm pane deficiente
mittat foras in armariolo buccellum pro
signo, & statim supplementum ab eodem
ministro recipiat. Panis tandem ciba-
rius, seu communis, bonus, beneque con-
di-

ditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Carentum vero quadrupedum omninò ab omnibus absteatur comestio præter omninò debiles, & agrotos.

Constitutio.

Quadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendendi minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carniùm Quadrupedum, & bipedum, ac volatiliùm, Eremitis prohibitus censetur, imò verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ jusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubique tam in Eremo, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omninò maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, feciliter concedant, modo supra expresso.

2. At-

2.
nec factus, comi, car oblati
3.
caverin
sciplin
diebus
linque
si aute
Gener
niatur
permi
nent.

DE

H

bis me
men i
creain
re per

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cujuscunq̄e statũs, conditionis fuerint, intra Cruces Eremiti, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui manducaverint vel manducare permiserint, disciplinã circulari plectantur, ac tribus in diebus in pane, & aqua jejurent; Et si delinquens fuerit Prælatus, à visitatoribus, si autem visitator, aut major, à Capitulo Generali, aut dieta eãdem pænitiã puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua jejurent.

DE MENSURA POTUS.

CAPUT XL.

UNusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatem credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus tolera-

lerationem abstinentiæ, propriam se habituros mercedem sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consistat, considerando in omnibus ne subrepat sacietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non usq̄ ad sacietatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatæ facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci exposcit, ut nec superscripta mensura inveniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem ante omnia admonemus, ut absq̄ murmurationibus sint.

Constitutio.

I.

Quia inter Eremitas nostros magna est citrà vini potum diversitas, ideo vasculum, quod quisque de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat.

2. Sed

2.

ne vaso
Eremit
vertant
parfime
unquan
bant, &
tarum
ambab

QUI

agroru
æstatis
jejunen
ad sex
opera i
nimis f
sit pro
dispona

2. Sed diligenter advertant Prælati, ne vascula modestiam, sobrietatemque Eremiticam excedant, magis autem advertant subditi, ut semper Religiosam parsimoniam constanter retineant, nec unquam vinum, nisi aquâ dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquam consuetudinem) sedeant, ambabus manibus craterem tenentes.

QUIBUS HORIS OPORTEAT
REFICERE FRATRES.

CAPUT XLI.

A Sancto Pascha, usque ad Pentecostem ad Sextam reficiant fratres, & ad seram canent. A Pentecoste autem totâ estate, si labores agrorum non habent Monachi, aut nimietas æstatis non perturbat, quartâ, & sextâ feriâ jejunent usque ad nonam. reliquis verò diebus ad sextam tardent. Que sexta prandii, si opera in agris habuerint, aut æstatis feruor nimis fuerit, continuanda erit. & in Abbatis sit providentia, & sic omnia temperet, atque disponat, qualiter anima salventur, & quod

*faciunt fratres, absq̄ ulla murmuratione
faciant. Ab Idibus autem Septembris, usq̄
ad caput quadragesima, ad nonam semper
reficiant fratres. In quadragesima autem
usq̄ ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa
tamen Vespera sic agatur, ut lumine lucerna
non indigeant reficientes, & luce adhuc diei
omnia consumentur, sed & omni tempore,
sive Cæna, sive refectiois hora, sic temperen-
tur, ut cum luce diei fiant omnia.*

Constitutio.

I.

Æ Stivo tempore cùm non jejunatur,
hora prandii erit post Sextam, ho-
ra verò cænæ, post Vesperas ante tamen
Completorium.

2. In hyeme qui diebus Dominicis
cænare de sero voluerit, propter dierum
brevitatem ad sanitatem tuendam, post
Completorium licebit, post orationem
(ita etiam de collatione serotina in aliis
diebus intellige) sed inter prandium,
& cænam quidquam potus, aut cibi su-
mere non licet.

3. In

3. In Jejuniorum diebus post Nonam reficiant fratres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma, quam omnes Professi, ac Novitii observare tenentur, nec sine Superioris licentia, nec in totum, nec in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus, majori austeritate uti desiderat, cum Prioris benedictione agat, dummodo sua singularitate aliis admirationem, Ministrisque molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restringendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionis magistræ auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui non, sicut professi, ad tantam observantiam tenentur.

UT POST COMPLETO-
RIUM NEMO LOQUA-
TUR.

CAPUT XLII.

 Mni tempore silentio studere de-
bent Monachi, maximè ta-
men nocturnis horis, & ideò
omni tempore sive Jejunii, sive
prandii, si tempus fuerit prandii, mox, ut
surrexerint à Cana, sedeant omnes in unum,
& legat unus collationes, vel vitas Patrum,
aut certè aliquid, quod edificet audientes,
non autem Eptaticum, aut Regum; quia infir-
mis intellectibus non erit utile illa hora hanc
scripturam audire: aliis verò horis legantur;
si autem jejunii dies fuerit, dicta Vespera pau-
co intervallo, mox accedant ad lectionem
collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut
quinque foliis, vel quantum hora permittit,
omnibus in unum concurrentibus per hanc
horam lectionis. Si quis fortè in assignato
sibi commisso, fuerit occupatus, occurrat,
omnes ergo in unum positi compleant, & ex-
eun-

euntes à Completorio nulla sit licentia denuo
cuiquam loqui aliquid. Quod si inventus
fuerit quisquam prævaricari hanc taciturni-
tatis regulam, graviori vindictæ subja-
ceat, excepto si necessitas hospitum superve-
nerit, aut fortè Abbas alicui aliquid jusserit.
Quod tamen, & ipsum cum summa gravita-
te, & moderatione honestissimè fiat.

Constitutio.

I.

Vespertinæ lectionis, quam hic fieri
præcipit Pater Sanctus, in nostra So-
cietate, hic fuit, & erit semper præscriptus
modus. Pulsante completorii signo,
omnes Fratres ad Ecclesiam decore serva-
to, concurrent, ubi ante Sacramentum
flexis genibus manebunt, signo postea
completo, cunctis aulam Capituli ingres-
sis, & attentè audientibus, ibi Clericus
hebdomadarius, ad quartam horæ par-
tem, vel donec per Superiorem, signum
datum, more solito fecerit, librum col-
lationum, sive alium vulgarem similem,

ut & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.

2. Undè surgentes ad Ecclesiam reversi completorium persolvent, & usque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inviolabilique silentio permanebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripatur à Superiore.

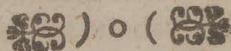
DE HIS, QUI AD OPUS
DEI, VEL AD MENSAM TARDE
OCCURRUNT.

CAPUT XLIII.

AD horam Divini officii mox, ut auditum fuerit signum, relictis omnibus quacumq; fuerint in manibus, summâ cum festinatione curratur, cum gravitate tamen, ut scurilitas non inveniat fomitem. Ergo nihil operi Dei praeponatur. Quod si quis ad nocturnas vigiliâs post gloriam psalmi nonagesimæ quarti (quem propter hoc omnino protrahendum,

dum, & morosè volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in Choro, sed ultimus omnium, aut in loco quem talibus negligentibus, seorsum constituerit Abbas, ut videatur ab ipso, vel ab omnibus, usq; dum completo opere Dei, publicâ satisfactione peniteat, Ideò autem eos in ultimo, aut seorsum iudicavimus debere stare, ut visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur. Nam si extra oratorium remaneant, erit fortè talis, qui se, aut collocet, aut dormiat, aut certè sedeat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno sed ingrediatur intro, ut nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & gloriam primi psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege quam suprâ diximus, in ultimo stet, nec præsumat sociari choro psallentium, usq; ad satisfactionem, nisi fortè Abbas licentiam dederit permissionis suâ, ita tamen, ut satisfaciatur reus.

ex hoc.

Constitutio.

I.

Modus à regula præscriptus, sic à nobis hodie usui est, aut quodcumque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse apprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in aliis verò horis diei, Sacrista, cui officii signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò tarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in aliis horis incepto primo Psalmo accedens extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profunde humiliatus tamdiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conversi observabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò
quan-

qua
rint,
niam
expe
3
Matu
pane

sub
negl
rit,
piat
tatu
sed
solus
tisfa
aute
fuer
quis
vel
sed

quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad Matutinum non venerit, jejunet semel in pane, & aqua.

Sequitur Regula.

AD horam verò refectionis, qui ante versum non occurrerit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub uno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam suam, aut vitium non occurrerit, usque ad secundam vicem pro hoc corripiatur, si denuò non emendaverit, non permittatur ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à consortiò omnium, reficiat solus, sublatà ei portione sua vini, usq; ad satisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui, & ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur. Nec quisquam præsumat ante statutam horam, vel postea quidquam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à Priore, & acci-

pere renuerit, horâ, quâ desideraverit hoc, quod prius recusavit, aut aliud omninò non percipiat, usq; ad emendationem congruam.

Constitutio.

Quod Pater Sanctus de tardè ad mentam venientibus disponit, idem in nostris Refectoriis (licet rarius accidat) strictius observetur.

DE HIS QUI EXCOMMUNICANTUR QUOMODO SATISFACIANT.

CAPUT XLIV.

Qui pro gravioribus culpis ab oratorio & à mensa excommunicantur, horâ quâ opus Dei in oratorio percelebratur, ante fores oratorii prostratus pronus omnium de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiù faciat, usque dum Abbas judicaverit satisfactum esse. Qui cum iussus ab Abbate venerit, provolvat se ipsius Abbatis pedibus, deindè omnium vestigiis fratrum, ut orent pro

pro eo
in Chor
rit, ita
aliud q
nere, n
horis
in ter
ciat,
quiesc
pro le
tum d
ad iuss
usq; d

E
tus fi
facul
absol
hoc
omit
2
ciden

pro eo, & tunc si iusserit Abbas recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreverit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non præsumat in oratorio imponere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usq̃ dum ei jubeat iterum Abbas, ut quiescat jam ab hac satisfactione. Qui verò pro levibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciant usq̃ ad jussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq̃ dum benedicat & dicat sufficit.

Constitutio.

I.

EREMITA, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit juxtà nostrorum privilegiorum facultatem, debitâ præmissâ satisfactione absolvatur, servatâ omninò formâ super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut
quin-

quingies in anno, quilibet Prior in sua Eremita, suos subditos generaliter absolvat, at ubi Pater Major fuerit, suum id munus erit, quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero ante Completorium, in Vigiliis Nativitatis Domini, Paschæ, Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. V. & Capitulo Generali absoluto, lectâ tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; Sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c* & postea adhibita super pallio stola Superior stans dicat *Misereatur, &c.* & *Indulgentiam*, &c. postea absolutionem secundum sequentem formam, recitabit.

3. Si tenemini aliquibus vinculis, sive sententiis excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, sive penis quibuscunque tam à Jure, quàm ab homine latis, vel alias quotiescunque, & quomodolibet incurfis, auctoritate Apostolicâ mihi commissâ, & vobis concessâ, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia nostra. Ego absolvo vos omnes
Ju-

Jurisdic
tes, quæ
censuris
Sacrosan
fideliun
irregula
quam,
vos ab
commi
& Sac
rum,
& Co
majori
incurfi
lution
missis
omne
lam, u
ac hab
cutior
rum,
tum,
quoq
ficio
possu

in sua
ter ab-
suum
enda est
e Com-
Domini,
ecostes,
Generali
m fiat,
genusle-
Confiteor
llo sto-
ur, &c.
olutio-
m, re-
lis, sive
majoris,
rdicti,
quàm
anque,
oritate
s con-
tia, &
omnes
Ju-

Jurisdictioni meæ subjectos tam præsen-
tes, quàm absentes ab omnibus vinculis,
censuris, & pœnis prædictis, & restituo vos
Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac unitati
fidelium, & dispenso vobiscum super omni
irregularitate, sive irregularitatibus si-
quam, vel si quas contraxistis, & absolvo
vos ab omnibus defectibus, & negligentis
commisissis in administratione ordinum,
& Sacramentorum & officiorum vestro-
rum, & à transgressionibus Regulæ,
& Constitutionum, admonitionumque
majorum vestrorum, & earum pœnitentiis
incursis, non tamen sub hujusmodi abso-
lutionis prætextu, vel expectatione com-
missis, vel dimissis: Aboleoque à vobis
omnem infamiæ & inhabilitatis macu-
lam, undecunq̄ue contractam, & restituo,
ac habilito vos ad status, famam, & exe-
cutionem ordinum, & officiorum vestro-
rum, nec non ad omnes gradus dignita-
tum, & honorum, ad participationem
quoque privilegiorum omnium; & bene-
ficiarum Ecclesiasticorum, in quantum
possum, & indigetis. In nomine Patris,
&

& Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Injun-
gat postea omnibus unum *Pater*, & unum
Ave Maria.

DE HIS, QUI FALLUNTUR
IN ORATORIO.

CAPUT XLV.

 I quis dum pronunciat *Psalmum*,
Responsorium, aut *Antiphonam*, vel
lectionem, fallitur, nisi cum per sa-
tisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus
fuerit, majori *vindicta* subjaceat, quippe qui
noluit humilitate corrigere, quod negligenti-
tiâ deliquit. *Infantes* verò pro tali culpa
vapulent.

Constitutio.

CIrca emendationem errorum, qui in
Choro occurrere solent, consuetu-
do antiqua nostræ Congregationis tenuit,
ut qui *Versiculum*, *Responsorium*, *Anti-*
phonam, *Capitulum*, *Orationem*, *Lectio-*
nem vè dicendo perverterit, & qui alium
errare facit, *Chorum* vè perturbat; finito
Officio in medium *Chori* exiens, ibi pro-
stra-

stratus
vel pæn
qui in v
turali d
tatem e
certè in
clinat;
tiavè so
ris, fini
nam pa

2.
aut dici
qui juxt
alio vè r
submiss
sive ma
quoad
ris offic
Magiste
tamen
in Chor
dere, t
ribus p
prehen

stratus super terram signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremoniis naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuflectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclinat; Quòd si enim tremore, negligentivè sopitus, facere recusat, jussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui juxta errantem manet, tacitè signo, aliove modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, sive manifesta correctio desideratur, tunc quoad professos corrigendos, solius Prioris officium est. Novitios verò ipsorum Magister instruat, atque corrigat. Non tamen Priori prohibitum est, & Novitios in Choro, & ubique corrigere, & reprehendere, tandem nulli privato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seu emendare, nisi Prælatis

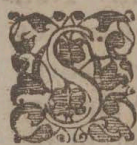
ne.

negligentibus, sive non advertentibus, talis error scandalum, absurdumvè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed opportuna talis correctio.

2. Animadvertant tamen omnes, ut correctiones hujusmodi in divinis officiis, nutu potius, signovè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Unde consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrumpere, vel alios in admirationem ducere.

DE HIS, QUI IN ALIQUIBUS
REBUS LEVIBUS DELIN-
QUUNT.

CAPUT XLVI.

I quis dum in labore quovis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excess-

*cesserit
Abbate
satisfec
cum per
jaceat
latens f
bus sen
sua, &
licare.*

D
*civit
suam
morbu
tae no
gressio
pitulo
quater
gruent
2.
dicere*

cesserit; ubi, & non veniens continuò ante Abbatem, vel Congregationem, ipse ultrò satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, majori subjaceat emendationi: Si anime peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & aliena vulnera, non detegere, ac publicare.

Constitutio.

I.

Discretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sancivit debere unumquemque ægrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, idcirco Eremitæ nostri omnes Constitutionum transgressiones, defectusque manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus Superior unicuique vulnere congruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoque in Capitulo culpam dicere tenentur, uti faciunt professi, sed

an-

ante omnes etiam novitios, qua dicta omnes simul discedant.

DE SIGNIFICANDA HORA
OPERIS DEI.
CAPUT XLVII.

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatis, ut aut ipse nunciare, aut tali sollicito fratri injungat hanc curam, ut omnia horis competentibus compleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit imponat. Cantare autem, & legere non presumat, nisi qui potest ipsum officium implere, ut adificentur audientes, quod cum humilitate, & gravitate, & timore fiat, & cui jusserit Abbas.

Constitutio.

I.

Licet ut supra Capitulo trigesimo secundo dictum est, divinum officium Campanæ signo nunciare, munus esse sacristæ; Invigilabit tamen Superior, ut id op-

oppo
tur; &
tuitur
ca sit
sandas
domu

2.
est, at
mum
curran
Capitu
cius d
3.
rum in
tertio

DE

divin
straq;

op-

dicta
ORA
oportunitis, congruisque horis peragatur; & ut hoc, ut decet, exequatur; statuitur, ut in omnibus nostris Eremitis unica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque ideò ubi non fuerit, quamprimum, fiat, ut domus servitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conventuali, aut à Priore socius detur.

3. Circa psalmodiam, & antiphonarum intonationem dictum est in Capitulo tertiodécimo.

DE OPERE MANUUM
QUOTIDIANO.
CAPUT XLVIII.

 iositas inimica est anima, & ideò certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione divina. Ideòq; hac dispositione credimus utraq; tempora ordinari, idest ut à Pascha,

usq³ ad Kalendas Octobris, manè exeuntes à prima, usq³ ad horam penè quartam laborent, quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta usq³ ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio,

I.

Considerantes Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cavetur nè ullo unquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis injurià, aut à ferventi calore in æstate, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitio vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, usq³ ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatū operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore idipsum, & eodem ordine finitâ Sextâ fieri

fieri c
incipie
profun
& Ora

3.

hujus
tur, n

4.

fantes
sua sp
luerin
quand
fit Par
non t
nis co
ciat, s

5

erunt

6

quisq
tim, a
libros
ronæ
ceas,

fieri consuevit. Absoluto tandem opere incipiente superiore, dicitur psalmus De profundis pro Defunctis cum Versiculis, & Oratione Deus veniæ largitor.

3. Novitii cum suo Magistro seorsum hujusmodi exercitium persolvere tenentur, nisi Superiori aliud visum fuerit.

4. Pigri verò, ac negligentes, seu recusantes venire, graviter corripiantur: qui sua sponte horam exercitii excedere voluerint, non illis prohibetur. Verùm quando adest Capitulum culparum, aut fit Panis, vel communis tonsura, illa die non tenentur ad manuale opus. In panis confectione si numerus Fratrum sufficiat, semper lectio adesse debet.

5. Signa autem exercitii, Panificii erunt viginti campanulæ ictus.

6. Possunt præterea, imò debent, unusquisque in propriis cellis, aut alibi privatim, aliquod opus exercere, uti scribere, libros legere, signacula, vel globulos coronæ perficere, coclearia, sportulas junceas, mattas, & similia. Prohibentur

tamen Coclearia, coronasue ex ebore,
aut aliis pretiosis materiis conficere.

Sequitur Regula.

Post Sextam autem surgentes à men-
sa, pausent in Lectulis suis cum
omni silentio, aut forte qui voluerit
sibi legere, sic legat, ut alium non inquiet, &
agatur Nona temporibus, mediante octava
hora, & iterum quod faciendum est, operen-
tur usq; ad Vesperam: si autem necessitas loci,
aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligen-
das per se occupentur, non contristentur.
Quia tunc verè monachi sunt, si de labore
manuum suarum vivunt, sic, ut & Patres
nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensu-
ratè fiant propter pusillanimes A Kalendis
autem Octobris usq; ad Caput quadragesimæ
usq; ad horam secundam plenam lectioni va-
cent. Hora secunda agatur Tertia, & usq;
ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod
eis injungitur. Facto autem primo signo
horæ nonæ, disjungant se ab opere suo singuli,
& sint parati cum secundum pulsaverit.

Con-

Questivo
ctione
statui
paulu
dici se
tium

2
scilicet
vel N
nis si
nostr

que i
lo su
& di
dorm
ne i
sit,
bent

Constitutio.

I.

Quia homini à natura insitum est post laborem anhelare quietem, ideò æstivo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis usque ad Exaltationem S. Crucis statuitur, ut Eremitæ sumpta refectione paululum quiescant, ita ut noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.

2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac dimidia post dictam Sextam, vel Nonam, solita campanula dormitionis signum dabit, ad spatium unius Pater noster cum ictibus quinque.

3. Audito itaque signo, unusquisque in cellam suam se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat, sed qui dormire nolit, quietus in silentio maneat, ne ipse aliis aliquo modo impedimento sit, quod superiores animadvertere debent.

O 4

4. Dor-

Corr-

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando jejunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula.

*D*icitur refectioem autem, vacent Lectionibus suis, aut Psalmis. In quadragesimæ verò diebus, à manè usque ad tertiam plenam lectioni vacent, & usq; ad decimam plenam operentur, quod eis injungitur. In quibus diebus quadragesimæ accipiant omnes singulos Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesimæ, aandi sunt. Ante omnia sanè deputetur unus, aut duo seniores, qui circum-eant Monasterium, horis, quibus vacant fratres Lectioni, & videant ne fortè inveniat frater accidiosus, qui vacet otio, aut fabulis & non sit intentus lectioni. & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat.

Hic

Hic ta
ripiatu
rit, cor
ceteri
fratren
Domin
his qui
verò in
non vel
injunge
Fratrib
aut ars
lentiâ l
quorum
da est.

A
ter, q
Lunæ
post V
logiæ l
fratres

Hic talis ſi (quod abſit) repertus fuerit, corripiatur ſemel, & ſecundò, ſi non emendaverit, correctioni regulari ſubjaceat, taliter ut ceteri motum habeant. Neque frater ad fratrem jungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis his, qui variis officiis deputati ſunt. Si quis verò ita negligens, & deſidiosus fuerit, ut non velit, aut non poſſit meditari, aut legere, injungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars injungatur, ut nec otioſi ſint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate conſideranda eſt.

Conſtitutio.

I.

AD ſacræ regulæ complementum in unaquaque Eremito, deputetur Pater, qui bis in hebdomada, ſcilicet die Lunæ, ac Jovis per horam ante, vel poſt Veſperas Lectionem moraliſ Theologiæ habeat, poſt quam inter ſe mutuò fratres conferant, quod etiam in Adventu,

tu, & Quadragesima observabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur, in illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut de iisdem materiis per fratres differatur, ubi ipse cum omnibus Choristis interveniet, juxta constitutionem Clementis VIII.

2. Insuper quilibet Sacerdos, Clericusvè unicum sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis indies legat, quia lectio præmissa multum juvat orationem.

DE QUADRAGESIMÆ OBSERVATIONE.

CAPUT XLIX.

Icet omni tempore vita Monachè quadragesimæ debent observationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus: ideo suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnes pariter negligentias aliorum temporum, his diebus.

San-

Sanctis
omnibus
fletibus
abstine
bus au
sum se
Ciboru
que su
propria
offerat
de cibo
de scu
gaudio
ipsum
bati s
& vo
Patris
bitur,
cum v

Sivo
qu
aliqui

Sanctis diluere. Quod tunc digne fit, si ab omnibus vitiis nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni, & compunctioni cordis atq; abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensum servitutis nostræ, orationes peculiare, Ciborum, & potus abstinentiam, & unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propriâ voluntate cum gaudio Spiritus Sancti offerat Deo. Id est subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate de scurrilitate, & cum Spiritualis desiderii gaudio, Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbatî suggerat, & cum ejus fiat oratione, & voluntate. Quia quod sine permissione Patris Spiritualis fit, præsumptioni deputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio.

I.

SI veris Cænobitis tantoperè expedit in Quadragesima Regularibus institutis aliquid addere, Certè nobis Eremiti Culto-

toribus necessarium videtur, totum integrū annū, nedum quadragesimas quibusdam piorum operū additamentis exornare. Ideo Eremita singulis feriis sextis totius anni, hora, quæ cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se ipsum flagris tamdiū cedat, quamdiū bis psalmum quadragesimum pronunciando immorabitur, quam flagellationem, seu disciplinam in hebdomada majori in memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet eam feriā quartā, quintā, & sextā faciendo. Hortantur insuper Patres omnes coeremitas, ut in honorem quadragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequentent, & professi, qui toto anni curriculo voluerint, valeant sine alia licentia, at novitiū habeant consensum sui Magistri.

2. Si qui ad certum tempus, vel perpetuò voluerit cilicio uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt, quod maxime in quadragesima fieri solet, de licentia Patris Spiritualis, & Novitiū sui Magistri, valeant.

DE

DE
GE

est, ag
cum t
ter qu
reant
sibi,
redder

NO
cio, h
oratio
ex pr
pter c
itiner
stri E

DE FRATRIBUS QUI LONGE AB ORATORIO LABORANT, AUT IN VIA SUNT.

CAPUT L.

 Patres qui omnino longè sunt in labore, & non possunt occurrere horâ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc perpendit, quia ita est, agant ibidem opus Dei, ubi operantur, cum tremore Divino flectentes genua, similiter qui in itinere directi sunt, non eos praterreant horæ constitutæ, sed ut possunt, agant sibi, & servitutis pensum non negligant reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoque contracta, propter opera manualia immunem fieri, neq; itineris labore, semper igitur domo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum Divini

vini officii, ac laici orationum suarum integrum devotè persolvant.

DE FRATRIBUS, QUI NON
SATIS LONGE PROFICISCUN-
TUR.

CAPUT LI.

Ratres, qui pro quovis responso proficiscuntur & eâdem die sperant reverti ad Monasterium, non præsumant foris manducare, etiam si à quovis rogentur, nisi fortè eis ab Abbate suo præcipiatur. Quod si aliter fecerint, excommunicentur.

Constitutio.

I.

Quod hic de excommunicatione dicitur, de Regulari intelligendum est, ideo qui foras exeunt, nec congruo refectiois tempore reverti poterunt in nostris (si adsunt) hospitiiis, alibi reficiantur de sui licentia Prælati, tacitâ, vel expressa : & si extra Eremum pernoctare

CO-

cogu
neque
quean
centia
pane,
2
veniar
ta mi
Vice-
Pater
set,
Prior
lem
tali o
pana

DE

ant,

coguntur, ubi nostra aderunt hospitia, neque superiores extra illa dormire ne queant, neque extra illa comedere sine licentia: & qui secus fecerint, semel in pane, & aqua jejunent.

2. Non potest Prior sibi, neque suis veniam dare itinerandi ultra quinquaginta milliaria, sed solius Patris Majoris, aut Vice-Majoris, munus erit, quod si dictus Pater Major, aut Vice-Major longè abesset, & periculum esset in mora, tunc Prior cum suo Capitulo Conventuali, talem impartiri licentiam poterit, & qui tali ordinationi non paruerit, carcerali pœna per mensem puniatur.

DE ORATORIO MONASTERII.

CAPUT LII.

 Ratorium sit hoc, quod dicitur, nec ibi quicquam aliud geratur, aut condatur expleto opere Dei, omnes cum summo silentio exeant, & agatur reverentia Deo, ut frater, qui

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi forte secretus orare, simpliciter intret, & oret non in clamosa voce, sed in lachrymis, & intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, ne alius impedimentum patiatur.

Constitutio.

I.

DOmus Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitio, oratorium appellat. Cum ergo oratio silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemque tumultum propulsare: In tota itaque Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumque silentium servetur, ut non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures pervenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu elevatio, librorum
in-

indisc
desta
alia si
cretè
tipho
tur Ev
secret

2.

quis p
item i
alta v
loque
ctis in
pane,
pradi
corred

DE

suscepi

indiscreta revolutio, inurbana tuſſis, mo-
deſta conſputatio, atque oſcitatio, &
alia ſimilia, & maximè quando aliquid ſe-
cretè dicitur, vel recitantur Lectiones, An-
tiphonæ, & ſimilia, ac in Miſſa cum legi-
tur Evangelium, & dum Canon, ac alia
ſecreta peraguntur.

2. Cura ſit inſuper ſacriſtæ ne ali-
quis per Eccleſiam deambulet; nemini
item in Eccleſia alium alloqui licet, ſeu
alta voce orare. Quicumque ergo collo-
quentes, quacunque diei hora, vel no-
ctis inventi fuerint, illo vel ſequenti die, in
pane, & aqua abſtineant. In reliquis ſu-
pradiſtis defectibus Prioris diſcretioni,
correctio, vel pænitentia relinquitur.

DE HOSPITIBUS SUSCI- PIENDIS.

CAPUT LIII.

 *M*nes pervenientes hospites, tan-
quam *Chriſtus* ſuſcipiantur, quia
ipſe dicturus eſt. *Hospes fui, &*
ſuſcepiftis me, & honor congruus omnibus ex-

P

hi

hibeatur, maximè tamen domesticis Fidei, & Peregrinis, ut ergo nunciatus fuerit hospes occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charitatis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quòd pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione premissa, propter illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibeatur humilitas omnibus venientibus, siue discedentibus hospitibus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Christus in eis adoretur, qui & suscipitur. Suscepti autem hospites ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is, cui iusserit ipse, legatur coram hospite Lex divina, ut adificetur, & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas, Jejunium à Priore frangatur propter hospitum, nisi fortè præcipuus sit dies Jejunii, quòd non possit violari, fratres autem Jejuniorum consuetudines prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes hospitibus omnibus, tam Abbas quam cuncta Congregatio lavet: Quibus lotis, hunc versum dicant: Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui. Pauperum autem, &

Pe-

Peregrinis
exhibeatur
pitiur,
honore
se sit,
tes, q
inquire
diantur
bene in
lia adn
servia
minore
in oper
bus offi
quando
& ite
vanti.

H
officin
to plus
quo h

Peregrinorum maximè susceptio omni cura exhibeatur, quia in ipsis Christus magis suscipitur, nam divitum terror, ipse sibi exigit honorem. Coquina Abbatis, & hospitem per se sit, ut incertis horis supervenientes hospites, qui numquam desunt Monasterio, non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediuntur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) sodalia administrantur, ut absq̃ murmuratione serviant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officiis Monasterii ista sit consideratio, ut quando indigent, sodalia accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

I.

HOSPITIA loco commodo tam hospitibus, quam suscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitariis cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo

venerunt, benignè deducantur, adsint ibi lectisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit.

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, mensæque providere necessaria, & ea hospitibus ministrare. Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, jumentorumque (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eremitum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultra agat, nisi à Superiore habeat in mandatis.

4. Super omnia tamen unusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quam factis eos ædifi-

care nitatur, pietatis virtutisque exemplis coram ipsis semper insistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum, rerumq; domesticarum Prior non potest) tam manuum, quàm pedum lotioni incumbat, hoc addito, quòd ad pedum lotionem præter Versiculum: Suscepimus Deus, &c. Psalmum Miserere vel aliòs, sive hymnos addant, si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit semel in pane, & aqua jejuret.

6. Discedentibus hospitibus itineris directio, si alias ignorant, negari minimè debet.

7. Caveant autem Priores, ne in suis locis Banditos, àre alieno gravatos, vel alia quacunq; ex causa sæculari Curia obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundum culpæ gravitatem puniatur.

tur.

SI DEBEAT MONACHUS
LITTERAS, VEL EULOGIA
SUSCIPERE.

CAPUT LIV.

Nullatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum, nec sibi invicem litteras aut eulogia, vel qualibet munuscula accipere, aut dare sine præcepto Abbatis sui. Quod si etiam à parentibus suis ei quidquam directum fuerit, presumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati quod si jusserit suscipi, in Abbatis sit potestate, cui illud jubeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumpserit, disciplina regulari subiaceat.

Constitutio.

I.

Cum violatio hujus Capituli, sine vitio proprietatis atque inobedientiæ esse

esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inviolabiter observentur in literis dandis seu recipiendis, quam munusculis hinc inde mittendis, vel in aliis quibuscunq̄e rebus, præter fructus, qui mutuo inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad majorem paupertatis observantiam prohibetur, ne Piores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel amicis, sub quovis prætextu, ac colore etiam eleæmofynæ pro missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. Quod ita strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui hujusmodi eleæmofynis, particularia sibi emit, cum non possit Superior talem licentiam impartiri, sed hujusmodi eleæmofynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitoribus puniatur, & subditus proprietarii pæna mulctetur.

3. Quod ut facilius suum fortiatur effectum, teneantur Piores subditorum

litteras antequam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Majo-
 re, aut Visitatoribus sint directæ, quas
 sub pœna circularis disciplinæ aperire non
 possunt, si constet ab eis missas, quod fa-
 cilè innotescet, si in fronte apparet M.
 aut V. sic interim Pater Major, ac Visita-
 tores observabunt, ut unus alterius litte-
 ras non aperiatur.

4. Sic pariter locorum superiores te-
 neantur, ut supra legere, quas subditi scri-
 bunt Epistolas, & ad suum arbitrium mit-
 tent, vel retinebunt: subditi verò, qui
 furtive mittent, sine superiorum scientia,
 manifestata fraude, pro qualibet vice per
 decem dies, subtus omnes degradati ma-
 neant, dummodo gravis sit transgressio,
 quod arbitrio Prioris relinquitur, quod
 etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic graviter plectatur quilibet sub-
 ditus, qui alterius privati literas referare
 præsumpserit, & multo gravius puniatur
 quicumque sui Prioris Epistolas aperuerit:
 nec superior, absente Priore, illius literas a-
 perire poterit, nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes

6
 Pater
 tentis
 tet, n
 dicto
 illius

7
 aut p
 superi

DE

ampli
 Hac
 Nos ta
 dimus
 cam,
 puram

6. Omnes Epistolæ in loco, ubi adest Pater Major ipsi tradantur, qui suis sibi re- tentis, reliquas integras Priori transmit- tet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Majori visum fuerit alicujus illius familiæ Epistolas aperire.

7. Nemo uti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectivè.

DE VESTIMENTIS, VEL
CALCEAMENTIS FRA-
TRUM.

CAPUT LV.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis regionibus amplius indigetur, in calidis verò minus. Hac ergo consideratio penes Abbatem sit. Nos tamen mediocribus locis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam, Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, & Scapulare propter

opera, indumenta pedum, pedules, & caligas. De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur Monachi, sed quales inveniri possunt in Provincia in qua habitant, aut quo vilius comparari potest. Abbas autem de mensura provideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis, sed mensurata; Accipientes nova, vetera semper reddant in presenti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Monacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter notes, & propter lavare ipsas res. Jam quod supersuerit, superfluum est, & amputari debet: & pedules, & quodcunq; est vetustum reddant, cum accipiunt novum. Femoralia hi, qui in via diriguntur de vestiario accipiant, qui revertentes lota ibi restituant: etiam Cuculle, & Tunicae sint aliquanto, his, quas habere soliti sunt, meliores, quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant matta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Abbate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inventum fuerit, quod ab Abbate non acceperit,

gravi
vitiu
tur a
id est
chile,
bula,
tio.
retur
quod
Ita en
digen
tium
retri

P
rum
cong
stor
sum
quili
Pri

gravissima disciplina subjaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, dentur ab Abbate omnia quæ sunt necessaria, id est Cuculla, Tunica, pedules, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, tabula, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum, quod dabatur singulis, prout cuius opus erat. Ita ergo, & Abbas consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem Invidentium. In omnibus tamen Judiciis suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

I.

PRior, ac Cellerarius specialiter curabunt, ut pannorum provisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita ut ante Sanctorum omnium solemnitatem, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visiten-

tur, inquirendo, & investigando, quod unicuique loco, personæve desit, inde memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, ante tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi defunt, poscat.

3. Cuncti itaque nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sine aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, parvique pretii semper quærenda est, puta levidensa, quæ rasciam mulionum vulgo, seu sclavonica dicitur, ex qua Tunicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunicella ad dimidium Tibiarum descendat, Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus consutus sit.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotan-

tann
dicab
protr
torun

7
so gri
dum,
bulo

8

tustur
tione

Capu
in ch

appar
junct

9

verso
eorun

I
vestis

panno
usque

malu
ceder

I

tan-

tannis, ſed quando Prælatuſ opus eſſe iudicabit quæ pro choriftis uſque ad taloſ protrahatur, pro converſis quatuor digitorum brevior ſit.

7. Pallium quoque ex rudi, ac villoſo grifo, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica brevius, ligneo globulo ante pectus clauſum.

8. Habeat inſuper aliud pallium vetuſtum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluvie adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Eccleſia, aut Refectorio non appareat, quodque nunquam à pallio ſe junctum geſtare poſſunt Eremitæ.

9. Ejuſdem rationis, ac formæ Converterorum pallium cum Caputio erit, ſed eorum tunica palmo brevior.

10. Conceditur etiam volentibus alia veſtis, vulgò guardacuore, ex Tunicarum panno, qua ſubtus utimur, ad genua uſque deſcendens: cujuſ vice ſi quiſpiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calzet.

zette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femorialis non permittuntur Eremitis, quamquam campestris vulgò mutandæ ex tela linea tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli udones, sive pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem : & cingulum ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Novitii subtus cingantur, & conversi ex corio, cum annulo ex osse ad majoris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Calapodia lignea tecta, quæ pro calceis, crepidivè succedunt, quoties opus erit. Sit etiam unicuique pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremitico. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinario, & communi, caveantque ne solo unquam bireto utantur.

14. Strictè prohibetur ne chirothecas, ocreas, vel aliquod aliud vestium genus

nus in
tes inf
bus rec
fituan
indulg
cas, no
liter So
minat
catum
dulis,
pro m
usum
sæcula

15
duant
beat o
re sine
quatu
conve
sicuti

16
quæfit
votion

17
esse o

nus induere, ſive geſtare audeant, volentes inſuper (juxta regulam) ut novis veſtibus receptis, illico vetera Diſpensatori reſtituantur, benignè propter munditiam indulgentes, ut duas ſubuculas, duas tunicas, novam ſcilicet, & veterem, duo ſimiliter Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec unquam tela pro pedulis, nec ſubtus tibialibus utantur, niſi pro maſupio juxtà noſtrum antiquum uſum, nec ante, vel in ſæmoralibus ad ſæcularium morem.

15. Ex eodem panno ac rascia induantur oblato, ſed horum Tunica habeat os citrà collum erectum, & Scapulare ſine Caputio ſupra dictum Tunicam, ea quatuor digitorum brevius, & corio ſicuti converſi cingantur, eorum pallium erit ſicuti converſorum, ſed brevius.

16. Qui oblatoꝝ habitus quovis quaſito colore, ac prætextu, nec cauſa devotionis concedi poſſit.

17. Peritum ergo in arte ſartoria eum eſſe oportet, cui hoc munus delegatur
(ad

(ad quod munus nullus sæcularium admit-
tatur, nisi in Tibialibus scindendis, suendis-
ve) in scindendis vestibus iusta seruetur
mensura, in dandis æqualitas, neminem
contristando: Quod si non fecerit per Prio-
rem, aut eo negligente, per Visitatores, cor-
ripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus
emendentur, & in debitam formam redu-
cantur. Neque vestibus novis induantur
Eremitæ, nisi à Priore, vel Superiore prius
benedictionem acceperint.

DE MENSA ABBATIS.

CAPUT LVI.

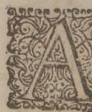
*M*ensa Abbatis cum hospitibus, &
Peregrinis sit semper, quoties ta-
men minus sunt hospites, quos
vult de fratribus vocare, in ipsius
sit potestate, seniorum unum tamen, aut duos
semper cum fratribus dimittendos procuret
propter disciplinam.

Constitutio.

Quoniam apud nos neque Priores,
neque etiam Pater Major, propriam
Men-

Mensa
illis cu
portio
vata c
bet Sa
cum p
stant.
spitibu
torum
adven
hospes
gnis f
tio po
revere

DE

Abbas.
scientia
conferri

Mensam habent, ſed una, & eadem eſt illis cum miniſtris, ac ſervientibus ciborum portio, ſolique ſicut cæteri omnes, in privata cella manducant. Ideò quæ hic jubet Sanctus Pater, nec obſervare poſſunt, cum penitus uſui Eremitico contraria exiſtant. Minus etiam cum Peregrinis, hoſpitibusvè, eſſe convenit mensam Prælatorum noſtrorum, cum hodie frequentia adventantium vix dinumerari queat, niſi hoſpes Prælatus Religioſus, aut vir inſignis fuerit; tunc enim cum illis in hoſpicio poterunt manducare, charitatis, ac reverentiæ cauſa.

DE ARTIFICIBUS MONASTERII.

CAPUT LVII.

Artifices ſi ſunt in Monasterio, cum omni humilitate, & reverentia faciant ipſas artes ſi tamen jufferit Abbas. Quod ſi aliquis ex eis extollitur, pro ſcientia ſua artis eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis evellatur ab ipſa

Q

ur.

arte, & denuo per eam non transeat, nisi forte humiliato, ei iterum Abbas jubeat. Si quid verò ex operibus artificum venundandum est, videant ipsi, per quorum manus transigenda sunt, ne aliquam fraudem presumant inferre. Memorentur Anania & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterii fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretiis non ubredat avaritia malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab aliis secularibus datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD hujus Sanctæ Regulæ observantiam, statuitur, ut nemo in scio Priore artem aliquam exerceat, & quidquid Eremitæ fecerint, sive Coronas, sive coclearia, aut aliud, Superiori deferant, aut de ejus mandato Cellerario in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multo minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui

qui a
ta cu
Prior
DE

N

sunt.
sans.
ingre
sus fu
petiti
in Cel
tem si
& ma

A
tius h

qui aliter fecerint graviter puniantur juxta culpæ qualitatem, & in hoc invigilet Prior, ita ut infallibiliter observetur.

DE DISCIPLINA SUSCIPIENDORUM FRATRUM.

CAPUT LVIII.

Noviter veniat si quis ad conversionem, non ei facilis tribuatur ingressus; sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus, si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseveraverit pulsans, & illatas sibi injurias, & difficultatem ingressus, post quatuor, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Hospitum paucis diebus; postea autem sit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

I.

AD hanc considerationem probationemvè, quam in recipiendis Novitiis hic Pater Sanctus requirit, multa sunt

Q 2

ho-

hodie attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuque puerili, aut majores quadraginta quinque, ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in majoribus per Capitulum Generale, usque ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirantur; an sint rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus jam condemnandos fore timeatur, si supra vires ære alieno gravati, aut ratiociniis reddendis alicujus administrationis obnoxii, ita ut per hoc lis mota, vel movenda dubitetur, & ut non sæculi, humanivi respectu, sed ex devotionis, spiritusvè fervore, sponte Religiosam vitam eligant, juxta Bullam Sixti V. ejusque moderationem, Matrimonio quoquo modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreseos suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæque antea.

3. Po-

nis n
mati
tiæ p
peric
Relig
joris
ac pu
mod
fos, M

4.
stave
gion
aut c
si tal
fessu
recep
Con
Reg
greg
rii 16
Cap
nevè
tima
fore

3. Postremè professi alterius Religio-
nis non recipiantur, nisi habita prius infor-
matione vitæ, ac morum eorum, ac licen-
tiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum Su-
periorum: & quod non discedant ab eorū
Religione ob malas satisfactiones; se ma-
joris perfectionis desiderio, cautè tamen;
ac prudenter procedendum, ita ut solum-
modo Capitulum Generale tales Profes-
sos, Novitiosvè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manife-
staverit se fuisse Novitium alterius Reli-
gionis, aut aliquam gravem, incurabilem,
aut contagiosam infirmitatem tacuerit, &
si talis profiteatur, ejiciatur, tanquam pro-
fessus contra voluntatem vocalium, qui
receperunt, servata tamen forma sacri
Concilii Tridentini *Cap. 19. Sess. 25.* de
Regularibus, & declarationi Sacræ Con-
gregationis supradicti Concilii 23. Janua-
rii 1666. quod tunc procedit, quando in
Capitulo pro habitu suscipiendo, Professio-
nevè emittenda, interrogatus, ac in-
timatus fuerit, suam professionem
fore nullam, si quid ex supradictis ne-

gaverit, quæ protestationes, ac intimatio-
nes, semper in libro actuum Capitularium
Eremitarum ascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis,
congregentur simul Patres, Major, Prior,
Visitatores, ac Novitiorum Magister, aut
eorum major pars, absentibus aliis, ita ut
minoris partis absentia non præjudicet:
In aliis verò locis, ubi non fuerit Pater
Major, eodem modo Prior, Novitiorum
Magister, ac duo Sacerdotes ad hoc à Ca-
pitulo conventuali specialiter electi insi-
mul conveniant, & coram eis Novitius
constitutus, diligenter circa scientiam in-
terrogetur (si ad Clericatum assumendus
erit) ad quem gradum nemo, nisi suffici-
enter latinam calleat linguam, non ad-
mittatur, & de aliis ut supra.

6. Qui verò in Conversorum Classem
ascisci debent, & ipsi de ingenii vigore,
& industria, & aptitudine, imò prompti-
tudine ad obedientiam, de corporis viri-
bus, sed super omnia tam Clerici, quam
Conversi, de spiritu, an ex Deo sit, ac
mundam ex devotione, perfectionisque
zelo

zelo mundo renuncient, an verò levitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si voverunt Religionem. si ad toleranda adversa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes, filii, aut sorores sua præsencia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ità examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inventus fuerit, & approbatus, tunc convocato Capitulo conventuali, ipse Pater Major, vel eo absente, idem Prior proponat, ac calculis de more jactis, si majorem partem obtinuerit, electus intelligatur, atque inter Novitios in Novitiatu admittatur, quod si secus, honeste dimitatur.

8. Semel verò receptus à Generali, vel Conventuali tantum Capitulo, non autem à quovis Prælato ejici potest.

9. Ista prima receptio, non statim ad habitum suscipiendū factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc nova Capituli approbatione habitus ei concedatur, habita prius Patribus Majore, ac visitatoribus venia, quibus primo qualitatis Novitii informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione durante, antequam propriis vestibus exvatur ut S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innentur. Qui accurate attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eo gradu, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet, replicentur, ne amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est, si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuo esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quamquam ad inferiorem de-

scen-

scendi (quale est è Clerico conversum fieri) plena reservetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea ante habitus susceptionem, Novitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad majorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adiutorio expeditis, nova Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, ut supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII. quolibet quarto mense Novitius in Capitulo Conventuali calculis exponatur, ubi si major suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò major pars propitia, ac favens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Novitiatum, quod de duobus intermediis scrutiniiis intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, major pars favorabilis omninò esse debet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Novitiis simul, licet non

non omnes in quarto existant mense, secundum discretam prudentiam Patris Majoris, aut Prioris respectivè, dummodo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conventuali recipiuntur, præmissâ licentia Patris Majoris, ac visitorum quolibet tempore, & loco, ubi sub disciplina alicujus Patris maneant, quousque religiosos mores, & quæcunque ad verum Christianum necessaria sunt, ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atq; etiam de valetudine, corporisque viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleverint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris Majoris, ac Visitorum, & ex gravi admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum bene se in Religione gesserint, post septennium in Conversorum numerum à Capitulo Generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito

dicti

dicti
quod
tur, f
defic
dunt

I
blico
rent,
tent
ment
ratio
tale
reji
gioni
bilia,
sing
oblat
centi

rem a
sed o
vatio
na sta
suos,
tra pr

dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conversis proponuntur, si major pars votorum favorabilium deficeret, non ideo à Religione excluduntur, sed ut prius, oblatis, remanent.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo se offerent, Religionique gratis servire promittent, renunciantes eorum medio juramento cuicunque mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, rejiciantur; At si aliqua in ingressu Religionis dederint sive mobilia, sive immobilia, sive pecunias numeratas, in discessu singula sine fructibus restituantur. Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentiatus fuerit, numquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellerarium ad conservationem deponantur, ut supra, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus
ad

ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Regula.

I Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnino curiosè intendat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

I.

AD Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, ut Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non juvenis, sed senex nondum ætate, sed morum, scientiâ, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentii amator, atque in Religione saltem per quadriennium versatus, nisi aliter justis de causis Capitulum Generale decreverit, & sit alios docere peritus.

2. At-

2. Attendat is ſemper diſcipulos ſuos ad perfectionem ſpiritualem promovere, eorum naturales affectus, corruptasque conſuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicatusque aſſiduis correptionibus evellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maxime humilitatem, obedientiam plantare. Inſtruat deinde eos in his, quæ ad divinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis rite ſecundum Regulas Breviarii perſolvendas, tum in ſolitis cæremoniis, cum humili geſtu, & modeſtia, ſollicitudine, devotioneque obſervandis, tum etiam in ſolitudine Cellæ, in oris cuſtodia, viſus modeſtia, ſtrenue retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, externusque veri Religioſi ornatus conſiſtit, ac præcipuè inſtruat in oratione mentali.

3. Præterea ad minus ſemel in die eos, & Cellas eorum viſitabit, & eis opportunis temporibus neceſſaria præbebit, & curam animarum eorum ſollicitè geret, atque sæpè aliquo exercitio ſpirituali eos depaſcet. Poſt completorium tandem illis convo-

catis, scorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commissis, eas dicere tenentur) auditis, pœnitentiisq; iunctis, necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat : Benedictio Dei Patris omnipotentis, &c.

4 Meminerit autem perpetuo Novitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros usque ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens uberem à Deo mercedem suorum laborum recepturum.

5. At è contra si non rectè se habeât, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interventu, illum ab officio suspendere, & alium in ejus locum subrogare, donec superiores aliter providerint.

Sequitur Regula.

Radicentur ei dura, & aspera, per que itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseverantiam, post duorum mensum circulum, legatur ei hac regula per ordinem,

& dic
vis, si
potes,
ducatu
& ite
post se
gula,
huc st
tur ei
berati
cuncta
Congre
stituta
de Mo
go reg
tione,
piendu
promi
morun
Sancti
Deo se
qua pr
Sancto
Abbat
sua scr

& dicatur ei. Ecce lex, sub qua militare vis, si potes observare, ingredi, si vero non potes, liber discede, si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Novitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensum circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quid ingreditur, & si adhuc stat, post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, etsi habita secum deliberatione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata servare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regula constitutum, quod ei ex illa die non liceat egredi de Monasterio, nec collum excutere de sub iugo regula, quam sub tam morosa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiendus autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conversione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis eius, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnandum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat petitionem ad nomen Sanctorum, quorum Reliquia ibi sunt, & Abbatis presentis, quam petitionem manu sua scribat, aut certe si non scit litteras, al-

ter

ter ab eo rogatus scribat, & ille Novitius signum faciat, & manu sua, eam super Altare ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Novitius mox hunc Versum, *Sucipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adjungentes, Gloria Patri, &c. Tunc ipse frater Novitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & jam ex illa hora in Congregatione reputetur.*

Constitutio.

Postquam per annum variis exercitiis, ac correctionibus probatus est Novitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei Regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inventus fuerit, si Capitulum, audito ab ipso Magistro, & aliis de ejus moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem

nem
fione
tur, se
num
semet
præfer
sive fr
Quæ
ad præ
rum C
muni
quavis
posset
vel mi
nibus
forsan
nomin

omnibu
corpori

Novitius nem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Novitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, sive fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur semper facta ad præscriptum Sanctæ Regulæ ac nostrarum Constitutionum sub eadem vita communi, ita ut nunquam sic professus ex quavis antiqua consuetudine prætendere possit se liberum, ac immunem ab ulla, vel minima observantia his in constitutionibus expressa, qui usus, ac consuetudines forsan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequitur Regula.

Res, si quas habet, aut erogat prius pauperibus, aut factâ solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reservans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox

R

et-

ergo in oratorio exuatur rebus propriis, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterii. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conservanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterii projiciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in Monasterio servetur.

Constitutio.

I.

UT hæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunq̃ secum attulit Novitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conservationem deponantur. Quæ res nullo modo ante ejus professionem, neque à Superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Novitio, vel ejus jussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunque nomine, vel prætextu venditi, vel

com-

com
sed ip
rebus

2
pro al
na cir
curre
profes
fuerit.

3.
sponer
casu q
in usu
mentis
de elea
vandu

4.
conve
legata
usum a
tantur

5.
missar
decret
de celo

commodati, nec eleemosynæ quidem, sed ipse Novitius ante professionem de rebus suis plene, ac libere disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro aliis petere audeat quidquam sub pænâ circularis disciplinæ, quam etiam incurret, qui petere suggesserit, vel ante professionem aliquid de ejus rebus disposuerit.

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusaverit, aut certe voluerit, eo casu quæcunque ex ejus spoliis remanent, in usum Ecclesiæ convertantur, in ornamentis scilicet Altarium, ac sacrarii; idem de eleamolyinis in Ecclesia relictis observandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum converterit, ter in pane & aqua jejunet, & legata Congregationi relicta, non nisi in usum à Benefactore statutum, convertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpetuam, observetur omninò decretum Sac. Congregationis Concilii de celebratione Missarum, suisque con-

gruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiantur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipate pro personis, aut eleæmofynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuo celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinque, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremiti obligationibus satisficit.

6. Si autem aliquis Novitius mendax inventus fuerit circa sua gravia propalanda impedimenta, ante professionem expellatur; at si post professionem detegatur, graviter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

DE

DE

quan
petit
palla
bus
mitt
se, nu
libet
buan
cere
eleæ
faci
rio
rint
tur
quan
expe

DE FILIIS NOBILIIUM , VEL
PAUPERUM QUI OFFE-
RUNTUR.

CAPUT LIX.

 I quis forte de Nobilibus offert
filium suum Deo in Monasterio,
si ipse puer minori atate sit, pa-
rentes eius faciant petitionem,
quam supra diximus, & cum oblatione ipsam
petitionem, & manum Pueri involuant in
palla Altaris, & sic eum offerant. De re-
bus autem suis, aut in presenti petitione pro-
mittant sub iurejurando, quia nunquam per
se, nunquam per suspectam personam, nec quo-
libet modo ei aliquando aliquid dent, aut tri-
buant occasionem habendi, vel certè si hoc fa-
cere noluerint, & aliquid offerre voluerint in
elemosynam Monasterio pro mercede sua,
faciant ex rebus, quas dare volunt Monaste-
rio donationem, reservato sibi (si ita volue-
rint) usu fructu ; atq; ita omnia obstruan-
tur, ut nulla suspicio remaneat puero, per
quam deceptus perire possit (quod absit) quod
experimento didicimus : Similiter autem, &

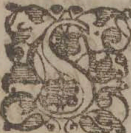
pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent, simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

Cum dictum sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusvè tractemus.

DE SACERDOTIBUS, QUI VOLUERINT IN MONASTERIO HABITARE.

CAPUT LX.

 I quis de ordine Sacerdotum Monasterio se suscipi rogaverit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regule disciplinam servaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, *sin alias, nullatenus*

tenus aliqua presumat. Sciens se disciplina Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det, si fortè ordinationis, aut alicujus rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reverentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de observatione Regula, vel propria stabilitate.

Constitutio.

I.

Sacerdotes qui animo perseverandi in nostram Congregationem venient, simul atque habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes, non solum Professos, sed etiam Novitios collocantur. At Clerici cum Præsbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes locum recuperabunt.

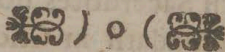
2. Novitii Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarii in Choro, nec in

Altari Conventualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spatio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exerceant, nec in aliis, quam Clericorum obedientiis misceantur.

3. At Clerici cujuscunq̄ue gradus, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras invisunt, dum ibi commorantur, si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præsbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiasticâ, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utiq̄ue cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis viris hospitibus observari solet. Demum hæc hospitum & insignium personarum promotio, absolutè ex Superioris arbitrio pendet.

DE MONACHIS PEREGRINIS QUALITER SUSCIPIANTUR.

CAPUT LXI.

SI quis Monachus Peregrinus de longinquis Provinciis supervenerit; si pro hospite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam invenerit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod invenerit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendit, aut ostendit, tractet Abbas prudenter, ne fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non renuatur talis voluntas, & maximè quia tempore hospitalitatis, potuit ejus vita dignosci. Quod si superfluus, aut vitiosus inventus fuerit tempore hospitalitatis, non solum non debet sociari corpori Monasterii, verum etiam dicitur ei honeste, ut discedat, ne ejus miseria

R 5

etiam

etiam alii vitentur. Quod si non fuerit talis, qui mereatur projici, non solum si petierit suscipiatur, Congregationi sociandus, verum etiam suadeatur, ut stet, ut ejus exemplo alii erudiantur, & quia in omni loco, uni Domino servitur, uni Regi militatur. Quem si etiam talem prospexerit Abbas, liceat eum aliquantulum in superiori constituere loco, non solum autem Monachorum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in majori, quam ingreditur loco, si ejus talem prospexerit esse vitam. Caveat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis ejus, aut Litteris comendatitiis, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi verò, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximâ charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini,

ni, t
du
ip
mus

DI

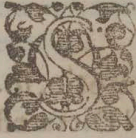

cave
presu
sciens
ditum
Regu
gis, a
illum
steriu
ctio C
vita
tamen
consti

ni, tùm quia Religiosi sunt: sed ultrà triduum commorari non permittantur, ne ipsi in hospitio otio delitescant, & Dominus expensis gravetur.

DE SACERDOTIBUS MONASTERII.

CAPUT LXII.

 Iquis Abbas sibi Præbyterum, vel Diaconum ordinari petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fungi: ordinatus autem caveat elationē, aut superbiam, nec quicquam præsumat, nisi quod ei ab Abbate præcipitur, sciens se multo magis disciplina regulari subditum. Nec occasione Sacerdotii obliviscatur Regule obedientiam, & disciplinam, sed magis, ac magis in Deum proficiat: locum verò illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, præter officium Altaris, & si forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vita merito eum promovere voluerit, qui tamen Regulam à Decanis, vel Præpositis constitutam, sibi servandam sciat. Quod

si aliter præsumpserit , non ut Sacerdos , sed ut rebellis judicetur , & sæpe admonitus , si non correxerit , etiam Episcopus adhibeatur in testimonium . Quod si nec se emendaverit , clarescentibus culpis , projiciatur de Monasterio , si tamen talis fuerit ejus contumacia , ut subdi , aut obedire regulæ nolit .

Constitutio.

I.

CLericorum ad ordines promotio, solum Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas; præmissa diligenti, plenaque à Patribus visitatoribus informatione, an promovendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, una cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia, sit instructus, tum mores scrutentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præbyteratum promoveatur, nisi post professionis quinquennium, licet in hoc, si idonea persona judicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui

3. Qui se ipsum promovere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Diætæ suivè superioris, disciplina circulari mulctetur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absque dictis facultatibus quempiam fecerit promoveri, circulari pariter disciplina, aliisque arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Diætæ promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promoveantur, Piores diligenter in Sacramentorum doctrina versari faciant, eosque, qui Sacerdotio initiandi sunt, ut cæremonias, casusvè, qui evenire possunt, Theologiamque moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli tertii facultate, prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fra-

3. Qui

7. Fratres Laici caveant ne causâ lectionis, negligentes ad obedientiam reddantur: Ideoque statuitur, ut ex dictis nullus plusquam duos codices, ultra officium Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisque Constitutionis sub jejuniis in pane, & aqua retinere possit.

DE ORDINE CONGREGATIONIS.

CAPUT LXIII.

Ordines suos in Monasterio ita conservent, ut conversionis tempus, & vitæ meritum discernit, vel ut Abbas constituerit. Qui Abbas non conturbet gregem sibi commissum, nec quasi liberâ utens potestate, injustè disponat aliquid, sed cogitet semper, quod de omnibus Judiciis, & operibus suis redditurus est Deo orationem. Ergo secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fratres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad Psalmum imponendum, in Chorum standum, ut in omnibus omninò locis etas non disce-

discer
Samu
caver
ximus
degra
ut con
da die
se nov
cujus
verò p
neatur

C
foleat
cram
Cong
res in
torum
RIÆ d
Coron
que al
antiqu

discernatur in ordine, nec præjudicet, quia Samuel, & Daniel pueri Præsbyteros judicaverunt. Ergo exceptis his (quos, ut diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradaverit, certis ex causis, reliqui omnes, ut convertuntur, ita sint, ut V. g. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Junio-rem se noverit esse illo, qui primâ horâ diei venit, cujuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur.

Constitutio.

I.

CUM ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum, Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infrascriptarum Nationum Novitiorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicque alii juxta locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Major dictus omnibus Religionis Prælati quocunq̃ loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negocia aliò evocent) commorari solet.

3. Ibi duo Visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre Majore universale totius Congregationis regimen, consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis, eorum residentiis exceptis, idest intrà clausuram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter Visitatores qui primus est in electione præbit licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alii ibi sint Prælati) omnes alios, ut supra dictum est, præcedet, qui tamen cum simul conveniunt, alter alteri juxtà ordinem, ac prioritatem locorum suorum sibi invicem cedunt, post hos Magister Novitiorum collocatur.

6. Quicunq̃ alii Sacerdotes, Clerici, & Conversi, aut oblati fuerint in casu præ-

præ
hac
serva

omn
duat
sueve
cum
rum
Dom
riori
dictis

&
nemo
occu

appell
fratre
suos
na re

præcedentiæ, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, observabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac Vice-Prioribus antecellere consueverunt: hoc autem quoad Mensæ, locum ejusq; benedictionē, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salva semper Domus administratione, ac familiæ superioritate superiori, ac Vice-Priori supradictis remanente.

8. Primam utriusque chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælati occupabit.

Sequitur Regula.

 Uniores ergo, Priores suos honorent, Priores Juniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium pure appellare nomine, sed Priores juniores suos, fratres nominent. Juniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur pater-^{na} reverentia. Abbas autem, quia vice-^s Chri

Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Ubiq; autem sibi obveniant fratres, Junior à Priore benedictionem petat, transeunte majore, Junior surgat, & det ei locum sedendi, nec presumat Junior confedere, nisi ei præcipiat Senior suus, ut fiat, quod scriptum est; honore invicem prævenientes. Pueri verò, vel adolescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam usq; dum ad intelligibilem aetatem perveniunt.

Constitutio.

I.

EX hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, semper Patri Majori genuflectere quoties cum alloquuntur, vel obviam in Eremitio habent, sicq; tempore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorem loci in Cella tantummodo faciendum est,

est, e
facian

2.

latis,

clinar

per in

perto

3.

Junio

à Re

bunt,

pitis,

tia,

4.

tribus

vocar

Pater

ter Re

citer

est, eodem modo Novitii coram Magistro
faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Præ-
latis, caput detegere, & humiliter se in-
clinare ſufficit: Antiquioribus item ſem-
per inferior ſedens aſſurgat, & capite a-
perto aliquantulum humiliteretur.

3. Et generaliter non ſolum Novitii,
Junioresvè, ſed omnes viciffim ſingulos
à Regula præſcriptos mores observa-
bunt, uti ſunt inclinationes, apertio ca-
pitis, ac alia ſigna civilia, ac reveren-
tiæ.

4. In nominandis, vocandisque Pa-
tribus conſuevit noſtra Congregatio ſic
vocare, Pater Major, Pater Præſidens,
Pater Prior, ac Sacerdotes ſimplices, Fra-
ter Romualdus, &c. & omnes alii ſimpli-
citer vocentur, oblatis quoque fratres,
quæ ſimplicitas ſemper eſt ob-
ſervanda.

DE ORDINANDO
ABBATE.

CAPUT LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut hic constituitur, quem sibi omnis concors Congregatio secundum timorem Dei, siue etiam pars, quamvis parua Congregationis saniori consilio elegerit: vita autem merito, & sapientia doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congregatio vitiis suis (quod quidem absit) consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus, aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant pravorum pravalere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensatorem, scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud castè, & Dei Zelo faciant, sicut è contrario peccatum incursum, si negligent. Ordinatus autem Abbas

sem-

sempe
reddi
sciat
esse. C
ut sci
stum,
perex
ipse c
In ip
ne qu
erug
tem s
lamu
bus
vitia
ea an
cut
quàn
non s
& n
scet.
cons
cuno
disce
nem

semper cogitet quale onus suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis sua, sciatq; sibi oportere prodesse magis, quam praesse. Oportet ergo eum esse doctum lege divina, ut sciat, unde proferat nova, & vetera, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet misericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & ne quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur vas; suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, memineritq; calamum quassatum non conterendum. In quibus non dicimus, ut permittat nutriri vitia, sed prudenter, & cum charitate ea amputet; prout viderit utiq; expedire (sicut iam diximus) & studeat plus amari, quam timeri. Non sit turbulentus, & anxius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit providus, & consideratus, sive secundum Deum, sive secundum saeculum sint. Opera quae injungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti JACOB dicentis: si greges meos

plus jam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hec ergo aliâq; testimonia discretionis matris virtutum sumens, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & præcipue ut præsentem Regulam in omnibus servet: ut cum benè ministraverit, audiat à Domino, quod servus bonus, qui erogavit triticum conservis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

I.

ANte omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem observatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregique suo præesse sciat.

2 Cum primum ergo novus Prior in suam Eremum devenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuique concedere, quidvè negare debeat, ac deinde de domo sua ordinanda, ministrisque eligendis providè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longâque facta oratione,

nc,

ne, ipſe cum aliis, ad quos elatio pertinet, per diem ſaltem præmeditabuntur, qui digni ſint familiæ officiales

3. Atque tunc convocato de more Capitulo, & abſolutis præteritis ab obedientiis ſuis, diligentes & timoratos rerum agendarum Miniſtros, ſolita calculatione conſtituant.

4. Quorum primus erit Sacriſta, ſecundus Bibliothecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archivista, quintus Cellarius, ſextus Diſpensator, ſeptimus Infirmarius, octavus Piſtor, nonus Cellæ vinarie cuſtos, decimus fructuum diſtributor, undecimus Coquus, duodecimus Janitor, tertius decimus Hoſpitarius, quartus decimus Barbitonſor, quintus decimus Veſtiarius, ſextus decimus pannarius, decimus ſeptimus ferramentarius, decimus octavus Hortulanus, decimus nonus Sylvarum cuſtos. Facta autem prædicta electione ante Completorii lectionem, omnibus in Capitulo exiſtentibus, eorum ordinatio diſtinctè legatur, qui omnes, & ſinguli obedientiam ſibi injunctam alacri

animo, & absque murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo revertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, binas, vel plures obedientias Frater unus idoneus, & sufficiens habere poterit, & è converso ubi numerus abundat, una, in duos, si opus fuerit, dividatur.

6. At si infra annum fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos privandus sit officio, novusque sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergo modo, dispositâ Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oves recognoscere, eisdemque salutare pasculum præbere. Quod profecto fiet, si singulis Sabbatis (aut Sabbato impedito) alio die, Capitulum, ut vocant culparum post primam tenuerit, in quo ali-

qua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacrae scripturae auctoritate, vel ex sequenti Dominicae Evangelio, vel ex Regulae Sanctae, Constitutione vè, doctrina desumpta praemittatur. Prior omnino singulis Sabbatis Culparum Capitulum habere teneatur, nisi gravissima urgeat causa, nec quia supradictum spiritualem discursum non paraverit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam levem causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus Visitatoribus puniatur.

8 Ac deindè specialiter, quae in sequenti hebdomada servanda, faciendae sunt, annuncient, veluti festa ex praepcepto, jejunia vigiliarum, ac quatuor temporum, si anniversaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectio- nem, observantiarum, officii què mutationem cum dubiorum occurrentiis & sic de aliis, quae accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quae ad regimen, & conservationem Domus,

atque familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum fervore hortetur ad observantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasque adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum, &c.

10. Nec obliviscatur unquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores, tam vivos, quam mortuos, omnesque in necessitate constitutos, & aliqua, quæ sæpè accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressiones, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum brevitate, secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Novitiatu cum Novitiis morantur primi erunt, qui
sta-

stati
egre
tes se
fessio
corp
rem p
quou
to en
data
rum
unic
dicar
tent
quã
mut
toto
Con
pani
mar
unur
juxtã
pani
liter

statim dictâ culpa , omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versa facie ad Superiorem prosternant; ac tamdiu, sic maneant, quousque ipse signum dederit, quo audito erigant se in genua, donec pœnitentiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantiis rerum, ac personarum maturè consideratis, unicuique vulnere proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pœnitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritque mutare, & alterare, moderari, atque in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pœnitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Sit hoc in loco diligens Prior unumquemque admonere, vel corrigere juxtâ demerita eorum, eisque debitam pœnitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sine mora debent.

15. Non

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes ad Capitulum accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, severè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiatur; at si post excusationem culpabilis remanet, duplex exindè reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælatus, quamvis eodem tempore reus, majorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus poenitentis procedit, at si poenitentia gravis fuerit, ut puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut ultra dies quindecim) si subditus appellaverit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum Superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Pri-

18. Piores ſicut & alii omnes (id quod nomen Eremitæ ſignificat) adimpleant reſidentes jugiter in Eremo, rariſſimè, niſi extrema cogat neceſſitas, exeant.

19. Rurſus ad conſervationem rerum domesticarum patrimonii ipſius loci cum debita diligentia, curent Piores, ſcripturas, contractus, Inſtrumenta, Bullas Apoſtolicas, & quæcunque ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archivio, ſeu arca benè clauſa, & cuſtodita ſervare, nec non & libellum conficiant, in quo contineantur ſummaria diſtarum ſcripturarum, & Archiviſtæ cuſtodiam ſerventur.

20. Notent præterea, & ſecum habeant ea acta Capitularia, quæ ad locum ſuum, & ad communes obſervantias pertinent. Deſcribantur etiam omnia acta Capituli conventualis cum ſuis circumſtantiis dierum, & annorum.

21. Sit quoque in ſingulis Eremis noſtris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingreſſus, ac profeſſionis,

cu-

cujusque Eremitæ, præmisso nomine, ac cognomine, quo vocabatur ante habitus susceptionem: item fugitivorum, expulforum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia aliis Societatis Prælatis notificari debent, ut & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, ubi annuatim registrentur à Capitulo Generali, acta Capitularia cuicumque Priori data & in actu visitationis à Visitatoribus.

23. Nullus Prior potest nova ædificia erigere, nisi loci reditus expensas superent, ità ut ex residuo perfici queant, alias aut eleemosynis, aut alio quovis subsidio construantur.

24. Nova non fundentur ædificia, donec quæ cæpta reperiuntur ad debitum finem perducantur, sine Superiorum licentia. Ad novum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt,

li-

licen
lisqubime
tores

DI

Sun

qui e

mem

disse

xim

ab e

nant

Quo

quia

tur,

tion

qui

licentia scilicet Superiorum, Conventualisq̄ Capituli consensus.

25. Non ommittant Priores singulis bimestribus, Patres Majorem, ac Visitatores, de eorum familia facere certiores.

DE PRÆPOSITO MONASTERII.

CAPUT LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi scandala gravia in Monasteriis oriantur, dum sunt aliqui maligno spiritu superbia inflati, qui existimantes se secundos Abbates, assumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt, & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis locis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod quam sit absurdum facile advertitur, quia ab ipso initio ordinationis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogitationibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipsis est ordinatus, à quibus & Abbas.

Hinc

Hinc suscitantur invidia, rixæ, detracti-
 ones, amulationes, dissensiones, & inordina-
 tiones, & dum contraria sibi invicem Abbas,
 Prepositusque sentiunt, & ipsorum necesse est
 sub hac dissensione animas periclitari: & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus,
 eunt in perditionem cujus periculi malum
 illos respicit in capite, qui talibus in ordina-
 tione se fecerunt autores. Ideoq; nos prævi-
 demus expedire propter pacis, charitatisq;
 custodiam in Abbatis pendere arbitrio ordi-
 nationem Monasterii sui, & si potest fieri, per
 Decanos ordinetur (ut antea disposuimus)
 omnis utilitas Monasterii, prout Abbas di-
 sposuerit, & dum pluribus committitur,
 unus non superbiat. Quod si aut locus ex-
 petit, aut Congregatio petierit, rationabiliter
 cum humilitate, & Abbas judicaverit expe-
 dire. Quemcunq; elegerit Abbas cum con-
 silio fratrum timentium Deum, ordinet sibi
 Prepositum. Qui tamen Prepositus illa
 agat cum reverentia, qua ab Abbate suo ei
 injuncta fuerint, nihil contra Abbatis volun-
 tatem, aut ordinationem faciens, quia quan-

tùm

tùm
sollici

Q
 plicit
 Prior
 ac fan
 2.
 dit, p
 ad al
 nomi
 quo
 ad q
 opor
 3.
 tione
 te ob
 men
 riens
 quio
 prim
 rior i

tum Pralatus est ceteris, tantum eum oportet
sollicitè observare precepta regula.

Constitutio.

I.

Quem Pater Sanctus Præpositum hoc
loco appellat, nos Superiorem sim-
pliciter dicimus, qui solam in absentia
Prioris vices gerit, ac gubernat locum,
ac familiam.

2. Hunc quoties Prior ab Eremitio disce-
dit, puta cum ad Generale Capitulum, vel
ad aliud quodcumque agendum se confert,
nominatim fratribus notificare debet:
quo omnes subditi sciant, cui obedire seu
ad quem in suis indigentis recurrere
oporteat.

3. Hanc eandem Superioris denomina-
tionem potest, imò debet facere Prior an-
te obitum suum, si mori contigerit: attam-
en si vel ab ipso loco discedens, vel mori-
ens Prior, id facere neglexerit, tunc anti-
quior professione Sacerdos, seu potius
primus dignitate (si adsit) ipso Jure Superi-
rior intelligatur.

4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nullâ antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atque sufficientiæ, sive meriti qualitate consideratâ.

5. Superior itaque eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediant, sequè subditos subjectosve demonstrent.

6. Dicta Superioris auctoritas tamdiù durabit, quamdiù verus Prior domum revertatur, vel alius in ejus locum subrogetur. Hic enim Eremum ingrediente, omnis dicti Superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem Superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam ea durante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestque Prior, vel verbo, vel per litteras eundem revocare, amovere, atque mutare, prout sibi visum fuerit, atque libuerit, nec ultra illi aliquâ Superioritas, aut præcedentia erit, & in casu
con-

cont
dem c

8.

perior
antiqu
Prior a

9.

pitulo

fante
est illi

di, ita
dere, s

aut de
eadem

riens f

Superi

dire te

nomi

bo con

derat
relinq
IC
toris M
rale ac
eligitu

contraventionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinaverit.

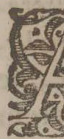
9. Non potest Superior durante Capitulo gravi, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquam innovandi, ita ut nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri jusserit, quamobrem sicut ipse Superior semper, & ubique suo Priori obedire tenetur; ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia Superior Abbatia S. Salvatoris Montis accuti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante hujusmodi electio-

ne tam ipse Superior, quam sua familia semper, & in omnibus sine exceptione Priori Montis Coronæ subsit, eique perpetuo obedire teneatur. Quin & Prior Montis Coronæ tanquam proprius Prælatuſ prædictæ Abatiæ debet, non solum, quando opus est, sed etiam sæpè ex officio suo debito eandem Domum, cum Superiore, & familia illic comorante visitare, corrigere, atque instruere. Nec non quæcunq; ibidem necessaria, agendavè sunt, disponere & ordinare, cujus dispositioni, & ordinationi omnes quotquot ibi sunt, tanquam verè subditi obediant. Non tamen poterit dictus Prior, dictum Superiorem uti à Capitulo Generali electum mutare, sed urgente necessitate id faciendi ad Patres Majores, ac Visitatores recurratur, qui iusta stante causa mutare possunt. Sed correctio, ac pæna dicti Superioris proprio Priori relinquitur (uti Sancta regula jubet) & si in hoc Prior negligens fuerit, Pater Major, & Visitatores, tam in actu Visitationis, quam extra severe puniant, quod si accidat in discessu Prioris Montis

Co-

Co
Eren
riori

Qui
porta
veni
mox
mar
dca
Diei
ferr
get

H

Coronæ, aut in morte, Superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & Superiori Abbatia imperabit.

DE OSTIARIIS MONASTERII.

CAPUT LXVI.

 D portam Monasterii ponatur frater sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cuius maturitas eum non sinat vagari. Qui portarius cellam debet habere juxta portam, ut venientes semper presentem inveniant, à quo responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsaverit, aut pauper clamaverit, Deo gratias respondeat, aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Diei, reddant responsum festinanter cum fervore charitatis. Qui Portarius si indiget solatio, juniorem fratrem accipiat.

Constitutio.

I.

His, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus, vix aliquid addi potest

test, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, ne quis molestiam inferat Eremitis absque causa, expediendo eos, qui nihil negotii habent, quod tamen sine scandalo fiat, & denique qui cum Superiore, vel Cellario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, ne per Eremum ambulantes, loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula observetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitario nunciatur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem adverterit ostiarius, non per ostium, sed transilità sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modestè eum reprehendat, atque foras ejiciat, quo aliis sit exemplo.

4. Armatus in Eremito nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum intrare non licere, statim in ipso ingressu arma

arma
stodi
5
næ,
cum
more
6
ment
intro
spitur
contr
ta no

versa
non s
quia
Hanc
greg
ranti

arma deponat, quæ diligenter Janitor custodiat.

5. Præmoneantur quoque alienigenæ, locis consuetudinem nescientes, ut cum silentio procedant, & ab omni clamore, sive strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat ostiarius iumenta aliena per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumque hospitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, ut omnia necessaria, id est aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diverse intra Monasterium exercentur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

Constitutio.

I.

At tentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet provenire, laudabile valde est, prout Regula jubet, ut secundum hodiernum morem in unaquaq; nostra Eremita quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis privatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremita esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cujus cura committenda est, qui agriculturam noverit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conservandis; & quidquid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Fornus, sine quo nostra Eremita stare non potest, idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conservando, per Cellulas Eremitarum

rum
spect
linter
neat.

4
Ton
sitqu
quiri
atqu
cend
cura
mitta
tia,
rabit

5
dote
nova
co)
næ.
fos,
no, t
hanc
licen
Erem
lica c

rum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, ut sunt varia Instrumenta, atque linteamina, bene instructa, mundaque teneat.

4. Adsit & in singulis Eremitis nostris Tonstrina Tonforis in loco remotiori, sitque tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atque instrumentis ad illam artem exercendam necessariis bene munitum, cujus cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoque hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut novacula eradat (relicto more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autem fratres, tam conversos, quam oblatos, servato eodem termino, toto capite radat, sive tondat; & qui hanc temporis taxationem præterit sine licentia Superioris, privetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permissum est, omnes au-

tem, propter frequentem Sacrae Communionis usum, pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe absciudere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitio deputati, in quadragesimis erunt omnes non festi, & in quibus non fit abstinentia in pane, & aqua, silentio tamen servato; reliquis anni temporibus tondeatur quando-cunq̃ue solvitur silentium, dummodo non impediatur divinum officium.

7. Extra hos dies: non licebit, nisi aliquo necessitatis casu, operari, & tunc de Superioris licentia, sine qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixivium facere, ignemq̃ue lavatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lavare, qui si nequiverit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lavatorium semper mundatum teneat.

DE

D

M

memo
tentes
deunt
tur op
bus p
quid p
ditus
præsu
extrà
quia p
sumpt
milite
sterie
(quan
cere.

DE FRATRIBUS IN VIA
DIRECTIS.

CAPUT LXVII.

Dirigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis orationi se commendent, semper ad orationem ultimam operis Dei, commemoratio omnium absentium fiat. Reverentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt, per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorii ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid fortè subreperit in via visus, & auditus male rei, aut otiosi sermonis. Nec præsumat quisquam aliis referre quæcunq; extrà Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima destructio est. Quod si præsumpserit, vindicta Regulari subjaceat: similiter, & qui præsumpserit Claustra Monasterii egredi, vel quocunq; ire, vel quidpiam (quamvis parum) sine Abbatis jussione facere.

Constitutio.

I.

Quanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus utendum sit, quantoque in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facilè colligitur. Quapropter sollicitè est observandum ne nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de Superioribus quibuscunq̃ue, quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorii in pane, & aqua jejuret.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblati: verùm si non longè, & inter cognitos vicinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licentia tamen Superioris suppleat.

3. Ex quacunq̃; ergò causa foras egreditur Eremita, ante omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egre-

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinérantibus singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breviarii positum, cujus loco, conversi, ac ignari dicant *Pater noster*, & *Ave Maria*.

5. Non se itineribus festivis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi urgenti obediendiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis citius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem reversuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sæcularium domos, maximeque divitum, publicaque hospitia, & Cauponas fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant.

7. Ipse autem Prior, cunctaque ejus familia domi manens pro absentibus itinérantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assiduè orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi aliis, quæ

quæ in itinere viderunt, aut intellexerunt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Jejunia regularia, neque abſtinentiam, neque ad privatam pſalmodiam minimè obligentur iterantes, attamen in eo, quod poſſunt, non deficere curent, quia Regulares Solitarii, tanquam ſpeculū populo poſiti ſunt, ideò tam verbo, quàm opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximè ſi débiles, ac ſenes ſint, ultra viaticum, jumenta, aliaque oportuna dare non recuſent. E contra hoſpites charitativè recepti, non multa magna, ac delicata requirant, ſed paucis contenti, quod ſibi ſervitutis, vel alimenti offertur, tanquam à Deo miſſum, cum humilitate, & gratiarum actione ſuſcipiant, ſeipſos per omnia paupertati, ſimplicitatiq̄ue Eremiticæ conformantes.

SI

SI

omni
omni
pondu
qui ſu
gerat
contr
ſuam,
durat
ex ch
diat.

N
ſoler
ſever
replio

**SI FRATRI IMPOSSIBILIA
INJUNGUNTUR.****CAPUT LXVIII.**

SIcui fratri aliqua fortè gravia, aut impossibilia injunguntur, suscipiat quidem jubentis Imperium, cum omni mansuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suae causas ei, qui sibi praest patienter, & opportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perduraverit, sciat Junior ità sibi expedire, & ex charitate confidens de adjutorio Dei, obedi-
diat.

Constitutio.**I.**

Neminem latere putamus contrà Superiorum mandata nullam admitti solere excusationem multoq; minus (perseverante in sententia Prælati) quidpiam replicare licere. Omnes ergo Eremitas

ad-

SI

adhortamur, ut simpliciter, patienterque opus sibi injunctum suscipiant & unusquisque illud pro viribus) Dei adjutorium invocando) adimplere conetur ; nunquam verò obediēti deerit Deus.

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilem excusationem proponere, humiliter tamen, ac modestè, quando supra vires se gravatum putat, sed firmo permanente Superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoque obediētiæ eveniat, adhortantur nostri Eremitæ, ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, juxtaque suas vires curabit implere Dei adjutorio, qui nunquam vero obediēti deest.

4. Caveant autem Prælati ne subditorum humeris gravia onera imponant, quæ nec digito suo movere volunt ; Ideoque qui indiscretè suos gravabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicque omni charitate, ac benignitate illos tractare, à visitatoribus in actu visita-

tio-

tionis
severè
QU
NON

rio, a
guini
libet n
exind
potest
rit, a

D
milib
plicat
ve ab

tionis, aut à Capitulo Generali, aut Dicta
severè puniantur.

QUOD IN MONASTERIO
NON PRÆSUMAT ALTER AL-
TERRUM DEFEN-
DERE.

CAPUT LXIX.

Summoperè præcavendum est, ne qua-
vis occasione præsumat alius alium
defendere Monachum in Monaste-
rio, aut quasi tueri, etiamsi qualibet consan-
guinitatis pro pinguitate jungantur, nec quo-
libet modo id à Monachis præsumatur, quia
exindè gravissima occasio scandalorum oriri
potest. Quod si quis hac transgressus fue-
rit, arctius coërceatur.

Constitutio.

I.

Defensio, quam hic Sanctus Pater justè
reprobat non est illa, quâ aliquis hu-
milibus, rationalibusvè rationibus, ac sup-
plicationibus pænã evitare curat, fratrem-
vè ab ea liberare: quia cū hæc rationabilis

U

CXI-

existat, nullo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua quis impugnativè, & contentiosè sese, aliumvè à pænis, aliisvè sibi contrariis contra mentem Superioris, ac Jus eximere tentat, aut contra Prælatum murmurationibus, ac detractionibus, insurgendo, injustum, durum, crudelemvè nominabit, Reum verò è contra Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scandala, ac perturbationes oriri, solent namque protervi, cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt, nequiores fieri: Prælati namque animum despondent, fiuntque pusillanimes, & sic tandem à Justitia ministranda cum ignavia desistunt. Studeat itaque unusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt, ad humilitatem, & subjectionem, obedientiam, emendationemque hortari, & si vexari, & DEO permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari divinæ voluntati.

3. Ad

non
tem
murm
cont
pore

4
Diet
riore
tunt,
voce
stre
Cap
gnos
Gene
ut

3. Ad hoc, ut tale vitium in nobis non reperiatur, ſecundum culpæ qualitatē huiusmodi falſi defenſores, aut potius murmuratores ſeverè puniantur, qui tūm contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres Superiores, falſas infamias contra aliquem mittunt, ſi choriſtæ ſunt, per biennium careant voce activa, & paſſiva, Converſi per bimeſtre carcere mancipentur, & ſi tempore Capituli, vel Dietæ veritas non poſſit dignoſci, Patri Viſitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, cauſa committatur, ut non præſumat quiſquam paſſim cedere, aut excommunicare.

UT NON PRÆSUMAT
 QUISQUAM PASSIM CÆDE-
 RE VEL EXCOMMUNI-
 CARE,

CAPUT LXX.

Vt *et* *in* *Monasterio* *omnis* *pra-*
sumptionis *ocasio* , *ordinamus* ,
atque *constituimus* , *ut* *nulli* *liceat*
quemquam *fratrum* *suorum* *ex-*
commuicare , *aut* *cedere* , *nisi* *cui* *potestas* *ab*
Abbate *data* *fuerit* . *Peccantes* *autem* *co-*
ram *omnibus* *arguantur* . *Infantibus* *verò*
usq; *ad* *decimum* *quintum* *atatis* *annum* ,
disciplina *diligentia* *sit* , *&* *custodia* *adhibea-*
tur *ab* *omnibus* , *sed* *&* *hoc* *cum* *omni* *men-*
sura , *&* *ratione* ; *nam* *in* *fortiori* *atate* , *qui*
praesumpserit *aliquatenus* *sine* *praecepto* *Ab-*
batis , *vel* *in* *ipsos* *Infantes* *sine* *discretionem*
exarserit , *disciplina* *regulari* *subiaceat* ,
quia *scriptum* *est* . *Quod* *tibi* *non* *vis* *fieri* ,
alteri *ne* *feceris* .

Con-

Constitutio.

I.

EXcommunicare actus est Jurisdictionis, illique soli possunt, qui ordinariam, vel delegatam habent Jurisdictionem, uti sunt Piores in propriis locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Major ubique, & in omnes Eremitas.

2 Qui autem, suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Jejniis, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemque percussione considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque, aut iniuriosis solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua jejuset, quodsi minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunque modo perturbatores, statim graviter à Superioribus corrigantur.

UT OBEDIENTES SINT SIBI
FRATRES INVICEM.
CAPUT LXXI.

 *Bedientia bonum non solum Ab-
bati exhibendum est, sed etiam
sibi invicem obediant fratres,
scientes per hanc obedientia viam
se ituros ad Deum. Premisso ergo Abbatis,
aut Praepositorum, qui ab eo constituuntur,
imperio, cui non permittimus privata impe-
ria praeponi, de cetero omnes Juniores Prio-
ribus suis omni charitate, & sollicitudine,
obediant. Quod si quis contentiosus reperi-
tur, corripitur. Si quis autem frater pro
quavis minima causa ab Abbate, vel à quo-
cunq; Priore suo corripitur quolibet modo, vel
si leviter senserit animum Prioris cujus-
cunq; contra se iratum, vel commotum,
(quamvis modicè) mox sine mora tamdiu
prostratus in terram ante pedes ejus jaceat,
satisfaciens usq; dum benedictione sanetur
illa commotio. Quod si quis contempserit
facere, aut corporali vindicta subiaceat, aut
si contumax fuerit, de Monasterio expellatur.*

Con-

Q
cum
Præla
vos sp
erga f
les eff

2
lato f
ter se
aqua
omni
suum
trà pr
plecta
DE

DI

parat

Conſtitutio.

I.

Qui Prælatum, & Superiorem ſuum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum ſpernit, qui dixit Prælatiſ qui vos audit, me audit, & qui vos ſpernit, me ſpernit. Ideò Eremitiſ erga ſuos Prælatos, obediētes, ac humiles eſſe oportet.

2. Si quis verò (quod adſit) cum Prælato ſuo contenderit, vel parum reverenter ſecum ſe habuerit, ſemel in pane, & aqua jejunet, & culpam ſuam coram omnibus dicat. Qui contra Prælatum ſuum quomodocunq; conſpiraverit, ultrà prædictam culpam, diſciplina circulari plectatur.

DE ZELO BONO QUEM
DEBENT MONACHI HABERE.

CAPUT LXXII.

Sicut eſt zelus amaritudiniſ malus, qui ſeparat à Deo, & ducit ad Infernum, ita eſt Zelus bonus, qui ſeparat à vitiis, & ducit ad Deum, & ad vi-

tam æternam. Hunc ergo zelum ferventissimo amore exerceant Monachi, idest honore se invicem præveniant, infirmitates suas sive corporum, sive animarum, patientissime tolerent, obedientiam sibi certatim impendant. Nullus, quod sibi utile judicat sequatur, sed quod magis alii charitate fraternitatis casto impendant amore, Deum timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate diligant. Christo nihil præponant, qui nos pariter perducatur ad vitam æternam. Amen.

Constitutio.

I.

AD bonum, ad sanctum zelum, ad quem Sanctus Pater hortatur, non solum interiori homine, rectè cum Deo ambulare spectat, sed etiam in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offendere valeat, ostendere, imò semper piè vivendi exempla præbere.

2. Sint ergo nostri Eremitæ in incessu graves oculis depressis, verecundi ac humiles, submissa loquantur voce, omnibus subjaceant, suis præcipuè Superioribus, in quorum præsentia, non nisi interrogatos, obmutescere consultius foret.

3. In

bene
veste
geste
di est
clusa
tate
DE
OB

nos d
etion
nant
rum
dinen
serm
Testa
man

3. In omnibus suis actibus modesti, beneque compositi, paupertatis amatores, vestes potius rufaritas, quam immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi, ac nitidi esse debent, ita cellam perpolitam, seclusa omni prorsus affectatione, curiositateve, omni tempore habere debent.

DE EO QUOD NON OMNIS
OBSERVATIO JUSTITIÆ IN HAC
REGULA SIT CON-
STITUTA.

CAPUT LXXIII.

Regulam hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasteriis aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conversationis, nos demonstremus habere; ceterum ad perfectionem conversationis; qui pervenire festinant, sunt doctrinae Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis sermo divina auctoritatis veteris, ac novi Testamenti, non est rectissima norma vita humana, aut quis liber Sanctorum Catholica-

rum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perveniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collationes Patrum, & instituta vitæ eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilii, quid aliud sunt, nisi benè viventium, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & malè viventibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergo ad Patriam Celestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) perface, & tunc demum ad majora, que supra commemoravimus, doctrina, virtutumq; culmina (Deo protegente) pervenies. Facientibus hac, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I.

Quemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ contineri fateatur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adjungat, tam in strictiori modo vivendi, quam in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non

ta-

tamen
describit

2

anhela
cumen
conter
nis fa
faciliu
ac præ
suorum
res, ac
virili i
autem
moda
assuef

3

ac pro
dient
tale o
uti ta
quanc
judica
Regu
pitula
Visita

22

tamen in ea exactè vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2 Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes, non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum, contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequantur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque ferventium discipulorum mores, ac virtutes, vitæque austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia, à qua nemo excluditur, affuescant.

3 Caveant Superiores ne sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quod ad peccatū mortale obligat,) præcipiendo: quamvis ipso uti tam verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum, necessariumve judicabunt. In transgressionibus autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum Visitatorum, nulla incurritur culpa, sed in
illis

illis solum, quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem fiunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac pænitentias à Regula, ac constitutionibus taxatas, aut à Capitulis taxandas, quando illæ à Superioribus injunguntur, exequi, quas omnes iidem Superiores pænitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caveant, ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant observantiam. Et quia DEO districtam reddent rationem, ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per justas portiunculas ante Completorii Lectio-

nem legenda statui-

tur.

PRIMÆ PARTIS FINIS.

SE-

CO
COM
MIT

DE
C

pullu
giosæ
messe
gulis
lum l
do in

SECUNDA PARS
 CONSTITUTIONUM
 CONGREGATIONIS ERE-
 MITARUM CAMALDULENSIUM
 MONTIS CORONÆ.

DE LOCO, ET TEMPORE
 CELEBRANDI CAPITULUM
 GENERALE.

CAPUT I.

I.

Congregatio, suis mediantibus
 Capitulis, quæ Sedis Apostolicæ
 Privilegio Celebrat, Zizanias,
 (quæ fortè in agro Religionis
 pullularunt) evellere solet, ac addita Reli-
 giosæ pietatis munditia, bonum semen ad
 messem crescere: statutum ergo est, ut sin-
 gulis quoque bienniis Generale Capitu-
 lum legitimè celebretur eo ordine, & mo-
 do inferius dicendis,

Ce.

Celebratur autem in Sacra Eremo Montis Coronæ semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis : sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Capitulo, & infra annum PP. Major, ac Visitatores, protrahere, minuerevè tempus, prout ipsis melius expedire videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis bienniis celebrari debeat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore celebrabitur Dieta, in qua intervenient P. Major, duo Visitatores Generales, Procurator Generalis, aliique duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Eremo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circumspèctione eligendi sunt, ut in Dieta non plus, quàm duo pro unaquaque natione reperiantur. Dietæ autem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Capituli Generalis, iis exceptis, quæ in his Constitutionibus eidem Capitulo reservantur. Et licet in ipsa non fiat Generalis Prælatorum electio, tamen per mortem, vel per renunciationem vacantibus, aut quavis alia causa potest-

terit p
dè ce
spend
proce
valeb
trum
vebit
videb
re gra
tionib

3
iidem
præsc
impro
pria,
solem
QU
NI

A
assist

terit providere, à Visitatoribus, aut aliunde cerciorata : Prælatos mutare , ac suspendere , non autem, nisi prius formato processu, deponere poterit, ac subrogare valebit. Necessarias , sibiq̄ue visas Fratrum mutationes faciet, Clericos promovebit , omnibus Religionis negotiis providebit, generalibus ordinationibus, ac in re gravi harum Constitutionum declarationibus semper exceptis.

3. Initium , progressus , finisq̄e Dietæ iidemmet erunt , qui Capitulo Generali præscribuntur , iis pariter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloq̄e generali propria , exceptis omissis & officii, ac Missæ solemnitate.

QUI AD CAPITULUM VENIRE ; ET QUID SECUM DEFERRE DEBEANT.

CAPUT II.

I.

AD Capituli celebrationem omnes Congregationis Prælati venire , & assistere debent, scilicet, P. Major, Visitato-

to-

tores, Procurator Generalis, Prioresque cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, gravique necessitate se impeditum probet, alias per annum privationi vocis activæ, & passivæ subiaceat.

2. Ab hujusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper intervenire Capitulo possint, non nisi quarto quoque anno tenentur, ut supra, qui accedentes, ad evitandas expensas sese associabunt, & in casu necessitatis, unum tantummodo ducant socium, cujus quidem nomen prius Patribus Superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Præter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietæ temerè accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre Maggiore, ac Visitatoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; gravissima tamen necessitate urgente, excepta, quæ

quæ an talis fuerit, nec ne ipsi Capituli, vel Dietæ Diffinitores judicabunt.

4. Prædicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, justam, imò superabundantem viatici pecuniarum provisionem, tam accedendi, quàm recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios gravare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi benè calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittant, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis partitis distinctè dispositis, ac in fine cujuscunque paginæ illius summa notetur.

6. In iisdem transumptis, provisiones domesticæ describantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint, fideliter manu propria subscribant. Quæ transumpta, si Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non valuerint, ea cum literis suæ Domus, statum, necessitatemq; continentibus per fidelem latorem transmittant.

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miserit, per annum Prælatūra privetur. Qui verò pecuniam Eremo suo à Capitulo Generali taxatam, vel cui ab eodem commissum fuerit, non satisfecerit, in electione Diffinitorum, nec activè, nec passivè admittatur, & maxime si Patri Procuratori Generali, tam pro sua assignatione, quàm pro aliis rebus Romæ solvendis non satisfecerit, suspensionis pœnam ipso facto incurrat, nisi infra annum non satisfecerit, & Priores Teutonici, ac Poloni, si per annum cum dimidio in iisdem defecerint, eandem pœnâ incurrent. Quæ suspensio eo usque protrahatur, quousque plenariè satisfecerint; quod si usque ad Capitulum Generale contumaces fuerint, voce activa, ac passiva priventur, nec ipsi inter vocales numerentur; idem in illis observandum, qui quindenaria ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ deferre tenentur.

8. Universi tandem, ac singuli, qui ad Capituli celebrationem venire coguntur, feriâ sextâ dictam Dominicam tertiam præ-

præ
adef
non
part
sent
prop
legit
MO

U
ut se
eam
jux
cong
Sand
Cap

pera
cho
cum
mo

præcedente in loco futuræ celebrationis adesse tenentur, si autem omnes dicta die non adfuerint, dummodo duæ ex tribus partibus, congregandorum Patrum præfentes sint, celebretur Capitulum, nec propter eorum absentiam, invalida, sed legitima, & canonica censeatur.

MODUS INCHOANDI CAPITULUM.

CAPUT III.

I.

USitata à majoribus nostris introducendi Capitulum forma sic se habet, ut scilicet sabbatho præcedente Dominicam, unus ex congregatis Prælati, cui injunxerit Major, celebret manè missam pro congregatione, cum oratione de Spiritu Sancto, pro bono initio, & successu futuri Capituli orans.

2. Finitâ nonâ, & oratione ordinaria peracta, parvula campanula Capituli inchoandi signum spatio unius Miserere, cum decem ictibus in finem pulsetur (qui modus significandi Capitulum, quoties

X 2

signum

signum fieri oportuerit , observandus
 est) quo signo dato , omnes qui tunc in
 ipsa Eremo præsentés inveniuntur fratres
 (inclusis exceptis) ad Capitulum Culpa-
 rum , vel alium locum per Majorem ad
 hoc deputatum , simul conveniant , ubi
 omnibus genibus flexis manentibus, Pater
 Major Psalmum 66. Deus misereatur no-
 stri, &c. Intonabit, cæteris usque in finem
 Psalmi prosequentiibus alternatim. De-
 indè Kyrie eleison , Pater noster. Et ne
 nos. Vers. Salvos fac servos tuos. Et
 Mitte nobis Domine, &c. Et nihil profi-
 ciat inimicus in nobis ; & Emitte Spiri-
 tum tuum, & creabuntur. & Post partum
 virgo inviolata, &c. & Domine exaudi
 orationem meam, & Dominus vobiscum
 cum suis responsis. Oratio ejusdem Do-
 minicæ, Oratio : Deus qui corda fidelium,
 & Oratio : Omnipotens sempiterne Deus,
 qui facis mirabilia magna solus, &c. pro
 congregatione , quâ finita per Majorem
 dicitur Antiphona : Sancta Maria cum
 Beatissimis Patribus nostris Benedicto, &
 Romualdo, & omnibus Sanctis, inter-

cedat ad Dominum DEUM nostrum,
Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedenti-
bus, & in silentio attentè audientibus
P. Major suam orationem habebit oratiunculam,
quæ tota ad bonum successum, ac felicem
exitum Generalis Capituli & Communionem,
tendere debet, exhortando omnes ad
confessionem ad eundem finem crastina die
faciendam in missa Conventuali. Ordina-
bit insuper, quatenus Sacerdotes sequenti
mane, omnes cum devotione, & fervore
rem sacram facere debeant, cum oratione
Spiritus Sancti, quæ omnia cum devota, ac
jugi cunctorum oratione ad prædictum
finem, prosperitatis scilicet, atque felicitatis
successus Generalis Capituli fieri debent.
Dominica verò die P. Major, solemniter
majorem Missam dictâ Tertia, celebrabit,
in qua omnes fratres, ac etiam vocales
illos, qui fortè celebrare nequiverint,
communicabit.

X 3

DE

DE ELECTIONIBUS IN
COMMUNI IN CAPITULO GE-
NERALI FACIENDIS.

CAPUT IV.

I.

OMnes superiorum electiones juxta Concilii Tridentini formam faciendæ sunt, per secreta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Electores, antequam ad electionem deveniant, se meliores electuros juxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæque etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Usus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis servetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quisquam electus intelligatur, nisi majorẽ partem supra medietatem obtineat, quod si duo, vel plures in calculis concurrant, ultra medietatem pro eadem Prælatura, officio, uterq; concurrens iterum suffragiis exponatur calculorum, quiq; majorem favorabilium votorum partem habuerit, ele-

electus intelligatur; at si iterum pariformes in favorabilibus supra medietatem fuerint, præferatur, ac electus, Prior in professione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Prælatu-
tura, aut officio proponitur, si in Diffinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita ut tractatus Patrum Diffinitorum audire minimè valeat, nec revertatur, donec vocetur. Idem pariter observandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diffinitoribus aliquis, vel ipsemet Præsiciens, jus ac interesse haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per se, vel alios directè vel indirectè, vocem, aut suffragia ad aliquod officium consequendum procurabit, ultra alias pœnas, censurasque contra illos, qui simili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., privationis officiorum ipso factò, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia, pœnam incurrant, dispensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ pœnæ ad complices, & ad scientes, & non revelantes extenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremitis infimul agere, tractare de qualitate, & habilitate, meritis, vel demeritis, respectibus, ac convenientiis eligendorum, quæ justè alio, alium digniorem, melioremvè præmonstrare solent; adhortando, persuadendoque modestè, charitativè, ac Religiose, ad digniorem electionem, dummodo fiat sine precibus, donis, promissivè; hæc quippe sunt subornationes, ac practicæ, de quibus summorum Pontificum Decreta, Constitutionesque intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælatibus, aut Principibus sæcularibus, aut alia quacunque persona extra Congregationem commendatitias, favorabilesque Epistolas ad aliud quod officium obtinendum, ad Capitulum directas procuraverit, voce activa, ac passiva per biennium privetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habuerit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam abstinentiam, ter in aqua, & pane jejuset, ac ter se intorto flagello privatim, in cella scilicet,

di-

diverber
Pæniten

DE P
NUN

IPsa d
ordis
gnum,
panulæ
congre
calis or
nibus.

2.

neat, u
turam
Patres
ctuum
genuffe
in mar
se pro

diverberet, ac genibus flexis ter Psalmos Penitentiales cum Litanis recitabit.

DE PRÆLATURARUM RENUNCIATIONE, PATRUMQUE VOCALIU ABSOLUTIONE.

CAPUT V.

I.

Ipsa die Dominica post Nonam, finita ordinaria oratione, detur Capituli signum, & omnes Prælati ad sonum campanulæ in Definitorium conveniant, ubi congregati, primum fiat similis diei vocalis oratio, cum suis Versibus & Orationibus.

2. Deinde Pater Major Prælatos moneat, ut solito more unusquisque prælaturam deponat, qui omnes illicò (præter Patres Visitatores) culpam suorum defectuum in administratione admissorum, genuflexi humiliter dicant, & Prælaturæ in manum Majoris renuciantes, in terram se prosternant. Tunc verò ipse Major

acceptatis singulorum renunciationibus, nomine, ac Vice, Capituli, imposita pro negligentis cuique aliqua pœnitentia, pronunciet omnes tam præsentes, quàm absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à Prælaturis, officiisque suis, sicut alios ab aliis officiis, & obedientiis. Quamvis absentes in eorum guberniis, tanquam à Capitulo Generali deputati, usque ad adventum successorum, aut per literas remotionem, interim eorum locis fungentes.

3. Et ut electiones Capituli stabiliores, firmiores, ac validiores sint, imò etiam ad quietem, ac tranquillitatem Patrum vocalium, Pater Major eos absoluat, & dispenset, ut sequitur: Omnes Patres vocales genuflectant, & unus dicat Confiteor DEO alta, alii verò demissa voce, & Pater Major Misereatur, &c. & Indulgentiã, &c. postea absolvat, dicens Ego N. quantum se extendunt privilegia nostra, absolvo vos ab omni censura excommunicationis, suspensionis, & interdicti, & quacunq; aliã sententiã, ac pœna, & dispenso vobiscum

biscum
tum pos
gitimas
tamen il
irregular
concern
pitulo fa
ri, ac pro
vocales.

4. C
culpam
quam
nomine
injuncta
solutum
Visitato
sui officio

5.
devenia
rabunt,
judicab
infrascr
Ego
liores,
cundum

biscum super omni irregularitate in quantum possum, & indigetis ad canonicas, legitimasque electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententiis, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus concernentes electiones in præsentî Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo factò ipse Major genuflexus culpam dicat, & Majoratui renunciet, quam renunciationem PP. Visitatores nomine, ac Vice, Capituli accipientes, injuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem Visitatores suo deinde loco, & tempore sui officii, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deveniatur, vocalium singuli sigillatim jurabunt, se, quos in conscientia meliores judicabunt, electuros, secundum formam infra scriptam.

Ego N. juro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientiæ dictamen, servatâ

vatâ tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum iuramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

DE PATRUM DIFFINITORUM, AC PATRIS PRÆSIDENTIS ELECTIONE.

CAPUT VI.

I.

EX omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non extiterint, qui non sunt eligibiles.

2. Sex item eligantur Diffinitores, duo scilicet pro unaquaque natione, id est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana, & quando Patres Poloni accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de aliis Nationibus dictum est, ita ut in huiusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, unus solummodo eligatur, & sint septem, quod si unus tantum capax fuerit, pos-

possit illi
cooptari
bera.
bere po
tas, aut
nitorem
telligatu
emisit.

3.

nantur,
bus, seq
dum pro
suffragi
notatis.

4.

pletis s
favorab
sex, vel
omnes
At si p
octo re
tot Dif
deerun
eti fuer

possit illum Capitulum inter Diffinitores cooptare, at non cogatur, ut electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest Diffinitores, nullaque Civitas, aut Territorium, non nisi unum Diffinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis expendantur, incipiendo à Patribus Visitatoribus, sequanturque Patres vocales, secundum professionis ordinem, uniuscujusque suffragiis tùm nigris, tùm albis semper adnotatis.

4. Patrum vocalium omnium completis scrutiniis, inspiciatur, quot ex ipsis favorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectivè fuerint, ut supra, omnes Diffinitores erunt canonicè electi: At si pauciores sex fuerint, aut septē, aut octo respectivè, iterum fiat scrutinium pro tot Diffinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint,

rint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures ejusdem Civitatis, aut Territorii electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui majorem favorabilium calculorum quantitatem obtinuerit.

6. Insuper quia dictum est, in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres: pluresvè in una Natione electi inveniantur, qui supra duos pauciora favorabilia suffragia, seu vota habuerint, pro non electis habeantur, ac novo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nullum, vel unum solum electum habuerit diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectivo modo, ac formâ supradictâ, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, Visitaciones per ipsos conscriptas benè c'ausas, sigillisquem unitas, diffinitorio consignabunt.

8. Vo-

8.
egressis
creta d
tem el
quique
Congre
potesta

DE S
P

R E
strorur
te Cap
Imprin
qui sta
giorur
tionem
men u
Notar
munus
quæcu

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis : Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis unum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorii erit, quiq̃ue cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam authoritatem, potestatemq̃ue habebunt.

DE SCRIBÆ, VICARII CAPITULI, AC OFFICIALIUM ELECTIONE.

CAPUT VII.

I.

REbus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorum, quo debito ordine omnia, durante Capitulo, disponantur ac peragantur. Imprimis igitur eligatur Scriba Capituli, qui statim electus, juxta tenorem Privilegiorum nostrorum, ad ea, quæ ad expeditionem ejusdem Capituli spectant, qui tamen unus erit ex Diffinitoribus, publici Notarii auctoritatem habebit. Cujus munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunque in diffinitorio tractabuntur, dif-

diffinitaque fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorū Capitularium diligenter, ordinateq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, praesentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, iis exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoque Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondet. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Praesidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, & temporalibus, qui in ipso loco Vicem-Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiaræque directionem pertinebunt, (iis exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi reservare voluerint.

3. Sequitur Depositarii electio, cui tradantur omnes pecuniæ, quas Priores secum detulerant, necnon quæ apud Vi-

fi

sitato
clave e
ratione

4.

libros,
locoru
admini
per mo
accept
tanden
cinium
bus D
eligatu
examin

5.

sum fi
vel alie
portur

6.

Conve
nium
que eu
ferre e
sidera
stant f

notantur, quos omnes sub
clave custodire, & in fine Capituli de illis
rationem reddere tenebitur.

4. Deinde duo fiant Computistæ, qui
libros, ac rationes eorum omnium, qui
locorum, seu alias bonorum Religionis
administrationem gesserunt, diligenter
per modum computi examinent, data &
accepta ponderent, defectus notent, &
tandem ex his in scriptis redactum ratio-
cinium cum plena facti relatione, Patri-
bus Diffinitoribus tradant. Alius item
eligatur, qui Computistarum computa
examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis vi-
sum fuerit correctione, præmonitione,
vel alio remedio, egere, ut ipsi Patres op-
portune providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui
Conversus, prudens, ac Idoneus esse om-
nium iudicio censeatur; oportet nam-
que eum audire, fideliterque audita re-
ferre eorum, qui vel ingredi ad Patres de-
siderant, vel Patrum responsa foras expe-
ctant sibi per eundem reportari; eos, qui

vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quàm secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres. Qui dictis inserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quàm officialium prædictorum, incipiendo à Dignioribus usque ad infimum, eorumque descriptionem statim dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio ante Cænæ benedictionem ejusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clara voce leget, atque exhortatiunculam in fine adjiciet, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum eventu majori cura, ac diligentia, quàm antea Regulari, ac Eremiticæ observantiæ intendant, ac orationibus toto animo jugiter invigilent.

DE

DE
IN M

PA
bu
fia, die
conve
separa
legitim
cram
in Cho
fidens
cti cele
to pro
bus cu
cem h
bus ce
2.
Ostian
confe

DE ORDINE SERVANDO
IN NEGOTIIS PER PATRES DIFFINITORES TRACTANDIS.

CAPUT VIII.

I.

PATRES ipsi Diffinitores singulis noctibus cum aliis ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festivis, etiam ad Vesperas conveniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persolvant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum prima in Choro feriâ secundâ cantatur, P. Præficiens missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, servato professionis ordine, unus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interveniat.

2. Qua missa peractâ, signoque ab Ostiario dato, omnes in diffinitorium se conferant, ubi ipsis congregatis, dicto se-

Y 2

cre-

creto Pater noster. P. Præsidentis dicat: Et ne nos inducas, &c. *Ps.* Emitte Spiritum tuum, &c. *Ps.* Domine exaudi, &c. *Ps.* Dominus vobiscum, Oratio, Actiones nostras, & sic fiat quoties Diffinitorium intrant.

3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggrediantur, charitas urget, ut prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicujus negotii resolutionem, vel responsum expectant.

4. Postea Epistolæ tam è nostris locis, quam aliunde Capitulo directis, perlegantur, & scriba tam illas, quæ provisionem requirunt, quàm responsum, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem suspicionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, debent retrò Epistolæ, nomen Eremitæ, in quo scribunt, addeunt, apponere v. g. Ruha, Mons Anconæ, &c. & antequam scriba eam aperiat. si Prior loci, undè venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur Visitatores, qui cujuscunque loci debito ordine

vi-

visita
atten
pund
ne in
qui i
preh
ipsun
diatu
locu
quib
notu
debe
culp
P. P
tos

qua
tur,
di de
sent
& si
tur,
man

visitationem legant, sedulo invigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq; punctualiter si quid aliqua novâ provisione indigeat, & si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Visitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem faciat P. Præsident, ejusque locum interim primus Diffinitor habeat, quibus expeditis comburantur Visitationū notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent; Patresque Visitatores genuflexi culpam dicant, officio renunciantes, quos P. Præsident pænitentiam injuncta, absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa visitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiam si qui puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes, debitam pænitentiam eis taxentur, ac suo tempore, ac loco executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statu-

tuta perlegantur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerseantur insuper Priores præteriti, qui in Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarum, & aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, etiam si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidens rem de qua agitur, proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab unoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonum regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidens noluerit.

10. Si

IO. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conventuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conventualis, ipsi Capitulo Generali fuerit manifestata.

II. Quodcumque materiae graves, difficilesque pertractandae erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem, resolutiones protrahantur, ut maturius examinentur, maximè verò in actis Capitularibus communem observantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamen ordinationes, actusque Capitulares, qui ad communem observantiam non spectant, statim parere obligationem, donec revocentur. Alii verò actus Capitulares, qui ad communem observantiam spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus confirmatis, adferentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut à sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac revocatis sine

ulla prorsus declaratione, habeantur, idem pariter observandum in dictarum novarum ordinationum revocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat brevitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens, frivolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leviter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurimum opinioni facillè consentiat. Omnis quippe murmuratio longè absit, nec quisquam signo aliquo prodat se graviter ferre, quod contra suum votum quidpiam sit definitum, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14 Caveat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus ejus circa futurum scrutinium aliis pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautè in vasculum immittat, ita ut videat nemo.

15. Sic

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi diffinienda, siue alicujus propria existat, peculiarem tractatum (practica vulgo appellant) secreto habere, sed sola veritas, & Justitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisque consideret damnum, quod sibi, animæque suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Jus, & æquitatem, foras emitteret. Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passionevè depositâ, DEUS timendus est, ejusque tantum gloria, animarumque salus, atque communis utilitas sincero oculo respicienda.

16. Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ revelata mutuum odium, magnaque scandala suscitare valent inter Eremitas, ideo in virtute S. Obedienciæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu revelare audeat, eique specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo

tractatam, seu secreto diffinitam, vel factam, ex qua revelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. Si quis contra fecerit, è Diffinitorio ejiciatur. Nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare.

17. Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repertos, expensarumque excessus, & omnia, quæ alicujus momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis justum esse videbitur, futurisque saltem admonendo provideant.

18. Si casus evenerit, ut decimæ, vel aliæ impositiones à sede Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Ac-

19.
Patres
nes, vel
tulo res
finem d
num re

20.
Clerici
fidelite
gerant.

DE I
MAJ

H
bet, m
Missa d
ratione
Benedi
interve
fortè il

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut ante Capituli finem debitè expediantur, cum infra annum resolvi, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

DE ELECTIONE PATRIS
MAJORIS ALIORUMQUE PRÆ-
LATORUM.

CAPUT IX.

I.

His igitur feliciter expeditis ipsâ die, in qua electio Prælatorum fieri debet, mane dum Prima in choro cantatur, Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interveniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo
Cle-

Clerici Scrutatores cum Offiario Capituli, qui saltem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitorium ingrediantur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus, ad electionem Prælatorum deveniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus, prout in Capitulo proximè sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres diffinitores activam vocem habebunt, passivam verò, qui ab eisdem fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Majore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successivè juxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præsidiens in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, ut suum officium fideliter agant, nec cuiquam unquam ex iis, quæ

in

in Scrut

Jamque

papirace

magnitu

una dict

men illi

nominat

da, desc

no in M

Prælatu

benè co

quidpia

Pixidem

mittant

5. S

Diffinit

sibi assi

lento n

& Præla

mi men

rium re

sunt no

& N. no

tium,

schedul

mensa

Capitu. in Scrutinio dicta, factavè sunt, revelent:
ffinito. Jamque præparatis in sufficienti numero
bi reci. papiraceis schedulis ejusdem formæ, ac
ac Do. magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in
m Præ. una dictarum schedularum, secretè no-
stitutio. men illius Patris, quem proponere, de-
onibus, nominareque voluerit, in electione facien-
enti, ac da, describat in formam. Ego N. nomi-
um sua. no in Majorem N. exprimendo nomen
Prælaturæ, Patrem N., & unusquisque
n Capi. benè complicatus, ita ut nullo modo
ffinito. quidpiam appareat, dignoscivè possit, in
n verò. Pixidem Scrutatorum propria manu di-
mittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è
Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc
sibi assignatum, se conferant, ubi sub si-
lento nomina eorum, qui nominati sunt,
& Prælaturæ currentis in modum brevissimi
memorialis scribant atq; in Diffinito-
rium revertentes, sic Patribus deferant,
sunt nominati ad Prælaturam N. Pater N.,
& N. nomina tamen, ac numerum eligen-
tium, omninò reticentes, relinquentes
schedulam, seu memoriale hujusmodi in
mensa Diffinitorii.

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub gravissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideò scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illicò reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt, sub pœna unius disciplinæ circularis,

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de unoquoque electio specialis per scrutinium: ac primò Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos, qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura favorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denuo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subjiciantur, ut supra, quod toties fiat, donec ex nominatis majori calculorum parte, unus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, justis deductis causis, audiat, at si Patres in provisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Uno-

9. dens, (denuo e N. nom trum D Patrem tionis, eorum electus eliget. omitta ipsa ele laresqu PP. Dif ad eor cognos con

9. Unoquoq; electo Prælato, P. Præsidentis, suo aliorumq; Diffinitorū nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Majorem nostræ Congregationis, idem in aliis Prælatis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsidentis electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec ullo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP. Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem investigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorum vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac
eligi.

DE ALIQUIBUS REQUISITIS
PRÆLATIS NECES-
SARIIS.

CAPUT X.

I.

Nemo in Majorem eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Major ultra quadriennium in Officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Major, quam Visitatores, eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Major, & Visitatores, diversæ erunt Nationis.

5. Procurator in urbe non erit ejusdem Nationis cum P. Majore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac

Con-

Cong
tunc en
casusqu
do in n
P. Major
tore.

7. M
quadric
Procur

8.

fungatu
bens vo

quod se

à quac

minor v

numero

aliud C

verò du

tulo ge

annum

9.

habebit

Vienne

natione

Congregatione, necessitatis calu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem judicare: sicuti quando in necessitate ante Quinquennium in P. Majore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremo Prior ultra quadriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in urbe intelligatur.

8. Nullus ultra sexennium Prælatura fungatur, pro qua quodcunq; officium habens vocem in Capitulo intelligatur; post quod sexennium per biennium continuum à quacunq; Prælatura vacabit, ita ut minor vacantia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab uno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo, vel tres, deessent menses, à Capitulo generali, aut Dieta, vel etiam infra annum à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habeat, quot habet Eremos, excepta Viennensi Eremo: cujus Prior à quaque natione assumi potest.

Z

10. No.

10. Nostræ Congregationis Nationes, una est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Domini Veneti; Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæque simul.

11. Qui fugitivus, aut Apostata ultra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, ut suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremiti ad Capitulum non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria indispositione communi vita vivere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinitorum, Priorum, aliorumque Prælatorum electione, suæ minimè satisfacere obligationi, si quem bonum judicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia judicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non jurassent, se meliores electuros.

DE

DE
MA

P
q
nare,
fitas,
sed pra
sinequ
ad lo
qui ib
indisc
rum n
multa
quida
aves v
lare c
suader
2.
negot
stolas
non m

DE LOCORUM REFOR-
MATIONE ET FAMILIIS CON-
STITUENDIS.

CAPUT XI.

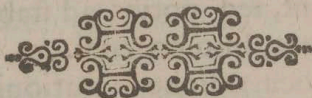
1.

Post Prælatorum electiones, conse-
quens est, & familias locorum ordi-
nare, atque fratres suis locis, prout neces-
sitas, seu opportunitas exigit, deputare;
sed præcipuè cavendum est ne sine causa,
sineque maxima necessitate fratres à loco
ad locum transferantur, & præcipuè ij,
qui ibidem quieti manent. Quæ quidem
indiscreta, nimisque frequens Eremita-
rum mutatio nunquam laudanda est, quia
multa mala parit, neque audiendi sunt
quidam instabiles, qui quotidie velut
aves volatiles per omnes Eremos transuo-
lare cupiunt, sed potius ad stabilitatem
suadendi sunt, imo cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliusq;
negotii itinerandum erit, dimissorias Epi-
stolas à Patre Priore secum deferat, alias
non nisi per noctem in nostris locis admit-

tatur, nisi talis, tantæque qualitatis esset Pater, ut nullam suspicionis umbram admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familiis constituendis, & cujusque loci vivendi facultates, & habitandi commoditates, ne siquidem locus plus æquo gravetur, fratresque necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, ut æqualitas servetur, nemini que gravamen inferatur, (scriptum est enim) quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi consignati sunt fratres, nisi aliquid rationi obstet, nec est quod quisque ignoret, quæ à Superioribus (consilio habito) fiunt, à Domino fieri, sicque saluti consuli animarum.

DE

DE

PE

si
tur Pa
P. Ma
tabun
Dieta

2

scriba
tibus
adder
visum
figner
lunt.

3

reser
pars,
aucto
nihil
cari p

DE CONCLUSIONE ET
PUBLICATIONE CAPI-
TULI.

CAPUT XII.

I.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispo-
sitionem Capituli pertinent, eligan-
tur Patres Visitatores pro loco residentie
P. Majoris & Visitorum, qui cum visi-
tabunt ante Capitulum Generale, aut
Dietam.

2. Tum omnia acta Capitularia per
scribam legantur, cæteris attente audien-
tibus, quæ emendentur, & corrigantur
addendo, vel minuendo, secundum quod
visum fuerit Diffinitoribus, & specialiter
signentur ea, quæ Patres publicari no-
lunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi
reservent, quo ipsi, seu major eorum
pars, in eodem loco inventi, possint suam
auctoritatem, ubi opus fuerit, exercere,
nihil tamen ex his, quæ facta sunt, revo-
cari possint: & si quis eorum terminos lo-

DE

ci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælati præcedent, atque etiam Patri Majori in Diffinitorio, extra quod ipse Pater Major Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis revisis, omnia describantur in libro Actorum Capitularium distinctè, & ordinatè legibiliq; caractere per eundem scribam, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate, &c. & post Nonam, oratione ordinaria completâ, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Ubi cunctis sedentibus, Pater Præfatus brevi quodam sermone, omnes hortari ad veram promptamque obedientiam debet. Crucem item quemque suam amplectendam, libenterque portandam instruere, quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèque omnia gesta, decretaque Patrum, præter ea, quæ tacita esse voluerunt, omni-

omni-
rius, p
6

cum
nabit
tato
in co
pitul
serva
Præla
infra
arrip
proh
tia P
cum

decr
mun
sum
Ere
fami
cipe
in ej
fess
fuer

omnibus audientibus, publicè uti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Major accipiet, ac statim intonabit. Te DEUM Laudamus, quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælati, quàm subditi, denunciando, ut infra triduum se expediant, suumque iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine consensu, & licentia Prioris ejusdem loci quidpiam inde secum deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta, seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copia desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremiticæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere vè neglexerit, vel ipsemet Prior, vel in ejus absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præsens fuerit, semel in pane, & aqua jejundet, &

septem psalmos pœnitentiales cum Litanis, & orationibus genu flexus dicat.

8. Demum per Depositarium, Crumena cum pecuniis Prioribus restituantur, unjcuîque scilicet crumena illius loci, cujus est Prior, sciente Patre Præsidente, qui ad hoc, ut optima methodo, perfectaque pace pertranseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu quam pro recessu, viaticum detulerunt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientem ad designatum locum, & ut hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum, sine Prælatûra restant, congregentur crumena illorum locorum, pro quibus novæ Prælatûræ constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum à loco, ubi de familia degunt, quod etiam de Majori, ac Visitatoribus intelligendum est, & si aliqua crumena insufficientis esset, tunc Eremita, à qua Crumena ipsa sumpta est, suppleat, &

si super
superfl

DE
TR

INfr
bus,
constit
Eremit
auctori
Gener
ceptis
per alia
dem C

2.

rum (u
potest
quo c
neque
re, pot
ticular
ac sub

si superabundet, eidem Eremo restitatur
superfluum.

DE AUCTORITATE PA-
TRUM MAJORIS ET VISITA-
TORUM.

CAPUT XIII.

I.

INfra annum Pater Major cū Visitatori-
bus, commune, ac supremum Tribunal
constituunt Religionis. Et in omnibus
Eremis, seu Congregationis locis, eandem
auctoritatem habent, quam suo tempore
Generale Capitulum habere solet, ex-
ceptis iis, quæ in istis Constitutionibus, vel
per alias diffinitiones, declarationesvè ei-
dem Capitulo expressè reservatæ fuerunt.

2. Solus Pater Major de rebus loco-
rum (neque ubi ipse deget) disponere non
potest in Priorum præjudicium, nec in ali-
quo circa loci regimen se intromittere,
neque in Sabbathis fratrum culpas audi-
re, potest nihilominus Generales, aut par-
ticulares, debitas correctiones Prioribus,
ac subditis simul, ac cuilibet eorum face-

re, quotiescunq̄ue necessarium iudicaveri, sicuti minuere, ac remittere penitentias infra annum à Prælatiſ, aut conſtitutionibus taxatiſ (ſi humiliter penitentes petant) prout ad ſalutem animarum expedire iudicaverit: & idem in actu Viſitationiſ, & non aliis temporibus, Viſitatores poterunt.

3. Idem P. Major curabit, ut Capituli Generaliſ ordinationes, boniq̄ue mores, ac antiquæ Religioniſ conſuetudines exacte obſerventur, quod etiam Priores in eorum reſidentiis, præſtabunt, alias eorum conſcientiæ graventur.

4. Pater Major cum Viſitatoribus omni loco, ac tempore quocunq̄ue, fratrem etiam Prælatum ad eorum libitum corrigere, punirevè poſſunt, ac loca, perſonavè, ubi, ac quodocunq̄ue voluerint viſitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid utile perſoniſ, lociq̄ue futurum iudicaverit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquam ſiant, niſi animarum periculum immineat, aut neceſſitas cogat.

5. Si

5.
convi
præcep
aut or
Gener
depon
ruptor
tur, ut
num, a
cui ipſ
biſ, a
aſſigna
corrig
ſi Pat
prorfu

6.
novi M
vè cau
latos
ad dep
eè eod
Capit
dant,
Viſita

5. Si aliquis Prælatus, (quod absit) convictus fuerit divinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ aut Constitutionū, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum morum corruptor, aut ita negligens esse comprobetur, ut evidenter grave scandalum, damnum, aut ruinam Congregationi, locovè; cui ipse præest, evenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Majore assignatos, admoneatur, ut sistat, seque corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Major deponendus foret, idem prorsus secum observent Visitatores.

6. Quocunq̃ue depositionis casu, aut novi Majoris electionis, per mortē, aliamvè causam, Visitatores alios quatuor Prælatos convocare debent, ut omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodem prorsus modo, ac formâ, quâ in Capitulo Generali Major eligitur, procedant, & eo tempore, quo Major decreit, Visitatores in administratione suppleant.

7. Sed

7 Sed in depositione, aut electione unius Visitatoris alteriusvè Prælati, satis sunt quinque; ita ut in electione unius Prioris Pater Major, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, ubi talis electio facienda est, convocabunt; Ita ut quinque sint Electores: sed pro electione, aut depositione unius Visitatoris, P. Major, Visitator, tresq; alii Prælati interveniunt, & sic quinque simul ad electionem, depositionemq; procedant.

8. Quæcunq; momenti dubia Pater Major cum visitatoribus, tum in actu Visitationis, tum extra, circa cultum Divinum, ac cæremonias, etiam si ex Constitutionibus, seu quibuscunq; Patrum declarationibus, descendant, ac oriantur, declarare utiq; poterit. Dubia verò parvi momenti solus Pater Major, atq; etiam Visitatores, declarabit (sed isti solùm in actu Visitationis) pariter & Priores levia dubia, quæ evenire possunt, poterunt declarare, non tamè magni momenti, quamvis tam Pater Major, quam Visitatores, & Priores, an dubia magni sint momenti vel levia, interpretari possint, eorumq; de-
cla-

clarati
si ablu
judicio

9.
actus C
Major
toribu
bus et
gotia

10
sante
totam
Et qu
sitatio
bilitas
Dieta
provi
etiam
Visita
senfer
appel

I
& co
Erem
ipso

clarationi omnes acquiescere debent, qui si absurde declararunt, Capituli Generalis iudicio subiaceant.

9. Intra annum omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Majorem deferantur, cui cum PP. Visitatoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu Visitationis Priores negotia gravia occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, gravi cessante necessitate de consensu P. Majoris totam in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniae, ac Germaniae, annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas urget, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Patre Majore, ac Visitatoribus provideatur, ut singulis quoque annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis à Visitatoribus Generalibus se gravatum senserit, ad Patrem Majorem, aut Dietam, appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Majoris, Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso majore simul habere consueverunt au-

toritatem, retinebunt, sed locum, ubi ipsi resident, visitare minime poterunt. Et si inter visitandum aliquid arduum, difficile occurrit, Majorem pro ipsius casus decisione consulant, ac si possibile sit, & casus dilationem patiat, ante resolutionem, ejus sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Major quotiescunque voluerit cum Visitatoribus visitare Congregationem, sed non omittat singulis trienniis, aut quadrienniis; poterit pariter pro tempore Major, si locum aliquem particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitum duos Visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotiis locorum, quos visitant, se ingerant, neque absque Majoris consensu poterunt, alicujus Prioratus renunciationem recipere, imo talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosque communis est, ita ut alter sine altero suam Jurisdictionem nullibi exercere queat, nisi per Majorem aliquem locum

cum
com
legatu
à P. M
fuerit
Major

I
lum n
incipi
succe
in vis
Prior
dictu
libro
cipue

I
dum
duos
rante
esse,
re.
eligi
ne an
post
causi

cum visitandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit, quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato in socium à P. Majore, plenam (nisi limitata ei, fuerit) habeat auctoritatem, quam P. Major, aliusque Visitator simul habent.

15. In Visitationibus antiquum sty- lum modumve Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut Superioribus, ac successive à primis in professione. Ac in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam cujuscunque fratris, semper dictus P. Major intersit. Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præcipue certiorare Dietam possint.

16. Antequam Visitatores ad visitan- dum proficiscantur, simul cum P. Majore, duos Visitatores eligant, qui eorum du- rante absentia, valeant cum Patre Majore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedi- re. Et quia primi in dignitate hucusque eligi obtinuit consuetudo, aut professio- ne antiquiores domi existentes, ideò im- posterum idem observetur, nisi justis de causis, & maturâ consideratione aliter fa- cien-

ciendum iudicatum foret : qui Vice-Visitatores ad regressum duorum Visitarorum Generalium, auctoritatem deperdant.

17. Iidem Visitatores (ultra Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere; quorum ordinationes ac decreta in actu Visitationis facta in speciali libro adnotentur, quorum transcripta ad Capitulum Generale portabunt: quæ ordinationes semper observari debent, donec à Capitulo Generali, aut subsequenter Visitatoribus, revocatae fuerint: ac iidemmet Visitatores, & alii pro tempore existentes, de eorum observantia inquirant.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiae P. Majoris, ac Visitatorum, electi, non illuc accedant, neque suâ utantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic ante Dietam proportionabiliter, nisi à P. Majore vocati antea fuerint.

DE RECEPTIONE NOVORUM LOCORUM.

CAPUT XIV.

I.

SI Congregationi novus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quàm recepta repudiari possunt, nisi majori calculorum majoris partis vocalium, ad Generale Capitulum adventorum. Nova etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

2. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali sustentariq; nequeant, juxta Decretum Gregorii XV. Multæ accipiendis in locis circumstantiæ considerandæ sunt, inprimisque situs, Regio, & loci solitudo, ut scilicet Eremitico instituto conveniant, adaptativè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientem vergat, nequaquam

quam autem ad septentrionem. Sylva
habeat densas, ac latas, & aquam in abun-
dantia, multum juvabit, si situs etiã devo-
tionem refolet, & inter fideles, ac devo-
tos consistit. Sed si hæ omnes conditio-
nes non adsint, præcipuæ tamen, ac ne-
cessariæ non desint.

CONCLUSIO ET CONFIR-
MATIO CONSTITUTIONUM,
CAPUT XV.

I.

PRæsentibus Constitutionibus, ordi-
natis, ad earum majus robur, ac fir-
mitatem communi consensu PP. Diffini-
tores cum Patribus Vocalibus præcipiunt,
ut omnes Constitutiones in hoc libro de-
scriptæ perpetuæ sint, ac fideliter, inviola-
biliterque, unâ cum Regula S. Patris Bene-
dicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Con-
gregationis præsentibus, & futuris perpe-
tuo serventur.

2. Quæ Constitutiones, nunquam in
totum, vel in partem, revocari, mutari,
aut alterari poterunt, nisi à duobus Capi-
tu-

tuli-
tate,
à trib-
voto
res, i
Gene-
obser-
mè fa-
firma-
ri, ni-
dictu-

FO

A
si fieri
nus,
tualit-
Mag-
edoc-
dum
subt-

tulis Generalibus continuis revocatæ, mutata, aut alterata omnium suffragiis, aut à tribus continuis Capitulis majori parte votorum. Sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem observantiã fiunt, postquam semel legitime facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt revocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, ut jam dictum est Cap. V.

FORMA INDUENDI NOVITIUS.

CAPUT XVI.

I.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Novitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conventuali, qui Novitius post offertorium per Magistrum ante Altare presentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumvè ei incumbat, indutusque Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem,

lem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusque junctis, Sacerdos conversus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestrae Sanctae Religionis Eremiticae Regularis, humiliter peto.

Et Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaque consideratione perspectam formam, ac seriem vitae nostrae, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austera, ne fortè succumbentibus vobis, perseverantia interdicatur.

Novitius respondet. Reverende Pater optime perpendi, ac rite consideravi omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroque auxilio ipsius, vestrum omnium orationibus me pervenire posse ad culmen huius nostrae Sanctae vitae, atque permanens usque ad mortem, quemadmodum fecerunt Praedecessores mei, qui perseveraverunt usque in finem. Quapropter

rogo

rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non gravemini. Deprecantes Dominum Deum, ut ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quam meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam.

Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & petiistis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deinde incipiat Psalmum 50. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex una parte, & Chorus ex altera, usque in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison. Pater noster. Et ne nos. *ψ.* Salvum fac servum tuum Domine. *ψ.* Ostende ei Domine misericordiam tuam. *ψ.* Esto ei Domine Turris fortitudinis. *ψ.* Nihil proficiat inimicus in eo. *ψ.* Mitte ei Domine auxilium de Sancto. *ψ.* Domine exaudi orationem meam. *ψ.* Dominus vobiscum, cum suis Responsoriis à Choro faciendis.

Quibus absolutis Sacerdos conversus
 ad Altare precatur, hoc modo / **DEUS** in-
 dulgentiæ Pater, qui severitatem tuæ di-
 strictionis temperans indulxisti, ne filius
 portet iniquitatem Patris, & qui mira di-
 spensatione etiam malis benè utens, tuæ di-
 gnationis gratiam per eos frequenter ope-
 raris, quæsumus clementiam tuam, ut
 huic famulo tuo non obsistat, quod habi-
 tum Sanctæ Religionis hujus Eremiticæ
 per nos tanta, ac tali re indignos accipit,
 sed Ministerium, quod per nos exterius ex-
 hibetur, tu interiorius per donum Sancti Spi-
 ritus exequaris. Per Dominum nostrum, &c.
 Deus, qui per coæternum Filium tuum
 cuncta creâsti, quique mundum peccatis
 inveteratum, &c. Quibus finitis Sacerdos,
 ac Magister genuflexi usque ad finem di-
 cant Hymnum: Veni Creator Spiritus, &c.
 Et Chorus respondeat alternatim. Po-
 stea Sacerdos expoliet Novitium, dicens:
 Exuat te Dominus veterem hominem
 cum actibus suis, levando ei tunc omnia
 sæcularia iudumenta, & nostro induendo
 habitu, dicat: Induat te Dominus novum
 ho-

conversus
DEUS in-
tua di-
ne filius
mira di-
s, tuæ di-
ter ope-
am, ut
od habi-
ermiticæ
accipit,
erius ex-
ncti Spi-
um, &c.
n tuum
peccatis
cerdos,
nem di-
tus, &c.
Po-
dicens:
minem
omnia
duendo
novum
ho-

hominem, &c. Et Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat Orationes: Domine Jesu Christe, &c. Cum duabus aliis, ut in originali latino. Postea aspergatur Novitius aquâ benedicta, dicendo: Asperges me, &c.

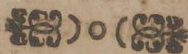
Ac imponatur ei nomen alicujus Sancti, aut certè alicujus nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appelletur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam brevem adhortationem, quâ Novitius toto conatu ad perseverantiam, iterque perfectionis viriliter capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo: Benedictio DEI Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum, Amen.

Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, ubi usque ad professionem tutè afferentur.

FORMA PROFITENDI NO-
STRORUM EREMITARUM.
CAPUT XVII.

I.

Completo tempore probationis No-
viti, eoque ad profitendum per Ca-
pitulum admisso, confessione quoque Ge-
nerali peracta, die, quo professionem
emissurus est, celebret missam Conven-
tualem Superior, & ante offertorium, con-
verso Celebrante ad fratres, Novitius jam
presentatus coram Altari stans Capite
nudo legat alta, & intelligibili voce pro-
fessionem suam ab ipsomet prius scriptam
in libro professionum, aut alio nomine, &
rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cujus
professionis forma communis erit tam
Sacerdotibus, & Clericis, quàm & Laicis,
ac & illis, qui alterius Congregatio-
nis professi extitissent.

FOR-

FOR

E^{Go}
in

Camald

conversi

tem, & c

Patris N

nis dicta

omnibu

quorum

tur, ac

Congres

Anno

tens, Al

signet qu

nesciat,

duo Tel

libellum

Sacrista

diat.

Pro

lud reve

junctis,

tres me

FORMA PROFESSIONIS.

EGO N. promitto stabilitatem meam
 in hac Congregatione Eremitarum
 Camaldulensium, morumque meorum
 conversionem, & obedientiam, paupertatem,
 & castitatem, secundum Regulam S.
 Patris Nostri BENEDICTI, & Constitutio-
 nis dictæ Congregationis, Altissimo DEO,
 omnibusque Sanctis, ac specialiter eis,
 quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur,
 ac legitimis Superioribus ejusdem
 Congregationis Die Mense &
 Anno Quam ut supra lectam profi-
 tens, Altari imponat in cornu Epistolæ,
 signetque eam propria manu, & si scribere
 nesciat, signet in medio signo Crucis, quã
 duo Testes subscribant, Deferens dictum
 libellum super Altare, quem depositum
 Sacrista, Sacratio reponat, atque custo-
 diat.

Professus Altari deosculato, ante il-
 lud revertatur, ubi genu flexus, manibusque
 junctis, voce aliquanto alta dicat. Pa-
 tres mei orate pro me. Et tunc Sacer-

dos precetur in hunc modum. Oremus fratres charissimi, ut quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro JESU Christo, &c. Surgens inde Professus, elevans manus in principio, ac jungens in fine. Genu flexus ter dicat: Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & vivam, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet, Gloria Patri, &c. Et Chorus respondebit: Sicut erat, &c. Postea Sacerdos benedicat novum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est: Domine DEUS bonarum virtutum dator, &c. ut in originali.

Aqua benedicta novum cingulum, simulque Professum asperget, & incensabit: & levando cingulum vetus dicat: Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus suis, ac novo eum præcingens, subdat. Induat, & præcingat te Dominus novum hominem, qui secundum DEUM creatus est in justitia, & Sanctitate veritatis: Choro idem repetente,
tum

tum S
noster,
servum
miseric
mine T
ficiat i
mine a
exaudi
vobisc
ciendis
scilicet
ut in o
2.
intona
uterque
interp
profes
trum
perpo
stent
des du
ris ac
rens
mund
DEUM

tum Sacerdos, Kyrie eleison, &c. Pater noster, &c. Et ne nos, &c. Salvum fac servum tuum, &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam, &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis, &c. Nihil proficiat inimicus in eo, &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto, &c. Domine exaudi orationem meam, &c. Dominus vobiscum, &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiterne Deus, &c. ut in originali.

2. Orationibus Completis, Sacerdos intonabit Te DEUM Laudamus, &c. quem uterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim noviter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium unciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO, & illum deprecans pro toto mundo. Et Completo per Chorum Te DEUM. Sacerdos stans Versus professum

di-

dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus, levato opertorio nigro, surget professus, ac coram Alteri se collocabit, super primum gradum genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis, &c. ac breviter eum hortetur ad promissorum observantiam, & fervidam usque in finem perseverantiam. Tandem, ut cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis, ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alii professi faciant secundum gradum, ac eorum professionem, deprecantes à Domino perseverantiam his verbis. Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum ex hoc nunc, & usque in sæculum, illo respondente. Orate pro me, His completis, Professus ad suum locum pergat, & Sacerdos completa missa revertatur in Sacrarium.

Forma professionis, & secunda Constit. Partis

F I N I S.

CLE-

CL

Confir
moper
expon
eorum
excom
terdie
censur
quavi
quom
etum
dum,
tas fo
rum
porre
dinal
Conf
Apos

CLEMENS PAPA IX.

Um autem sicut eadem expositio subjungebat, præfati exponentes Constitutiones hujusmodi, quæ firmitus subsistant, & serventur exactius, Apostolicæ Confirmationis robore communiti summo perè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus earum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus,

à mor-
levato
ac co-
rimum
a bene-
omni-
etur ad
vidam
ndem,
fessio-
gatio-
lo pa-
quàm
m, ac
à Do-
Domi-
xitum
ulum,
, His
n per-
ver-

Partis

LE-

mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectivè inviolabiliter observari, sicque in præmissis per quoscunq; Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, ejusque Ereporum, & Domorum Regularium quarumvis etiam juramento, Confirmatione Apo-
sto-

stolicæ
statuti
quoque
contra
conce
Quibu
tenore
cienter
illis a
præmi
xat, s
cæteri
Volu
tium
pressi
script
digni
sus fi
quæ
rent
ma a
Pisca
bris,

stolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, Privilegiis
quoque indultis, & literis Apostolicis in
contrarium præmissorum quomodolibet
concessis, confirmatis, & innovatis.
Quibus omnibus, & singulis, illorum
tenores præsentibus pro plenè, & suffi-
cienter expressis, & insertis habentes,
illis alias in suo robore permansuris ad
præmissorum effectum hac vice dunta-
xat, specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis, quibuscunq̄;
Volumus autem, ut earundem præsen-
tium literarum transumptis, seu etiam im-
pressis manu alicujus Notarii publici sub-
scriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem pror-
sus fides in judicio, & extra adhibeatur,
quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si fo-
rent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Ro-
mæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo
Piscatoris die vigesima septima Septem-
bris, 1669. Pontificatus Nostri año tertio.

I. G. Slusius.

PAU-

PAULUS EPISCO-
PUS SERVUS SERVO-
RUM DEI.

Ab perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & con-
venit honestati, ut ea, quæ
de Romani Pontificis gra-
tia processerunt, licet ejus
superveniente obitu literæ
Apostolicæ confectæ non fuerint super
illis, suum consequantur effectum.

Dudum felicitatis recordationis Clemen-
ti Papæ VII, prædecessori nostro, pro
parte dilectorum Filiorum Majoris, Visi-
tatorum, Priorum, & Fratrum Societatis
Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldu-
lensis ordinis, exposito: Quod olim post-
quam piæ memoriæ Leo Papa X. etiam
prædecessor noster quondam Paulo vene-
to, & quibusdam aliis in literis tunc ex-
pressis Eremitis sacri Eremiti dicti ordinis
Aretinæ diocesis expresse professis, ardo-
re majoris observantiæ, & perfectionis
vitæ

vitæ E
quod in
liam, &
mitoria
quam e
indultis
sede Ap
jusmod
mi, & S
gaudere
alii ex
brevis li
Paulus
concessi
cum Cr
santi Ex
Eremita
cesserat.
diversæ
sticæ, &
næ, indi
Paulo, &
fatis Pa
personis
diruta, &

vitæ Eremiticæ ferventibus inter alia, quod in quibusvis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina, Monasteria Eremitoria, & religiosa loca erigere: Et postquam erecta forent omnibus, & singulis indultis, & privilegiis quomodolibet à sede Apostolica Eremitis sacri Eremiti hujusmodi, ac congregationi ejusdem Eremiti, & S. Michaelis de Murano concessis, gaudere, & habitum ejusdem religionis aliis exhibere possent, per suas in forma brevis literas licentiam concesserat: & ipse Paulus cum uno Socio Eremita, vigore concessionis hujusmodi, ad id electo, ad locum Criptarum nuncupatum Castri Massani Exin. Diocæsis, qui tunc membrum Eremitarum sacri Eremiti prædicti erat, accesserat, & ad eodem Paulum, & socium, diversæ multarum partium tam ecclesiasticæ, & religiosæ, quàm seculares personæ, indies ad eodem venientes, cum eodẽ Paulo, & Socio se conjunxerant. Et præfatis Paulo, & Socio, & successivè receptis personis, nulla loca Eremitica, partim verè diruta, & partim ædificari capta, quæ post-

modum ipsi restauraverant, & quasi de novo ædificaverant, tam à sede Apostolica, quàm à diversis Christi fidelibus Ecclesiasticis, & secularibus personis donata, & concessa fuerant. Vidensq; ipse Paulus se tot personis, ac locis quotidie multiplicari, ad olim Congregationis sacri Eremi, S. Michaelis de Murano Vicarium Generalem, tunc verò Generalem nuncupatum, & Visitatores accesserat, eisdemque seriem facti explicaverat, velleque tam ipse, quàm cæteri Socii Eremite hujusmodi sub eorum obedientia & visitatione vivere, declaraverat. Olim Vicarius tunc Generalis prædictus habens, ut asserbat, à Congregatione hujusmodi omnimodam auctoritatem, sinceritatem animi dicti Pauli cognoscens, præfata Eremitoria, videlicet quinq; Criptarum, Massatii, S. Jeronimi de Pascilupò, Criptæ S. BENEDICTI in Monte Conaro, S. Leonardi de Volabrio, ac S. Mariæ de Spiritu S. Exin. Eugubinæ, Anconitanæ, Firmanæ, & Larinæ dioecel. à Sede prædicta, aliisque Christi fidelibus præfatis eisdem, Paulo, & Sociis, ut præfer-

fertur,
comora
ceperat
Eremita
loca hu
S. Rom
ctores, t
& Erem
res, per
dam, &
Paulo,
conden
la ejus
Rector
pro ejus
augmen
eorum
neralia
servant
nes, &
tempor
mutanc
gula S.
dicto tu
præfata

fertur, concessa, & Eremitas in illis tunc
comorantes in eorum Congregationē re-
ceperat, ipsosq; Paulum, & Socios receptos
Eremitas, eorumq; Eremitoria, & religiosa
loca hujusmodi in societate Eremitarum
S. Romualdi per majorem, & olim Corie-
ctores, tunc autem Visitatores, Capitulum,
& Eremitarum hujusmodi singulorū Prio-
res, perpetuis futuris temporibus regen-
dam, & gubernandam crexerat: & eisdem
Paulo, & Eremitis præfatæ Societatis
condendi, & celebrandi Generalia Capitu-
la ejusdem Societatis, & in eis Priores,
Rectores, & alios Ministros eligendi, &
pro ejusdem Societatis conservatione, &
augmento Missas, & alia divina officia in
eorum Capitulis celebrandi, Capitula Ge-
neralia ejusdem Societatis, & pro ejus ob-
servantia quæcunque statuta, ordinatio-
nes, & Constitutiones edendi, & pro
tempore edita corrigendi, reformandi, &
mutandi: quæ si contra substantialia Re-
gulæ S. BENEDICTI non essent, à præ-
dicto tunc Vicario, & Visitoribus, aut
præfatæ Congregationis Capitulis dero-

gari, aut innovari sine dictorum Eremitarum consensu non possent, ac alia loca quæcunque, & personas quascunque in eadem Societate receptandi. Necnon quod ejusdem Societatis Superior ex tunc major nuncupandus, per ejusdem Congregationis Capitulum de Anno in Annum eligendus, loca, & personas de Triennio in Triennium. & frequentius, si sibi videretur, visitare deberet, licentiam concesserat. Et omnia & singula privilegia, gratias, & immunitates Eremitis concessa, & quomodolibet concedenda, S. Eremitæ Camaldulensi quantocius præfatæ Congregationis, eidem Societati Eremitarum S. ROMUALDI loca, & personas communia esse, dummodo receptio, & admissio hujusmodi per Capitulum Generale Congregationis Sacri Eremitæ, & S. Michaelis de Murano prædictis approbaretur, voluerat, & præfati Eremitæ vigore concessionis hujusmodi in eorum Capitulo congregati nonnullas constitutiones, ordinationes, & statuta super tribus substantialibus, & forsitan aliis emittendis

vois
S. BE
brandi
tâm in
bus, gu
nestè,
cerner
Præsid
lis Co
lis præ
dicta c
hujus
nitus f
ratam
eligen
ac ille
facult
fati Er
modi
proce
ria, &
neban
sum f
sent, a
decess

votis, & regularibus institutis Regulæ S. BENEDICTI, & divinis officiis celebrandis, ac aliis felicem dictæ Societatis, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, gubernationem & directionem, ac honestè, & religiosè vivendi modum concernentia, ordinaverant. Ac postmodum Præsides & Definitores Capituli Generalis Congregationis S. Eremi, & S. Michaelis prædicti, per eorum speciales literas, dicta quinque Eremitoria, & Societatem hujusmodi, ab eorum congregatione penitus separaverant, & dissolutam, & separatam esse declaraverant, nullumque sibi eligendi Superiorem, necnon Eremitoria, ac illorum personas hujusmodi visitandi facultatem reservaverant. Quodque præfati Eremitæ ad eorum Superioris hujusmodi electionem, prout eis visum foret, procedere possent, ac in iis, quæ Eremitoria, & illorum personas prædicta concernebant, ac quicquid eidem Societati visum foret, à Sede Apostolica petere possent, ac voluerant, præfatus Clemens prædecessor dicta omnia, & dissolutionem

hujusmodi approbaverat, & confirmaverat, eisque unum dictæ Societatis Majorum, & Correctores, nunc autem Visitatores nuncupatos locorum, Priores, & alios Officiales, prout eis expedire videretur, per seipso Annis singulis eligendi; qui eo ipso, quo electi forent, confirmati esse censerentur, indulserat. Et successive cum ipsi pro dictæ Societatis commodiori gubernatione aliquas ex prædictis Constitutionibus, Ordinationibus, & Capitulis eis diligentius, & maturius examinatis, cassassent, & aliquas de novo ordinassent, & a motis quibusdam superfluis, in meliorem formam reformassent: Idem Clemens prædecessor illas etiam approbaverat, & confirmaverat, prout in diversis instrumentis, & scripturis Vicarii Generalis, ac Visitorum, Præsidentis, & Diffinitorum prædictorum, ac ipsorum Leonis, & Clementis, Prædecessorum, diversis litteris dicebatur, plenius contineri. Ac pro parte eorundem, Majoris, Visitorum, Priorum, Fratrum, & Eremitarum, eidem Clementi Prædecessori humiliter suppli-

cato,
& conc
tatem
erigere
frascript
ri robur
alias in
de be
Præfatu
per qu
florere
benepl
suæ cur
rem, V
Eremit
Apost
eos, &
munic
aliisq
panis,
sione,
bet in
scripto
solven
modi

cato, ut ex prædictis, & aliis eis concessis, & concedendis locis, unam tantum Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI erigere, & instituire præmissis, & aliis infrascriptis pro illorum subsistentia firmiter robur Apostolicæ firmitatis adjicere, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur. Præfatus Clemens prædecessor, qui ad ea, per quæ status religiosarum personarum florere, ipsæque personæ acceptius divinis beneplacitis se coaptare possent, solertiæ suæ curas libenter dirigebat; volens Majorem, Visitatores, Priores, Officiales, ac Eremitas Societatis hujusmodi, amplioris Apostolici favoris præsidio complecti. Ac eos, & eorum singulos, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infrascriptorum duntaxat consequendum absolvens, & absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus; sub

Datis videlicet Tertio Nonas Septembris Pontificatus sui Anno Sexto, auctoritate Apostolica, ex prædictis, & quibuscunq̄ aliis eis tunc, & pro tempore dictæ Societati ubique terrarum concessis, & concedendis, ac per eos recipiendis, & retinendis Eremitoriis, & religiosis locis unam tantum omnium, & singulorum fratrum in eisdem Eremitoriis, & religiosis locis pro tempore degentium Societatem Eremitarum Sancti ROMUALDI nuncupandam per Majorem Superiorem nuncupatum, Visitatores, Capitulum, Priores, ac alios Officiales, juxta ipsius Societatis statuta, & ordinationes, regendam, & gubernandam: Ita quòd omnes, & singuli dictæ Societatis Fratres præsentis, & futuri, quamvis in diversis locis etiam extra Italiam, & loca ultra marina pro tempore manerent, unum tamen corpus, & unica Societas Eremitarum Sancti ROMUALDI Camaldulensis ordinis perpetuis futuris temporibus existerent, & facerent, cum facultate celebrandi Generalia, Provincialia, & alia Capitula ejusdem Societatis,

&

& in eis
 Rector
 pro eju
 augmen
 in eoru
 omnia,
 tes per
 rent, fa
 non sep
 cession
 quomo
 nes, & t
 Sotietat
 ac omni
 gratias
 vel per
 vivæ vo
 bet con
 dictâ ap
 ac rob
 bere de
 tam ju
 san in
 potiori
 Prioru

& in eis Superiorem Majorem, Priores, Rectores; & alios Ministros eligendi, & pro ejusdem Societatis conservatione, & augmento, Missas, & alia divina Officia in eorum Capitulis celebrandi, aliaque omnia, & singula, quæ ad similes Societates pertinebant, & pro tempore pertinerent, faciendi, erexit, & instituit. Nec non separationem, dissolutionem, concessionem, & indulta, ac facultates eis quomodolibet concessa, ac constitutiones, & statuta per Capitulum dictæ erectæ Societatis edita, ut præfertur, reformata, ac omnia, & singula privilegia, indulta, & gratias per sedem eandem dictæ Societati, vel per alium facultatem habentem, etiam vivæ vocis oraculo, vel aliàs quomodolibet concessa, & concessas, auctoritate prædictâ approbavit, confirmavit, stabilivit, ac robur Apostolicæ confirmationis habere decrevit, supplens omnes, & singulos tam juris, quàm facti, defectus: si qui forsitan intervenerant in eisdem. Et pro potiori cautela Majoris, Visitatorum, Priorum, Officialium, & aliorum Fratrum

præfata Societatis, illas, & illa Quinque Eremitoria prædicta, eidem Majori, Visitatoribus, Prioribus, & Fratibus eorum erectæ Societatis pro tempore existentibus, de novo perpetuo concessit, & afflignavit. Quòdque omnes, & singuli dictæ Societatis erectæ, Eremitæ ordinem prædictum in ipsa Societate professi, tunc præfentes, & futuri, in Capitulo Generali pro tempore celebrandi, in eo vocem habentes, pro felici dictæ Societatis statu, & successu, alia statuta, Constitutiones, ordinationes, ac omnia, & singula, quæ in spiritualibus, & temporalibus ipsius Societatis, ac ejus regularis disciplinæ statum, observantiam, indemnitatem, & circa divini officii, & Missarum directionem, & ordinationem, ac ceremonias, absque ipsius regulæ in substantia, vel in effectu variatione, interpretatione, vel declaratione quoquomodo concernere possent, instituendi, ordinandi, interpretandi, declarandi, & alia de novo faciendi: & sic instituta, ordinata, interpretata, declarata, & de novo facta, in toto, vel in parte, pro-

prout re-
geret, te
commu-
qualitat
bam de
concessi
cietate
res Ere
res, serv
tis, tur
ipsius M
& alia
immob
ra, ad p
bet pro
rum ei
quando
vel ince
vel ad
cunque
non Nu
vis Off
triarch
porum
tica p

prout rerum, & temporum qualitas exigeret, tollendi, & alterandi, ac in melius commutandi: Nec non pro honestate, & qualitate vitæ Eremiticæ hujusmodi, barbam deferendi, plenam, & liberam eis concessit facultatem. Ac hujusmodi Societatem, omnesque, & singulos Superiores Eremitas, oblatos, novitios, familiares, servitores, & personas dictæ Societatis, tunc & pro tempore existentes, ac ipsius Monasteria, Heremitoria religiosa, & alia loca quæcunque, ac mobilia, & immobilia bona, tunc præsentia, & futura, ad præfatam Societatem quomodolibet pro tempore pertinentia, & in posterum eidem de novo erectæ Societati, quandocunque, seu quomodolibet uniri, vel incorporari, seu subjici in perpetuum, vel ad tempus contingeret, à quorumcunque legatorum etiam de latere, nec non Nunciorum dictæ sedis, ac quorumvis Officialium Romanæ Curie, & Patriarcharum, Archi-Episcoporum, Episcoporum, Electorum, & Inquisitorum hereticæ pravitatis, quacunque etiam Aposto-

stolica auctoritate, ac aliorum quorumcunque Judicum ordinariorum, & non ordinariorum quavis auctoritate, & potestate fungentium ditione, auctoritate, superioritate, potestate, dominio, visitatione, reformatione, & correctione: Ita quod contra dictam de novo erectam societatem, vel ejus singulares personas, necnon Monasteria, Eremitoria, & loca, & personas, ac familiares cum eis degentes, ratione delicti, excessus, seu contractus, aut rei, de qua ageretur ubicunque, iniretur contractus, committeretur delictum, aut res ipsa consisteret, excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aut alias quasvis sententias, nisi de speciali sedis prædictæ commissione, quomodolibet directè vel indirectè proferre, seu promulgare non possent.

(a) Necnon ab omnibus, & singulis Decimis, Collectis, Exactionibus, Gabellis, Talleis, Dativis, Datis, Tractis, subsidiis charitativis, Impositionibus ordinariis, & extraordinariis Collegiis, Parochianis, uni-

(a) Exemptio à decimis; Collectis, &c.

quorum
, & non
, & po-
toritate,
o, visita-
one: Ita
etiam so-
personas,
& loca,
s degen-
contra-
cunque,
tur deli-
commu-
icti, aut
eciali se-
odolibet
promul-
singulis
Gabellis,
subsidiis
ariis, &
hianis,
uni-
universitatibus, Monasteriis, fabricis, &
aliis quibusvis personis, quacunque au-
toritate, & ex quavis causâ, & considera-
tione, etiam pro expeditione contra Infi-
deles, aut fabricæ Basilicæ Principis Apo-
stolorum de urbe, aut aliis imminentibus
necessitatibus sedis prædictæ, auctoritate
ejusdem sedis, vel quavis alia impositis, &
imponendis, sub quacunque verborum vi,
& forma etiam sub excommunicationis
latæ sententiæ pæna, exempti, & exempta
censerentur, nisi de indulto, & societate
hujusmodi specialis, & expressa mentio in
litteris Apostolicis fieret: Et tunc non ve-
ram Decimam, sed mediam auri unciam
Cameræ Apostolicæ solvendo, pro omni-
bus eorum locis, ac Eremitoriis, bonis, &
personis, liberationem consequerentur;
prorsus exempt, & totaliter liberavit: eaq;
omnia, & eorum quodlibet in jus, & pro-
prietatem Beati Petri, & sedis prædictæ,
ac sub eorum, & dictæ sedis protectione
suscepit. Et si legati, & subdelegati or-
dinarii, aut aliæ personæ prædictæ, contra
exemptionem, & liberationem hujusmo-
di

di quicquam attentare quoquomodo præsumerent, ac litterarum desuper conficiendarum vigore requisiti, per ipsius de novo erectæ Societatis Prælatos, Eremitas, vel Procuratores eorum infra Tres dies à die requisitionis hujusmodi computandos non desisterent, excommunicationis sententiæ ipso facto noscerent se subiectos: Et si fortè aliter factum foret, eo ipso esset irritum, & inane, nulliusque roboris; vel momenti: (b) Præterea ipsis, vel religiosos eorum ordinis ad primam tonsuram, & quatuor minores ordines promovendi, ad sacros verò, etiamsi tempus à Canonibus statutum non attingerent, per quemlibet Catholicum Episcopum in eorum locis, & alibi, ubicunque eis commodum foret, absque licentia Diocesani etiam extra tempora, diebus tamen dominicis, vel festivis, eos promoveri faciendi, ac illos eis liberè conferendi; eundemque Episcopum, pro consecrationibus

(b) Eremitæ Camaldulenses possunt ordinari à quocunque Episco, etiam si ætatem sufficientem non habeant; etiam extrà tempora, & sine Diocesani licentia.

bus Alt
oleo san
cramento
Capituli C
rusalē, &
habitandi
ab Infidel
cultatē c
servation
mulieres
cti Hiero
Dioc. tu
delicet p
terminos
ipsi statu
dies in q
dolibet s
derent,
men ipso

(c) Poss
& ibi habi
Infidelibus

(d) Non
cationis la
diebus sta

bus Altarium, seu ecclesiarum, ac pro oleo sancto, & quolibet ecclesiastico sacramento, adeundi, & de licentia eorum Capituli Generalis, seu provincialis, (c) Jerusalē, & alia loca sancta visitandi, & inibi habitandi, ac loca, & eleemosynas etiam ab Infidelibus recipiendi, licentiam, & facultatē concessit. (d) Et insuper pro conservatione puritatis eorum solitudinis, ne mulieres ad eorum Eremitoria etiam sancti Hieronymi de Pascilupo Eugubin. Dioc. tunc presentia, & futura, intra videlicet per eos præfixos, seu præfigendos terminos, præter illos tantum dies quos ipsi statuerent, dummodo non ultra tres dies in quolibet Anno accedere quomodolibet sub excommunicationis pœna auderent, vel præsumerent, Cellularum tamen ipsorum ingressu semper prohibito rema-

(c) Possunt Hierusalem, & alia sancta loca visitare, & ibi habitare, ac loca, & eleemosynas, etiam ab Infidelibus recipere.

(d) Non possunt mulieres sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, eorum Ecclesias, intrare, nisi diebus statutis.

manente, inhiabit. (e) Demum pro com-
 moditate, & utilitate, Eremitiorum, &
 locorum hujusmodi tunc præsentium, &
 futurorum, de licentia eorum Capituli
 Generalis, seu provincialis, eis, & cuilibet
 eorum, ac pro tempore existentibus
 quæcunque immobilia ad eos, eorumque
 ecclesias, Eremitoria, Altaria, & loca hu-
 jusmodi pro tempore spectantia, & per-
 tinentia in emphiteosim perpetuam, vel
 ad tempus sub aliquo annuo Canone, sive
 censu, quibusvis personis in evidentem
 ecclesiarum, Monasteriorum, & regula-
 rium locorum hujusmodi utilitatem con-
 cedere, illaque pro aliis immobilibus uti-
 lioribus permutare, seu vendere, & aliena-
 re, & precium inde proveniens, in aliis im-
 mobilibus bonis eorum ecclesiis, Eremito-
 riiis, & regularibus locis utilioribus, ac
 aliàs juxta tenorem litterarum recolendæ
 memoriæ Pauli Papæ II. similiter præde-
 cessoris nostri de rebus ecclesiasticis non
 alienandis editarum: Ita quod Piores, qui

(e) Possunt bona Immobilia in emphiteosim per-
 petuam, vel ad tempus, concedere, &c.

pro tempore essent locorum hujusmodi
Judices, ad hoc ut immobilia bona hujus-
modi in emphitheosim, vel censum, aut
aliàs danda, & permutanda, seu venden-
da, & alienanda coram eisdem Judicibus
specificarentur, eligere possent, converte-
re, & cæteris Eremitoriis eorum societa-
tis, prout eis commodius visum foret, pro
ejusdem societatis conservatione applica-
re valerent : & quæcunque bona, etiam
feudalia, ac emphitheutica, etiam eccle-
siastica eidem societati, tam inter vivos,
quàm causa mortis, seu testamento, vel
codicillo, dari, concedi, & relinqui liberè
possent. Ita quod ipsa Societas ad eadem
onera ; ad quæ donator, seu testator, hu-
jusmodi occasione bonorum eorundem,
tenebatur : & quæcunque alia, quæ ipse
donator, seu testator etiam imponeret ;
omnino tenerentur : etiam si ad certum
numerum generationum, aut nominatio-
num eadem bona concessa essent, ipsa So-
cietas, non perpetuo, sed per Triginta
annos, pro qualibet generatione, seu no-
minatione, hujusmodi bona eadem tene-

re possent : & finitis ipsis Annis bona prædicta ad eorum directos dominos devoluerentur , & absque eorum consensu tenere non valerent, statuit, & ordinavit. Ulterius ipsis, de licentia Capituli Generalis, seu Provincialis dictæ Societatis, curam animarum Monasterii Sancti Salvatoris de Monte Acuto, & Parochialium Sancti Michaëlis Archangeli; ac Prioratus Sancti Salvatoris de Fanno Perusinae, Turdetinae, & Fanesis diocesis ecclesiarum eadem Societati perpetuo Canonica unitarum abdicare, & de consensu illorum Parochianorum, in loco dictis Parochianorum ac commodo alias Ecclesias, quibus cura Parochianorum præfatorum applicaretur, construi facere, seu alteri parochialium quæ parochianis hujusmodi accommodaretur, etiam de consensu illius Rectoris cui pro hujusmodi cura exercenda, quod inter eos conventum esset, solverent, & illas jurisdictioni ordinarii loci subicerent ac loca quæcunque etiam per ecclesiasticas, & religiosas personas eis concedenda

recipere,
non loca
recepta
ecclesiis,
lulis, &
seu const
venientio
cere, & e
ctorum,
usum con
cunq; reli
propagati
giosos qu
tium ord
Monaster
tanquam
& sub So
mo fam
rum lice
absque a
culo reci

(f) Facultas, &c.

(g) Religio
Eremitican
obtencta lic

recipere, & eorum usui applicare. (f) Nec non loca, sive Eremitoria pro tempore recepta perficere, & alia de novo cum ecclesiis, oratoriis, humili campanili, Cellulis, & officinis necessariis construere, seu construi, & jam constructa pro convenientiori eorum mansione demoliri facere, & ea ad aliorum locorum constructorum, sive de novo construendorum usum convertere facultas recipiendi quoscunq; religiosos, (g) Ac pro dicti ordinis propagatione, omnes, & singulos religiosos quorumcunque, etiam Mendicantium ordinum, & Congregationum, ac Monasteriorum ad Eremitoria præfata, tanquam ad arctiorem vitam, convolare, & sub Societate, & eorum habitu altissimo famulari eligentes, Superiorum suorum licentia petita, licet non obtentâ, absque aliqua contradictione, vel obstaculo recipere, ipsique sic recepti, & in ea-

Cc 2 dem

(f) Facultas construendi nova loca, & Eremitoria, &c.

(g) Religiosi cujuscunque ordinis possunt ad hanc Eremiticam Religionem convolare, petita, licet non obtenta licentia suorum Superiorum.

dem Societate, sive ordine professi, ad omnia officia, & dignitates Societatis eorundem Eremitarum promoveri, & assumi liberè, & licitè, valerent; indulgit. Postremo Majori, ac omnibus, & singulis Visitatoribus, Provincialibus, Prioribus, & aliis Officialibus, ac fratribus sive Eremitis præfatis; ut ipsi, & omnes, & singuli, ac Commissi, Oblati, Novitii, servitores, (h) familiares, Benefactores, & aliæ personæ, ac etiam Oratoria, ecclesiæ, Monasteria, Eremitoria, & loca, & quæcunque bona, & cætera alia ejusdem Societatis pro tempore pertinentia, omnibus, & singulis indulgentiis, peccatorum remissionibus, gratiis, concessionibus, facultatibus, immunitatibus, exemptionibus, privilegiis, præminentibus, prærogativis, libertatibus, favoribus, licentiis, & indultis Apostolicis, vel aliter qualiacunq̄e essent, quibus omnes, & singuli ordines, Congregationes, Societates, & Monasteria, sub ap-
pro-

(h) Etiam familiares, & Benefactores, &c. gaudent Indulgentiis omnibus; peccatorum remissionibus, gratiis, &c. quibus gaudent cæteri alii ordines cujus-
cunque Religionis.

probatiss
ac dege
Superior
Particul
missi, O
tores, B
rumque
cunq̄e
tim exp
decessor
pressis, c
libet ipse
vivæ vo
libet co
spiritual
in com
quomo
gaudeb
possent,
ulla diff
particul
potiri, &
& valer
novo co
locum

probatissimis regulis degentes, seu militantes, ac degentia, seu militantia, eorumque Superiores, Generales, Provinciales, & Particulares Monachi, seu religiosi, Commissi, Oblati, Novitii, Familiares, Servitores, Benefactores, & aliarum personarum, eorumque Ecclesiarum, Oratoria, & alia quaecunque bona; quae omnia, ac si nominatim exprimerentur, dictus Clemens praedeceffor haberi voluit pro sufficienter expressis, conjunctim, vel divisim, eis, & cuilibet ipsorum in genere, vel in specie, etiam viva vocis oraculo, vel aliis quomodolibet concessis, seu concedendis, tam in spiritualibus, quam temporalibus, & tam in communi, quam particulari, seu aliis quomodolibet utebantur, potiebantur, & gaudebant, seu uti, potiri, & gaudere possent, quomodolibet in futurum absque ulla differentia, tam in communi, quam particulari, vel aliis quomodolibet uti, potiri, & gaudere liberè, & licitè possent, & valerent, in perpetuum, ac etiam de novo concessit pariter, & indulfit, & in eis locum habere voluit; ac si eisdem omnia,

nia, & singula præmissa directè, & expressè concessa fuissent : exceptis, quæ essent contra eorum Constitutiones approbatas, ac Ordinationes Capitulares factas, & pro tempore faciendas, ac ut dum privilegiorum, concessionum, exemptionum, immunitatum, facultatum, gratiarum & indultorum eorum, & cujuslibet dictorum ordinum Congregationum, Societatum, & Monasteriorum originale literæ, seu transumpta autentica ex illis prout in favorem dictæ Societatis, ejusque Superiorum, Eremitarum, Commissorum Oblatorum, Novitiorum, familiarum, servitorum, Benefactorum, & personarum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Eremitiorum, locorum bonorum, & aliorum cæterorum ejusdem Societatis ostenderentur : vel exhiberentur, eadem fides indubia adhiberetur, tam in judicio quam extra, & aliis locis, quibus opus foret : ac si pro, & in favorem eorum Societatis, Ecclesiarum, Eremitiorum, & Monasteriorum, fratrum, & personarum, ac bonorum prædictorum, & prædictarum à sede

sede prælibet ipsa concessa, nunc eorum deservit manu Nostri alicujus staretur, & plena retur ; literis datæ : Quæ sciendæ, tentâ quætionibus, subjararum, ipsum Cædem præcertâ gum, & concederentur, & esse commoificata fo

sede prædicta emanassent, ac eis, & cui-
libet ipsorum fuissent immediatè con-
cessæ, mandavit. Necnon quod litera-
rum desuper conficiendarum transumptis
manu Notarii publici subscriptis, & sigillo
alicujus Prælati Ecclesiastici munitis ubiq;
staretur, prout originalibus literis staretur,
& plena fides in judicio, & extra adhibe-
retur; quæ eisdem desuper conficiendis
literis daretur, si essent exhibitæ, vel osten-
sæ: Quodque literæ ipsæ desuper confi-
ciendæ, cum confectæ forent, ac in eis con-
tentâ quæcunq; sub quibusvis revoca-
tionibus, modificationibus, limitationi-
bus, suspensionibus quarumcunq; lite-
rarum, gratiarum, & dispositionum, per
ipsum Clementem prædecessorem, & Se-
dem prædictam etiam motu proprio, &
ex certâ scientia, seu ad Imperatoris, Re-
gum, & Ducum instantiam concessis &
concedendis, nullatenus comprehende-
rentur, sed semper ab illis excepta essent,
& esse censerentur. Et quoties revocata
modificata, limitata, suspensa, aut alte-
rata forent; toties in eo statu, in quo

ante revocationem , modificationem ,
 limitationem , & suspensionem hujus-
 modi repositæ , restitutæ , & reinte-
 gratæ , ac si opus foret de novo concessæ
 essent , & esse censerentur : Et quoties-
 cunq̃ue per aliquem , aut plures actus ,
 contra ea , aut ipsorum aliqua , à quoquam
 cujuscunq̃ue dignitatis , status , gradus ,
 & conditionis foret , ex negligentia , vel
 ignorantia illorum , quibus ea concede-
 bantur , aut aliquavis causa scienter , vel
 ignoranter attemptari , vel attemptata
 observari contingeret , nullum tamen
 propterea exemptionibus , immunitati-
 bus , libertatibus , gratiis , indultis , & pri-
 vilegiis hujusmodi præjudicium generare-
 tur ; sed ea omnia , & singula in suo robo-
 re , & firmitate permanerent , easdem lit-
 teras , absq̃ue aliorum instrumentorum ,
 litterarum prædictarum productione , &
 ostensione ad probandum plenè omnia ,
 & singula superius enarrata , & specificata
 in judicio , & extra ubiq̃ue sufficere , nec
 ad id probationis alterius adminiculum
 requiri. Et si forte contingeret aliquod
 du-

dubiu
 præde
 suis su
 modi
 emerg
 jurispe
 cietati
 partici
 interpre
 Judice
 delega
 Audit
 Cardin
 ri deb
 quacu
 di facu
 que ,
 tempt
 luit , &
 triarch
 batibu
 consti
 tropo
 siarun
 triarel

dubium in dictis per ipsum Clementem prædecessorem confirmatis, aut litteris suis super præmissis conficiendis hujusmodi, aut aliquo eorum pro tempore emergi, data verborum ambiguitate, & jurisperitorum interpretatione, dictæ Societatis de novo erectæ, ac illius locorum particularium, & personarum favorem interpretari debere, sicque per quoscunq; Judices ordinarios, & extraordinarios, ac delegatos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sententiarum, judicari, & diffiniri debere, sublata eis, & eorum cuilibet, quacunq; alia judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, irritum quoque, inane, quicquid secus fieri, sive attemptari contingeret, decrevit. Ac voluit, & concessit universis, & singulis Patriarchis, Archi-Episcopis, Episcopis, Abbatibus, & aliis in dignitate ecclesiastica constitutis personis, ac quarumcunq; Metropolitanarum, & Cathedralium ecclesiarum Canonicis, necnon præfatorum Patriarcharum, ac Archi-Episcoporum, &

Episcoporum in Spiritualibus Vicariis, & Officialibus Generalibus dari in mandatis, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios litteras desuper conficiendas hujusmodi cum confectæ forent, ac in eis contenta quæcunq; soleniter publicantes, ipsisque Eremitis, seu fratribus, ac personis prædictis præmissis efficacis defensionis præsidio assistere, ac facere eosdē Eremitas, ac alias personas omnibus præmissis pacificè frui, & gaudere, non permit- tentes ipsos, seu ipsas super his per quos- cunque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, aut inquietari. Contra- dictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, & alia oportuna juris remedia, appellatione postposita, compesci, ac legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas ite- ratis vicibus aggravandi; Invocato etiam ad id, si opus foret, auxilio brachii secu- laris. Non obstantibus præmissis, ac Clementis, per quam inter alia voluerat, quòd potentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum an- num

num valorem secundum communem
extimationem, tam benefici uniendi,
quàm illius, cui unio fieri peteretur, alio-
quin unio non valeret: Et semper in unio-
nibus commissio fieret ad partes, vocatis,
quorum interesset. Necnon Pauli præ-
decessorum prædictorum, ac similis me-
morix Innocentii IV. contra exemptos
edita, quæ incipit Volentes: Necnon qui-
bus cavetur, quòd nullus extra suam Civi-
tatem, vel Dioc. nisi incertis exceptis
casibus, & in illis ultra unam Dietam à
fine suæ Dioc. ad iudicium evocetur; seu
ne Iudices à sede prædicta deputati extra
Civitatem, vel Dioc. in quibus deputati
forent, contra quoscunq̃ procedere,
aut alii, vel aliis vices suas committere
præsumerent, Bonifacii VIII. Roman.
Pontificum etiam prædecessorum nostro-
rum, & de duabus dietis in Concilio Ge-
nerali edita, dummodo non ultra Tres
dietas aliquis dictarum litterarum desu-
per conficiendarum auct. non trahere-
tur, & quibusvis aliis Apostolicis, nec-
non Provincialibus, & sinodalibus Con-
ciliis

ciliis editis, generalibus, & specialibus
 Constitutionibus, & ordinationibus, ac
 prædictarum Ecclesiarum, Monasterio-
 rum etiam Sancti Antonii de Sancto An-
 tonio, Ordinis Sancti Augustini Vienens.
 Diac. & religiosorum locorum, ac ordi-
 num quorumcunque etiam Calmaldulen-
 hujusmodi, & aliorum etiam Mendican-
 tium, & non mendicantium statutis, &
 consuetudinibus etiam illis, in quibus ca-
 vebatur; ut mulieres ad dictum Eremito-
 rium Sancti Hieronymi de Pascilupo sub
 excommunicationis latæ sententiæ pæna
 nunquam accederent, juramento, confir-
 matione Apostolica, vel quavis firmitate
 alia roborato, privilegiis quoque, & in-
 dultis, ac litteris Apostolicis Calmaldulen-
 aliisque Ordinibus Mendicantium, &
 non mendicantium, & Militiarum Eccle-
 siis, Monasteriis, & Sancti Antonii hujus-
 modi, necnon Universitatibus, Congrega-
 tionibus, Societatibus, Communitatibus,
 Collegiis, & cæteris aliis personis, & locis
 per eundem Clementem prædecessorem,
 & sedem prædictam, sub quibusvis verbo-

rum

rum for
 riarum
 & insoli
 caveri d
 tres, seu
 tium or
 strictio
 Priors
 cietatu
 licentia
 obtent
 recipie
 nis sent
 alio m
 seu Pra
 recipie
 Aposto
 centia
 conce
 & dete
 ac huj
 menti
 pro e
 lis, ce
 cifica

rum formis, & clausulis etiam derogato-
riarum derogatoriis, aliisque efficacioribus,
& insolitis, illis præsertim, quibus inter alia
caveri dicebatur expressè, quod nulli fra-
tres, seu Monachi, de dictis etiã Mendican-
tium ordinibus, ad alium ordinem etiam
strictiorem transeuntes, per Superiores
Priores, & alios fratres ordinum, aut So-
cietatum, ad quos si transierint, etiam de
licentia eorundem Superiorum petita, &
obtentâ, recipi, & admitti possent; aliàs
recipientes, & recepti excommunicatio-
nis sententiam incurrerent, ipsique sic, vel
alio modo recepti, ad aliquod Officium,
seu Prælaturam ejusdem ordinis, in quo
recipiebantur, eligi non possint, absque
Apostolicæ sedis speciali, & expressa li-
centia, per ipsius sedis patentes litteras
concedenda, facientes plenam, ac certam,
& determinatam de statuto, & ordinatio-
ne hujusmodi expressam, & individua
mentionem. Quibus omnibus etiam si
pro eorum sufficienti derogatione de il-
lis, eorumque tenoribus specialis, speci-
fica, expressa, & individua mentio, seu
qua-

quævis, alia expressio habenda, vel aliqua alia exquisita forma servanda foret, dictus Clemens prædecessor eorum omnium tenores, & formas illorum concessionum, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro expressis habens, illis aliàs in suo robore permansuris, ea vice duntaxat aucto-
 rit. prædicta specialiter, & expressè derogavit, cæterisque contrariis quibuscun-
 que. Ne autem de absolute, ere-
 ctione, institutione, approbatione, con-
 firmatione, suppletionem, concessione,
 assignatione, exemptione, liberatione,
 susceptione, inhibitione, statuto, ordi-
 natione, indulto, voluntate, mandato,
 decreto, & derogatione prædictis, pro
 eo, quod super illis dicti Clementis præde-
 cessoris ejus superveniente obitu litteræ
 confectæ non fuerunt, valeat quomodo-
 libet hæsitari, ipsique Major, Visitatores,
 Priores, Officiales, & fratres illorum fru-
 strentur effectu, volumus, & similiter
 Apostolica auctor. decernimus, quod ab-
 solutio, erectio, institutio, approbatio,
 confirmatio, suppletio, concessio, assigna-
 tio

natio
 inhibi-
 tum,
 deroga-
 modi p-
 bris, su-
 illis ip-
 sub eju-
 ut sup-
 sentes
 lution
 appro-
 tionem
 exem-
 nem,
 nem
 tum,
 tis, p-
 ciant
 minio
 versis
 nostr
 scopi
 perso-
 tutis

vel aliqua
et, dictus
nium te.
onum, ac
tur, pro
robore
aucto.
resse de
quibus.
one, ere.
ne, con-
cessione,
ratione,
o, ordi-
mandato,
tis, pro
s præde-
a litteræ
omodo
tatores,
rum fru-
similiter
quod ab-
robatio,
o, affig-
natio

natio, exemptio, liberatio, susceptio,
inhibitio, statutum, ordinatio, indul-
tum, voluntas, mandatum, decretum, &
derogatio Clementis prædecessoris hujus-
modi perinde à Die Tertio Nono Septem-
bris, suum sortiantur effectum, ac si super
illis ipsius Clementis prædecessoris litteræ
sub ejus diei Dat. confectæ fuissent, pro-
ut superius enarratur. Quodque præ-
sentes litteræ ad probandum plene abto-
lutionem, erectionem, institutionem,
approbationem, confirmationem, supple-
tionem, concessionem, assignationem,
exemptionem, liberationem, susceptio-
nem, inhibitionem, statutum, ordinatio-
nem indultum, voluntatem, manda-
tum, decretum, & derogationem Clemen-
tis, prædecessoris hujusmodi ubique suffi-
ciant, nec ad id probationis alterius ad-
miniculum requiratur. Quo circa uni-
versis, & singulis venerabilibus fratribus
nostris, Patriarchis, Archi-Episcopis, Epi-
scopis, & Dilectis filiis Abbatibus, ac aliis
personis in dignitate Ecclesiastica consti-
tutis, necnon Metropolitan. & aliarum
Eccle-

Ecclesiarum Canonicis , ac eorundem Patriarcharum , Archi - Episcoporum , Episcoporum , Vicariis in Spiritualibus , & Officialibus Generalibus per Apostolica scripta mandamus ; quatenus ipsi , vel duo , aut unus eorum per se , vel per alium , seu alios , presentes litteras , & in eis contenta quæcunque , ubi , & quando opus fuerit , ac quoties , pro parte Majoris , Visitatorum , Priorum , Officialium , & Fratrum , Prædictorum , seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti , solenniter publicantes , eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes , faciant auctoritate nostra presentes litteras , & in eis contenta hujusmodi firmiter observari , ac singulos , quos eadem presentes litteræ concernunt , illis pacificè gaudere ; non permittentes eos desuper per quoscunque quomodolibet indebitè molestari , perturbari , aut inquietari : Contradictores quoslibet , & rebelles per censuram Ecclesiasticam , & alia opportuna juris remedia , appellatione postposita , compescendo , ac legitimis su-
per

per his
suras , &
aggrav
fuerit ,
luntate
decesso
omnib
comm
indultu
excom
Aposto
pressan
to huj
omnin
nostræ
infring
traire .
præfun
tentis
Aposto
Datum
carnat
gentesi
Novem
Primo

per his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando: Invocato etiã ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, juxta voluntatem, & concessionem Clementis prædecessoris hujusmodi. Non obstantibus omnibus supradictis; Aut si aliquibus, communiter, vel divisim, adicta sit sedē indultum, quod interdici suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare præsumperit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo trigesimo quarto, Tertio Nonæ Novembris. Pontificatûs nostri Anno Primo.

Confirmatio Indultorum , seu Privilegiorum , ac Indulgentiarum ; necnon Statuti , sive Decreti Capituli Generalis , ac extensio Constitutionis felicis Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambitiosam ad Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ.

CLEMENS PAPA NONUS

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

HX inuncto Nobis divinitus, meritis licet imparibus, Apostolicæ servitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quæ felici Congregationum quarumlibet, præsertim Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ successui, & Religiosorum in ea Altissimo famulantium quieti, spiritualique consolationi providetur, ac ut Privilegia, Indulta, & Indulgentiæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros

stros
sistant,
torita
robur,
lubrite
Camal
& devo
mæ, &
militan
per lon
plari R
stimon
hilomi
Papa V
Camal
Aretin
ronæ C
nullius
mos M
tia loc
tia, inv
taverat
gation
nuncup
ut Can

stros eis concessa, eò firmitus illibata per-
sistant, quo sæpius fuerunt Apostolica au-
toritate munita Nostræ confirmationis
robur, prout in Domino conspicimus, sa-
lubriter expedire : Cum sicut accepimus
Camaldulensis Ordo in summa puritatis,
& devotionis perfectione, cum bonæ fa-
mæ, & virtutum odore ad ædificationem
militantis Ecclesiæ, cooperante Domino,
per longam annorum seriem, ac exem-
plari Religiosorum suorum vita, & san-
ctimonia semper floruerit, & floreat, ni-
hilominus, postquam fel. rec. Urbanus
Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum
Camaldulensem Hetruriæ, sive Provinciæ
Aretinæ, ac Congregationem Montis Co-
ronæ Ordinis Camaldulensis Perusinæ, seu
nullius Diocesis, earumq; respectivè Ere-
mos Monasteria, membra, & alia regula-
ria loca ab eis quomodolibet dependen-
tia, invicem perpetuò univerat, incorpo-
raverat, ac in unam solummodo Congre-
gationem Eremitarum Camaldulensium
nuncupandam erexerat, & instituerat, ita
ut Camaldulensis Hetruriæ Eremus totius

Congregationis esset caput, ac ulterius unionem, & incorporationem, aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propè Taurinensem Civitatem sita, unâ cum omnibus aliis Eremis, & locis, ab ea dependentibus, sive ad illam quomodolibet spectantibus, supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbaverat, & confirmaverat, inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriæ Sacræ Eremi nuncupatos, ex una, ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Dominii Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ, qui olim sub Congregatione Sacræ Eremi Montis Coronæ comprehendebantur, ex altera, ac illos Pedemontanæ Nationis, ex reliqua partibus variis, & dissensiones exortæ fuerint, Nos ob peculiarem, quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus, affectum, considerantes, nullum aptius remedium adhiberi potuisse, ad consequendam animorum quietem, & firmiorem charitatem, quam dictas Nationes separare, & reducere ad formam regiminis, quo gubernabantur,

ante

ante
 Etam
 corpo
 sis Het
 dictæ,
 earum
 rum R
 ut pra
 fore u
 sive in
 mald
 fertur
 annex
 Mont
 deceff
 tam,
 lavim
 omni
 dicta
 form
 nes re
 prout
 sub I
 1667
 pleni

ante illarum unionem, ut præfertur, factam : propterea, dictas unionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriæ, sive Provinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectivæ Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinvicem, sic ut præfertur à prædicto Urbano Prædecessore unitorum, necnon aliam unionem, sive incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, ut præfertur, sitæ una cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam ut præfertur, confirmatam, revocavimus, dissolvimus, & annullavimus, juribusque, & effectu penitus, & omninò evacuavimus, ac Nationes prædictas ab invicem separavimus, easque ad formam regiminis quo, antea dictas uniones respectivè gubernabantur, reduximus, prout in Nostri litteris, in forma Brevis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Consti-

tutionem à præmemorato Urbano Prædeceffore Nostro, super translatione Eremitarum, de una Provincia, five Natione ad alteram Provinciam, seu Nationem, juxta formam, ab eodem Urbano Prædeceffore præscriptam, revocavimus, cassavimus, ac similiter annullavimus, prout in aliis Nostris litteris in eadem forma Brevis, desuper sub Datum Romæ, 23. Martii anni ejusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis, uberiùs etiam continetur. Et cùm sicut etiam accipimus, in Capitulo Generali habito, de præfenti anno pro majori Regularis disciplinæ observantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, five decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, five sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Major, five sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunq; alia dignitate suffultus, quascunq; Prælaturas, Dignitates, & officia quacunq; aut quascunq; alias bonorum gratias, mediante quorumcunq; Principum, tam

Eccle-

Eccl
fiæ C
de gro
te Co
favor
direct
ralis i
dicta
offici
tia,
dum
præd
speci
essen
tè sci
mus,
nisi i
rum
cæca
scien
dicta
dine
die
stor
man

ano Præ-
ione Ere-
Natione
ationem,
no Præde-
us, cassa-
s, prout in
orma Bre-
23. Mar-
ontifica-
no, expe-
Et cum
lo Gene-
to majori
sub No-
eplacito,
quod si
sit ipsius
e Major,
or Gene-
que alia
Prælatu-
cunque,
gratias,
um, tam
Eccle-

Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Eccle-
siæ Cardinalium, seu Prælatorum, etiam
de gremio, dictæ Congregationis de Mon-
te Corona existentium, quàm secularium
favore, à Sede Apostolica directè, vel in-
directè, absque consensu Capituli Gene-
ralis impetraverit, literæ pro consequenda
dicta Prælatura, sive dignitate, munere, aut
officio, aut quacunq̃ue alia honorum gra-
tia, etiamsi literæ Apostolicæ fuerint,
dummodo in eisdem literis Apostolicis, de
prædicto statuto, sive decreto expressa, &
specifica mentio facta non fuisset, nullius
essent roboris, vel momenti, Nos qui cer-
tè scimus, & ex evidentia facti conspici-
mus, quod non benè colitur pacis Auctor,
nisi in pacis tempore, & ambitio est vitio-
rum mater, sanctitatis tinea, ac cordis ex-
cæatrix. Motu proprio, ac ex certa
scientia, & matura deliberatione Nostri-
s, dictæque Apostolicæ potestatis plenu-
dine, etiam ex voto Congregationis, sub
die 19. Julii præsentis, anni habitæ, dile-
ctorum Filiorum Nostrorum Sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ Cardinalium, negotiis, &

consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus, prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ favore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Brevis, si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, sive decretum prædictum, necnon omnia, & singula Indulta, Privilegia, & Indulgentias, hæctenus à diversis Romanis Pontificibus, Prædecessoribus Nostri, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac revocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetruria, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab invicem per Nos factas, & revocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri hujusmodi super translatione Eremitarum prædictorum, aliaque per Nos gesta, & ordinata pro majori, & firmiori subsistentia, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus.

& Regu-
negotium
prædictos
oris gra-
prædicta-
etiam in
uperinde
ores præ-
, statu-
necnon
ia, & In-
Romanis
stris, ei-
Camal-
a, ac re-
rationes
gationis
Camal-
ab invi-
nem sta-
jusmo-
prædi-
rdinata
a, Apo-
& con-
fir-

firmamus, illisque perpetuæ, & inviolabi-
lis firmitatis robur adjicimus, omnesque,
& singulos, tam juris, quàm facti, solenni-
tatumque etiam substantialium defectus,
si qui forsan quomodolibet intervenerint,
in eisdem supplemus, necnon Constitu-
tionem, aliàs à san. mem. Clemente Papa
Octavo, similiter Prædecessore Nostro,
quæ incipiat, *Ambitiosam*, contra Camal-
dulenses Monachos, officia, & dignitates
ambientes editam, pro majori supradicti
statuti, sive decreti corroboracione, ad eos-
dem Eremitas Camaldulenses Montis
Coronæ extendimus, illamque omnes
comprehendere, ac eosdem ad ejusdem
Constitutionis observantiam, strictè obli-
gatos esse, cum earundem poenarum in
dicta Constitutione contra transgresso-
res comminatarum incurfu declaramus,
ac eisdem Eremitis Camaldulensibus Con-
gregationis Montis Coronæ itinerantibus,
sive genuflexis, aut aliàs devotè Coronam
Domini recitantibus, centum dierum In-
dulgentiam ultra aliàs Indulgentias, jam
pro dictis Coronis recitantibus concessas,

de novo pariter, dicta auctoritate concedimus, & elargimur. Præsentes quoque; ex eo quod in præmissis, quicumque interesse habentes, seu habere prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo unquam tempore, quovis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis Nostræ, aliove quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in jus, vel controversiam vocari ad viam, & terminos juris reduci, seu adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque, quodcunque juris facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu simili concessio in iudicio, vel extra illud, uti, seu se juvari posse, neque sub quibuscunque similium gratiarum revocationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem prædictam, quibusvis de causis, etiam necessariis quomodolibet

fa-

facien
per exc
toties i
tum pe
Eremit
quando
perque
suosqu
tiri, &
omnib
ri, ac or
labilit
& non
gulis, p
missari
Apost
Ecclesi
gatos
Nuntio
quavis
faculta
tum qu
super h
sciente
tari.

faciendis comprehendendi, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Majorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quandocunque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuo suffragari, ac omnibus illis, ad quos spectat, inviolabiliter, & inconcussè observari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Judices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, judicari, & diffiniri debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocirca Dilectis Filiis Nostris,

nunc

nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vice-Cancellario, ac Caufarum Curiaæ Camera Apostolicæ Generali Auditori, per præfentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios præfentes has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunq̄ue, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Majoris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicujus ex eis fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisq̄ue in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inviolabiliter observari, ipsosq̄ue Majorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunq̄ue quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, alia-

aliaque
appella
gitimis
sentent
iteratis
Trident
si opus
Non ob
nificii
de una
Dietis
earund
Civitat
non tra
tionibu
dictæ
Confir
mitate
tudinib
litteris
sonis,
fione d
& for
gatori
ciorib

us, Sanctæ
, & Vice-
e Camera
per præ-
mus, qua-
orum per
s has no-
quæcun-
ac quo-
um Majo-
Congre-
Coronæ,
solenni-
missis effi-
entes fa-
tam, ab
violabili-
& Supe-
gregatio-
næ, ac
pacificè
, eos de-
bet mo-
t, & re-
pœnas,
alia-

aliaque opportuna juris, & facti remedia,
appellatione postposita compescendo, le-
gitimisque super his habendis processibus,
sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam
iteratis vicibus, servata forma Concilii
Tridentini aggravando, invocato etiam,
si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis;
Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bo-
nifacii Papæ Octavi Prædecessoris Nostri,
de una, & Concilii Generalis de duabus
Dietis: Dummodò quis. ultra tres Dietas,
earundem vigore præsentium extra suam
Civitatem, vel Diœcesim, ad iudicium
non trahatur, ac quibusvis aliis Constitu-
tionibus, & Ordinationibus, ac primo
dictæ Congregationis etiam juramento,
Confirmatione Apostolica, vel quavis fir-
mitate alia roboratis statutis, & consue-
tudinibus, Privilegiis quoque indultis, &
litteris Apostolicis quibusvis locis, & per-
sonis, etiam speciali mentione, & expres-
sione dignis, sub quibuscunque tenoribus,
& formis, ac cum quibusvis etiam dero-
gatarum derogatoriis, aliisque effica-
cioribus, & insolitis clausulis, irritanti-
bus.

busque & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbū, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenore hujusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, harum serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunq̄ue. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, Die 15. Octobris 1669. Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris

F. Maurolo. Secret.

foris. G. ab Hinnesdael.

PAU-

PA

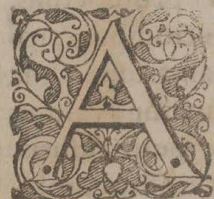
Ad P

bita De
nasteria
turque
vendica
cum ma
triment
sumunt
rum, &
omneq̄
minium
thecam
tra trie
contra
in casib
bonis in
solitis,

PAULUS PAPA II.

Ad Perpetuam Rei Memoriam.

Ambitiosæ cupiditati illorum præcipuè, qui divinis, & humanis affectati damnatione postposita, immobilia & pretiosa mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ, Monasteria, & pia loca reguntur, illustranturque, & eorum Ministri sibi alimoniam vendicant prophanis usibus applicare, aut cum maximo illorum, ac Divini cultus detrimento exquisitis mediis usurpare, præsumunt, occurrere cupientes, omnium rerum, & bonorum Eccl. alienationem, omneque pactum, per quod ipsorum dominium transfertur, concessionem, hypothecam, locationem, & conductionem ultra triennium, necnon in feudationem, & contractum emphyteuticum, præterquam in casibus à jure permissis, ac de rebus, & bonis in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & nunc cum Ecclesiarum evidenti
uti-

re, vel in
modolibet
is, quibus
e illis spe-
verbo ad
generales
ævis alia
a exquisi-
, tenore
Datum
sufficien-
hac vice
& plenif-
ontrariis
apud S.
scatoris,
atus No-
cret.
nesdael.
PAU-

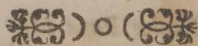
utilitate, ac de fructibus, & bonis, quæ servando servari non possunt, pro instantis temporis exigentia hac perpetuò valitura Constitut. præsentis fieri prohibemus. Prædecessorum N. Constitutionibus, prohibitionibus, & decretis aliis super hoc editis, quæ tenore præsentium innovamus, in suo nihilominus robore permansuris. Si quis autem contra hujus nostræ prohibitionis seriem, de bonis, & rebus eisdem quicquam alienare præsumpserit, alienatio, hypotheca, concessio, locatio, conductio, & infeudatio hujusmodi nullius omnino sint roboris, vel momenti. Et tam qui alienat, quàm is, qui alienatas res, & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrant, alienanti verò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; priorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem, si Pontificali, vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto hujusmodi animo (quod absit) perseveraverit indurato,

lapis

lapis m
ministrat
præsides
spensus.
mendarii
ficia, vel
obtinere
sonatibus
Canonic
cum cura
laribus b
runt dum
illaque a
censeant
rios, vel
tinet, per
proptere
conferri
Sedis sint
vata. N
hujusmo
ad quæ a
tinebant
Datum
1468, K

quæ ser-
instantis
valitura
hibemus.
bus, pro-
per hoc
ovamus,
mansuris.
æ prohi-
eisdem
t, alie-
ocatio,
osmodi
omenti,
alienatas
tentiam
nanti ve-
orumq;
Rom.
it. teno-
refulgeat
s inter-
liate se-
i animo
durato,
lapsis

lapsis mensibus eisdem, à regimine, & ad-
ministratione suæ Eccl. vel Monasterii, cui
præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspen-
sensus. Inferiores vero Prælati, Com-
mendarii, & aliarum Eccl. Rectores, bene-
ficia, vel administrationem quomodolibet
obtinentes, Prioratibus, dignitatibus, per-
sonatibus, administrationibus, officiis,
Canonicatibus, præbendis, aliisque Eccl.
cum cura, & sine cura secularibus, & regu-
laribus beneficiis, quorum res bona aliena-
runt duntaxat, ipso facto privati existant,
illaque absque declaratione aliqua vacare
censeantur, possitque per locorum ordina-
rios, vel alios, ad quos eorum collatio per-
tinet, personis idoneis (illis exceptis, quæ
propterea privatæ fuerint) liberè de jure
conferri: nisi alias dispositioni Apostolicæ
Sedis sint specialiter, aut generaliter refer-
vata. Nihilominus alienatæ res, & bona
hujusmodi ad Eccl. Monasteria, & loca pia,
ad quæ ante alienationem hujusmodi per-
tinebant, liberè revertantur, Nulli ergo, &c.
Datum Romæ Anno Incarnat. Domini
1468. Kalend. Martii.

INDEX
PRIMÆ ET SECUN-
DÆ PARTIS CONSTITU-
TIONUM.

Primus numerus significat paginam, secundus numerus marginem.

A

Abbas : istud nomen Abbatis non est in usu in Congregatione nostra, sed Prioris & Majoris. pag. 32. n. 1.

Pralati debent observare doctrinam S. Benedicti in descriptione Abbatis, pag. 27. Regula Cap. 2.

Acceptare : Locum novum, qualem, à quibus & quomodo debet acceptare. pag. 369. n. 1. vide loca nova.

Accusator : Nisi probet aut convincitur qualem penam subire debet. pag. 135. n. 5.

Denunciationes in visitationibus subscribere debent. ibid.

Aqua

Aqua

Dom

datu

ro a

Accen

Ecc

Accept

tur

Adora

Acrun

lice

Aliena

Anima

nib

Antip

Anni

sol

n.

lau

cen

Anni

Vif

INDEX.

- Aqua benedicta à quo debet benedici diebus Dominicis.* pag. 92. n. 11. *à quibus datur, & quomodo Eremitæ stare in Choro debeant dum asperguntur.* pag. 90. n. 5.
- Accendere lucernas in Choro & Candelas in Eccl. quis debeat.* pag. 76. n. 7.
- Acceptator personarum, quomodo puniatur.* pag. 158. n. 2.
- Adoratio Crucis, & quo ordine.* pag. 112. n. 21.
- Acrumina & fructus non possum colligi sine licentia.* pag. 188. n. 20.
- Alienatio quid in illa observari debet.* pag. 36. n. 3.
- Animalia clamosa & latrabilia exceptis canibus prohibentur.* pag. 54. n. 5.
- Antiphona quomodo, & à quibus dicuntur.* pag. 74. n. 4. 5.
- Anniversaria quot, pro quibus & quando absoluntur, & si possunt transferri.* p. 170. n. 14. *in illis quot Candelæ tempore missæ, laudum & in medio Eccl. ad tumbam accenduntur.* pag. 171. n. 15.
- Anni Prælatura, vide Prælatura, Major, Visitator & Prior.*

INDEX.

- Anni Professionis, vide Professio, Major Visitator, & Prior.*
- Apostata & Fugitivus debet quari à Superiore, pag. 136. n. 1. quando revertitur qualem pœnam incurrat. pag. 137. n. 1. quid debet observari in recipiendo. ibid. potest dispensari ad pralaturas & quomodo. pag. 137. n. 2. Qui sine licentia vadit Romam aut ab Eremita ad Eremitam, qualem incurrit pœnam. pag. 138. n. 4.*
- Appellatio facta, & in quo casu suspendit pœnam. pag. 284. n. 16. 17.*
- Arbores prohibentur scindi etiam à Priore & quomodo. pag. 15. n. 2. vide Sylva.*
- Archivium pro conservatione scripturarum & Bullarum in qualibet Eremita. p. 285. n. 19*
- Arma relinquuntur ad portam Eremita. pag. 294. n. 4. vide porta.*
- Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis sine licentia. pag. 242. n. 1.*
- Artifices quibus debent consignari illorum opera. ibid.*
- Absolutio percussoris Clerici, ad quem spectat si est publica. pag. 43. n. 9. Excommunicatorum. pag. 203. n. 1. vide Censura,*

surat
quon
vun
præ
Aspersu
Ben
182
do t
fieri
pœn
In C
pag
Con
ibid
n. 1
van
bea
hab
nol
tes
por
éta
mo
Ave M
tor

INDEX.

Major Vi-

à Supe-

vertitur

37. n. 1.

do. ibid.

& quo-

licentia

Eremum,

38. n. 4.

endit pœ-

n. 16. 17.

à Priore

de Sylva.

curarum

85. n. 19

ni. pag.

Eremitis

42. n. 1.

illorum

ibid.

in spectat

commu-

de Cen-

sura,

sura, Generalis quoties fit in anno & quomodo. pag. 204. n. 2. 3. Non absolvuntur qui accipiunt sacras reliquias sine prævia restitutione. pag. 149. n. 3. Aspersio quando fit. pag. 90. n. 5. vide aqua Benedicta. Abstinentia quomodo fit. pag. 182. n. 5. Cum fructibus in æstate quando transfertur. ibid. qualibet septimana fieri debet. ibid. Abstinentia assignata pro pœna quomodo debet fieri. pag. 183. n. 6. In Quadragesimis quando & quomodo fiat. pag. 184. n. 9. quando dispensatur. ibid. Conversis conceditur vinum & fructus. ibid. Actus Capitulares sunt. pag. 343. n. 11. spectantantes ad communem observantiam statim obligant. ibid. Qui habeant vim legis, & quando pro revocatis habentur. ibid. Definitores annotent quos nolunt publicare. pag. 357. n. 2. spectantantes ad quamlibet Eremum quis teneatur portare descriptos. pag. 359. n. 7. spectantantes ad communem observantiam quomodo possunt annullari. pag. 370. n. 2. Ave Maria datur signum illius post Completorium & quom. in nocte post laudes in die

INDEX.

- post nonam aut vespervas. pag. 98. n. 6.
 Intervals & tractus illius & quando dicitur flexis genibus pag. 99. n. 8. Datur signum simile mortuo Eremita. pag. 169. n. 12. Advocatus eligitur à Conventuali Capitulo. pag. 36. n. 3.
 Autoritas Dieta. vide Dieta: Majoris cum visitatoribus. pag. 361. n. 1. Solius Majoris circa correctionem. ibid Cum visitatoribus in dubiis. pag. 364. n. 8. In negotiis gravibus. ibid. In Conducendis visitatoribus pro visitatione particulari. pag. 366. n. 12. In limitanda visitatorum auctoritate aut in assignatione socii visitatori uno. pag. 366. n. 14. In eligendis visitatoribus. pag. 367. n. 16.

B

- Balneum quando à quibus à quot medicorum Consilio conceditur. pag. 167. n. 8. Cui conceditur adeundi balneum debet illi dari socius & pecunia. ibid.
 Ballotatio. Qui procurat ballotationem aut votum pro se vel pro aliis pro obtinendo aliquo officio qualem pœnam subeat vide. offi-

offici
 affir
 paria
 debet
 pag.
 negot
 pag.
 latis
 do ite
 vide
 Banditi
 bent
 Barban
 usus
 Barbita
 strui
 Barbita
 tert
 quon
 sine
 dies
 pote
 Benedi
 omn

INDEX.

98. n. 6.
 quando di-
 8. Datur
 pag. 169.
 nventuali
 36. n. 3.
 oris cum
 olius Ma-
 Cum visi-
 n. 8. In
 aducendis
 rticulari,
 visitato-
 e socii vi-
 eligendis
 7. n. 16,
 dicorum
 n. 8. Cui
 illi dari
 ibid.
 nem aut
 btinendo
 at vide
 offi-

officium Calculus Candidus negat, niger
 affirmat. 326. n. 2. Quando sunt vota
 paria quid faciendum, ibid. nulla ratione
 debet perveniri ad Cognitionem calculus
 pag. 344. n. 14. Practicatio secreta de
 negotiis Capituli Generalis, prohibetur.
 pag. 345. n. 15. Ordo ballotandi pro Pra-
 latis in Diffinitorio. pag. 350. n. 7. Quan-
 do iterato fit ballotatio & nominatio. ibid.
 vide Definitorium.
 Banditi Debiteres aut Contumaces non de-
 bent recipi in nostris locis à Prioribus.
 pag. 229. n. 7.
 Barham debent alere nostri Eremita & quis
 usus crinium circa os. pag. 297. n. 5.
 Barbitonsorium quale & quibus rebus in-
 struitur. ibid.
 Barbitonsor qualis eligi debet. ibid. Omni
 tertia septimana vadat aut tondeat &
 quomodo. ibid. Qui transit hoc tempus
 sine licentia privatur vino. ibid. Quales
 dies deputati ad tonsuram extra hos non
 potest radi sine licentia. pag. 298. n. 6.
 Benedictio rerum necessariorum renovatur
 omni anno. pag. 155. n. 8.
 Ec 4 Bene-

INDEX.

- Benedictio mensae.* pag. 178. n. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus.
 pag. 192. n. 1. 2.
Bireti duo Conceduntur. pag. 239. n. 14.
non utitur solus biretus. pag. 238. n. 13.
Bestia non vadant per Eremum & intrent
illam ad quem spectat. pag. 295. n. 6.
Breviarium monasticum debet observari in
toto. pag. 68. n. 1.
Burse quando Consignantur depositario tem-
pore Capituli Generalis. pag. 336. n. 3.
quando redduntur Prioribus. p. 360. n. 8.

C

- Calepodia de ligno dantur cooperta.* pag. 288.
 n. 13. *discooperta possunt portare Re-*
clusi. pag. 26 n. 10.
Campana Nostrarum Eremorum quot &
quales. pag. 10. n. 1. *vide Missa.*
Candela quando debent accendi super Alta-
re. pag. 80. n. 1. 2. *quis accendit.* pag. 81.
 n. 2. *In festis primæ Class. & secundæ in qui-*
bis celebrat superior quot accenduntur &
cujus ponderis, item in Missis Conventua-
libus in festis duplicibus & semiduplici-
bus

bus i
mar
sunt
cessio
Alta
Sabb
Alb
In a
lectu
Canes p
Capecar
Capitul
rale
Capitu
Capit
hab
etat
ad
Re
& d
Don
2. 3
va.

INDEX.

178. n. 4. *ura potus.*
92. n. 1. 2.
39. n. 14.
238. n. 13.
- & intrent
295. n. 6.
- servari in
- g. 68. n. 1.
- itorio tem.
336. n. 3.
360. n. 8.
- pag. 288.
- rtare Re-
- 26 n. 10.
- quot &
- per Alta-
- pag. 81.
- da in qui-
- untur &
- eventua-
- iduplici-
- bus
- bus in Vigilia Pentec. & in Dominica Palmarum. pag. 94. n. 15. Cujus ponderis sunt quae portantur ab Eremitis in processionibus. pag. 111. n. 18. in triangulo Altaris, in adoratione Crucis, in hastili Sabb Sancto, in die Purificationis. ibid.
- Albae esse debent excepto. pag. 112. n. 20.
- In anniversariis & exequiis ad Catalectum. pag. 170. n. 14.
- Canes permittuntur pro Custodia. p. 54. n. 5.
- Capecalia Eremitarum qualia debent esse. pag. 119. n. 4.
- Capitulum triplex fit in Congregatione, Generale, Conventuale & Culparum. p. 34. n. 1.
- Capitulum Conventuale: quale sit signum pro Capitulo. Conventuali. pag. 35. n. 2. quis habeat vocem in illo. ibidem. ad quem spectat proponere negotia tractanda. ibidem. ad quae negotia adunatur. pag. 36. n. 3.
- Revelare tractata in Capitulo prohibetur & quae pana. pag. 37. n. 4. facit Officiales
- Domus quando & quomodo. pag. 279. n. 2. 3. Concedit licentiam fabricandi nova. pag. 286. n. 24.

INDEX.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. pag. 209. n. 1. 282. n. 11. fit in sabb. aut alio die. pag. 280. n. 7. Quo ordine. pag. 282. n. 8. 9. 10. quomodo dicuntur Culpa. idid. quo ordine. ibid. vocantur negligentes. pag. 284 n. 15. illuc congregantur omnes Eremita ad initium Capituli Generalis. pag. 323. n. 2. & ad audiendam lectionem Actuum cap. pag. 358. n. 4. 5.

Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam. pag. 19. n. 10. ubinam Celebretur & qui cibi dantur feria Quarta, 182. n. 4. in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma. pag. 204. n. 2. 3. In qua etate dispensat cum Novitiis. p. 243 n. 1. Cum quali advertentia recipit Religiosos alterius Ordinis. pag. 245. n. 3. Dispensat pro susceptione Ordinis Præsbyteratus ante 5. annos Professionis. pag. 268. n. 2. Quid faciat in occasione litterarum infamantium. pag. 307. n. 4. Quo tempore Celebretur, quam ob causam, ubi & quando potest tempus celebrandi prolongari aut abbreviari. pag.

317.
lum. p
sentes.
saltem
pag. 3
latus
Cum q
pag. 3
sua E
netur
322.
qui v
ducti
datur
conv
n. 2.
& q
modo
pag.
obser
pitul
tur p
Disp
ction
quo c

INDEX.

fectionibus di-
 82. n. 11.
 280. n. 7.
 10. quo-
 uo ordine.
 284 n. 15.
 ita ad ini-
 23. n. 2. &
 uum cap.
 8. n. 4. 5.
 ies quibus
 19. n. 10.
 antur fe-
 tur abso-
 rma pag.
 nsat cum
 ali adver-
 s Ordinis.
 sceptione
 nos Pro-
 faciat in
 um. pag.
 quam ob
 pus cele-
 ri. pag.
 317.

317. n. 1. Qui tenentur venire ad Capitu-
 lum. pag. 199. n. 1. Qualis pena in ab-
 sentes. pag. 319. n. 1. Priores de Polonia
 saltem quarto anno veniunt & cum quo,
 pag. 320. n. 2. Non potest venire non Pra-
 latus nisi vocetur, & qualis pena. ibidem.
 Cum quali quantitate pecuniae vixit Prior.
 pag. 321. n. 4. ferat secum Computum
 suae Eremitae. pag. ibid. n. 5, 6. Absens te-
 netur mittere, alias incurrit penam. pag.
 322. n. 7. Quo die debet inveniri in loco
 qui vadit. pag. 191. n. 8. Forma intro-
 ductionis Capituli. pag. 322. n. 1. Quando
 datur primum signum & quomodo, qui
 conveniant & quo, fit Ora. pag. 323.
 n. 2. Quis facit Exhortationem, quo sine
 & quis disponit. pag. ibid. n. 3. Quo-
 modo fiant electiones & sua requisita.
 pag. ibid. n. 1. 2. vide electionem. Quid
 observatur cum litteris scriptis ad Ca-
 pitulum. pag. 340. n. 4. Quae annihilan-
 tur praeteriti Capituli. pag. 343. n. 10.
 Dispensat cum annis professionis pro ele-
 ctione Majoris, Visitatoris & Prioris in
 quo casu. pag. 353. n. 6. Acceptat nova loca
 cum

INDEX.

- cum quali advertentia. pag. 369. n. 1. 2
 vide Definitor, Definitorum.
- Caput quando profunde inclinatur. pag. 107.
 n. 8. Quando in Choro & in Ecclesia tene-
 tur coopertum, discoopertum & medioco-
 opertum pag. 108. n. 11, 12. Non tene-
 tur infirmi. pag. 109. n. 13. Quando de-
 tegitur & inclinatur coram aliis. p. 275.
 n. 2. 3. supra nunquam portatur solum
 biretum. pag. 238. n. 13.
- Carceres. Cum in carceratis non licet loqui.
 pag. 129. n. 1. Quando incarcerantur
 Apostata aut fugitivi. pag. 136. n. 1, pag.
 138. n. 3. qui vadit Romam sine licentia.
 ibid. n. 4. qui vadit de Eremo ad Eremum.
 ibid. qui vadit ad P, Majorem ob recur-
 sum. p. 139. n. 5. vide Apostata fugitivo,
 pena, proprietas, percussio.
- Carnes prohibentur manducari cujuscunq;
 generis & qua coquuntur cum carne &
 inscula carnis. p. 190. n. 1. cum Consilio Me-
 ci facile conceditur esus. ibid. secularibus
 non conceduntur intra Cruces Eremi. pag.
 191. n. 2. manducans qua punitur pena,
 Pralatus à quo punitur. pag. 191. n. 3.
- Casus

Casus re-
 siti ad
 rium.
 Prior
 Cleric
 quanti
 cinis.
 cepto.
 cet, pa
 intran
 stratis
 n. 1. 1
 Omne
 excep
 tur. p
 trans
 muna
 sente
 Cellerari
 rali
 quale
 Sacen
 pag
 143.
 Prior

INDEX.

369. n. 1. 2. *Casus reservatos bene norint Eremita expo-*
siti ad Confessiones excipiendas sacula-
rium. pag. 43. n. 7. *Casus reservare potest*
Prior. pag. 43. n. 9. *Publica percussio*
Clerici reservata Priori, ibidem. Cella
quantum distat à Cella, ab Ecclesia, ab Offi-
cinis. p. 26. n. 4. *non potest intrari ex-*
cepto. pag. 18. n. 7. *In vestibulo loqui li-*
cet, pag. 18. n. 8. *qui intrat aut permittit*
intrare quam pœnam subit, ibid. Seque-
stratis in Cella non licet loqui. pag. 129.
n. 1. Visitatur bis in anno. pag. 154. n. 5.
Omnes Cella habent communem clavem
excepto, pag. 155. n. 6. *in die non claudi-*
tur. pag. 155. n. 7. *de una ad aliam nihil*
transportatur. pag. 156. n. 10. *tenetur*
munda. pag. *ibid.* *Visitatur à visitatoribus*
sente Priore. pag. 367. n. 15.
Cellerarias qualis eligitur à Capitulo Gene-
rali aut Conventuali. pag. 142. n. 2.
quales libros tenetur habere, ibid, n. 3.
Sacerdos debet esse 5. annorum professus.
pag. 142. n. 2. Quale Officium illius, pag.
143. n. 4. 5. totum facit cum consensu
Prioris, reddit computum quolibet Mense.
quis
- Cujuscunq;*
carne &
consilio Me-
cularibus
remi, pag.
itur pena,
191. n. 3.
Casus

INDEX.

- quis Coadjutor Cellerarii. p. 146. n. 9. 10
 Conservat pecuniam. pag. 153. n. 1.
 commiserit fraudem. pag. 154. n. 3. visitat Cellas cum Priore. ibid. n. 5. partialiter punitur. pag. 158. n. 2. facit provisionem pannorum quando. pag. 235. n. 1. 2
 Cera, vide Candela.
 Ceremonie in choro quomodo fiunt & debent observari. pag. 68. n. 1. 2. 3
 Cerei accenduntur ante Altare majus, ad elevationem extinguuntur, post communionem, in aliis Capellis unus solus. p. 94. n. 10
 Cereus Paschalis cujus ponderis, quando debet ardere & quo die extinguitur. pag. 111. n. 1 2
 Clericus, illius publica percussio reservatur Priori. pag. 43. n. 9. recitat psalterium cum Requiem in fine psalmi toties quoties fit Anniversarium. pag. 170. n. 14. Quot psalteria absolvit pro quolibet defuncto Eremita. pag. 172. n. 17. Ordinatur Præbyter quem locum recuperat. p. 263. n. 1. Diaconus receptus ad habitum non precedit Novitium antecedenter susceptum. pag. 264. n. 3. ad quem spectat promotio

moti
 natus
 Prof
 & qu
 n. 2.
 incu
 debe
 teri
 102
 Chor
 to e
 106
 qua
 mit.
 offic
 rem
 chor
 Hos
 duc
 ibid
 in f
 cor
 Cibi qu
 pag
 18.

INDEX.

motio Clerici ad Ordines & à quo exami-
natur. pag. 268. n. 1. post quinque annos
Professionis promovetur ad sacerdotium
& quando cum his annis dispensatur. ibid.
n. 2. Qui ordinat sine licentia quam penam
incurrit. pag. 269. n. 3. quali scientia
debet instrui. pag. ibid. n. 5. unum psal-
terium absolvit qualibet septimana. pag.
102. n. 1. vide Eremita hebdomadarius.
Chorus constituitur in illo sine sustentamen-
to excepta infirmitate & senectute. pag.
106. n. 6. in Choro respiciat alter alterum
quando genus flexi manent. ibidem. Confor-
mitas Observatur. pag. 109. n. 14. finito
officio nemo recedit de choro ante superio-
rem excepto &. pag. 110. n. 15. nullus
chorum intrat sine pallio. pag. ibid. n. 16.
Hospites seculares & Religiosi non intro-
ducuntur in chorum sine scitu Superioris
ibid. summum silentium in choro, & pena
in fractores. pag. 224. n. 1. in choro quis
corrigit. pag. 225. n. 2.
Cibi quomodo disponuntur per totum annum.
pag. 181. n. 1. pag. 182. n. 4. 5. 8. 9. pag.
185. 186. 187. 188. quales in vigilia

Na^o

INDEX.

Nativit. Domini & sabbato sancto. pag. 185. n. 10. feria 6. quando occurrit festum Nativitatis Domini, & S. Romualdi. pag. 185. n. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. pag. ibid. n. 15. quales parantur in Cella. pag. ibid. n. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. pag. ibid. n. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. pag. 182. n. 4. tempore rogationum. pag. ibid. n. 4.

Cilicium potest portari cum licentia Confessarii à Professo, à Novitio cum licentia sui Magistri. p. 120. n. 2. Cingulus choristarum & Conversorum. pag. 238. n. 12.

Colatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorii, quando jejunatur. pag. 182. n. 3. fit cum fructibus aut pane. pag. 188. n. 21. tempore hyemis potest fieri post Completorum & Orationem. pag. 194. n. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. pag. 121. n. 2. quales Culpæ sunt leves, quales graves & earum penitentia. pag. 123. n. 2. graviores. pag. 126. n. 12 quomodo se gerant Superiores cum talibus pag. ibid.

ibid.
 bea
 cre
 gra
 2. i
 fion
 n. 1
 obse
 Commu
 cept
 Qua
 In C
 pag
 ordi
 pag
 duo
 Cap
 qua
 337
 repe
 Comple
 ad
 n. 6
 tur
 riu

INDEX.

sancto, pag.
 occurrit fe.
 Romualdi.
 butiro &
 quales pa.
 relicta ci.
 armariolo.
 li Genera.
 4. tempore
 ibid. n. 4.
 a Confessa.
 licentia sui
 chorista.
 8. n. 12.
 antur fru.
 quando je.
 fructibus
 re hyemis
 Oratio
 do debeat
 tulo. pag.
 s, quales
 pag. 123.
 quomo.
 bus pag.
 ibid.

ibid. n. 3. Culpa graviores quas penas ha-
 beant. pag. 127. n. 4. Culpa secreta, se-
 cretè puniuntur. pag. 128. n. 6. Culpa
 gravissima & earum pena. pag. 133. n. 1.
 2. in Capitulo dicitur culpa de transgres-
 sionibus & defectibus manifestis. pag. 210.
 n. 1. pag. 282. n. 11. Cum quo Ordine &
 observantia dicuntur. pag. ibid. n. 12.
 Communio debet fieri omni die Dominico ex-
 cepto. pag. 43. n. 19. in Adventu & in
 Quadragesima nunquam omittitur. ibid.
 In Cena Domini fit ab omnibus quo ordine
 pag. 44. n. 11. pro Communionem extra-
 ordinaria licentia petitur à Superiore.
 pag. ibid. n. 12. tempore Communionis,
 duo Cerei ardeant ante majus altare in
 Capellis unus. pag. 94. n. 16. Computistè
 quatuor Capituli & eorum officium. pag.
 337. n. 4. referunt Desinatorio defectus
 repertos. pag. 346. n. 17.
 Completa qua hora absolvitur, & cum qualè
 advertentia datur signum illius. pag. 98.
 n. 6. signum illius & quando abbrevia-
 tur. ibid. post lectionem ante Completo-
 rium datur signum parva Campana. pag.
 ff 98.

INDEX.

98. n.7. vide signum, Concurrentia voto-
rum in electione quomodo terminatur. pag.
333. n. 4. 5. 6. 7. Confessio intra novem
dies quilibet confiteri tenetur. p. 41. n. 2.
qui transit tempus sine licentia, quam pre-
nam sustinet. pag. 41. n. 2. Generalem
Confessionem coram quo possunt facere
Novitii. pag. 256. n. 1. ante susceptionem
habitus cui possunt confiteri generaliter
Novitii. pag. 249. n. 12. ante professio-
nem. 256. n. 1. Confessarii exponuntur
à Priore, sine illius licentia potest mutari
pag. 41. n. 3. Eremita hospites cui pos-
sunt confiteri. ibid. pag. 42. n. 6. Novus
Sacerdos non exponitur sine previo exa-
mine & approbatione. pag. 42. n. 4. in ne-
cessitate potest Prior exponere novum Sa-
cerdotem usq; ad visitationem. ibid. Depu-
tati pro secularibus approbatur à Ditece-
siano. p. 43. n. 7. Confessarii possunt absol-
vere ab iis à quibus & Prior excepto, &
pag. ibid. n. 9. Sed non reliquiarum ac-
ceptores absq; previa restitutione. pag.
249. n. 3.
Con-

Conform
vesti
Conjura
scipl
Conseru
li.
Consuet
serv
Contra
Contum
Conver
Coperta
Copiam
Gene
tunt
Conver
septi
n. 1
cum
feria
rio,
fund
Miss

INDEX.

- entia voto* Conformitas in Ceremoniis. pag. 109. n. 14. in
natur. pag. vestimentis & in omnibus. pag. 110. n. 15.
tra novem Conjuratio contra Superiorem punitur di-
p. 41. n. 2. sciplinâ Circulari. pag. 311. n. 2.
quam pa- Conservator eligitur à Capitulo Conventua-
Generalem li. pag. 36. n. 3.
nt facere Consuetudines antiquas Religionis curet ob-
sceptionem servari P. Major. pag. 362. n. 3.
generaliter Contradictor Superiori punitur. p. 311. n. 2.
e professio- Contumaces aula. pag. 229. n. 7.
xponuntur Conversatio cum hospitibus prohibetur. pag.
est mutari 54. n. 6.
es cui pos- Coperta quales, & quot conceduntur. pag.
6. Novem 119. n. 3.
revisio exa- Copiam rationum portat Prior ad Capitulum
. 4. in no- Generale. pag. 321. n. 6. Quando mit-
novum Sa- tantur. *ibid.*
id. Depu- Conversus tenetur ire ad Matutinum, &
r à Duce- septies laudare Deum per diem. pag. 87.
unt absol- n. 1. 3. recitat 82. Pater & Ave Maria
cepto, & cum quali divisione. pag. 87. n. 2. diebus
arum ac- ferialibus debet adesse Primæ & Completo-
one. pag. rio, festivis verò & vespere ac officio de-
49. n. 3. functorum. pag. 87. n. 2. Quis primæ
Con- Missa inseruit & pulsat pro illa. pag. 89.

INDEX.

- n. 2. Quot Pater noster & Ave Maria dicuntur pro quolibet Anniversario. pag. 170.
- n. 14. quot pro subditis aut Pralatis defunctis debet dicere. pag. 172. n. 17. facit abstinenciam solitam cum fructibus & vino. pag. 184. n. 9. tarde accedens ad officium & recedens ante finem accipit veniam. pag. 200. n. 2. quot libros potest habere. pag. 270. n. 7.
- Caseus. quantum datur casei qualibet septimana. pag. 187. n. 18.
- Correctio diversa juvenum ac senum. p. 121.
- n. 2. in Choro ad quem spectat. pag. 207.
- n. 2. quomodo ibi fiat Correctio. pag. 208.
- n. 3. in definatorio nunquam omittitur Correctio Pralatorum. p. 342. n. 8. vide Major, Visitator, Prior, Superior, Error.
- Calcei Prohibiti Eremitis pag. 237. n. 11.
- Constitutiones leguntur ante lectionem Capituli cum Regula. pag. 316. n. 5. observari debent. pag. 370. n. 1. Quomodo possunt revocari, mutari, & alterari. p. ibid. n. 2.
- Cruces ponuntur grandiores, distantes à porta Eremiti. pag. 19. n. 9. vide mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante,

te,
Coquis
ra
tur
omn
Coque
acr
Crepit
Curam
Custos
Debil
pag
tic
cip
De
Depos
Pr
ni
po
Depo
ca
te,

INDEX.

- te, & ab aliis Eremitis. pag. 112. n. 21.*
Coquus durat per annum in suo officio ejus cura & obligatio. pag. 161. n. 1, 2, 3, 4 datur illi socius. pag. 162. n. 5. Colligit ex omnibus hortis pro usu culinae. pag. 188. n. 20.
Coquere in cella non licet præter fructus & acrumina. pag. 186. n. 16.
Crepitas vel Calceos quales portant Eremitæ. pag. 238. n. 13.
Curam animarum non exercent Eremitæ. pag. 17. n. 6.
Custos sylvarum. pag. 151. n. 7. vide sylva.
- ### D
- Debiles quomodo tractantur ratione lecti. pag. 119. n. 5. præter viaticum datur venticulum. pag. 302. n. 10. debitores non recipiuntur in locis nostris. pag. 229. n. 7.*
Decima, vide Taxa.
Depositarius, in ejus manu deponitur pecunia Priorum & Visitorum, eligitur à Definitorio. pag. 336. n. 3. quando reddit depositam pecuniam Prelatis. p. 360. n. 8.
Depositio, Prelati infra annum ob quam fit causam & quo ordine. pag. 363. n. 5, 6, 7, 8.
- Ff 3 7. 8.

INDEX.

7. 8. *definitores quid debeant legere.* pag. 341. n. 7. *Dieta quando fit. ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet auctoritatem.* pag. 318. n. 2. *qui eo vadit incurrit penam.* pag. 320. n. 3.
- Defensio, qualis prohibetur aliorum & propria.** pag. 305. n. 1. *de injusta & inordinata quid nascitur.* pag. 306. n. 2. *qui defendit iniquiter quomodo castigatur.* pag. 307. n. 3. *defensio rei.* pag. 134. n. 4.
- Definitor quando debet exire de Definitorio, vide definitor, quis elegitur pro definitore.** pag. 332. n. 1. *eliguntur octo qualiter & quomodo.* pag. *ibid.* n. 2. *ab omnibus vocalibus dantur vota.* pag. 333. n. 3. *qui putatur obtinere.* pag. *ibid.* n. 4. 5. *Definitores eligunt scribam Capituli.* pag. 335. n. 1. *Vicarium Domus & alios Officiales.* pag. 336. n. 2. *tenentur venire ad matutinum, diebus festivis ad vespervas & Celebrare omni die aut audire Missam.* p. 339. n. 1. *Primus Definitor quando tenet locum Praesidentis.* pag. 341. n. 7. *interrogantur Priores & corriguntur.* pag. 342. n. 8. *in Consultationibus quae observantur.* pag.

pag.
dient
ta. pa
admin
brant
Præla
te ele
vatur
ibid.
pag.
bus d
n. 3.
bus
nera
Diffinit
illo v
tere
omn
Pra
n. 2
Discip
giti
Dispen
pag

INDEX.

- ere. pag. 344. num. 13. in virtute S. Obedientia prohibitum est revelare tractata. pag. 345. num. 16. corriguntur mali administratores. pag. 346. n. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Pralatorum. pag. 347. n. 1. leguntur ante electionem. pag. 348. n. 2. quid observatur in nominatione Pralaturarum. pag. ibid. n. 3. quomodo scribantur chartula. pag. 349. n. 1. reservatur authoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag. 357. n. 3. qualem precedentiam habent his tribus diebus. pag. ibid. vide Capitulum Generale Presidens. pag. 335. n. 8.
- Diffinitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag. 327. n. 3. Quando conveniunt omnes vocales. pag. 329. n. 1. Quilibet Pralatus renunciat Pralatura. pag. ibid. n. 2. remanent solum octo definitores. pag. 334. n. 7.
- Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag. 219. n. 1.
- Dispensatio silentii quoties & quando fit. pag. 51. n. 3. vide silentium.

INDEX.

- Dispensator datur pro adjutorio Cellerarii
 quis debet eligi, suum onus. p. 146 n. 9.
 non sit partialis. pag. 158 n. 2.
- Donatio. vide hereditas legata. p. 36 n. 3.
- Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis
 exceptis fructibus. pag. 230 n. 1.
- Dormire, ubi & quomodo dormiunt Eremita.
 pag. 118 n. 1. qua hora noctis vadunt dor-
 mitum ibid. Dormitio in die quanto tem-
 pore quomodo & quando fiat. pag. 215 n. 1.
 datur signum dormitionis pag. ibid. n. 2.
 eo tempore quilibet manet in Cella p. ibid.
 n. 3. finis dormitionis. pag. 216. n. 4.
 quando jejunatur qualis finis dormitionis.
 ibid post matutinum non licet dormire sine
 licentia. p. ibid n. 5. ubi sunt nostra hospitia
 non licet dormire extra illa. pag. 222. n. 1.
- Dubium quale declarat P. Major. p. 364. n. 8.
- Discere litteras possunt Eremita. pag. 269.
 n. 5. vide lectio.

E

- Edificia nova quando & cum quali sunt li-
 centia. pag. 286. n. 23, 24.
- Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro
 mor-

morti
 Et à
 alias
 Electio,
 vide
 pag.
 ction
 te elig
 culis
 fiat
 qual
 ction
 torib
 quid
 347
 Pra
 tion
 Nom
 elect
 Ann
 pag.
 Prio
 elige
 pag.
 pag.

INDEX.

Cellerarii
 146 n. 9.
 158 n. 2.
 136 n. 3.
 Eremitis
 30 n. 1.
 Eremita.
 dunt dor-
 anto tem-
 215 n. 1.
 bid. n. 2.
 a p. ibid.
 16. n. 4.
 mitionis.
 mire sine
 hospitia
 22 n. 1.
 64 n. 8.
 g. 269.
 fiunt li-
 23, 24.
 fit pro
 mor-

mortuo Eremita. pag. 173. n. 18. Reli-
 cta à novitiis convertuntur in usum Eccl.
 alias &c. pag. 259. n. 3. 4.
 Electio, officialium Eremiti pag. 278. n. 2. 3. 4.
 vide officiales. Superiorum quomodo fiat.
 pag. 326. n. 1. iuramentum fit pro Ele-
 ctione meliorum legitur Const. de qualita-
 te eligendorum. pag. ibid. n. 1. fit cum cal-
 culis albis, & nigris. pag. ibid. n. 2. quid
 fiat in paritate votorum. pag. ibid. n. 2.
 quales practicationes prohibentur in Ele-
 ctione vide practici officiales electi à defini-
 toribus, vide definitor, ante electionem
 quid observatur tempore Capituli. pag.
 347. n. 1. quid legatur. pag. 348. n. 2.
 Præcedentia in electionibus & nomina-
 tionibus. pag. ibid. n. 3. Nova Electio &
 Nominatio quando. pag. 350. n. 7. quis
 electus recusat officium. pag. ibid. n. 8.
 Anni professionis pro electione Majoris.
 pag. 352. n. 1. Visitatorum. pag. ibidem.
 Priorum. pag. ibid. n. 6. de qua natione
 eligendus est Pater Procurator Generalis.
 pag. ibid. n. 5. Qualitates eligendorum.
 pag. ibid. illorum numerus. pag. ibidem.

INDEX.

Electores qui jurant supra electionem meliorum. p. 326. n. 1. quando & quali forma pag. 331. n. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum. pag. 205, n. 5. vide definitio Electio.

Eremus quantum distat à civitate & locis. p. 14. n. 1. intra sylvas. pag. 15. n. 2. Clausura muro. p. 16. n. 3. clausura non mutatur sine licentia. ibid. non intrant mulieres, vide mulier, Eremus Montis Corona Vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. pag. 271. n. 1. ex Eremita asportari res prohibentur à quo & quando. p. 359. n. 6. acceptare Eremum, vide locus novus. Eremita, modus illius vivendi. pag. 7. votum solemne facit. pag. 8. ubi habitat. pag. 15. n. 2. non egreditur sine licentia. pag. 16. n. 3. non se ingerit negotiis secularium & parentum. pag. ibid. n. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. pag. 17. n. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. pag. 18. n. 8. Cui confitetur in Eremita & in itinere. pag. 41. n. 3. 6. renunciat privilegiis. pag. 49. n. 3. quando, ubi, & de quo loquitur, vide silen-

*silenti-
licentia
n. 6.
pag.
cium
neat
Officium
pag.
Eccl.
n. 16
cura
non f
tia. p
in an
cella.
liter
lam.
culp
n. 4.
& q
Exercitium
exce
qual
exer
rati*

INDEX,

silentium, non loquitur cum Novitiis sine licentia, nec conversatur cum illis. p. 54. n. 6. dicit aut audit quolibet die Missam, pag. 89. n. 2. 3. absolvit nocte & die Officium in Choro licet solus in Eremitio remaneat & quomodo. pag. 103. n. 1. tempore Officii non egreditur de choro, excepto. pag. 104. n. 2. Quomodo debet intrare, Eccl. chororum & Refectorium. pag. 110. n. 16. Quomodo, & ubi dormiat, habeat curam rerum uti sacrarum. p. 151. n. 8. non facit majorem austeritatem sine licentia. pag. 195. n. 5. Qualis est in loquendo, in ambulando & in omni actione sua, ac in cella. p. 312. n. 2. 3. Quando peccat venialiter aut mortaliter transgrediendo Regulam. p. 315. n. 3. obligatus est ad dicendam culpam & faciendam poenitentiam. p. 316. n. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis, & quomodo corrigatur. pag. 206. n. 1. 2. Exercitium Corporale fit omni die una hora excepto, &c. pag. 212. n. 1. in qua hora, quali loco, qua oratio dicitur ante & post exercitium. pag. 211. n. 2. Novitii separatim cum suo Magistro excepto, &c. pag.

INDEX.

213. n. 3. Culparum Capitulum & panis
 confectio impedit exercitium. pag. *ibid.*
 n. 4. quale exercitium sit in Cella. pag. *ibid.*
 n. 6. negligentes ad exercitium. pag. *ibid.*
 n. 4. Excusatio auditur una vice, quando
 licita. *ibid.*
- Exequia, illarum ordo. pag. 170. n. 13.
 Anniversaria. pag. 171. n. 15. 16. vide
 mortuus, datur signum Campana minori
 cum 20. ictibus. pag. 213. n. 5.
- Æstas, tempus illius quale intelligitur. pag.
 52. n. 5.
- Evangelium in nocte cum quali Ceremonia
 cantatur à Superiore. p. 78. n. 1. in Missa
 quando incensatur Evangelium. p. 91. n. 8.
- Excommunicatio, quis potest excommunica-
 re. pag. 309. n. 1. à reservata Priori non
 absolvit Confessarius. pag. 43. n. 9. cum
 quo ordine absolvitur à Priore & Forma.
 pag. 293. n. 1. ultra Excommunicationem,
 quali panis punitur percussor Fratris. pag.
 309. n. 2.

F

- Fabricari quando potest. pag. 286. n. 23, 24.
 vide Ædificia nova.

Fa-

Familia
 pag.
 pro E
 355.
 n. 3.
 piunt
 Ferire a
 na.
 Ferram
 Festum
 dispo
 n. 1
 tion
 52.
 rior
 Dice
 Forma
 Proj
 Forma
 licen
 Fumus
 Fugiti

INDEX.

- Familia Abbatia Montis Coronæ cui subest.*
 pag. 291. n. 10. *Visitatur à Priore.* *ibid.*
pro Eremitis ordinatur à definitoribus. pag.
 355. n. 1. *cum quali advertentia.* p. 356.
 n. 3. *pro familia fratres destinatos reci-*
piunt Priores. *ibidem.*
- Ferire ad mortem culpa gravissima, ejus pæ-*
na. pag. 133. n. 1. 2.
- Ferramentarius, ejus officium.* pag. 150. n. 6.
- Festum Natalis Domini, aut S Romualdi non*
dispensat jejunium Regulare. pag. 185.
 n. 12. *de præcepto non admittit dispensa-*
tionem silentii nisi necessitate cogente. pag.
 52. n. 4. *in quali celebrat officium supe-*
rior. pag. 81 n. 2. *Observantur festa*
Diocesis & Religionis. pag. 185. n. 11.
- Forma induendi Novitios.* *vide Novitius*
Professio.
- Forma victus observetur nec mutatur sine*
licentia. pag. 195. n. 4.
- Fumus, sua necessitas, quis faciat panes.*
 pag. 296. n. 3.
- Fugitivus.* p. 136. n. 1. *vide Apostata.*

Fru-

INDEX.

Fructus, acrumina quando distribuuntur. pag. 187. n. 17. *Colligi sine licentia non possunt,* pag. 188. n. 20. *dantur & recipiuntur inter Eremitas.* pag. 230. n. 1.

G

Genusflexio, in quibus hymnis & versibus fit in choro. pag. 107. n. 9. *fit coram Majore & presidente.* pag. 274. n. 1. *coram Priore solum in Cella.* *ibidem.* *Novitii coram Magistro.* *ibidem.* *ad signum Ave Maria excepto.* pag. 99. n. 8. *ad Elevationem SS. Sacramenti in omni loco.* pag. 93. n. 13. *ob quos errores in choro.* pag. 206. n. 1. *Gloria in Excelsis.* pag. 92. n. 9. *Gubernium universale totius Religionis spectat ad Majorem cum Visitoribus.* pag. 272. n. 13. *Galeros albos possunt habere Eremita.* pag. 238. n. 13.

H

Habitationes Eremiticæ quales. pag. 23. n. 3. *vide Eremitus locus novus.* *Habitare simul in Cella prohibitum.* p. 118. n. 1. *Hebdo-*

Hebdom
choro
quis j
n. 8.
nita
ibid.
vide
Hebdom
qua
dicit
quan
lenni
dine
serv
lum
bus.
succe
finit
Hebdom
mun
proc
alias
exce
fran

INDEX.

Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda Missa. pag. 74. n. 4. quis facit Officium pro impedito. pag. 77. n. 8. quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostrationem. pag. ibid. n. 9. stando dicit Orationem pag. 107. vide Missa.

Hebdomadarius Clericus suum officium, & qua legit ad horas. pag. 74. n. 5. cum quo dicit Invitatorium in medio Chori & quando. ibid. inservit Missa in festis solennibus. pag. 75. n. 6. quando & quo ordine accipit & dat pacem. ibid. qua observat & dicit. pag. 92. n. 10. ubi est solum unus Clericus quis supplet & in quibus. pag. 75. n. 6. Quando impeditus quis succedit. pag. 77. n. 8. Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. pag. ibid. n. 9.

Hebdomadarius Conversus, sua diligentia & munus. pag. 76. n. 7. portat Crucem in processionibus. ibid. impeditus mittit alium alias &c. ibid. inservit Missa Conventuali excepto &c. ibid. adjuvat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdotem in Sacra-
rio,

INDEX.

- crario, quando. *ibid.* ad Matutinum & primam vocat absentes. pag. 200. n. 1.
- Herbae non possunt accipi ex omnibus horis. pag. 188. n. 20.
- Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. pag. 36. n. 3.
- Hora prandii & Cena Eremitarum. p. 194. n. 1. 3.
- Hora Canonica, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Canonicas quid faciendum. pag. 66. n. 5. quando inclinatio fit & statio. pag. 68. n. 1. 2. Quomodo dicitur Prima. pag. 88. n. 1. quâ hora & quomodo pulsatur *ibid.* Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 2. Nona pag. *ibid.* n. 4. Vespera. pag. 97. n. 5. Completorium. pag. 98. n. 6. vide Officium Divinum & signum.
- Horologiam, ejus curam & directionem habet sacrista. pag. 148. n. 2. adsit in omnibus Eremitis. pag. 211. n. 2.
- Hortus Communis & qualis hortulanus. pag. 296. n. 2.
- Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremita. pag. 301. n. 6. vide iter.

Humili
gradu
n. 1. 1
ribus.
Hospital
n. 1. 1
Hospitalum
dotis q
Hospites
pag. 1
227. n
n. 5. q
Cum p
Prala
præce
tur ul
non de
ponunt
tempor
Incarcera
Pana
Hu-

INDEX.

- Humilitas, quam necessaria. pag. 55. illius
 gradus. pag. 56. debent observari. p. 63.
 n. 1. humilis fit Eremita cum suis Superioribus.
 pag. 311. n. 1.
- Hospitale, sua positio situs & qualitas. p. 227.
 n. 1. lecti quales. pag. ibid.
- Hospitum exceptor suum officium tam sacerdotis
 quam conversi. pag. 228. n. 2. 3. 4.
- Hospites, cum illis prohibita Conversatio.
 pag. 16. n. 5. quomodo recipiuntur. pag. 227.
 n. 1. lavantur illorum pedes p. 229. n. 5.
 qui non recipiuntur. pag. ibid. n. 7. Cum
 personis honoratis potest manducare
- Prelatus. pag. 240. n. 1. qualis datur illis
 præcedentia. pag. 264. n. 4. non detineantur
 ultra tres dies. pag. 266. n. 1. vicini non
 detinentur si, &c. pag. 294. n. 2. deponunt
 arma ad portam. pag. ibid. n. 4. tempore
 Capituli expediuntur sine mora. pag. 340. n. 3.
- I
- Incarcerati, vide Carcer, sequestratus,
 Panis.
- Gg In
- Hu-

INDEX.

- Incensare quis debeat & quo ordine.* pag. 91. n. 8.
- Inclinationes profunda in choro quando fiunt.* pag. 275. n. 2. 3.
- Incorrigibilitas, culpa gravissima & qua observantur cum incorrigibili.* pag. 133. n. 1. 2.
- Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria.* p. 99. n. 8.
- Indulgentia pro Exaudiat concessa ab Urbano octavo.* pag. 115. n. 3.
- Infirmus potest se sustentare in Choro.* p. 106. n. 6. non tenetur ad observantiam aliquorum in Choro. pag. 109. n. 13. dispensatur cum austeritate lecti. pag. 119. n. 5. non parcitur expensis pro curando infirmo. pag. 165. n. 3. visitatur à Medico Ordinario. pag. ibid. n. 4. ubi non possit curari. pag. 166. n. 5. visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella. pag. ibid. n. 7. quando conceditur balneum, quomodo, cum quali provisione & socio pag. 167. n. 8.
- Manducat carnes ubi & quando.* p. 168. n. 9.

n. 9
ritua
Inquisiti
Instrum
adjun
n. 1.
Intimati
ba.
Intonare
specta
gina.
Inventar
tiam
Jejunium
illi pro
fit jeju
ibid. n.
sexta
usq. ad
tembr
vitate
vantu
Quadr

INDEX.

- n. 9. 10. Superior procurat remedia Spiritu-
ritualia. pag. 169. n. 11.
- Inquisitio delinquentis quomodo facienda.
pag. 134 n. 4.
- Instrumenta bonorum operum qualia. pag. 38.
adjungitur Confessio & Communio. pag. 40.
n. 1. ad quid principaliter serviant. pag.
45. n. 14.
- Intimationes factæ Novitiis notantur à scri-
ba. pag. 245. n. 4.
- Intonare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem
spectat in Choro. pag. 83. n. 1. Salve Re-
gina. pag. 84. n. 3.
- Inventarium debet fieri rerum ad Obedien-
tiam spectantium & quare. p. 151. n. 8.
- Jejunium, qui jejunat in Æstate totum datur
illi pro prandio. pag. 132. n. 3. quomodo
fit jejunium feria quarta in æstate. pag.
ibid. n. 4. in Rogationibus ibidem. feria
sexta, vide Abstinencia à 13. Septembris
usq; ad Pascha. pag. 183. n. 7. à 13 Sep-
tembris ad festum S. Martini & à Nati-
vitate usq; ad Quadragesimam quæ obser-
vantur. pag. ibid. n. 8. in una & altera
Quadragesima. pag. 184. n. 9. in vigilia

INDEX.

- Nativitatis & Sabbato Sancto. pag. 185.
 n. 10. Jejunia devotionis. pag. ibid. n. 11.
 feriâ sexta nunquam dispensatur. p. ibid.
 n. 12. in festis S. Romualdi & Natalis Do-
 mini nunquam dispensatur jejunium. ibid.
 Juvenes noviter exeuntes de Novitiatu quo-
 modo & à quo debent gubernari & custo-
 diri. pag. 139. n. 1.
 Juvenes non sunt apti ad vitam Eremiti-
 cam. ibid.
 Juramentum eligendi meliores in Prela-
 tos. pag. 331. n. 5. vide Electio, Definitio.
 Itinerantes quæ tenentur Observare, vide
 pecunia vestis.
 Iter faciens cui potest Confiteri. pag. 42. n. 6.
 in necessitate potest cum socio dormire.
 pag. 118. n. 1. eundo ad aliam Eremitum
 quæ potest secum portare. pag. 156. n. 10.
 expendit pecuniam solum pro itinere. pag.
 157. n. 11. perveniens ad locum sibi de-
 stinatum restituit residuum pecunie. pag.
 ibid. n. 12. ad quales obligatur Oratio-
 nes. pag. 68. n. 1. ultra 50. miliaria non
 vadit sine licentia. pag. 223. n. 2. non va-
 dit solus sub pana unius abstinentia. p. 301.
 n. 1.

n. 1
 reve
 Itine
 Die
 Eren
 netu
 n. 9
 ria
 tent
 tera

Kyrie e
 in C

Laicus
 dom
 Lavar

Lavato

Laudes
 p. 80

Ligna

INDEX.

n. 1. qualis suus socius. ibid. in exitu & reversu quid facit. pag. ibid. n. 3. dicit Itinerarium. pag. 301. n. 4. non vadit Die Festo. pag. ibid. n. 5. non referat in Eremita quae viderit. pag. ibid. n. 8. non tenetur ad Jejunium Regulare. pag. 302. n. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria pag. ibid. n. 10. paucis debet esse contentus in hospitium. ibid. portat secum litteras dimissoriales à Priore alias, &c. pag. 355. n. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto &c. pag. 84. n. 2.

L

Laicus sua Obligatio, vide Conversus, Hebdomadarius, Eremita.

Lavari debent pedes hospitium à quo. pag. 229. n. 5.

Lavatorium quis tenetur preparare. pag. 298. n. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebrantur. p. 80. n. 1. vide Matutinum.

Ligna quando dantur Eremitis. p. 145. n. 7.

INDEX.

ligna aut arbores non excinduntur circa
Eremitum. pag. 15. n. 2. vide sylvam.
Littera non mittuntur nec recipiuntur si-
ne licentia pag. 230. n. 1. 2. aperie-
litteras Majoris aut Visitatorum qua-
pana. pag. ibid. n. 3. P. Major & Vi-
sitatores non aperiunt inter se. ibidem.
nec Eremita alterius, nec Superior in ab-
sentia Prioris. pag. 232. num. 5. littera
omnes portantur ad P. Majorem. p. 233.
n. 6. quale sigillum. pag. ibid. n. 7. littera
de statu Eremiti scribuntur quolibet Mense
à Prioribus ad P. Majorem. p. 287. n. 25.
littera infamantes scripta Capitulum aut
Dietam Castigantur. pag. 307. n. 4. lit-
teras favoris pro Electione qui procurat
quomodo punitur. pag. 328. n. 6. Quales
littera leguntur in Capitulo. pag. 340. n. 4.
in directione litterarum ad Capitulum qua
observantur. ibidem. littera testimoniales
quando portantur. pag. 300. n. 3. Dimisso-
riales à Priore quando. pag. 355. n. 2.
Lectio ad Matutinum quis legit & quo-
modo. pag. 70. n. 3. In festis solennibus
quis legit Homilias. pag. 73. n. 2.

Lector

Lector
 dum
 Lectio
 que
 Pro
 Pen
 ctio
 Lectio
 Lectio
 in h
 def
 Lectio
 fit a
 Lector
 pit
 Lector
 Lectu
 pag
 tur
 les
 Libra
 lib
 lib

INDEX.

- Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus. pag. 108. n. 11.
- Lectio ad primam & secundam mensam ad quem spectat in Refectorio pag 177. n. 2.
- Prophetia Sabbato Sancto & in vigilia Pentec. pag 112. n. 21. Completa lectio. pag. 197. n. 1. absentes à lectione. pag. 198. n. 3.
- Lectio ad panem. pag. 213. n. 4.
- Lectio Theologiae Moralis & Conferentia bis in hebdomada & quali hora. pag. 217. n. 1. defectum lectoris quis supplet. ibid.
- Lectio Regulae & Constitutionum quolibet die fit ante Completorium. pag 316. n. 5.
- Lector primae & secundae Mensae tempore Capituli Generalis. pag. 338. n. 7.
- Lectores Chori, vide lectio.
- Lectus qualis est, qualis saccus & cooperta. pag. 119. n. 2. 3. cum infirmis dispensatur. pag. ibid. n. 5. lecti in hospitali qualis. pag. 120. n. 6.
- Libraria Communis. pag. 149. n. 4.uales libri non conservantur in illa. ibid. vide libri.

INDEX.

- Libri prohibiti & suspensi non conservantur.**
 ibid. non exportantur nisi tres libri &
 quomodo pag. 146. n. 10. Quot & quales
 potest habere Conversus. pag. 170. n. 7.
 libri quos tenet Prior & quae in illis no-
 tantur pag. 285. n. 19. 20. Quales de-
 beant esse in qualibet Eremito pag. ibid. n.
 21. 22. liber Professionis à quo conserva-
 tur. pag. 378. n. 2. librum computi sua
 Eremiti qui non defert ad Capituli Generale.
 pag. 354. n. 12.
- Licentia abeundi longius, vide Major, iter.**
- Lites debent Caveri procurando Composi-
 tiones.** pag. 143. n. 4.
- Lucerna parantur in Choro pro nocte.** pag.
 148. n. 2.
- Locus, loci in quibus non admittitur dispensa-
 tio silentii, pag. 111. n. 2. de uno ad alium
 locum qua portantur. pag. 156. n. 10.
 vide iter, vestes, non graventur familia de-
 bitis. pag. 356. n. 3. pag. 359. n. 6. quis
 non se ingerit in loci administrationem.
 pag. 361. n. 2. pag. 366. n. 13.**
- Locus novus Oblatus qualis sit, à quo, & quo-
 modo acceptatur. p. 369. n. 1. Quando pos-
 sunt**

sun
 fiat
 Magis
 pag
 B. V
 Chor
 Gen
 dilig
 visit
 com
 test
 Major
 pag.
 ciun
 p. 79
 Gene
 euna
 non a
 n. 3.
 pag.
 Coro
 univ
 n. 2.

INDEX.

sunt acquiri loca nova. p. *ibid.* n. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci, *ibidem.*

M

Magistro Novitii consententur excepto, &c.
pag. 42. n. 5. Recitat cum illis Officium
B. V. Maria. pag. 105. n. 3. Corrigit in
Choro pag. 207. n. 2. Eligitur à Capitulo
Generali. pag. 253. n. 1. suum Officium,
diligentia & instructiones. pag. 253. n. 2.
visitat Cellas & Culpas audit omni die post
completorium. pag. *ibid.* n. 3. 4. à quo po-
test suspendi. pag. 154. n. 5.
Major, Supremus Prælati Congregationis,
pag. 319. n. 1. In quibus Festis dicit Offi-
cium & Celebrat Missam Conventualem.
p. 79. n. 2. Quibus diebus dat absolutionem
Generalem. pag. 203. n. 2. 3. dat licentiam
eundi ultra 50. Miliaria. pag. 223. n. 2.
non aperit litteras ad Visitatores. pag. 231.
n. 3. non habet mensam particularem.
pag. 240. n. 1. residet in Eremito Montis
Corona, & cum Visitoribus gubernat
universaliter Congregationem. pag. 272.
n. 2. facit exhortationem in principio Ca-

INDEX.

pituli Generalis, Celebrat Missam Conventualem. pag. 325. n. 3. Ordinatur ut Prelati faciant prelaturae renuntiationem, acceptat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse. pag. 329. n. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. pag. 330. n. 3. renunciat Majoratui in manibus visitorum. pag. 331. n. 4. requisita eligendi Majoris. pag. 352. n. 1. durat 4 annos pag. ibid. Non potest simul agere Prioratum. pag. ibid. n. 3. nec eiusdem Nationis cum visitoribus pag. ibid. n. 4. ante 5 annos Professionis potest eligi cum dispensa. pag. ibid. n. 6. sua precedentia. pag. 357. n. 3. Autoritas Majoris cum visitoribus. pag. 361. n. 1. 2. Corrigit omnes, relaxat penitentias. pag. ibid. n. 2. Cum visitoribus visitat, punit, & mutat. pag. 362. n. 4. sua depositio & qua requisita. pag. 363. n. 5. Qualia dubia declarat cum visitoribus & qualia solus. p. 364. n. 8. cum qualibus visitoribus expedit negotia. pag. 365. n. 9. iudicat causam gravaminis à visitoribus. pag. ibid. n. 11. communicantur ei res difficiles visitationis.

ni
n.
cum
elig
voc
Pa
rio
Mand
n.
rio
pag
n. 3
ten
ma
&
in
die
n.
ma
pra
Sup
exc
Matu
&

INDEX.

nis. *ibid.* quando visitat & ubi. pag. 366.
 n. 12. pro visitatione particulari quem se-
 cum potest ducere *ibid* quando & cum quo
 eligit visitatores. pag. 367 n. 16. potest
 vocare visitatores sua residentia ante
 Pascha. pag. 368 n. 18. vide Prior, Super-
 rior.

Manducat solus Eremita & quare. pag. 240.
 n. 1. Quando manducant simul in Refecto-
 rio pag. 177. n. 2. quis legit ad mensam.
 pag. *ibid.* n. 2. signa Refectorii. pag. *ibid.*
 n. 3. Quando fit abstinentia. pag. 178 n. 5.
 tempore Jejunii, quomodo die Dominico
 manducatur. pag. 133. n. 7. Hora prandii
 & cana in Æstate pag. 194. n. 1. hyeme
 in Dominica qua hora potest canari, &
 diebus aliis colationem facere. pag. *ibid.*
 n. 2. intra prandium & canam non licet
 manducare & bibere. pag. *ibid.* n. 2. hora
 prandii, diebus jejunii. pag. 195. n. 3.
 Superiores non manducant cum hospitibus
 excepto, &c. pag. 240. n. 1.

Matutinum qua hora absolvitur, sua signa
 & intervalla. pag. 65. n. 2. 3. 14. quo-
 mo-

INDEX.

modo Celebratur. pag. 68. n. 1. 2. 3. 4. in signo Matutini quæ observanda. pag. 66. n. 5. qui non vadit ad Matutinum quam penam incurrit. pag. 200. n. 3. Laudes quomodo dicuntur, vide Hora Canonica & officium Divinum.

Medicus eligitur à Capitulo Conventuali. pag. 165. n. 4. non potest adiri sine licentia. ibidem.

Medicinas sumere in domibus secularium prohibitum. pag. 166. n. 5. vide Infirmus.

Mensa particularis prohibita Priori & Majori, vide Major manducare, Superior. pag. 240. n. 1.

Missæ Conventualis à quo dicitur. pag. 74. n. 4. in solennitatibus. pag. 79. n. 2. post Primam. pag. 89. n. 2. quæ nunquam intermittitur & quare. pag. 89. n. 2. Celebratur frequenter. pag. ibid. n. 3. quo tempore. pag. 90. n. 4. hebdomadarius quo tempore debet inveniri ante Altare. pag. ibid. n. 5. aspergit aquâ benedictâ, Communicat & renovat particulas. ibidem. Quando Cantatur Missa. pag. 91. n. 6. qualia Ornamenta sacerdotalia. pag. ibid.

n. 7.

INDEX.

- n. 7. unus ministrat. *ibid.* in quali Missa incensatur Altare. pag. *ibid.* n. 8. Gloria in Excelsis quando. pag. 92. n. 9. ad Missas privatas in festis ad Altare majus qualia dantur signa. pag. 93. n. 12. ad Missam Primam & Conventualem. pag. *ibidem.* n. 12. ad Sanctus & Elevationem hostie. pag. *ibid.* n. 13. in solennitatibus. *ibidem.* pro vocandis Sacerdotibus & ministris qua signa. pag. 94. n. 14. qua Candela accenduntur, vide cerei, in anniversariis obligantur Sacerdotes ad dicendam unam Missam. pag. 171. n. 15. pro quolibet defuncto de nostris. pag. 172. n. 17.
- Missam ante Electionem Pralatorum. pag. 347. n. 1.
- Minari non licet & qualis pena. p. 309. n. 2.
- Minister Missæ, vide Missa.
- Minister hospitii, vide hospitium.
- Minister fratrum datur mansuetus. p. 158. n. 1. Non partialis. pag. *ibid.* n. 2 quomodo se gerat cum senibus. pag. 174. n. 1.
- Minister prima & secunda mense tempore Capituli eligitur à definitoribus. pag. 338. num. 7.

Mo-

INDEX.

- Molendinum in locis nostris fieri debet.* pag. 296. n. 1.
- Monialium Monasteria adire, & in Ecclesiis earum celebrare quomodo prohibitum.* pag. 20. n. 11.
- Monachorum quatuor genera.* pag. 14.
- Murmuratores graviter puniuntur.* pag. 307. n. 3.
- Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum qualiter & quando.* pag. 169. n. 12. *quando portatur in Ecclesiam & illius funeralia.* pag. 170. n. 13. *pro Defuncto Eremita ad qua Obligantur Sacerdos & Clericus.* pag. 172. n. 16. 17. *ad qua Conversi.* pag. *ibid.* n. 17. *Eleemossyna datur à quo, quomodo & quotempore.* pag. 173. n. 18.
- Mutanda Conceduntur.* pag. 237. n. 11.
- Mutatio fratrum fit ex necessitate p. 355 n. 1.*
- Mutati portant litteras dimissoriales à Priori.* pag. *ibid.* n. 2. *vide iter.*
- Mulieres non intrant nostras Eremos nec transeunt Cruces sub pena Excommun.* pag. 20. n. 11. *Exceptis tribus diebus.* pag. 19. n. 10. *pena in permittentem tran-*

tra
tene
fessio
illis
Nation
pag.
P.M
352
Nati
Quo
tio. p
Cong
Neglig
n. 1.
tur.
rum
Negoti
Capi
Capi
riun
quen
No men
seips
mod

INDEX.

*transire Cruces. pag. 20. n. 11. non potest
teneri Cura Mulierum nec earum Con-
fessiones excipi, si non & nec loqui cum
illis sine socio. ibidem.*

N

- Nationis cujus esse intelligitur Eremita.
pag. 332. n. 2. diversa Nationis debent esse
P. Major & inter se quilibet Visitator. pag.
352. n. 4. Procurator Generalis alterius
Nationis à P. Majore. pag. ibid. num. 5.
Quot Prelatos potest habere qualibet Na-
tio. pag. 353. n. 9. Quales Nationes nostra
Congregationis. pag. 354. n. 10.*
- Negligentes in Choro corriguntur. pag. 200.
n. 1. 2. 3. pro manuali Exercitio vocan-
tur. pag. 213. n. 4. ad Capitulum Culpa-
rum. pag. 284. n. 15.*
- Negotia Religionis quo ordine tractantur in
Capitulo Generali. pag. 335. n. 1. 2. vide
Capitulum Generale, Definitor, definito-
rium, Negotia gravia intra annum ad
quem referuntur. pag. 365. n. 9.*
- No men, quomodo vocantur Eremita inter
seipos. pag. 275. n. 4. Superiores quo-
modo nominantur. pag. 32. n. 1.
No-*

INDEX.

- Nominatio Pralatorum in Electione.* pag. 348. n. 4.
- Nonne quando datur signum.* pag. 206. n. 4.
- Novitius Confitetur P. Magistro excepto, &c.*
p. 42. n. 5. non loquitur nec conversatur
cum Professis sine licentia. p. 54. n. 6. *Offi-*
cium in Choro peragit cum aliis. p. 103.
n. 1. extra chorum cum Magistro. p. 165.
n. 3. post professionem manet uno anno in
Novitiatu nec habet vocem in Capitulo.
pag. 116. n. 1. post Noviciatum à quo in-
struitur. pag. 116. n. 1. *à quo in Choro &*
alibi corrigitur. pag. 207. n. 2. *facit ex-*
ercitium separatim cum Magistro. p. 213.
n. 3. non facit disciplinam extraordina-
riam, nec portat Cilicium sine licentia
Magistri pag. 219. n. 1. 2. *in receptione*
Novitii quæ considerantur, sua atas, cum
qua, qualiter dispensatur. pag. 243. n. 1.
quæ inquisitio debet fieri. pag. 244. n. 2.
pag. 246. n. 5. de alia Religione à solo Ca-
pitulo Generali potest recipi pag. 245. n. 3.
qualis sit protestatio & quando. pag. 245.
n. 4. pro Clericatu suscipitur cum suffi-
cienti intelligentia pag. 246. n. 5. *à quo*

exan
 sus.
 tulo.
 pag.
 40.
 bitu.
 torn
 nera
 te pr
 256
 facit
 pag.
 eo su
 n. 2.
 usum
 men
 ligio.
 vitii
 flecti
 Novitii
 quom
 di. pa
 nicat
 pag.

INDEX.

examinatur tam Clericus, quam Con-
versus. pag. ibid. n. 6. quis proponit in Capi-
tulo. pag. 247. n. 7. à quo potest dimitti.
pag. ibid. n. 8. manet in proprio habitu
40. dies. pag. 248. n. 9. non datur illi ha-
bitus sine licentia patris Majoris & Visita-
torum. pag. ibid. ante habitum facit Ge-
neralem Confessionem. pag. 249. n. 12. an-
te professionem Confessio unius anni. pag.
256. n. 1. post susceptionem habitus quid
facit cum vestimentis suis & pecunia.
pag. 258. n. 1. non licet petere aliquid ab
eo sub pena circularis disciplina. pag. 259.
n. 2. relicta à Novitio convertantur in
usum Ecclesie pag. ibid. n. 3. inventus
mendax ante professionem ejicitur de Re-
ligione. pag. 260. n. 6. precedentia No-
vitii Sacerdotis. pag. 263. n. 2. 3 genu-
flectitur coram P. Magistro. pag. 274.

num. 1.

Novitii dicunt primo culpam in Capitulo &
quomodo. pag. 282. n. 12. forma vestien-
di. pag. 371. n. 1. die professionis commu-
nicat. pag. 376. n. 1. forma Professionis.
pag. 377. n. 1. res Novitiorum reponun-

H h

tur

INDEX.

tur apud Cellerarium & servantur in dispensa usq; ad Professionem. pag. 256. n. 1.

O

Obedientia primus gradus, obedire sine mora. pag. 45. Cap. V. quomodo sit obedientum. *ibid.* Reg. ab illa pendet Conservatio disciplina Regularis. pag. 47. n. 1. Major obedientia observantia & quare. pag. 48. n. 2. quæ fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris. *ibid.* per votum obedientia cui privilegio renunciatur. pag. 49. n. 3. Superiori utrum obediendum. pag. 311. num. 1. Preceptum obedientia quando obligat sub peccato mortali pag.

315. n. 3.

Obedientia Domus quo numero & ordine fiunt pag. 278. n. 2. 3. 4. cum promptitudine suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. pag. 279. n. 4. duæ possunt dari uni & una dividi. pag. 280. n. 5.

Oblatus non tenetur ad jejunia Regularia sed solum ad Ecclesiastica. pag. 195. n. 6. *etas in receptione.* pag. 243. n. 1. quomodo & ubi recipitur & à quo instruitur. pag.

249.

24
ti e
pot
pot
qu
Qu
non
Oblig
rec
Oblig
vin
Officia
tur
&
rum
ibia
dua
tur
Official
finit
Officina
n. 8
bus.
Officiun

INDEX.

249. n. 13. post annum à quo potest dimit-
 ti & ob quam causam, pag. 250. n. 15.
 potest exire quando vult, post septennium
 potest recipi pro Converso, pag. ibid. n. 16.
 que promittit in ingressu, pag. 251 n. 17.
 Qui dimittuntur aut per se egrediuntur
 non recipiuntur. *ibidem.*
- Obligaciones perpetua Missarum quomodo
 recipiuntur. pag. 259. n. 5.
- Obligatio Divini Officii, vide Officium Di-
 vinum.
- Officiales Domus quando & quomodo eligun-
 tur, pag. 278. n. 2. 3. 4. illorum numerus
 & Ordo, pag. 279. n. 4. publicatur illo-
 rum Electio in Capitulo Culparum quando,
 ibid. vide Obedientia. Unus potest habere
 duas Obedientias, pag. 280. n. 5. Eligun-
 tur post Capitulum Generale & Dietam,
 pag. 279. n. 4.
- Officiales eliguntur à Definitoribus, vide De-
 finitor.
- Officinas intrate nemo potest excepto, pag. 18.
 n. 8. pana, ibid. visitantur à visitatori-
 bus, pag. 367. n. 16.
- Officium Divinum quis incipit, vide hebdo-

INDEX.

- madarius Sacerdos, quis intonat Psalmos
Cantica & hymnos. pag. 83. n. 1. quis in-
tonat Salve Regina. pag. 84. n. 3. non
licet exire ab Officio nisi in necessitate. pag.
104. n. 2. non sustentantur nisi, &c. pag.
106. n. 6. Observantur Cerimoniae. ibid.
qui venit tarde quid facere tenetur. pag.
200. n. 2.
- Obligatio Officii Divini, vide hora. pag. 221.
n. 1. Canonica, Matutinum, Prima
- Officium B. V. Mariae dicitur in Choro quan-
do. pag. 165. n. 3. quibus diebus. ibidem.
- Officium defunctorum dicitur semel in hebdo-
mada in Choro excepto, &c. pag. 105. n. 5.
hoc officio & Anniversariis satis fit Obli-
gationi in Quadragesima. ibidem.
- Oleum S. datur infirmo suo tempore. pag.
169. n. 11.
- Oratio mentalis quando, & quanto fit tem-
pore p. 113. n. 1. Quale signum illius & finis.
pag. 114. n. 2. 3. ad qualem Orationem
Obligati Eremita. pag. 221. n. 1.
- Oratio in principio Capitulii Conventualis.
pag. 35. n. 2. Generalis. pag. 323. n. 2.

in
Ordin
ex
an
ibi
lic
Ordin
sc
17
Ca
Ostia
pa
sa
la
Octa
&
Pac
Pan
n
n
in

INDEX.

in principio Definitorii. pag. 326. n. 2.
Ordines, qui promovetur ad Ordines debet
 examinari, quo tempore. pag. 268. n. 1.
 anni professionis pro susceptione sacerdotii.
ibid. qui Ordinari facit se & alios sine
 licentia punitur. pag. 269. n. 3.
Ordinationes & decreta visitatorum ubi in-
 scribantur & earum vigor. pag. 368. n.
 17. vide *Actus Capitulares*, Ordinationes
 Capituli antecedentis legunt Definitores.

pag. 341. n. 7.

Ostarius Capituli, sua qualitas & officium.
 pag. 337. n. 6. pag. 339. n. 2. audit Mis-
 sam qua celebratur ante Electionem Pra-
 latorum. pag. 347. n. 1.

Octava S. ROMUALDI quando celebratur,
 & ubi in utraq; festivitate. p. 185, n. 11.

P

Pacis Osculum quando & quomodo datur.
 pag. 75. n. 6. pag. 92. n. 10.

Panis qualitas & modus distribuendi. p. 189.
 n. 1. signum pro pane faciendo. pag. 213.
 n. 5. pistoris cura & Officium, pag. 296.
 num. 3.

INDEX.

- Panni à quo providentur & quando.* pag. 235. n. 1, 2. *quis pannos scindit.* pag. 239 num. 17.
- Paulus Justinianus dilatat nostram Religionem.* pag. 10.
- Pocula de vitro prohibentur.* pag. 144. num. 6.
- Pallium quomodo portatur.* pag. 237. n. 9. *sine illo non licet intrare Chorum & Refectorium.* pag. 110. n. 16. *portatur per Eremum.* pag. 237. n. 8. *forma illius & materia.* pag. 237. n. 7.
- Pecunia non potest conservari ab Eremita excepto Priore & Cellerario* pag. 153. n. 1. *quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur reliquum viatici.* pag. 157. n. 11. n. 12. *Prior non potest dare licentiam petendi pecuniam à parentibus & amicis.* pag. 231. n. 2.
- Pecunia Novitiorum quomodo conservatur.* pag. 258. n. 1. *vide Novitius, quantitas pecunie euntis ad Capitulum* p. 321. n. 4. *qui non desert ad Capitulum aut non solvit taxatam pecuniam pro sua Erema.* p. 322. n. 7.

n.
in n.
Pena
12
pun
Pena
ibi
Penit
n.
tur
mu
Qu
16
qu
non
ali
qu
pa
ta
Pani
pa
to
cio
mi

INDEX.

- n. 7. tempore Capituli Generalis deponitur
in manu depositarii electi. pag. 336. n. 3.
- Pena qualis est gravis. pag. 123. n. 2. pag.
124. n. 3. quo modo intelligitur graviter
puniatur. ibid. Culpa gravior. p. 127. n. 4.
- Pena Carceris quando non infert infamiam.
ibid. pena peccati contra Castitatem. pag.
128. n. 5.
- Penitentia secreta pro culpa secreta. p. ibid.
n. 6. Culpa gravissima quando reservan-
tur Definitoribus. pag. 133. n. 2. Mur-
muratores puniuntur, vide Murmurator.
Qui coquit in Cella pulmenta. pag. 186. n.
16. qui manducat carnes. pag. 191. n. 3.
qui loquitur in Choro. pag. 225. n. 2. qui
non lavat pedes hospitibus. p. 229. n. 5. qui
aliquid petit à Novitiis. p. 259. n. 2. 3. 4.
qui facit se ordinare aut alios sine licentia.
pag. 269. n. 3. quales penitentia frequen-
tantur in Capitulo. pag. 283. n. 13.
- Penitentia suspenditur per appellationem.
pag. 284. n. 16. 17. qui transit tempus
tonsurae. pag. 297. n. 5. qui vadit sine so-
cio. pag. 380. n. 1. qui scribit falsas infamias.
pag. 307. n. 4. punitur qui percu-

INDEX.

- tit, minatur & injuria afficit. pag. 309.
 n. 2. qui conjurat contra Prælatum &
 contradicit illi. pag. 311. n. 2. qui non
 vadit ad Capitulum Generale. pag. 319.
 n. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dietam
 sine licentia pag. 320. n. 3. qui non portat
 aut non mittit Computum sua Domus. pag.
 322. n. 7. qui non portat secum pecuniam
 taxatam ad Capitulum. ibid. qui facit fa-
 ctiones. pag. 327. n. 4. qui procurat litte-
 ras. pag. 328. n. 6. Definidores qui reve-
 lant tractata. pag. 345. n. 16. qui non
 desert acta Capituli ad suam Eremum.
 pag. 359. n. 7.
Penitentia taxate in Regula & Constitutio-
 nibus possunt moderari. pag. 316. n. 4.
 pag. 361. n. 2. cum quali advertentia.
 pag. 316. n. 5.
Percutere Prælatum pena gravissima. pag.
 133. n. 1. 3. quomodo punitur percussor.
 pag. 133. n. 2. pag. 309. n. 2.
Pitancia quando datur. pag. 181. n. 1. pag.
 182. n. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pon-
 dus. pag. 186. n. 14. cum oleo dari potest
 pro butiro sed non in contrarium. p. ibid.
 n. 15.

n.
 pag
 arn
 Portin
 n. 2
 dep
 n. 4
 19
 ra
 Portin
 Pract
 dis
 qu
 Cir
 via
 Prace
 n.
 ex
 tra
 ren
 int
 Ob
 Vi
 fide
 Pr

INDEX.

- n. 15. Casei sex uncia dantur & quando.
pag. 187. n. 18. Cibi cocti reponuntur in
armariolo eodem die. pag. ibid. n. 19.
- Portinarius sua diligentia & cura. pag. 294.
n. 2. portam tenet clausam. pag. ibid. n. 3.
deponi facit arma & custodit illa. pag. ibid.
n. 4. in quibus pramonet extraneos pag.
195. n. 5. quomodo Curam gerit calevactura
hospitum. pag. ibid. n. 6.
- Portinarius Capituli Generalis, vide ostiarius.
- Practicatio prohibita, & sua pena, à quo
dispensatur delinquens. pag. 327. n. 4.
qualis non est prohibita. pag. 228. n. 5.
Circa negotia Capituli. pag. 345. n. 15.
vide Officium.
- Præcedentia locorum nostrorum. pag. 271.
n. 1. Majoris pag. 272. n. 2. visitorum
ex occasione visitationis. pag. ibid. n. 3. in-
tra visitatores. pag. ibid. n. 4. inter Prio-
rem sua Eremitæ & Magistri. pag. ibid. n. 5.
inter Sacerdotes, Clericos, Conversos &
Oblatos. pag. ibid. n. 6. inter Priores &
Visitatores hospites. pag. 273. n. 7. Pra-
sidentis, in nominatione & electione
Prælatorum. pag. ibid. n. 8. inter Desini-

INDEX.

- tores & P. Majorem. pag. 348. n. 3. inter
Novitios & Sacerdotes, vide Novitius, vi-
de hospites.
- Præceptum S. Obedientia quomodo obligat
sub peccato mortali pag. 315. n. 3. tale
præceptum pro Definitoribus non revelan-
di. pag. 345. n. 16. Scrutatorum. pag.
348. n. 4.
- Prædicare potest Eremita cum licentia Capi-
tuli Generalis. pag. 269. n. 6.
- Pralati, Pralaturas in definitorio. pag. 326.
n. 2. quo ordine nominantur in Electioni-
bus. pag. 348. n. 3. 4. post sex annos va-
cant annis duobus & non sufficit unus. pag.
353. n. 8. vide Prior, Superior, Pra-
latura.
- Pralatura non confertur illi qui non valet
ducere vitam communem. pag. 354. n. 12.
quare aliquis deponitur. pag. 363. n. 5.
pro depositione aut electione P. Majoris
quot debent congregari & qui. pag. 364.
n. 7. duo Visitatores. pag. 364. n. 8. duo
Pralati. ibid. qui renunciat tempore Visi-
tationis punitur. pag. 366. n. 14.
- Præsidenti tempore Capituli fit reverentia

cun
à de
Ref
pag
de S
ditu
pon
elec
tur
fini
ant
sam
Prima
qua
Prior
sur
mit
exe
debe
rios
quo
tru
dat
pecc

INDEX.

- cum genuflexione.* pag. 271. n. 1. *eligitur à definitoribus* pag. 335. n. 8. *publicat in Refectorio Ministros electos in definitorio.* pag. 338. n. 7. *Quando celebrat Missam de Spiritu S.* pag. 339. n. 1. *quando egreditur de Definitorio.* pag. 340. n. 5. *proponit negotia.* pag. 342. n. 9. *Confirmat electionem Prælatorum, si vero ipse eligatur in Prælatum, confirmat primus Definitor.* pag. 351. n. 9. *facit exhortationem antequam prælegantur electi ad Mensam.* pag. 358. n. 5.
- Prima quando datur signum.* pag. 88. n. 1. *qualis versus dicitur ad sonum Primæ.* pag. 54. n. 7.
- Prior non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia.* pag. 16. n. 2. *non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine necessitate.* pag. 17. n. 6. *qualis debeat esse.* pag. 32. n. 2. *exponit Confessarios.* pag. 41. n. 4. *potest reservare Casus quomodo.* pag. 43. n. 9. *habet curam fratrum finito Noviciatu aut alteri demandat.* pag. 116. n. 1. *quando potest tenere pecuniam.* pag. 153. n. 1. *quæ concedit* sub-

INDEX.

*subditis & quæ non. pag. 154. n. 4. visitat Cellas bis in annos cum quo. pag. ibid. n. 5. Cura & visitatio infirmorum. pag. 166. n. 6. pag. 168. n. 9 10. Moribundorum. pag. 169 n. 11. senum. pag. 174. n. 1. in quo Casu potest dare licentiam eundi ultra quinquaginta miliaria. pag. 223. n. 2. non recipit banditos, debitores & Contumaces. pag. 229. n. 7. non potest dare licentiam subditis petendi pecuniam à quibus. pag. 231. n. 2. debet legere litteras subditorum. pag. ibid. n. 3. 4. providet vestimenta. pag. 235. n. 1. 2. non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus excepto. &c. pag. 240. n. 1. mittit ad ordines. subditos suo tempore eosq; instruit. pag. 269. n. 4. 5. **P**recedentia sua in Eremito & alibi. pag. 272. n. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem quid faciat. pag. 278. n. 2. 3. potest removere negligentes. pag. 280. n. 6. quando tenet Capitulum culparum quæ disponit, commendat & dispensat. pag. 281. n. 7. 8. 9. 11. 14. 16. quas penitencias frequentat, potest illas mutare & alterare. pag. 283.*

INDEX.

283. n. 13. scribit de morte subditi ad alia
 loca. pag. 285. n. 21. quando facit novas
 fabricas. pag. 286. n. 23. 24. singulis duo-
 bus mensibus scribit superioribus de statu
 sua Eremiti. pag. 287. n. 25. quando nomi-
 nat superiorem Domus & qualem. pag.
 290. n. 4. relinquit in scriptis faciendam.
 pag. 291. n. 9. Mittit Computum expen-
 sarum Domus & pecuniam ad Capitulum
 Generale. pag. 321. n. 4. 5. 6. 7. à quo
 corrigitur & punitur. pag. 361. n. 2. 4.
 ob quas causas potest deponi. pag. 363. n. 5.
 que dubia potest declarare pag. 364. n. 8.
 in visitatione confert cum visitatoribus de
 gravibus negotiis. pag. 363. n. 6. vide
 Superior de Monte Corona, Prelatus, Pre-
 latura.
- Prior Sacra Eremiti subjectam habet fami-
 liam Abbatia illam visitat & corrigit.
 pag. 291. n. 10.
- Privilegia Obtenta in favorem Eremita
 post Professionem nulla sunt. p. 49. n. 3.
- Processiones quales fiunt & que observantur
 in illis. pag. 110. n. 17. 18. portantur
 candela in manibus. pag. 111. n. 18.
 Pro-

INDEX.

- Processus quales & quando mittuntur Superioribus.* pag. 134. n. 4.
- Procurator secularis à quo eligitur.* pag. 36. num. 3.
- Procurator Generalis quando eligitur.* pag. 348. n. 3. non sit ejusdem Nationis cum P. Majore. pag. 352. n. 5. durat 4. annos. pag. 353. n. 7.
- Professus novus manet uno anno in noviciatu.* pag. 116. n. 1. vide Novitius.
- Professi cui debent confiteri, vide Confessio, Confessarius.*
- Professio quando & quo ordine admittitur ad illam Novitius.* pag. 256. n. 1. subscribit in presentia testium. pag. ibid. ante disponit de suis rebus pag. 258. n. 1. quando punitur novus Professus repertus mendax pag. 260. n. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prelatorum, vide Major, Prior, Visitator ante professionem facit Generalem Confessionem & communicat ipso die. pag. 376. n. 1. forma Professionis & quæ observantur in illa. ibidem.
- Prophetia cum quo ordine leguntur.* pag. 112. num. 21.
- Pro-

Promo
ant
Propri
pec
non

Pena
Prostr
fit.
Psalte
tim
Publi
lis.

Quad
mo
Ero

Reclu
ced
Reclu
eor
car
hab

INDEX.

- Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam.* pag. 268. n. 1. vide Ordo.
- Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conservari.* pag. 153. n. 1. non potest aliquid teneri absconditum. pag. 154. num. 5.
- Pena proprietarii.* pag. 153. n. 1. 2. 3.
- Prostratio in Choro ob errores factos quando fit.* pag. 206. n. 1.
- Psalterium recitatur omni septimana privatim.* pag. 112. n. 1.
- Publicatio & Conclusio Capituli Generalis.* pag. 358. n. 4. 5.

Q

- Quadragesima quomodo debet observari à monachis.* pag. 219. n. 1. multo magis ab Eremitis. pag. 220. n. 1. 2.

R

- Reclusio post quinque annos Professionis conceditur, qualibus & à quo.* pag. 22. n. 1. 2.
- Reclusorum observantia.* pag. 25. n. 7. 8. 9. eorum Cella. pag. 23. n. 3. à quo tempore carent voce activa, Reclusi perpetui non habent activam nec passivam. p. 26. n. 10. infir-

INDEX.

- infirmi non visitantur sine licentia.* pag. 168. n. 7. 10.
- Recreatio Eremitarum quando fit.* pag. 51. n. 7. pag. 179. n. 6. *quæ observatur.* pag. 179. n. 7. 8. *non pulsantur instrumenta mutuata à secularibus nec eorum Domus visitantur.* pag. *ibid.* n. 6. 8. *vindemia uno die.* pag. 180. n. 9.
- Refectorium commune quibus diebus fit.* pag. 177. n. 2. *signa pro faciendo refectorio.* pag. *ibid.* n. 3. *si his diebus jejunatur vesperi portantur fructus & vinum ad Cellas.* *ibidem.*
- Regula & Constitutiones observentur.* pag. 370. n. 1. *leguntur quolibet die vesperi ante Completorium.* pag. 316. n. 5. *vide Constitutiones*
- Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali.* pag. 245. n. 3. *hospites quomodo tractantur.* p. 264. n. 5.
- Reliquiæ Sanctorum quando ab Eremita monstratur quæ debent observari.* pag. 92. n. 11. *ablatio earum non absolvitur nisi restituat acceptas.* pag. 149. n. 3.
- Reus & ejus defensio.* pag. 134. n. 4.
- Re-

Residen

Respon

Renun

Ora

visi

360

Revela

qua

qua

Rever

alio

Res no

rii

fessu

Rogati

S. Rom

qua

liqu

& l

mu

INDEX.

- Residentia P. Majoris & Visitorum.* pag. 272. n. 2. 3.
- Responsoria quomodo dicuntur in Choro.* pag. 104. n. 1.
- Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit Ordine.* pag. 329. n. 2. non acceptatur in visitatione sine consensu P. Majoris. pag. 366. n. 13. vide Prælatuæ.
- Revelare tractata in Capitulo Conventuali quando non licet & pena.* pag. 37. n. 4. quando à Definitoribus. pag. 345. n. 16.
- Reverentia inferiorum versus Superiores & alios.* pag. 274. n. 1. 2. 3. 4.
- Res novitiorum deponantur in manu Cellarii & conservantur in dispensa ad Professionem.* pag. 258. n. 1.
- Rogationum jejunium quale.* pag. 182. n. 4.
- S. Romualdus Institutor Ord. Camaldulensis quanto tempore in Eremito vixit & quæ reliquit discipulis suis.* pag. 8. ubi fundavit & stabilivit. pag. 9. Vigilia festi S. Romualdi. pag. 185. n. 11.

INDEX.

S

- Sacerdotes extranei quomodo tractandi.* pag. 264. n. 4.
- Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto, &c.* pag. 259. n. 5. *Hebdomadarius & suum officium.* pag. 74. n. 4. vide hebdomadarius, Sacerdos, Novitius & sua pre-
cedentia in Choro. pag. 263 n. 1, 2. tribus annis peragit obedientias Clerici. pag. ibid. n. 2. dicit Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli. pag. 325. n. 3.
- Sacramentum SS. Eucharistia conservatur decenter.* pag. 44. n. 13. quando renovatur. ibidem.
- Sacrista debet considerare tempus Completorii.* p. 90. n. 5. illius cura & officium. pag. 147. n. 1, 2, 3. adjuvatur à Novitiis & datur illi socius. pag. 148. n. 2. pag. 211. n. 2. vocat absentes à choro. de die. p. 200. n. 1. Conservat librum Professionis. pag. 376. n. 1.
- Scapulare cujus materia & formæ.* pag. 236. n. 4. quot conceduntur. pag. 138. n. 14.
- Scriba

Scriba

nati

intu

à qu

Scriba

Offic

Scribit

n. 4

Scruta

n. 2

ante

accip

offici

sub p

Sæcular

Conf

non

17. n

Sedere

Sedent

Sedes P

chor

INDEX.

- Scriba Capituli Conventualis notat determinationes in libro actorum.* pag. 35. n. 2. & intimaciones Novitiorum. pag. 245. n. 4. à quo eligitur. pag. 278. n. 2. 4.
- Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, ejus Officium & autoritas.* pag. 232. n. 1. pag. 335. n. 1.
- Scribit determinationes Capituli.* pag. 358. n. 4. legit tabulam ubi & quomodo. pag. ibid. n. 5.
- Scrutatores duò eliguntur & quales.* p. 347. n. 20. audiunt Missam, quando Celebratur ante electionem Pralatorum. pag. 339. n. 1. accipiunt præceptum. p. 348. n. 4. eorum officium. pag. 347. n. 5. obligatio illorum sub pena discipline circularis. p. 350. n. 6.
- Sæculares non admittuntur ad commune Consortium excepto, &c.* pag. 16. n. 5. non frequentantur illorum Ecclesia. pag. 17. n. 6. non introducuntur in Cellas. pag. 18. n. 7.
- Sedere quando debent in Choro.* p. 108. n. 10.
- Sedent Eremitæ bibentes.* pag. 103. n. 2.
- Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro.* pag. 273. n. 8.

INDEX.

- Signa Missæ private ad Majus Altare festis diebus, tum Missæ Primæ & Conventualis.* pag. 93. n. 12.
- Signum ad Sanctus & elevationem.* pag. ibid. n. 13. quando celebrat Superior in solennitatibus. ibid. quando vocantur Sacerdotes ad celebrandum & ministri ad inseruiendum. pag. 94. n. 14.
- Signa Mensæ Communis.* pag. 177. n. 3. pro faciendo pane & Exercitio manuali. pag. 213. n. 5. Dormitionis. pag. 216. n. 4.
- Signa mortui.* pag. 169. n. 12. Capituli Culparum & Coventualis. pag. 35. n. 2. Capituli Generalis. pag. 323. n. 2.
- Signum post lectionem ante Completorium.* pag. 98. num. 7.
- Signa Matutini.* pag. 65. n. 2. 3. 4. Prima. pag. 88. n. 1. Tertia. pag. 95. n. 1. Sexta. pag. 96. n. 3. Nona. pag. ibid. n. 4. Vesperarum. pag. 97. n. 5. Completorii pag. 98. n. 6. pro Ave Maria. pag. 99. n. 8.
- Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti.* pag. 119. n. 5. à coquo cum licentia Superioris. pag. 161. n. 3. quomodo infirmi & annorum 60. eximuntur à facien-

ciens
do
Sylva
in
res
Cap
deb
ad
Cul
Sepult
n.
Sequel
Sexta
via
Sigilla
mi
Silenti
in
51
tur
por
pag
per

INDEX.

- cienda abſtinentia pag. 174. n. 1. quomodo tractantur à Priore. *ibidem.*
- Sylva quomodo custodiuntur. pag. 15. n. 2. in circuitu Eremiti non excinduntur arbores, *ibid.* pana Prioris excidentis sine Capitulo Conventuali. *ibid.* quales sylvas debent habere loca nostra. pag. 369. n. 2. advertentia ne extirpentur. pag. 145. n. 7. Custos silvarum sua cura & diligentia. pag. 151. n. 7.
- Sepultura, qua observantur in ea. pag. 171. n. 15. *vide mortuus.*
- Sequestratis in Cella prohibetur loqui. pag. 129. n. 1.
- Sexta quo tempore datur signum. p. 96. n. 3. *vide signum.*
- Sigillum Congregationis aut particulare Eremiti. pag. 233. n. 7.
- Silentii documenta in Regula. pag. 49. Cap. VI. in quibus locis & vis non licet loqui. pag. 51. n. 2, 3. quando & quomodo dispensatur. pag. 51. n. 3, 4. prohibitus omnis importunus strepitus, quo loco & tempore. pag. 53. n. 5. quo transgreditur silentium per unum Misere quare privatur. *ibid.*

INDEX.

- non alloquitur cui impositum silentium.
 pag. 129. n. 1. nec post Completorium.
 pag. 198. n. 2.
- Silentium sumum in Ecclesia & Choro. pag.
 224. n. 1. 2.
- Singularitas vivendi non laudatur. pag.
 195. n. 5.
- Solitudo vera quæ requirat. pag. 16. n. 5.
- Solennitas primæ Classis & secundæ in qua
 Superior Missam celebrat. pag. 81. n. 2.
- Spoliari non licet nec ob calorem nec ob iti-
 nera. pag. 118. n. 1.
- Stola quomodo & quando uti solet Eremita.
 pag. 92. n. 11.
- Streptus importunus prohibitus. p. 53. n. 5.
- Suffragia mortuorum quomodo celebrantur.
 p. 170. n. 13. 14. 17. 18. p. 291. n. 9.
- Superior quid facit in Capitulo Domus. pag.
 35. n. 2. suum officium in Choro tempore
 Matutini. pag. 78. n. 1. in quibus solenni-
 tatibus dicit officium & celebrat Missam.
 pag. 79. n. 2. Intonat Magnificat & Be-
 nedictus in officio Regulari & Salve Re-
 gina. pag. 83. n. 1. incensat Altare quan-
 do. pag. 91. n. 8. quomodo stat dicendo Pa-
 ter

ter
 n. 7
 dii
 disp
 n. 5
 deli
 Apo
 non
 in c
 168
 in m
 n. 2
 aut
 erro
 n. 2
 pro
 mit
 222
 bus
 indi
 cont
 Supe
 Superio
 pag.
 intel

INDEX.

ter noster, & dando Benedictiones. p. 107.
 n. 7. potest dispensare cum coopertione me-
 dii Capitis & quando. pag. 109. n. 13.
 dispensat cum austeritate lecti. pag. 119.
 n. 5. quomodo procedit in causis contra
 delinquentes. pag. 134. n. 3. 4. 5. quarit
 Apostatas & fugitivos. pag. 136. n. 1.
 non sit partialis. pag. 198. n. 2. fit facilis
 in concedendo esu carniū infirmis. pag.
 168. n. 9. dispensat secum & cum aliis
 in modo vivendi. pag. 195. n. 5. pag. 194.
 n. 2. quid facit quando aliquis tarde venit
 aut deest in Choro. pag. 207. n. 2. Corrigit
 errores in Choro & quomodo. pag. ibid.
 n. 2. 3. procurat ut suo tempore pulsetur
 pro officio Divino. pag. 210. n. 1. non dor-
 mit extra hospitia ubi irveniuntur. pag.
 222. n. 1. qua subministrat itineranti-
 bus. pag. 221. n. 1. non gravet subditos
 indiscrete. pag. 316. n. 4. qui conjurant
 contra Superiorem. 311. n. 2. Electiones
 Superiorum quomodo fiunt vide Electio.
 Superiorem Domus quando nominat Prior.
 pag. 289. n. 23. quando non nominat quis
 intelligitur esse Superior. pag. ibid. n. 3.
 cum

INDEX.

- cum quali advertentia debet eligi.* pag. 298. n. 4. *sua autoritas in temporalibus & spiritualibus.* p. *ibid.* n. 5. 6. *subjectus Prior.* pag. *ibid.* n. 7. *non potest alium substituere.* pag. 291. n. 9. *sine necessitate non mittit fratres extra Eremum.* *ibid.* *Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec vendit.* *ibidem.*
Superior Abbatia Montis Corona Subjectus Priori dicta Eremiti. pag. 291 n. 10. *non potest mutari à dicto Priore sed reprehendi & castigari.* pag. *ibid.* n. 9.

T

- Taxatam pecuniam qui non solvit pro sua Eremita* pag. 322. n. 7. *facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo providetur.* pag. 346. n. 18.
Tempus Capituli Generalis. pag. 317. n. 1.
Dieta. pag. 318. n. 2. *Prelatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis.* pag. 359. n. 6.
Tunica de qua materia & quando dantur. pag. 236. n. 6. *quot permittuntur & quales.* pag. 238. n. 14.

Tuni-

INDEX.

Tunicella de qua materia & quando dantur.
 pag. 236. n. 4. quot permittuntur. pag.

238. n. 14.

*Transgressiones Regulae, Constitutionum, Acto-
 rum Capituli, Ordinationum, Visitationum,
 quando sunt peccatum & cujus generis.*

pag. 315. n. 3.

*Tricesima celebratur pro quolibet defuncto in
 quo moritur.* pag. 172. n. 16.

V

Vascula Cerevisiae & vini. pag. 192. n. 1. 2.

*Venia accipitur in medio Choro, à quo & quan-
 do.* pag. 77. n. 9. quando à Conversis. pag.

200. n. 2. quando in propria sede chorale
 dum errat quis in choro. pag. 206. n. 1.

Vesperarum quando datur signum. pag. 97.
 n. 5. quale in festo duplici, quale in Nativi-
 tate Domini & in festo S. Romualdi. *ibid.*

*Versus, Pone Domine dicitur ad signum Pri-
 mae.* pag. 54 n. 7.

*Valetudinarium quale ubi & quas commodi-
 tates habere debet.* pag. 164. n. 2. lecto-
 rum pro infirmis series. *ibid.* quando in illo
 permittuntur edi carnes. p. 168. n. 9. 10.

INDE.

- Vasa exponuntur lavata. pag. 161 n. 3. pag.
187. n. 19. portantur à coquo. pag. *ibid.*
- Verba injuriosa puniuntur. pag. 309. n. 2.
vide silentium.
- Via Eremiti in quibus non licet loqui. p. 51. n. 2.
- Vestimenta non scindantur sine licentia pag.
48. n. 2. dormiunt Eremita vestiti & soli.
pag. 118 n. 1 n. possunt exuere vestimen-
ta. *ibidem.* qualia portantur ab illis qui
alibi debent manere. pag. 156 n. 10 quæ
facit contrarium non recipiendo subscri-
ptionem rerum acceptarum à Priore. *ibid.*
de qua materia dantur, qualia duplican-
tur, earum cognomina & mensura pag.
235. 236. 237. 238. receptis novis resti-
tuuntur vetera. pag. 238. n. 14 à quo
providentur & quo tempore. p. 235. n. 1.
- Vestimenta Oblatorum qualia. p. 239. n. 15.
non possunt dari aliis ad portandum. *ibid.*
scindens vestimenta que debet observa-
re. *ibid.* n. 17.
- Vestire Novitios quomodo debeat Superior.
pag. 371. n. 1.
- Vestimentis Sacerdotalibus qualibus Eremita
utuntur. pag. 91. n. 7.
- Vi-

INDEX.

Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. pag.

144. num. 6.

Viatores Eremitæ quibus possunt confiteri.

pag. 42. n. 6. in necessitate potest cum so-
cio in una Camera quiescere. pag. 118. n. 1.

eundo ad aliam Eremum pro familia qua
debet secum portare. pag. 156. n. 10. ex-

pendit pecuniam solum pro viatico. pag.

157. n. 11. rediens statim restituit resi-
duum pecunia. pag. ibid. n. 12. ad quales

orationes obligatur. pag. 221. n. 1. ultra

50. miliaria non vadit sine licentia. pag.

223 n. 2. non vadit solus sub pena absti-

nentia pag. 300. n. 1. qualis suus socius.

pag. ibid. n. 2. exeundo & rediendo qua

facit. pag. ibid. n. 3. dicit itinerarium.

pag. 301 n. 4. non peragat iter die festo

& curet cito reverti. pag. ibid. n. 5. non

referat in Domo visa & audita in itinere.

pag. 302. n. 9. non tenetur ad jejunia

regularia, verum ad qua. ibid. dantur ne-

cessaria pro itinere. pag. ibid. n. 10 con-

tentus sit paucis in hospitiiis. ibid. deferat

secum litteras dimissoriales à Priore.

pag. 198. num. 2.

INDEX.

- Vicarius Domus tempore Capituli, sua electio
Cura & autoritas.* pag. 336. n. 2.
- Vice-Prior, vide Superior Eremiti.*
- Vice-Visitatores eorum autoritas & tempus.*
pag. 367. n. 16.
- Vigilia qua à nostris observantur ex devotio-
ne.* pag. 185. n. 11.
- Vigilia S. Romualdi qualis.* ibidem.
- Vinum semper bibendum aqua dilutum* pag.
193. num. 2. tenendo vasculum ambabus
manibus. ibidem.
- Visitatio, præcedentia Visitorum in visitatio-
ne.* pag. 272 n. 3. quando referuntur Vi-
sitationes interessatus exit foras de Desini-
torio. pag. 340 num. 5. qui non est visi-
tatus, visitatur tempore Capituli. pag.
341. n. 6. quomodo dividuntur visitatio-
nes. pag. 365. n. 11.
- Visitare semper potest P. Major & pro visita-
tione particulari quem secum ducit.* pag.
ibid. n. 10. observatur antiquus modus,
vide *Visitor*.
- Visitatores non aperiunt litteras P. Majoris.*
pag. 231. n. 3. Examinant Clericos. pag.
268. n. 2. resident in Sacra Eremito cum
P. Ma-

INDEX.

P. Majore & gubernant univrsaliter.
 pag. 272. n. 3. præcedentia inter Priores
 & Visitatores, & quando sunt hospites in
 Exemo pag. ibid. n. 3. 4. 7. quando renun-
 ciant suo Officio. pag. 329. n. 4. pag. 340.
 n. 5. quando consignant visitationes sigil-
 latas. pag. 334. n. 7. pag. 340. n. 5. du-
 rant in suo officio duos solum annos nec an-
 te quartum annum Professionis eliguntur.
 pag. 352. n. 2. sunt diversa inter se Na-
 tionis. pag. ibid. n. 4. Cujus Nationis debet
 esse quilibet Visitator ibid. Eodem tempore
 non possunt esse Priores. pag. ibid. n. 3.
 Electio Visitorum residentie P. Majoris
 & visitorum & quando visitantur. pag.
 355. n. 1. non vadant ad residentiam ante
 Pascha nisi vocati. pag. 368. n. 18. quas
 penitentias in visitatione possunt minuere
 & relaxare. pag. 361. n. 2. 7. declarant
 dubia cum P. Majore, & soli in visitatio-
 ne p. 364. n. 8. expediunt negotia gravia
 cum illo. pag. 365. n. 9. quomodo divi-
 duntur pro visitatione. pag. ibid. n. 10.
 cum quo P. Major expedit negotia. ibid.

INDEX.

- Visitatorum autoritas in visitatione.* pag. *ibid.*
n. 11. non se ingerunt in administrationes
nec acceptant Praeslatura renunciationem
in visitatione. pag. 366, n. 13. autoritas
illorum communis, & quando unus solus
mittitur cum sacerdote. pag. *ibid.* n. 14.
Quando eliguntur visitatores p 367. n. 16
Visitant etiam beneficia Curata & non Cura-
ta. pag. 368 n. 17. portant ad Capitu-
lum decreta facta in visitatione & se-
quentes visitatores informant de obser-
vantia illorum. *ibidem.*
Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die
secundum placitum suum pag. 166. n. 7.
Vocales Capituli Conventualis qui sint. p. 35.
n. 2 *Generalis.* pag. 319. n. 1. de qualibet
Natione. pag. 353. n. 9.
Vota, id est Calculi, vide Electio & Calcul-
latio.

Z

- Zelum debent habere Eremita,* pag. 312. n. 1.
Zoccoli.

F I N I S.

ag. ibid.
rationes
ationem
utoritas
us solus
. n. 14.
7. n. 16
n Cura
Capitu-
& se-
obser-
ibidem.
bet die
. n. 7.
p. 35.
ualibet
3. n. 9.
Calcul-
e. n. 1.

Homines.

1. n. 1.

2. n. 2.

3. n. 3.

4. n. 4.

5. n. 5.

6. n. 6.

7. n. 7.

1754
1754
Regent

Ex Bibliotheca
D. D. Tremblay
Canadabensium

prope Vancouveriam

Pro usu Thoma

